கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஐந்தாவதாகிய

பரிபாடல் மூலமும்

ஆசிரியர் பரிமேலழகரியற்றிய உரையும்

இவை

சென்னை

ப்ரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

கையெழுத்துப் பிரதிகளைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

தாம் நூதனமாக எழுதிய

பலவகையான குறிப்புக்களுடன்

சென்னை :

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

விலை ரூபா. 2-8-0.

1918.

Copyright Registered.

உ

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	18	லாயிற்று,	லாயிற்று.
7	7	தொழுது,	தொழுது
25	6	நாற்றமும் வண்மை	நாற்றமுமொண்மை
28	34	ரு)	
29	4	ரல்ல	
,,	27	மரை	
37	4	மரனும்	
49	34	ப்திற்	
56	19	6. மத	
58	14	தகாஅத்த காஅ	

60	22	ஞள்,'
70	6	லுபோ
80	4	2
94	32	சந.
122	27	யாகலின் ?
134	27	செறி
189	11	ஒன்றல
201	30	தமிழ்து
208	40	112.
,,	41	2.[133.
,,	45	சனை, 95.
212	35	பாணடில்

ந.)
ரல்லா
மறை
மாறும்
பதிற்
மத
தகாஅத் தளாஅ
குள்'
லடும்போ
* 2
ҒЕ.Ғ.
யாகலின்,
செறி
ஒன்றல,
தமிழது
112,133.
2.
கலை, 56;
பாண்டில்
பின்பின்,

கணபதி துணை

முகவுரை.

"எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப கண்ணுதற்
பவள மால்வரை பயந்த
கவள யானையின் கழல்பணி வோரே."

(திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.)

"ஆவியந் தென்றல் வெற்பி னகத்தியன் விரும்புந் தென்பா
ஞவலந் தீவம் போற்றி நாவலந் தீவந் தன்னுண்
மூவர்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னாடு போற்றி."

பரிபாடலென்பது, கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்லிசைப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த *எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து பொருள்களின் இயற்கையழகுகளை நன்குதெரிவிப்பது; மதுரை, வையையாறு, திருமருதந்துறை, திருப்பரங்குன்றம், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்பவற்றின் பண்டைக்காலநிலைமைகளையும் அக்கால நாகரிகமுறையையும் வைதிக ஒழுக்கங்களையும் தெய்வவழிபாட்டுமுறையையும் பிறவழக்கங்களையும் தமிழ்நாட்டின் வரலாறுகள் சிலவற்றையும் செவ்வனே தெரிந்துகொள்ளுதற்குக் கருவியாகவுள்ளது; பதினோராம் பாட்டின் முதலிற் கூறப் பெற்றுள்ள கோள்களினிலைமை கடைச்சங்கத்தார் காலத்தை ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தும். "நற்றிணை நல்ல" என்னும் வெண்பாவில், 'ஓங்கு பரிபாடல்' எனப் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலால் இந்நூலின் உயர்வு நன்கு விளங்கும்.

இந்நூல், பரிபாடலென்னும் பாவாற் றொகுக்கப் பெற்றமையின் இப்பெயர்பெற்றது; பரிபாட்டெனவும் வழங்கும்; இஃது,

* எட்டுத்தொகை இன்னவையென்பதை, "நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூறு, ஒத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல், கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புறமென், றித்திறத்த வெட்டுத்தொகை" என்னும் வெண்பாவாலுணர்க ; இவை எண்பெருந்தொகையெனவும், எண்கோவையெனவும் வழங்கும்.

எண்வகை வனப்பினுள் இழைபென்பர் பேராசிரியர் (தொல். செய். சூ. 242.) பரிபாடலாவது * இசைப்பாவென்றும் † பரிந்து வருவதென்றும் கூறப்படும்; பரிந்து வருவது - ஏற்றுவருவது.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் உறுதிப்பொருள் நான்கனுள் இன்பத்தையே பொருளாகக்கொண்டு கடவுள்வாழ்த்து மலைவிளையாட்டு, புனல்விளையாட்டு முதலியவற்றில் இப்பாட்டு வருமென்பர் பேராசிரியர் (தொல். செய். சூ. கஉக); தெய்வ வாழ்த்து உட்படக் காமப்பொருள்குறித்து உலகியலேபற்றிவரு மென்பர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். அகத். சூ. ருங); தெய்வமும் காமமும் பொருளாக வருமென்பர் யாப்பருங்கலவிருத்தி யுடையார் முதலியோர்.

தொல்காப்பியச் செய்யுளியலிலுள்ள "நெடுவெண்பாட்டே குறு" "பரிபா டல்லே", "கொச்சக மராகம்", "சொற்சீ ரடியும்" "கட்டுரைவகையான்", "உருட்டுவண்ணம்" என்னும் சூத்திரங்கள் முதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரைகளாலும் பரிபாடலின் இலக்கணம் நன்கு விளங்கும்; "பரிபாட்டெல்லை" என்னும் சூத்திரம் இப்பாடல்களின் சிற்றெல்லை உரு அடியென்றும் பேரெல்லை ௪00 அடியென்றும் தெரிவிக்கின்றது.

"அன்பினைந்திணை" (இறை. சூ. க) என்பதனுரையிலும், "தரவின்றாகி" (தொல். செய். சூ. கசக) என்பதனுரையிலும் கஙO - கலியும் எO - பரிபாடலும் என வரையறைசெய்திருத்தலால் இந்நூல் எழுபதுபாடலையுடையதென்றும்,

"திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
தொருபாட்டுக் ‡காடுகாட் கொன்று - மருவினிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
செய்யபரி பாடற் றிறம்"

* இப்புத்தகம் ரு - ஆம் பக்கத்துள்ள 'பரிபாட்டாவது இசைப்பாவாதலால்' என்பது முதலியவற்றையும், 'கலியும் பரிபாடலும்போலும் இசைப் பாட்டாகிய செந்துறைமார்க்கத்தன' (தொல். செய். சூ. 242 - பேர்) என்பதையும் நோக்குக.

† "பரிந்தபாட்டு பரிபாட்டெனவரும்; அஃதாவது ஒருவெண்பாவாகி வருதலின் றிப் பலஉறுப்புக்களோடு தொடர்ந்து ஒரு பாட்டாகி முற்றுப் பெறுவது" (தொல். செய். சூ. 112 - இளம்); "பரிபாடலென்பது பரிந்து வருவது; அஃதாவது கலியுறுப்புப் போலாது பலவடியும் ஏற்றுவருவது" (தொல். செய். சூ. 118 - பேர்); "பரிபாடலென்பது பரிந்துவருவது; அது கலியுறுப்புப்போலாது நான்கு பாவானும் வந்து பலவடியும் வருமாற்றிற்குமென்றுணர்க" (தொல். செய். சூ. 118 - ந.)

‡ 'கார்கோளுக்கு' என்றும் பிரதிபேதமுண்டு; கார்கோள்-கடல்.

-ன்னும் வெண்பாவால் அப்பாடல்களுள், அ, திருமாலுக்கும், ௩௧, முருகக்கடவுளுக்கும் க, காடுகிழாளுக்கும் உ௬, வையை யாற்றிற்கும் ச, மதுரைக்கும் உரியனவென்றும் தெரிகின்றன.

இப்பாடல்களுள், முதலிலிருந்து தொடர்ச்சியாகவுள்ள இருபத்திரண்டு பாடல்களும், பழைய உரைகளிற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள்களிலிருந்து கிடைத்த இரண்டு முழுப்பாடல்களும், சில உறுப்புக்களும், புறத்திரட்டு முதலியவற்றிலிருந்துகிடைத்த சில உறுப்புக்களுமே இப்புத்தகத்திலுள்ளன.

இவ்விருபத்திரண்டனுள், திருமாலுக்குரியவை ஆறு (க, உ,

ங, ச, கங, கரு); முருகக்கடவுளுக்குரியவை எட்டு (ரு, அ, கூ, கச, கஎ, கஅ, ககூ, உக); இப்பதினொன்றும் கடவுள் வாழ்த்து; வையைக்குரியவை எட்டு (சு, எ, க௦, கக, கஉ, கசு, உ௦, உஉ); கடவுள் வாழ்த்துள் திருப்பரங்குன்றமும் திருமாலிருஞ்சோலைமலையும் கூறப்பெற்ற பாடல்களில் மலைவிளையாட்டும், வையைக்குரியபாடல்களிற் புனல்விளையாட்டும் வந்துள்ளன.

இவற்றின்பின்னே பதிப்பிக்கப்பெற்ற பகுதிகளுள், திருமாலுக்குரிய முழுப்பாடல் ஒன்று; வையைக்குரிய முழுப்பாடல் ஒன்று; உறுப்பு ஒன்று; மதுரைக்குரிய உறுப்புக்கள் ஏழு; சில உறுப்புக்கள் இன்ன வகையைச் சார்ந்தனவென்று விளங்கவில்லை.

"இருமை வகை தெரிந்து" (குறள், பரி.) என்பதன் விசேடவுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்ற "தெரிமாண் டமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன், பரிமா நிரையிற் பரந்தன்று வையை" என்பது பரிபாடற்பகுதியென்று நுண்பொருண்மாலையால் பின்பு தெரியவந்தது.

முற்றுமுள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளில் ஒவ்வொரு தொகை நூலின் இறுதியிலும் தொகுத்தோர்பெயரும் தொகுப்பித்தோர் பெயரும் அடிகளின் சிற்றெல்லை பேரெல்லைகளும் பெரும்பாலும் வரையப்பெற்றிருக்கும்; இந்நூல் முற்றுமுள்ள பிரதி அகப்படாமையால் அவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை.

கிடைத்த பிரதிகளில் இரண்டாவது முதலிய உ௦ - பாடல்களுக்கு மட்டுமே ஒவ்வொரு பாடலின் பின்னும் துறையும், இயற்றிய ஆசிரியரது பெயரும், அதற்கு இசைவகுத்தோர் பெயரும், அதற்குரிய பண்ணின் பெயரும் எழுதப்பெற்றிருந்தன; ஆனாலும் கசு - ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத்தோர்பெயர் காணப்படவில்லை.

இரண்டாவது முதலிய பதினொன்றின்பண் பாலையாழென்றும், கசு - ஆவது முதலிய ஐந்தின்பண் நோதிறமென்றும், கஅ - ஆவது முதலிய நான்கன்பண் காந்தாரமென்றுமிருத்தலை உற்று நோக்கும்பொழுது இந்நூற்பாடல்கள் தேவாரங்கள் போலவே

பண்டைக்காலத்தில் பண்முறையால் தொகுக்கப்பெற்று உரிய பண்களுடன் பாடப்பெற்று வந்தனவென்று தெரிகின்றது; "எழுத்துரு வொக்கும், பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பும்" (பக்கம், உ-ஈ உ) என்னும் உரைச்சிறப்புப்பாயிரப்பகுதியும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்; பிற்காலத்திற்பண்ணோடுபாடும் வழக்கம் இல்லாமற போனமையின் அம்முறையை இப்போது சிறிதும் தெரிந்துகொள்ள இயலவில்லை.

திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்பிரதியொன்றும் ஆழ்வார் திருநகரி ஸ்ரீ. தே. லக்ஷ்மணகவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதிகள் இரண்டும், தருமபுரவாதீனத்திலிருந்து கிடைத்த "பாயிரும் பனிக் கடல்" என்னும் ரு-ஆம் பாடல் மட்டுமெழுதிய இரண்டு ஒற்றை ஏடுகளுமே இந்நூற் பரிசோதனைக்குக் கருவியாக இருந்தன.

இவற்றுள், முதறபிரதி முதலும் இறுதியுமின்றி மிகச் சிதைந்துபோயிருந்தமையால் பார்த்தவுடன் இன்னநூலென்று புலப்படவில்லை; பிரித்துப் பார்த்தபோது, "வண்ணவண் டின்குரல் பண்ணைபோன் றனவே" என்ற பகுதியைக்கண்டு, இலக்கணக் கொத்தில் மேற்கோளாக வந்திருத்தலை யறிந்து, இது பழைய நூலாக இருக்கவேண்டுமென்றுமட்டும் எண்ணினேன்; பிறகு திருமுருகாற்றுப்படையை நச்சினார்க்கினியருரையுடன் ஆராய்ச்சி செய்து வருகையில், "அறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி" (அடி, ருஅ) என்பதன்விசேடவுரையில், முருகக்கடவுளின் திருவவதார வரலாற்றைக் கூறி, "இதனைப் பாயிரும் பனிக்கடலென்னும பரிபாடற் பாட்டானுணர்க" என்றிருந்ததையும், இப்புத்தகத்தில் அம்முதறகுறிப்புள்ளபாடல் அவ்வரலாற்றுடன் ஐந்தாவதாக இருந்ததையுமறிந்து இந்நூல் பரிபாடலென்றும், "நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை" என்னும் வெண்பாவால் இஃது எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவதென்றும் தெளிந்து கொண்டேன்.

இந்தப்பிரதியில் முதற்பாட்டிறுதியின் உரை தொடங்கி கக-ஆம் பாட்டின் எ அ-ஆம் அடியின் உரைவரையிலுள்ள

பகுதிகள் மட்டுமே இருந்தன; நெடுநாள்வரையில் முதலிலிருந்த

உரைக்குரியபாடல்கிடைக்கவில்லை; பின்பு, "கட்டுரைவகையின்" (தொல். செய். சூ. கஎ) என்பதனுரையில் இளம்பூரணவடிகள் மேற்கோளாகக்காட்டிய "ஆயிரம் விரித்த" என்னும் பாடலின் இறுதிக்கு இவ்வுரைப்பகுதி பொருளாயிருத்தலைக்கொண்டு அதுவே இந்நூலின் முதற்பாடலென்று நிச்சயிக்கப்பெற்றது.

ஆழ்வார் திருநகரிப் பிரதிகளிரண்டிலும் உ-ஆவது முதல் ௱௨ -ஆவது இறுதியாகவுள்ள பாடல்கள் உரையுடன் இருந்தன; ஒன்று மற்றொன்றைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றதாதலின் அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு சிறிதும் காணப்படவில்லை ; ஆனாலும் ஏட்டின் தேய்வு, ஓடிவு, இராமபாணத்துளை முதலியவற்றால் ஒரு பிரதியிற் சிதைந்துபோன எழுத்துக்களுட் சில சில மற்றொருபிரதியிற் காணப்பட்டன; ௨0 - ஆம் பாடலின் பிற்பகுதியும் அதற்குரிய உரையின் முற்பகுதியும் ஏடு ஒரே இரண்டு பிரதிகளிலும் இல்லை: இக்குறையைத் தீர்த்துக் கொள்ளுதற்கு எவ்வளவோ இடங்களுக்குச்சென்று பலவருடங்களாகத்தேடியும் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை.

இந்நூல் உரைப்பிரதிகளில் பாடல்களுக்குத் தரவுமுதலிய உறுப்புக்கள் வரையப்படவில்லை; தொல்காப்பியவுரையில் மேற்கோள்களாக வந்தபாடல்களுள் "ஆயிரம் விரித்த", "வாலுளெழிலி" என்பவற்றிற்கு மட்டும் இளம்பூரணவடிகள் முதலியோரால் உரிய இடங்களில் உறுப்புக்கள் வரையப்பெற்றிருந்தமையின் அவ்விரண்டு பாடல்கள் மட்டும் அங்ஙனமே பதிக்கப்பெற்றன.

உரைக்குரிய மூலத்தின் இடங்களை வருத்தமின்றி அறிந்துகொள்ளுதற்காகவே மூலங்களுக்கு அடியெண்கள் ஒருவாறு வரையறை செய்து அமைக்கப்பெற்றன.

ஒப்புமைப்பகுதிகளும், பிறவுரையாசிரியர்கள் மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்டிருக்கும் இந்நூற்பகுதிகளும், இவ்வுரையில் விளங்கிய மேற்கோள்களுள்ள இடங்களும், இன்றியமையாக் குறிப்

புக்களும் • ஆங்காங்குப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன; உக – ஆம் பாடலின் ௯ - ஆம் அடியிலுள்ள, 'தைப்பமை சரும்த்து' என்பது

சான்றோர் செய்யுட்கண் வடசொற்சிதைந்து இயைந்ததற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றிருத்தல் (தோல். எச். சூ. ௬ - ௩; இ - வி.

சூ. களஎ) பின்பு தெரியவந்தது.

பின்னுள்ள இரண்டு மேற்கோள்களுக்குமிடம் • இடம் விளங்கவில்லை:

viii முகவுரை.

(i) "நெட்டிலை வஞ்சிக்கோ" (பக் - ௬௬)

(ii) "அரக்கிறவி......ஐந்து" (பக் - க௩௩)

இப்புத்தகத்திலுள்ள அகராதியில் இந்நூல் மூலம் உரை இவற்றிலுள்ள சொற்களும் வாக்கியங்களும் விஷயங்களும், உவமைகளும் அடங்கியுள்ளன; விளங்குதற் பொருட்டு அவற்றுட் சிற்சில வெவ்வேறு விதமாகவும் இதில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

தலைச்சங்கத்தில் எத்துணையோபரிபாடல்கள் இருந்தனவென்று இறையனாரகப்பொருளுரை முதலியவற்றால் தெரிந்தாலும் அவற்றுள் ஒன்றேனும் இப்போது கிடைக்கவில்லை; ஆயினும், பிற்காலத்தில் திருக்குருகைச் சடகோபாழ்வார் சந்நிதிக்கவிராயர் பரம்பரையிலிருந்த சிறந்தகவிஞரொருவரால் இயற்றப்பெற்றதாகத் தெரிகின்ற பாப்பாவினம் என்னும் நூலில் அவரியற்றிய நான்கு பரிபாடல்கள் காணப்படுகின்றன; அவற்றின்பின் தனித்தனியே எழுதப்பெற்றிருந்த அடியிலுள்ள குறிப்புக்கள் இந்நூலாராய்ச்சிக்குமிக உபயோகமாக இருந்தன:

"கருங்கடலுடுத்த" என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

"தொல்காப்பியனார், 'செப்பிய நான்குந் தனக்குறுப் பாக' என்றுகூறவும் இப்பரிபாடலகத்து எருத்தென்பதோருறுப்பினையுங் கூட்டி ஐந்தாகக் கூறியதென்னையெனின், அஃதே! நன்று சொன்னாய்; 'தரவே யெருத்தே யராகங் கொச்சக, மடக்கியல் வாரமோ டைந்துறுப் புடைத்தே' என்பது அகத்தியமாதலின், எருத்தமென்பதனைத் தரவென்றொருசாராசிரியர் கூறவும் அகத்தியமுணர்ந்த ஒருசாராசிரியர் பாட்டிற்கு முகம் தரவாதலாலும் எருத்தமென்பது கழுத்தின் புறத்திற்குப் பெயராதலாலும் அவ்வுறுப்புத் தரவைச் சார்ந்து கிடக்கவேண்டுமென்பதனாலும் எல்லா நூலிற்கும் அகத்தியம் மூத்த நூலாகலாலும் அகத்தியனார் நோக்கத்தோடும் ஐந்துறுப்பாக்கினாரெனவுணர்க; அஃதாக; இதனுள், எண்விராயதென்னையெனின், "கொச்சக வகையி னெண்ணிடை விராஅ, யடக்கியலின்றி யடக்கவும் பெறுமே' என்பதனால் விராயதறிக; 'காமங் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும்' எனவே அறத்தினும் பொருளினும் வாராதெனக்கூறிய பரிபாடலை இச்செய்யுளுடையார் வாழ்த்தியலாகக்கூறியதென்னையோவெனின், 'வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாற்கு முரித்தே' எனச் சிறப்புவிதி யோதினமையானான்கு பாவினுள்ளும் பரிபாடல் வெண்பாயாப்பிற்று தலாற் கடவுள் வாழ்த்தாகியும் வரப்பெறுமென் றுமுதனூலாசிரியர் நோக்கம்பற்றிச் சங்கத்தார் பரிபாடல் கூறியுள்ளையாற் கூறினாரெனவுணர்க; 'ஆயிரம் விரித்த வணங்குடை யருந்தலை' என்னும் பரிபாடற் றரவின்பின் 'எரிமலர் சினைஇய கண்ணை.......காவலந்தண ரருமறைப் பொருளே' என்பது எருத்தம்; இதனை ஒருசாராசிரியர் ஆசிரியமென் றுங் கூறுவர்;"

"யாஅர்வாழ்வார் யாஅர் வாழ்வார்" என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

"இது, சங்கப்பாடலாகிய பரிபாடலுள், கடுவனிளவெயினனார் பாட்டாய மூன்றுவதாய்ப் பெட்டனாகனாரிசை பண்ணுப்பாலை யாழாய 'மாஅயோ

யே மாஅயோயே' என்னும் பரிபாடல் போல எருத்தமும் கொச்சகமுமின்றி வந்த பரிபாடல்;"

"வேல்விழி யிணையென" என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

"இது சங்கப் பரிபாடலுள், 'கார்மலி கதழ்பெயல்,..பூமலர்த் தலைவே' னும் பதினாலாம் பாட்டின் கடையதாய் அமைந்தது;"

"விழுமியதிறத்துறை" என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

"இது, பரிபாடலுள், 'தொன்முறையியற்கையின்' என்னும் இரண்டாம் பாட்டினுறுப்புடை கடைத்தாயவந்தது."

ஏட்டுப்பிரதிகள் தேடுகையிற்கிடைத்த சில குறிப்புக்களாலும், "கண்ணுதற் கடவுள்" (பக். ௨௬௨) என்னும் உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்தாலும், செந்தமிழ், ௬, எ, ௯, ௧௦-ஆம் தொகுதிகளிற் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ள திருக்குறட்பரிமேலழகருரை நுண்பொருண்மாலை

யாதும் இந்த உரை பரிமேலழகரியற்றியதென்று தெரியவந்தது.

இந்தவுரை, பலவிடத்துப் பொழிப்புரையாயும் சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும் சிலவிடத்துக் கருத்துரையாயும், சிறிதும் புலப்படாத சொற்களின் பழைய வடிவங்களைப் புலப்படுத்தியும், உரிய இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புக்களைப் பெற்றும், சிலவிடத்து மிக அழகான பதசாரத்துடன்கூடியும், விளங்காத சிலவற்றைத் தக்க தமிழ்நூல் மேற்கோள்களாலும் வேதம் உபநிடத முதலியவற்றின் கருத்துக்களாலும் விளக்கியும் மிக விரிவாக அமைந்துள்ளது; நுணுகி ஆராயின், திருக்குறளுரையிலும் இவ்வுரையிலும் ஒத்த கருத்துக்களும் ஆசிரியர் பரிமேலழகருடையகொள்கைகளும் பல காணலாகும்.

சீவகசிந்தாமணி முதலியவற்றைப் பதிப்பித்த காலங்களில் அவ்வப்பொழுது உபகரித்து எனக்கு ஊக்கமளித்துவந்தவர்களும் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபுசிகாமணியுமாகிய கௌரவம்பொருந்திய ஸ்ரீமான், பொ. குமாரசாமி முதலியாரவர்கள், இந்நூலைப் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தும்படி முன்னம் எழுதி வற்புறுத்தியதுண்டு; அவர்கள் இப்பொழுது இல்லையேயென்ற வருத்தம் எனக்கு மிகுதியாக இருப்பினும் தமிழ்ப்பாஷாபிமானத்திற் சிறந்தவரும் அவர்களுடைய செல்வக்குமாரருமாகிய ஸ்ரீமான். டாக்டர். த். ஸ்ரீகாந்த முதலியாரவர்களிடம் இப்புத்தகத்தைச் சேர்ப்பிக்கும்படி நேர்ந்ததில் அஃது ஒருவாறு மாறிற்று.

இந்நூல் ஏட்டுப்பிரதிகளைப் பார்த்துக் கடிதத்தில் முதலில் எழுதியவர், பல வருடங்களுக்கு முன் என்னிடம் படித்து

வந்த திருப்பெருந்துறை, அ. பொன்னுசாமிபிள்ளையென்பவர்; இது போன்றபல உதவிகளை அன்புடன் பலவருடங்கள் செய்துவந்த அவர் இப்பொழுது இல்லாமை மிக்க வருத்தத்தைத் தருகின்றது.

இதனை ஆராய்ச்சி செய்யுங் காலத்தும் பதிப்பிக்குங் காலத்தும் மயிலாப்பூர் P. S. ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ இ. வை. அநந்தராமையரவர்கள், சென்னை, இராசாங்கத்துக் கையெ

மூத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம, வே. துரைசாமி ஐயர் முதலியோர் வழக்கம் போலவே உடனிருந்து அன்புடன் செய்த ஒப்புநோக்குதல் முதலிய பேருதவிகள் தமிழகத்தால் மிகப்பாராட்டற்குரியன.

ஒரு பழைய நூலைப் பதிப்பித்தலைக்காட்டிலும் அதனை ஆராய்ச்சி செய்தல் காலப்போக்கையும் பொருட்செலவையும் மிக உண்டாக்குமென்பதை அறிந்து, நூற்பரிசோதனை செய்வதற்கு உடனிருந்து உதவி செய்பவர்கள் விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் கவலைஉண்டாகாதபடி ஸ்ரீ ஸேதுஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர்களும் சென்னைச் சட்டநிரூபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய மஹாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதிமஹாராஜா அவர்கள் பேரன்புடன் பொருளுதவி செய்து ஆதரிக்கின்றார்கள்; "தேவேந்த்ர தாருவொத் தாய் ரகு நாத சயதுங்கனே" என்று பாராட்டப்பெற்ற முன்னோர்களுடைய புகழைத் தங்கள் புகழாக ஆக்கிக்கொண்ட இவர்களைப் பாதுகாத்தருளும் வண்ணம் தமிழ்த்தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்தலன்றி என்னாற்செய்தற்குரியது வேறுயாதுளது?

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் பிழைகள் என்னுடைய மந்தி, அயர்ச்சி முதலியவற்றால் நேர்ந்தனவென்றெண்ணிப் பொறுத்துக் கொள்ளும்படி அன்பர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி இந்த அளவிலாவது இந்நூல் வெளிவரும்படி செய்தருளிய திருவாலவாய்ப் பெருமானின் பெருங்கருணையைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

"தியாகராஜ விலாஸம்"
திருவேட்டீசுவரம் பேட்டை,
சென்னை, 1-6-18.

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையன்.

பாடினோர் வரலாறு.

௧. ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்:—இவர் செய்தனவாக இப்பகுதியில் நான்கு பாடல்கள் (௬, ௮, ௧௧, ௨௦) உள்ளன. அவற்றுள் எட்டாவது முருகக்கடவுளுக்கும் ௬, ௧௧, ௨௦ வையைக்கும் உரியன.

எட்டாம் பாடலில் திரிமூர்த்திகளும் ஏனைத்தேவர்களும் முருகக்கடவுளைத் தரிசித்தற்பொருட்டு வந்திருத்தலால் திருப்பரங்குன்றம் இமயமலையையும் அதிலுள்ள சுனை இமயமலையிலுள்ள சரவணப்பொய்கையையும் ஒக்குமென்றும் ஆடவரும் மகளிரும் மகப்பேறு முதலிய பயன்களைக் கருதிப் பலவகைக் காணிக்கைகளுடன் அக்குன்றத்தைச் சார்ந்து அவரை வணங்கிப் பலவகை வழிபாடுகளைச் செய்து வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுய்கின்றனரென்றுங் கூறுதன்முகமாக அக்குன்றத்தின் பெருமையையும் அதிற் கடம்படியிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் முருகக்கடவுளின் திருவருட் சிறப்பையும் பாராட்டியிருக்கும் பகுதியும், அக்குன்றின் வாழ்வையே தம்முடைய வாழ்வாகக் கருதி உள்ளமுருகி இவர் அதனை வாழ்த்தியிருக்கும் பகுதியும், பிறவும் அறிந்து மிக இன்புறற் பாலன. இவற்றை உட்கொண்டே, "சூர்மருங்கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற, சீர்மிகு முருகன் றண்பரங் குன்றத், தந்துவன் பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை, யின்றீம் பைஞ்சுனை" (அகநா. ௫௯) என மதுரை மருதனிளநாகனார் கூறினர்போலும்.

மற்றைப் பாடல்களில் மழைவளமும் வையைப்* பெருக்கும் புதுநீர் விழவின்பொருட்டுப் பலர் தத்தமக்கேற்ற ஊர்திகளிலேறிக் கொண்டு வையைக்குக் கையுறைப் பொருள்களாக ஏந்திச்செல்லும் பொன்மீன் முதலியனவும் நீர் விளையாட்டிற்குக் கொண்டுசெல்லும் கருவிகளும் தெப்ப வகைகளும் சன நெருக்கமும் நீர் விளையாட்டும் பிறவும் கூறப்பெற்றுள்ளன. பரிபாடலைப்பெறற பெருமை வாய்ந்ததென ௧௧-ஆம் பாடலில் இவர் வையையாறறைச் சிறப்பித்திருத்தலும் அது * கடலொடு கலந்ததனை ௨௦-ஆம் பாடலில் உவமை முகத்தால் தெரிவித்திருத்தலும் அறிதற்பாலன.

ஸ்ரீ சேதுஸம்ஸ்தானத்திற் கீழ்கடலோரத்திலு ஆத்மகத்துரையென்னு மூரிலுள்ள சத்திரம் வையைநதி கடலோடு கலக்குந் துறையில் ஸ்நானஞ் செய்ய வருவோர்க்குப் பண்டைக்காலத்தில் அமைக்கப்பெற்றதென்று கேள்வியுண்டு; மதுரைஜில்லா சரித்திரத்தாலும் இது தெரிகின்றது. * திருவாதவூரர் புராணமுடையாரும் பரஞ்சோதிமுனிவரும் வையை கடலோடு கலவாமைக்குக் காரணங் கற்பித்தது, கால வடைவில பாய்ச்சல் மிகுதியால், அது கடலோடு கலத்தல் தவிர்ந்ததை நோக்கிப்போலும்

B

இவர் கலித்தொகையில் நெய்தற்கலியை இயற்றியவர்; அந் நூலில் ஐந்திணைக்குமுரிய கலிப்பாக்களைக் கோத்தவர்; இவை,

"பெருங்கடுங்கோன் பாலை குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனிள நாகன் மருதம் - அருஞ்சோழ
னல்லுருத் திரன்முல்லை நல்லந் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி"

என்னும் வெண்பாவாலும், "புரிவுண்ட" (கலி. கசஉ) என்பதனுரையிலும், "உரிப்பொருளல்லன" (தொல். அகத். சூ. கரு) என்பதனுரையிலும் நச்சினார்க்கினியரெழுதியுள்ள வாக்கியங்களாலும் விளங்குகின்றன.

திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள "சாற்றிய பல்கலையும்" என்னும் வெண்பாவை இயற்றியவரும் இவரே. மதுரை, திருப்பரங்குன்றம்,

இவற்றின் இடைவழி, வையையாறு, திருமருதந்துறையென்பவற்றின் இயற்கைகளையும் ஆங்காங்கு நிகழ்ந்த பலவகைச் செய்திகளையும் விளங்கக்கூறி யிருத்தலால் இவருடைய ஊர்மதுரையென்றும் "கடன் முகந்துகொண்ட" (அகநா. சரு) என்பதை இயற்றியவரான மதுரையாசிரியனல்லந்துவனாரென்பவர் இவரேயென்றும் தோற்றுகின்றன.

உ. இளம்பெருவழுதியார்:—திருமாலுக்குரிய கரு-ஆம் பாடலை இயற்றியவர் இவர். இப்பாட்டில் எல்லா மலைகளுள்ளும் இருங்குன்றம் (திருமாலிருஞ்சோலை மலை) சிறந்ததென்று எடுத்துக் காட்டி

யிருக்கும் அழகும், சிலம்பாற்றல் வழகு பெற்றுள்ள அக்குன்றத்தின் வளமும் விரும்பி * அதிலெழுந்தருளியிருக்கும் கண்ணபிரானும் பலதேவரும் உருவத்தால் இருவராயினும் தொழிலால் ஒரு

கண்ணபிரானையும் பலதேவரையும் இங்ஙனஞ் சேர்த்து ஒருங்கு பாராட்டியிருத்தலை இந்நூலிலுள்ள வேறு பாடல்களாலும் அறியலாகும்; "வானுற வோங்கிய வயங்கொளிர் பனைக்கொடிப், பானிற வண்ணன்போற் பழிதீர்ந்த வெள்ளையும், பொருமுரண் மேம்பட்ட பொலம்புனை புகழ்நேமித், திருமறு மார்பன்போற் றிறல்சான்ற காரியும்", "வள்ளுரு ணேமியான் வாய்வைத்த வளைபோலத், தெள்ளிதின் விளங்குஞ் சுரிநெற்றிக் காரியு, மொருகுழை யவன்மார்பி லொண்டார்போ லொளிமிகப், பொருவறப் பொருந்திய செம்மறு வெள்ளையும்" (கலி. கoச, கoரு), "கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி, யடல்வெங் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனு, மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி, விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனும்...வலியொத் தீயே வாலி யோனைப், புகழொத் தீயே யிகழுந ரடுநனை" (புறநா. ருசு), "மாயவனுந் தம்முனும் போலே மறிகடலுங், கானலுஞ்சேர் வெண்மணலுங் காணுயோ" (திணைமா. ருஅ) என்பவற்றாலும் இதனையுணர்க. "புகர் வெள்ளை நாகர்தங் கோட்டம்" (சிலப். கூ: கo) என்பதனாற் பலதேவர்க்குத் திருக்கோயிலிருந்தமை தெரிகின்றது. சோலைமலையிற் பலதேவர் திருவுருவம் இக்காலத்திற் காணப்படவில்லை.

வரே யென்பதற்குக் கூறியுள்ள உவமையமும், அக்குன்றம் திருமால் போல்வது, தன்னைக் கண்டோருடைய மயக்கத்தை யறுப்பது, ஆதலால், சென்றேனும் கண்டேனும் திசைநோக்கியேனும் குடும்பத்துடன் வழிபடுமினென்று உலகத்தவரை நோக்கிக் கூறியிருக்கும் இவரது அன்புடைமையும், அக்குன்றத்தின் அடியுறைதலே தமக்கு வேண்டுமென்று இவர் முடித்திருத்தலும் அறிந்து இன்புறுதற் குரியன. வழுதியாரென்ற பெயர் இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவ ரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. இளம்பிராயத்திலேயே பேரறிவினராக இருந்ததுபற்றி இவர் இப்பெயர் பெற்றனரென்று தோற்றுகின்றது; இப்பாடலே இவரது பேரறிவிற்குப் போதிய சான்றாகும். புறநானூற்றைப்பாடிய புலவர்களுள் கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி யென்று ஒருவருளர்; அவர்

பாடிய "உண்டாலம்ம" என்னும் செய்யுளும் இப்பாட்டும் பரோபகாரச் செய்தி முதலிய கருத்துக்களில் ஒத்திருத்தலானும் பெயரொற்றுமையானும் அவரும் இவரும் ஒருவரென்றே கொள்ளுதல் முறையாகும். 'கடலுண்மாய்ந்த' என்னுமடைமொழி, துஞ்சிய பின்பு இவருக்கு அமைக்கப்பட்டதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். நற்றிணைப்புலவர் வரிசையிலும் பழைய இலக்கணவுரைகளின் உதாரணங்களுள்ளும் பெருவழுதியென்னும் பெயர் காணப்படுகின்றது; ஆயினும், இளமையென்னுமடைமொழி யின்மையால், அப்பெயரையுடையார்வேறு இவர் வேறென்று கொள்ளவேண்டும்.

௬. கடுவனிளவெயினனார்:—இவர் செய்த பாடல்கள் ௩, ௪, ௫; திருமாலையும் முருகக்கடவுளையும் வாழ்த்தியிருத்தலால் இவர் அவ்விருவரிடத்தும் அன்புடையவரென்று தெரிகிறது. மூன்றுவது நான்காவது பாடல்களில் திருமாலைத் துதித்திருக்கும் பகுதிகளும் அவருடைய நால்வகைவியூகம், வராக நரசிங்க வாமனவதாரச் செயல்கள், அவர் அன்னமாகத் தோன்றிச்செய்த அரிய செயல், வேதத்தால் அவர் பாராட்டப்படும் வகை, யோகிகளாலே தியானிக்கப்படும்முறை, கருடனும் பனை நாஞ்சில் யானை ஆகிய இவைகளும் அவருக்குக் கொடிகளாகவுள்ளன வென்பது, ஆல் கடம்பு ஆற்றிடைக்குறை குன்றம் இவற்றில் அவர் வேறுவேறு பெயரோடு எழுந்தருளி யிருத்தல், கருடனது பெருமை, அவனுக்குண்டாகிய செருக்கை அவர் அடக்கினமை, தத்துவத்தின் தோற்றவொடுக்கங்கள் முதலியவற்றை விதந்து கூறியிருக்கும் பகுதி

களும் மிக்க இனிமை பயப்பன. முருகக்கடவுளுடைய திருவவதார வரலாறு, அவதரித்தஅன்றே இந்திரன்முதலிய தேவர்களைவென்று அவர்களளித்த மயில் கோழி முதலியவற்றை அவர் பெற்றமை, வேற்படையாற் கிரௌஞ்சத்தையுடைத்து வழியுண்டாக்கினமை,

மணிமுகமென்னும் யானையை ஊர்ந்துசென்று கடலிற் சூர்மாவைத் தடிந்தமை ஆகிய இவைகளும், வெறியாட்டுச் செயல், சிவபிரான்

திரிபுர தகனஞ்செய்த சரிதம் ஆகிய இவைகளும் ஐந்தாம்பாட்டில் மிகஅழகாகக் கூறப் பெற்றுள்ளன. "எமக்கு வேண்டுவன நுகர் பொருளும் போகமுமல்ல; அருளும் அன்பும் அறனுமே" என்று வேண்டிக் கொண்டிருத்தல் இவருடைய பேரன்பைத் தெரிவிக்கின்றது. இவர்பெயர் ஒரு பிரதியிற் கடுவனிளவெயினரென்றுங் காணப்படுகிறது.

கரும்பிள்ளைப் பூதனார்:—இவர் வையைக்குரிய கo - ஆம் பாடலை இயற்றியவர்; இப்பாடலிலுள்ள புதுநீர் விழாச்சிறப்பு மிக்க இன்பமளிப்பது. நீர் விளையாட்டின் முறை இதனால் நன்கு அறியலாகும். இதில் வந்துள்ள உவமைகள்யாவும் மிகச்சிறந்தவை. நெருக்கத்தால் மெல்லச்செல்லுமாந்தர் நடைக்கு வாச்சியத்தின் விளம்பித நடையை உவமை கூறியிருத்தலின் இவரது இசைப் பயிற்சியும் வையையின் பேருதவிக்குப் பாண்டியன் கொடையை உவமை கூறியிருத்தலின் அவனிடம் இவருக்கிருந்த அன்பும் வெளியாகின்றன.

ரு. கீரந்தையார்.— உ-ஆம் பாடலாகிய திருமால்வாழ்த்து இவ

ரால் இயற்றப்பெற்றது; இதில் ஐம்பூத ஊழிகள், செய்தல் முதலிய பேரெண்கள், திருமாலின் வியாபகம், அவர் பல தேவராகவும் கண்ணபிரானாகவும் பூவராக மூர்த்தியாகவும் ஆனமை, தேவர்களுக்கு அவர் அமுதளித்தது, வேள்வியில் அவருக்குள்ள சம்பந்தம் ஆகிய இவைகளும் பிறவும் கூறப்பெற்றுள்ளன. அவருடைய திருமேனி முதலியவற்றிற்கு இவ்வாசிரியர் கூறியவுவமை, அவரது திருமார்பைப் பாராட்டியிருத்தல் முதலியவைகள் வியக்கற்பாலன. திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, "தப்பாமுதற்பாவால்" என்னுஞ் செய்யுளை இயற்றியவரும் இவரே. சிலப்பதிகாரம் ௨௬-ஆம் காதை, ௪௨-ஆம் அடியில் கீரந்தையென்ற பெயரொன்று வந்துள்ளது. அப்பெயரையுடையாரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

௬. **குன்றம்பூதனார்:**—இவர் முருகக்கடவுள்பால் அன்புடை

அவருக்குரிய ௯, ௧௮-ஆம் பாடல்களை இயற்றியவர். ௯-ஆவதில், "நான்மறை விரித்து" என்பது முதலியவற்றாற் பாராட்டியிருக்கும் தமிழ்வழக்கு, தமிழ்மொழியின் கண் இவருக்குள்ள பேரன்பைப் புலப்படுத்தும். ௧௮-ஆவது செய்யுளால் சூரனுடைய மாமரச் செய்தியும் திருப்பரங்குன்றத்துள்ள கோயிலின் பக்கத்தே சித்திரவம்பல முண்டென்பதும் தெரியவருகின்றன. குறிஞ்சித்திணைக்குரிய முதல், கரு, உரியென்ற முப்பொருள்களையும் செவ்வனேயமைத்து நயமுறக் கூறியிருத்தலை உற்று நோக்கும்பொழுது, இவர் அத்திணையைப் பாடுதலில் வல்லவரென்று தெரிகின்றது. * திருப்பரங் குன்றத்துள்ள சோலை சுனை அருவி காந்தள் தினையில் முதலியவற்றை வருணித்து, அக்குன்றம் இமயத்தையும் முருகக்கடவுளின் ஊர்தியாகிய யானையையுமொக்குமென்று இவர் றியிருப்பது பாராட்டற் பாலது. குன்றத்தை இங்ஙனம் அழறப்பாடி யிருத்தலால், இவர் இப்பெயர்பெற்றனர் போலும்.

௭. **கேசவனார்:**— இவர் முருகக்கடவுளுக்குரிய ௧௪ - ஆம் பாடலை இயற்றியவர்; இப்பாடலில் திருப்பரங் குன்றத்துள்ள சுனை

முதலியவற்றையும் கார்காலத்தையும் வருணித்திருத்தலும் அங்ஙங்கே கூறிய உவமைகளும் முருகக்கடவுளை முன்னிலையாக்கித் துதித்திருக்கும் அருமையும் மிக்க இன்பம்பயக்கும். அவரை அடுத்தடுத்து வழிபடுவதன் பயன் மேன்மேலும் அவரைவழிபடுவதாகவே ஆகல் வேண்டுமென்று இதனிறுதியில் வேண்டுதல், அவர்பால் இவருக்குள்ள ஒப்புயர்வற்ற அன்பைப் புலப்படுத்துகின்றது. இலைசச்செய்திகளை இவர் பலபடப்பாராட்டியிருக்கிறார்; இப்பாடலுக்கு இசை வகுத்தவரும் இவரே.

அ. நப்பண்ணனார்:—முருகக்கடவுளுக்குரிய கக-ஆம் பாடல் இவரால் இயற்றப்பெற்றது. திருப்பரங் குன்றத்தில் நிகழும் வள்ளியம்மையின் திருமணவிழாச் செய்தியும் முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கவிரும்பி மதுரையிலுள்ளார் தத்தமக்குரிய ஊர்திகளில் ஏறியும் நடந்தும் செல்லுதலும், அவர்களுடைய நெருக்கத்தாற்றோன்றும் ஊழியின் காட்சியும், பாண்டியன் உரிமை மகளிரோடும் மந்திரிமார் முதலியவர்களோடும்வந்து அம்மலையின் மீதேறித் திருக்கோயிலை வலம்வருதலும், தரிசிக்கவந்தவர்கள் அம்மலையில் நிகழ்த்தும்

இது குன்றமெனவும், குன்றெனவும் இந்நூலிலும் பிற [illegible]லும் வழங்குகிறது.

பலவகைச் செய்திகளும், ஆண்டுள்ள மண்டபத்து எழுதப்பெற்ற பழஞ்செய்திகளைப் புலப்படுத்தும் சித்திரவகைகளும், பலவகை மலர்களின் தோற்றமும், கொடியேற்றிய யானையை அலங்கரித்துப் பூசித்தலும், கன்னியரும் மணந்தமகளிரும் பயன்களைக்கருதி அந்த யானையின் கவளமிச்சிலை யுண்ணுதலும், முருகக்கடவுள் கடம்பின் அடியில் எழுந்தருளியிருத்தலும், பிறவும் இப்பாடலிற் கூறப்பெற்றுள்ளன. இதில் வந்துள்ள உவமைகள் மிக்க இன்பம் பயப்பவை. இவரது இயற்பெயர் பண்ணனா ரென்பது; 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளைத் தருவதோ ரிடைச்சொல்.

கூ. நல்லச்சுதனார்:—முருகக்கடவுளுக்குரிய உக-ஆம் பாடல் இயற்றியவர் இவர்; இப்பாட்டில் முருகக்கடவுள் ஊரும் யானை, அவர் தொடும் அடையற்செருப்பு, அவரது வேற்படை, அவர் அணிந்தகடப்பமாலை, திருப்பரங்குன்றம், அதிலுள்ளமகளிருடைய பலவகைச் செயல்கள், அங்கே ஆடும் மயிலின் காட்சி, மகளிரும் மைந்தரும் சுனையில் நிகழ்த்தும் நீர்விளையாட்டு, பலவகை மணத்துடன் அங்கே தவழுங் காற்றின் இயல்பு, கேள்வனுருட்டும் துடிச் சீர்க்கிசையக்குன்றத்து மகளிராடல் ஆகிய இவைகளும்,பிறவும்கூறப்பெற்றுள்ளன. திருப்பரங்குன்றம் யானையாக உருவகஞ் செய்யப் பெற்றிருத்தல் மிக அழகிது. முருகக்கடவுளுடைய அடியின் கீழும் திருப்பரங்குன்றத்தின் கீழும் உறைதல் தமக்கு இயைய வேண்டுமென்று இவர் வேண்டுதல், அவர்பால் இவருக்குள்ள அன்பின் மிகுதியைக் காட்டுகின்றது. இந்நூலில் கசு, கஎ, கஅ, உ0 - ஆம் பாடல்களுக்கு இசைவகுத்தவரும் இவரே. இவற்றால் இயலிசைகளில் இவர் வல்லுநரென்று தெரிகின்றது.

கO. நல்லழுசியார்:—இவர் வையைக்குரிய கசு-ஆம் பாடலையும் முருகக் கடவுளுக்குரிய கஎ-ஆம் பாடலையும் இயற்றியவர். பதினாறாவதில், வையையினது கரை அதன் துறை அதன் கரைச்சோலை முதலியவற்றின் சிறப்பியல்பும் அதன் நீர்ப்பெருக்கும் அதில் நிகழ்ந்த நீர்விளையாட்டுச் செய்தியும் பதினேழாவதில் திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகக்கடவு ளெழுந்தருளிய கடம்பை அன்பர்கள் வந்து வழிபடுதலும் மாலைதோறும் அக்குன்றத்தின் அடியிலுறைவோர் விண்ணுலக இன்பத்தையும் விரும்பாரென்பதும் அதிலுள்ள பலவகை விசேடங்களும் மதுரையின் வளமும் செவ்வனே கூறப்பெற்றுள்ளன.

கக. நல்லெழுனியார்.—இவராற் பாடப்பெற்றது திருமாலுக்குரியதாகிய கக - ஆம் பாடல். இதில் திருமாலின் திருவுருவம் முதலியவற்றைப் பலபடப்பாராட்டி யிருக்கும் பகுதிகளும் அவரைத் துதித்திருக்கும் பாக்களும் அன்பர்களுடைய மனத்தை ஆனந்த வெள்ளத்திலழுத்தும். அதிகமா னெடுமானஞ்சியின் பரம்பரையோர் பெயர்களில் 'எழுனி' என்பது விரவிவருதலால், இவர் அவன் பரம்பரையினரோவென்று நினைத்தற்கிடமுண்டு. இவர் பெயர் நல்லெழினியென்றும் வழங்கும்.

கஉ. நல்வழுதியார்:—இவராற் பாடப்பெற்றது வையைக்குரிய கஉ-ஆம் பாடல். சையமலையிலிருந்து மரங்கள் பலவற்றை வையை அடித்துக்கொண்டு வருதல், அது மதுரையின் மதிலைப் பொருதல், அதிற் புதுநீர் பெருகி வருதலைக்கேட்ட மகளிர் தலைவர்களுடன் ஊர்திகளில் ஏறிச்செல்லல், அதுகண்ட பிறமகளிர் தம்முட்கூறுங் கூற்றுக்கள், சனங்களின் முழக்கமிகுதி, பலவகை வாச்சிய வொலிகள், சென்றோர் தம்மவர்க்கு அங்கங்கே நிகழ்பவற்றை உவந்து காட்டிக்கூறல், நீர் விளையாட்டின் வகை முதலியன இதில் மிக நன்றாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன. வழுதியாரென்பது இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவரென்பதைக் காட்டுகின்றது.

கங. மையோடக் கோவனார்:—இவர் வையைக்குரிய எ - ஆம் பாடலையியற்றியவர். வையை பல பொருள்களோடு பெருகி வருதற்குப் பாண்டியர்சேனை பகைமேற் செல்லுதலையும் அப்பெருக்கால் வேறுபட்ட இடங்களுக்கு அச்சேனையால் வேறுபட்ட பகைப் புலங்களையு முவமைகூறி யிருத்தலை நோக்கும் பொழுது இவர் இராசபத்தியுடையவ ரென்பது புலனாகின்றது; இவர் கூறிய வையைப் பெருக்கின் செயல்களும், புனல்விளையாட்டு வகையும் திருமருத முன்றுறைச் சிறப்பும் பிறவும் மிகவியக்கற்பாலன. இவர் புனல்விளையாட்டிற்குக் கருவியாகிய ஓடத்தை எந்த வகையாகவோ புனைந்து கூறியதுபற்றி இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாமென்று ஊகித்தற் கிடமுண்டு.

இசைவகுத்தோர் வரலாறு.

க. கண்ணகனார்:—இவர் உக - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர்; புறநானூற்றிலுள்ள உகஅ- ஆம் செய்யுளியற் றியவரும், நற்றிணையில் எகூ-ஆம் செய்யுளியற்றியவரும் இவரே; இதனால், இவர் இயற்றமிழிலும் வல்லுநரென்று தெரிகின்றது.

உ. கண்ணனாகனார்:—இவர் ரு - ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத்தவர்.

ங. கேசவனார்:—கச-ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத்தவர்; பிற வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயரிற் காண்க.

ச. நந்நாகனார்:—இவர் கஉ - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர். நப்பண்ணனாரென்பதிற்போல 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளை யுணர்த்தும்.

ரு. நல்லச்சுதனார்:—இவர் கரு, கஎ, கஅ, உ0-ஆம் பாடல்களுக்கு இசை வகுத்தவர்; பிற வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயரிற் காண்க.

சு. நன்னாகனார்:—இவர் உ - ஆம் பாட்டிற்கு இசைவகுத்தவர். புறநானூற்று ஆசிரியர்களுள் புறத்திணை நன்னாகனாரென ஒருவர் உளர்; அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

எ. நாகனார்:—இவர் கக-ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர்.

அ. பித்தாமத்தர்:—இவர் எ - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர்; இப்பெயர் பித்தாமக்கரென்றும் காணப்படுகின்றது.

கூ. பெட்டனாகனார்:—ங, ச-ஆம் பாடல்களுக்கு இசை வகுத்தவர் இவர்.

க0. மருத்துவனல்லச்சுதனார்:— இவர் சு, அ, கூ, கஉ, கரு, ககூ-ஆம் பாடல்களுக்கு 'இசை வகுத்தவர். 'மருத்துவன்' என்ற சிறப்புப் பெயர் இவர் மருத்துவ நூலிலும் வல்லவரென்பதைக் காட்டு

கின்றது.

இந்நூலினுள்ள சிறந்த பாகங்கள்.

திருமால்:—(முதற்பாட்டு:) அடிகள்: க-௬௩, உ௯-௩௫; (உ:) ௬-௭௯; (௩:) க-௧௧, உ௯-௩௰, ௩௩-௯௪; (௪:) க-௯, உ௫-௩௫, ௬௭-௭௩; (௧௩:) ௪௯-௮, ௩௧-௪; (௧௫:) ௧௧-௪, ௨௭-௩௪, ௪௯-௮, ௬௩; (வாளுரெழிலி:) ௭-௪௯, ௯௪-௭௮;

முருகக்கடவுள்:—(௫:) க-௨௧, ௫௰-௮௧; (௮:) க-௩௫, ௯௯-௧௧௧, ௬௫-௩௰; (௯:) ௮௧-௫; (௧௪:) முற்றும்; (௧௭:) ௭-௨௧; (௧௮:) ௫-௨௧, ௪௫-௫௰; (௧௯) க-௨௯; ௩௮-௫௭; (௨௧:) ௧-௧௭, ௨௨-௩௮, ௯௮-௭௰;

வையை:—(௬:) க-௧௰, ௧௰௪; (௭:) க-௩௰; (௧௰:) க-௮, ௧௯-௩௧, ௫௨-௯௮, ௭௪-௮, ௮௫-௮, ௧௰௩-௧௧; (௧௧:) ௩௧-௮, ௪௧-௪, ௫௰-௯௰, ௭௮-௮௭, ௯௰-௯௨; ௧௧௫-௨௧, ௧௩௮-௪௰; (௧௨:) ௪௫-௯; (௧௬:) க-௧௫, ௩௩-௮, ௪௪-௭, ௫௪-௫; (௨௰:) ௧௪-௨௨, ௩௨-௪௫, ௬௯-௯௩, ௯௮-௧௦௦; (௨௨:) க-௮, ௩௧-௪; (மாநிலந்தோன்றாமை:) ௩௪-௪௰, ௫௫-௯௩;

மதுரை:—௧௭௪-௧௭௫-ஆம் பக்கத்துள்ளவை முற்றும்.

இந்நூலை எடுத்தாண்ட உரையாசிரியர் முதலியோர் பெயர்கள்:—

இலக்கணக் கொத்துரையாசிரியர்
இலக்கண விளக்க உரையாசிரியர்
இளம்பூரணர்
சங்கரநமச்சிவாயர்
நாற்கவிராய நம்பியகப்பொருளுரையாசிரியர்
பரிமேலழகர்
பிரயோக விவேக உரையாசிரியர்

சேனாவரையர்
தக்கயாகப்பரணி உரையாசிரியர்
திருக்குறட் பரிமேலழகருரை
நுண்பொருண்மாலையுடையார்
நச்சினார்க்கினியர்
புறத்திரட்டுத் தொகுத்தோர்
பேராசிரியர்
மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை
மயிலைநாதர்
மாறனலங்காரவுரையாசிரியர்.

பரிமேலழகர் வரலாறு.

இந்நூலுரையாசிரியராகிய பரிமேலழகர் ஸ்ரீ காஞ்சி நகரத்தினுள்ள ஸ்ரீ உலகளந்தபெருமாள்கோயில் அருச்சகபரம்பரையிற் பிறந்தவர்; வைணவ சமயத்தினர். இவர் * திருக்குறளுக்குச் சிறந்த உரையியற்றியிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. இவருடைய ஊர் முதலியன கர்ணபரம்பரைச் செய்தியாலும், "திருக்காஞ்சி வாழ்பரி மேலழகன் வள்ளுவர் நூற்கு வழிகாட்டி ஞான்றெண்டை மண்டலமே", "நீணில மளந்தோன் றொடொழு மரபிற் பரிமே லழகன்" (232-ஆம் பக்கம்) என்பவற்றாலும் தெரிகின்றன.

இவர், திருமாலிடத்தும் திருமாலின் அடியார்களிடத்தும் மெய்யன்பு பூண்டொழுகியவர்; திருக்குறள் ௩௯-ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகையில், திருமாலை இறையென்றதும், † "திருவுடை மன்னரைக் காணிற்றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னுமென்றுபெரியாரும் பணித்தார்" என்றதும், மற்றும் அந்நூலுரையிலும் இந்நூலுரையிலும் எழுதியுள்ள பல குறிப்புக்களும் இதனைப் புலப்படுத்தும்; வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர்; "வட நூற்றுறையுந் தென்றிசைத்தமிழும், விதிமுறை பயின்ற நெறியறி புலவன்" என்பதனாலும் இவருடைய உரை நடையாலும் இது விளங்கும்.

அருச்சகரிற் பலர் பண்டைக்காலத்தில் வடமொழி தென்மொழிகளில் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர்களாக இருந்ததற்கு ஸ்ரீ கச்சி

யப்பசிவாசாரியர் முதலியோர்களே உதாரணமாவார்.

திருக்குறளுக்கும் இந்நூலுக்கும் இவர் உரை செய்தவ ரென்பதை இரண்டு உரைகளிலுமுள்ள ஒற்றுமைப் பகுதிகள் பலவற்றாலும் அறியலாகும்.

பண்டைக்காலத்தில் அரசர்களுடைய பிறழ்ச்சியால் இந்நூல் படித்துப் பாராட்டுவோரற்றுக் கிடந்ததென்றும் அக்காலத்தில், பழைய நூல்களினிடையே தம் சொல்லை மடுத்து வேறு படுத்தும்

* "திருமலர்", "திருத்தகு", "தெய்வப்புலமை", "பாலெல்லாம்", "வள்ளுவர் சீர்" என்னும் வெண்பாக்களும், "திருந்திய தமிழில்" என்னுமகவலும், "வள்ளல் சிலேட்பெருமாள்" என்னும் கலித்துறையும் பிறவும் இதனைப் புலப்படுத்தும்.

† திருவாய் மொழி கூச-ஆம் திருப்பதிகம், அ.

இயல்புள்ள கந்தியா ரென்பவராலும் பொருள் தெரியாமல் எழுதியவர்களாலும் பாடகர்களாலும் இந்நூலில் நேர்ந்த பலவகைப் பட்ட பிழைகள் அறிஞர்களுடைய செவிகளை வெதும்பச் செய்தலைத்தெரிந்து அப்பிழைகளை நீக்கி ஆராய்ந்து உண்மையான பாடத்தையறிந்து சிற்றறிவினர்க்கும் தெற்றெனப் புலப்படும்படி இவர் இவ்வுரையை இயற்றின ரென்றும் இந்நூலுரைச்சிறப்புப் பாயிரத்தால் தெரியவருகின்றன.

"விரும்பியருள்" (பக்கம், 232) என்னும் வெண்பா, இந்நூலுக்கு உரைசெய்யத்தொடங்குமுன் இவர்கூறிய கடவுள் வணக்கமாக இருக்கலாமென்று தோற்றுகின்றது.

மிக அரியனவாகிய வடநூல்களின் கருத்துக்களை எளியனவாகத் தமிழ் நாட்டார் அறிந்துகொள்ளும்படி செய்த மகோபகாரிகளில் இவர் ஒருவர். சுருங்கச் சொல்லல், விளங்கவைத்தல் முதலிய அழகுகளையமைத்து உரையெழுதுதல் இவருக்கு இயல்பு. பழைய செய்யுட்களையே உரைநடையாக உபயோகித்த உரையாசிரியர்களில் இவர் முதன்மையானவர்.

இவர் திருமாலடியவராக இருந்தும் பரிபாடலிற் சிவபெரு

மான் முருகக்கடவுள் முதலியோர்களைக் குறிப்பிடுமிடங்களில் அவ் ரவர்களுடைய பெருமைகளை நன்கு விளக்கிச் செல்லுதலால் இவருடைய நடுவுநிலைமை புலனாகின்றது.

இவர்பெயர் பரிமேலழகரையனெனவும் பரிமேலழகியா ரெனவும் வழங்கும்.

''வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்'' (முருகு. ௧௦௬) என்புழி, 'வசிந்து' என்பதற்குப் பகைவர்மார்பைப் பிளந்தென்று பொருள்கூறி, படைக்கலங்களால் வடுப்பட்டென்று பொருளுரைத்தல் இறைவனுதலிற் பொருந்தாதென்று விசேடவுரையுமெழுதிய ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் மறுப்பு, ''வாண் மிகுவய மொய்ம்பின்'' (பரி ௯:௫௭) என்பதற்கு வாட்டழும்பு நெருங்கிய வெற்றிமொய்ம்பென்று இவர் பொருளெழுதியதைச் சுட்டியதாயின், இவர் இந்நூலுக்கு உரையியற்றியகாலம், அவர் பத்துப்பாட்டிற்கு உரையியற்றிய காலத்திற்கு முற்பட்டதென்று கொள்ளலாம்.

பரிமேலழகர் [illegible]

பாடினோர்களுடைய ஆழ்ந்த கருத்துக்களை விளக்கி இந்நூலின் அங்கங்கே இவர் எழுதிய உரைகளுட் சிலவற்றைச் சுட்டியவை அறிந்து இன்புறற்பாலன:—

(மூன்றாம் பாட்டு:) அடிகள்: ௧௦ - ௧௧, ௩௬ - ௪௩, ௮௧ - ௫, (௪) ௧௦; (௫) ௧௦, ௩௭, ௭௯ - ௮௩; (௭) ௪௦ - ௫௦; (௮) ௭௨ - ௩, ௭௭; (௯) ௩௪; (௧௦) ௪௧ - ௫௫, ௯௩; (௧௧) ௧ - ௧௫; (௧௨) ௯௦ - ௯௨; (௧௩) ௫௫; (௧௫) ௩௦ - ௩௩; (௧௭) ௩௨; (௧௯) ௨௨, ௩௦ - ௩௭, ௪௯, ௯௮; (௨௦) ௫, ௫௪; (௨௧) ௨௨ - ௮.

உரைகளில் இவர் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களமைந்த நூல்களில் இதுகாறும் தெரிந்தவை வருமாறு :—

அகநானூறு	நாலடியார்
இறையனாரகப் பொருள்	நான்மணிக் கடிகை

ஷை நூலின் உரை மேற்கோள் | நெடுநல்வாடை
கலித்தொகை | பட்டினப்பாலை
குறுந்தொகை | பரிபாடல்
சிலப்பதிகாரம் | புறநானூறு
சிறுபாணாற்றுப்படை | புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
சீவகசிந்தாமணி | பெருங்குறிஞ்சி (குறிஞ்சிப் பாட்டு)
திரிகடுகம் |
திருக்குறள் | பொருநராற்றுப்படை
திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் | மணிமேகலை
திருவாய்மொழி | மதுரைக் காஞ்சி
தொல்காப்பியம் | முத்தொள்ளாயிரம்
நற்றிணை | வளையாபதி.

"அன்பரு ளாணைப் புரவுகண் ணோட்டம், நன்றறி வாய்மை நற்றவ முடையோன், இத்தகை யன்றி யீசன தருளா, லுய்த்துணர் வுடையவோ ருண்மை யாளன்" என ஆன்றோர் புகழும் இவருடைய பலவகையான விசேடங்கள் விரிவஞ்சி இம்மட்டில் நிறுத்தப்பெற்றன.

உ

கணபதிதுணை.

பரிபாடல்.

பரிமேலழகருரை.

முதற் பாடல்.

திருமால்.

*ஆயிரம் விரித்த வணங்குடை யருந்தலை
தீயுமிழ் [1]திறனொடு முடிமிசை யணவர†
[2]மாயுடை மலர்மார்பின் மையில்வால் வளைமேனிச்
சேயுயர் [3]பணைமிசை யெழில்வேழ மேந்திய
வாய்வாங்கும் வளைநாஞ்சி லொருகுழை யொருவனை.

(இது தரவு.)

---

* இந்நூற் பரிசோதனைக்குக் கிடைத்தவை, முதலிலும் இறுதியிலும் இருக்கவேண்டிய ஏடுகளில்லாமலும் இடையிலுள்ளவை தேய்ந்தும் ஒடிந்தும் ஓராமபோனவையாய்ப்பட்டும் பழுதுற்றிருந்த பழம்பிரதிகளாதலின், அவற்றிற் காணப்படாமல், "கட்டுரை வகையின்" என்னும் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரவுரையில் இளம்பூரணவடிகள் காட்டிய மேற்கோள்களிற் காணப்பட்ட இப்பாடல் மிகச் சிதைந்திருந்த உரைப்பகுதியால் இந்நூலின் முதற்செய்யுளென்று அறியப்பெற்றுத் தமிழ்த்தெய்வத்தின் திருவருட்செயலை நினைந்து இப்பொழுது இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

† வெண்டளையும் ஆசிரியத்தளையும் விராய்த் துள்ளலோசைபடவும் கூறப்படுதலின், பரிபாடல், இதுபாவென்னும் இயனெறியின்றிப் பொதுவாய் நிற்றற்கும் உரியதென்பதற்கு 'ஆயிரம் விரித்த......அணவர' என்னும் பகுதி மேற்கோள்; (தொல். செய். சூ. ககக - பேர். க.)

(பிரதி பேதம்):— [1]திறலொடு, [2]வாயுடை. [3]பணைமிசையெழின்மேழி.

*[1]எரிமலர் சினைஇய கண்ணை பூவை
விரிமலர் புரையு மேனியை மேனித்
திருஞெமிர்ந் தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற்
றெரிமணி [2]பிறங்கும் பூணினை மால்வரை
யெரிதிரிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை

சேவலங் கொடியோய் நின் [3]வலவயி னிறுத்து
மேவலுட் பணிந்தமை கூறு
நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே.

(இது கோச்சகம்.)

இணைபிரியணி துணிபிணிமணியெரிபுரை விடரிடுசுடாபடா
பொலம்புனைவினைமலா தெரிதிரடெரியுருளிகனமிகுமுரணமி
கு கடறருமணியொடுமுததியாததொணி நெறிசெறிவெறியு
றுமுறலவிறலணஙகணஙகுவிறறூணி துணிமணிவெயிலுற
ழெழிலபுகழலாமலாமாபின னெரிவயிறுதிறுதியெறிபடைய
ருத்துமலேயிவாஙவை யினிறறுணிபடலினமணியியலெறுழெ
ழிலினிசையிருளகல முறுகிறுகுபுரியொருபுரி நாணமலாமல
ரிலகின வளாபருதியினொளிாமணிமாாபணிமணமிகநாறுருவி
ன விரைவளிமிகுகடுவிசையுடுவுறுதலேநிாைாயிதழணி வயிரிய
வமாரைப்பொரொழுநதுடனறிைாததுைாஇய தானவாசிாமு
மிழபுனலபொழிபிழிநதாமுதிாபதிாபலந தொடாவ மாவென
றகணே.

(இவை நான்கும் அராகம்.)

[4]பொருவே மென்றவர் மதந்தபக் கடந்து
[5]செருமேம் பட்ட செயிர்தீ ரண்ணை

---

* பரிபாடலில் ஆசிரியம் வந்ததற்கு 'எரிமலர்சினை இய......பொருளே' என்னும் பகுதி மேற்கோள்; (தொல். செய். சூ. கஉக - பேர். ந.)

† பிரதியுதவியும் உரையுதவியும் இல்லாமையால், அடிவரையறையும் பொருள்வரையறையுஞ்செய்து இந்த அராகங்கள் நான்கினையும் ஒழுங்குபடுத்த இயலவில்லை; இங்ஙனமே மூலத்திலும் உரையிலும் சில சில பின்னும் உள்ளன.

(பி-ம்.):— [1]அரிமலர். [2]விளங்கும்பூணே. [3]வலவயினிறுத்த [4]பொருவமென்று. [5]செருவிடம்படுத்த.

விருவர் தாதை யிலங்குபூண் [1]மாஅ
றெருள நின்வர வறிதல்

மருளறு தேர்ச்சி முனைவர்க்கு மரிதே.

(இஃது ஆசிரியம்.)

அன்ன மரபி னனையோய் நின்னை
யின்னனென் றுரைத்த லெமக் [2]கெவ னெளிது.

(இது பேரெண்)

அருமைநற் கறியினு மார்வ நின்வயிற்
பெருமையின் வல்லா யாமிவண் மொழிபவை
மெல்லிய வெனாஅ வெறாஅ தல்லியந்
திருமறு மார்பநீ யருளல் வேண்டும்.

(இஃது ஆசிரியம்.)

விறன்மிகு விழுச்சீ ரந்தணர் காக்கு
மறனு மார்வலர்க் [3]களியு நீ
திறனிலோர்த் திருத்திய தீதுதீர் [4]சிறப்பின்
மறனு மாற்றலர்க் கணங்கு நீ
யங்கணேர் வானத் தணிநிலாத் திகழ்தருந்
திங்களுந் தெறுகதிர்க் கனலியு நீ
[5]ஐந்தலை யுயரிய வணங்குடை யருந்திறன்
மைந்துடை யொருவனு மடங்கலு நீ

பரிமேலழகருரை.

....வாறு.

சங. - கூ. ஐந்து தலையைத் தோன்றுவித்த அணங்குடை அருந்திறலை
[உ]டைய ... வீசன். மடங்கல் - அவனினாகிய உலகுயிர்களினது ஒடுக்கம்.

---

* மிகச் சிதைந்திருப்பினும், "ஆயிரம் விரித்த" என்னும் செய்யுளை
[இ]ந் நூலின் முதற்செய்யுளென்று நன்கு அறிந்து கொள்ளும்படி *பெருதவி
[யை]ச் செய்த இந்த உரைப்பிரதி திருவாவடுதுறையாதீனத்திலிருந்து
[கி]டைத்தது.

(பி-ம்.):— 1மாஅன். 2எவனெளிது. 3அருளுநீ. 4கொள்கை.
5ஐந்தலை.

சடு நலமுழு தளைஇய புகரறு காட்சிப்
[1]புலமும் பூவனு நாற்றமு நீ
வலனுய ரெழிலியு மாக விசும்பு
நிலனு நீடிய விமயமு நீ

(இவை ஆறும் பேரெண்.)

அதனால், (இது தனிச்சொல்.)

இன்னோ ரனையை யினையை யாலென
வன்னோர் யாமிவட் காணா மையிற்
பொன்னணி நேமி வலங்கொண் டேந்திய
மன்னுயிர் முதல்வனை யாதலின்
நின்னோ ரனையைநின் புகழொடும் பொலிந்தே.

(இது சுரிதகம்.)

* நின்னொக்கும் புகழ்நிழலவை
பொன்னொக்கு முடையவை
புள்ளின் கொடியவை புரிவளை யினவை
எள்ளுநர்க் கடந்தட்ட விகனேமி யவை
மண்ணுறு மணிபா யுருவினவை

சடு - சீ. அறமுழுதினை...ய...பூவிருள் முகலும் அவனிருகிய உல குயிர்களின் தோற்றமும் நீ.

வேதமென்னும் வடமொழித்........ருணர்வென்பதாகலான் ஈண் அப்பொருள்பற்றி அதற்குப் புலமென்று பெயராயது...பி...நடாத்துகின்; நான்முகற்குப் பெயராயிற்று.

அழிப்பும் படைப்பும் கூறியவாறு.

சஎ. ...செ...யங்கு மாகமாகிய விசும்பும்.

மாகமாவது பூமிக்கும் சுவர்க்கத்துக்கும் நடுவே.....

௫௦...யாய்இவரையனையை யென்றற்கு

௫௨ வலப்பக்கத்தக்கொண்டு முத...

௫௪...கையியென்புழி...பத......னுதலுற்ற கீயே.

௫௬. மணிபரந்தாலொத்த உருவினையுடையை. இம்மு...செ...ச.

இவ்வடியை - வஞ்சித்தூக்கென்பர்; (தொல். செய். சூ. ௧௨௪ பேர். ௧.)

(பி-ம்.):— [1]புலனும் பூவினு ணற்றமுமீ.

யெண்ணிறந்த புகழவை யெழின்மார்பினவை
(இவை சிற்றெண்ணும் பேரெண்ணும் இடை யெண்ணும்.)
ஆங்கு, (இது தனிச்சொல்.)
*காமரு சுற்றமோ டொருங்குநின் னடியுறை
யாமியைந் தொன்றுபு வைகலும் பொலிகென
வேமுறு நெஞ்சத்தேம் பரவுதும்
வாய்மொழிப் [1]புலவநின் றாணிழ றொழுதே.
(இது சுரிதகம்)

இது கடவுள் வாழ்த்து.

இரண்டாம் பாடல்.

திருமால்.

தொன்முறை யியற்கையின் மதியொ......
.... [2]மரபிற் றாகப்
பசும்பொ னுலகமு மண்ணும் பாழ்பட
விசும்பி னூழி யூழழ் [3]செல்லக்

௩௨......ரெம்புழி உகரம் பகுதிப்பொருள் விகுதி.

௩௨-௫. யாம் ஏமுற்ற நெஞ்சத்தோமாய் இம்மைக்கட் காமருசுற்ற மோடொருங்கு...தலைப்பொருந்தியும் பொலிகவென நின் றாணிழல்தொழுது வைகலும் பரவுதும், வாய்மொழிப்...

பரிபாட்டென்பது இசைப்பாவாதலான், இஃது இசைப்பகுப்புப் படைத்த புலவரும் பண்ணுமிட்டெ...

(இரண்டாம் பாடலுரை.)

௧-௪. மண்ணுலகமும் பசும்பொனுலகமும் பாழ்பட ஒன்றற்கொன்று மாறிவருதலாகிய பழைய இயல்பினையுடைய மதியமும் ஞாயிறுங்கெடுத

லால் அழகிழந்த இயல்பிற்றாக விசும்புகெட்ட ஊழிகள் முறைமுறையாகக் கழிந்தனவாக.

'பாழ்பட' எனவும், 'மரபிற்றாக' எனவுமுள்ள எச்சங்கள் 'விசும்பி னூழி' என்புழி, இன்மையாகிய குறிப்புவினை கொண்டன.

---

* பரிபாடல் காமங்கண்ணிவ நமென்பதற்கு 'காமரு...தொழுதே' என்னும் பகுதி மேற்கோள்; (தொல். செய். சூ. கடுக - பேர். ந.)

(பி-ம்.):— [1]முதல்வ. [2]மாற்றாகிப். [3]செய்யக்.

கருவளர் வானத் திசையிற் றோன்றி
யுருவறி வாரா வொன்ற னூழியு
முந்துவளி கிளர்ந்த வூழூ ழூழியுஞ்
செந்தீச் சுடரிய வூழியும் பனியொடு
தண்பெய றலைஇய வூழியு [1]மவையிற்
றுண்முறை வெள்ள மூழ்கி யார்தருபு
மீண்டும் பீடுயர் பீண்டி யவற்றிற்கு
முள்ளீ டாகிய விருநிலத் தூழியு
நெய்தலுங் குவளையு மாம்பலுஞ் சங்கமு

௫-௬. தன்குணமாகிய ஒலியுடனேதோன்றி உருவுகாணப்படாத வளி முதற் பூதங்களின் பரமாணுக்கள் வளர்கின்ற வானமாகிய முதற்பூதத்தினது ஊழியும்.

'உருவறிவாரா' எனக் குறைந்துநின்ற பெயரெச்சம், 'கரு' என்னும் ...பொருட் பெயர்கொண்டது.

'வளர்வானம்' என்புழி வளர்தலாகிய இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது, 'தோன்றி' என்னும் வினையெச்சத்திற்கு வினைமுதல் முடிபாயிற்று.

'வானத்து' என்புழி, அத்து அல்வழிக்கண் வந்தது.

எ - கஉ. அவ்வானத்தினின்று எல்லாப்பொருள்களையுஞ் சலிப்பிக்கும் காற்றுத்தோன்றிய முறைமுறையாகிய ஊழிகளும், அக்காற்றினின்றும் செந்தீத்தோன்றிய ஊழிகளும், அத்தீயினின்றுந் தோன்றிப் பனியும் மழையும்பெய்த ஊழிகளும், அவற்றிற்குப்பின்பு அப்புனலினின்றுந் தோன்றுதலான் மீண்டும் வெள்ளத்தியுட் கிடந்து முன்றோன்றிய நான்கு

பூதங்கட்கும் உள்ளீடாகிய இருநிலத்தி னூழியும்.

முன் அழிகின்ற காலத்தும் வெள்ளமூழ்குதலான், மீண்டும் வெள்ள மூழ்கியென்றார். உள்ளிடப் பட்டதனை 'உள்ளீடு' என்றார், ஆகுபெயரான்.

பரம்பொருளினின்றும் ஆகாயந்தோன்றி அதனினின்றும் காற்றுத் தோன்றி அதனினின்றும் தீத்தோன்றி அதனினின்றும் நீர்தோன்றி அதனினின்று நிலந்தோன்றிற்றென்று வேதத்துள்ளும் கூறப்பட்டது.

கா-அ. என்றிவ்வூழிகளாலே நெய்தலும் குவளையும் ஆம்பலும் சங்கமும் கமலமும் வெள்ளமுமென எண்குறித்திட்ட பெயர்களது அளவிற்று

(பி-ம்.) :—[1]அவற்றுண்முறைவெள்ள மூழ்கிமீணடியாககுடபீடுயர் பீண்டியவதற்கு.

மையில் கமலமும் வெள்ளமு [1]நுதலிய
செய்குறி யீட்டங் கழிப்பிய வழிமுறை
கேழ றிகழ்வரக் கோலமொடு பெயரிய
வூழி [2]யொருவினை யுணர்த்தலின் முதுமைக்
கூழி யாவரு முணரா
வாழி முதல்வநிற் பேணுதுந் தொழுது.
நீயே, வளையொடு புரையும் வாலி யோற்கவ
ணிளைய னென்போர்க் கிளையை யாதலும்
புதையிரு ளுடுக்கைப் பொலம்பனைக் கொடியோற்கு
முதியையென் போர்க்கு முதுமை தோன்றலும்
வடுவில் கொள்கையி னுயர்ந்தோ ராய்ந்த
கெடுவில் கேள்வியு ணடுவா குதலு
மிங்கிலைத் தெரிபொரு [3]ட்டேரி னிங்கிலை

இய 1 காலவீட்டம் கழிந்தபின் உயிர்கருவாவதற்பொருட்டு அந்நிலத்தினை எடுத்திட்ட கேழற்கோலத்தால் திகழ்வரப்பெயர்பெற்ற இவ்வராககற்பம் நின் செயல்களுள் ஒருசெயலின் பெயராமதனையுணர்த்துதலின் அச்செயல்கள் பலவற்றையுஞ் செய்கின்ற நின்முதுமைக்குள்ள கற்பங்கள் யாவராலும் அறியப்படாத.

உ0-உஎ. அங்ஙனம் முதியையாகிய நீ வாலியோற்கு அவலிளையனென்று கூறுவோர்க்குப் பிறப்புமுறையால் இளையையாதலும் எல்லாப்பொருள்களை

யும் மறைக்கும் இருள்போலும் உடுக்கையையுடைய பனைக்கொடியோற்கு வாசுதேவமூர்த்தியாகிய நின்கட் சிறப்புமுறையான் முதியையென்போர்க்கு முதுமைதோன்றலும் தவறில்லாத விரதங்களையுடைய ஞானிகள் ஆராய்ந்த வேதத்தால் தெரிந்துணரின் உயிர்தொறும் உயிர்தொறும் அந்தரியாமியாய் நிற்றலுமாகிய இந்நிலைமைகளும் நின்கட்டோன்றும் நின் தொன்னிலைமை போல நினக்கேயுள்ளவிசேடம்.

என்றது யாவரும் உணராமுதன்மையும் ஒருவர்க்குப் பின்பிறத்தலும் அவர்க்கு முன்பிறத்தலும் எக்காலத்தும் எவ்விடத்துமுள்ள உயிர்ப்பொருள்கட்கு உட்பொருளாதலுமாகிய இவ்விரோதத்திற் கண்ணே உள்ளதென்றவாறு.

உசு. 'தெரிபொருள்' என்னும் வினைத்தொகை தெரியும் பொருளென நிகழ்காலத்தான் விரிக்கப்படும்; உயிர்ப்பொருட்கு உணர்தற்பண்பு இயற்கையாதலின். இந்நிலையுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

(பி-ம்.):— [1]நுதலிச். [2]ஒருவனை [3]தேரினிளனிலை. [4]காலவட்டம்.

நின்னிலைத் தோன்றுநின் றொன்னிலைச் சிறப்பே
யோங்குயர் வானின் வாங்குவிற் புரையும்
பூணணி கவைஇய வாரணி நித்தில
நித்திலு மதாணி யத்தகு மதிமறுச்
செய்யோள் சேர்ந்தநின் மாசி லகலம்
வளர்திரை மண்ணிய கிளர்பொறி நாப்பண்
[1]வைவான் மருப்பிற் களிறு மணனயர்பு
புள்ளி நிலனும் [2]புரைபட லரிதென
வுள்ளுந ருரைப்போ ருரையொடு சிறந்தன்
றொடியா வுள்ளமொ டுருத்தொருங் குடனியைந்
திடியெதிர் கழறுங் காலுறழ் பெழுந்தவர்
கொடியறு பிறுபு செவிசெவிடு [3]படுபு
முடிகவி ளதிரப் படிநிலை தளர
நனிமூரல்வளை முடியழிபிழிபு

உஎ. 'நின்னிலைத்தோன்றும்' என்புழி 'நிலை' என்பது இடப்பொருட்டாய் நின்றது.

௨௮-௩௫. மிகவுயர்ந்த வானின்கண் வலிந்த வில்லையொக்கும் ஏனைப் பூணணிகளால் அகத்திடப்பட்ட அரிய அழகிய சித்திலத்தாற் செய்த சித்திலைமதாணியாகிய அழகிய மதிக்கு மறுவென்னச் செய்யோளடைந்த நின் மார்பு உரையொடு பொருந்திற்றன்று;

வளர்திரைப்புனல் மூழ்கியெடுத்தலின் அதனால் மண்ணப்பட்ட இளர் புகரிடையதாகிய மருப்பிற்கொண்டு ஆதிவராகம் மணையயர்தலாற் புள்ளியளவாகிய நிலனும் வெள்ளத்தால் வருந்திற்றில்லையென்று வேதப்பொருளை உட்கொண்டுரைப்போர் உரையொடுடனக்கூட்டுக.

ஒருத்தியொடு மணமயருங்வழிப் பிறளொருத்தி அகலத்தைச்சேர்தல் கூடாமையிற் சிறந்ததன்றென்றார்; செய்யுள் விகாரத்தால் 'சிறந்தன்று' என நின்றது.

௩௬-௪௦. கொடாதமன வெழுச்சியோடு வெகுண்டெடுனியைந்து காற்றை யொத்து எதிர்க்க அவுணர் கொடிகள் அற்று இற்றுச் செரிகள் செவிடு பட்டு முழுகன் அதிரப் படிகள்நிலைதளர மிகவும் முழங்குகின்றநின்சங்கு இடியை யொக்கும்.

௩௭. 'எதிர்கழறும்' என்பது உவமப்பொருட்டு.

௪௦. 'முரறல்' உயிருள்வழி அடையாய்வந்தது

(பி-ம்.):— [1]வைவாண். [2]புகர்படல். [3]பட.

தலைபிறுபு தாரொடு புரள
நிலைதொலைபு வேர்தூர்மடல்
குருகு பறியா நீளிரும் பனைமிசைப்
பலபதி னாயிரங் [1]குலைதரை யுதிர்வபோ.
னில்லா தொருமுறை கொய்பு கூடி
யொருங்குருண்டுபிளந்து நெரிந்துருள்புசிதறு
பளறுசொரிபு நிலஞ்சோரச்
சேரா ரின்னுயிர் செகுக்கும்
போரடு குருசினீ யேந்திய படையே
ஒன்னா ருடங்குண்ணுங் கூற்ற முடலே

பொன்னேர் பவிரழ ²னுடக்கத னிறனே
நின்னது திகழொளி சிறப் ³பிரு டிருமணி
கண்ணே, புகழ்சா ருமரை யலரிணைப் பிணையல்
வாய்மை வயங்கிய வைகல் சிறந்த
நோன்மை நாடி னிருநிலம் யாவர்க்குஞ்

சo – சகூ. நின் றநிலையில் தொலைக்கது வேரும் தூரும் மடலும் குருத்தும் பதியாத நீண்ட கரிய * பனைமிசைப் பல பதினாயிரக்குலைகள் அதன் றலையினீங்கித் தரைக்கண் உதிர்வனபோலத் தலைகள் வலியழிக்து சாய்ந்து ஒன்றும் உடன்மிசை நில்லாமற் ⁴கொத்தாக இற்றுத்தரித்ததாரொலேபுரளும்படி ஒருகாலத்திலே கொய்தல்பெற்று உடனே உருண்டு பிளந்து நெரிந்து பின் வேறுவேறாய் உருண்டு சிதறி அசுரர்சொரிந்து நிலத்தின்கட் சோரவருணருயிரைச் செருக்கும், நீ ஏந்திய ஆழிப்படை.

சங. பதியாப்பனை எனச் சினைவினை முதன்மேனின்றது.

ருo. ஒன்னுரை உடங்குண்ணும் அப்படையினுடல் கூற்றத்தையொக்கும்.

ருக. அதனிறம், சுடுகின்ற பொன்னேடு எழுந்து விளங்குகின்ற அழலுடைக்கத்தையொக்கும்.

ருஉ. நின் ஒளி, சிறப்பினையுடைய இருண்ட நீலமணியை ஒக்கும்.

ருங. நின்கண், தாமரையலரிரண்டைப் பிணைத்ததனை ஒக்கும்.

ருச. நின் வாய்மை, தப்பாது வருகின்ற காலை ஒக்கும்.

ருரு. நின்பொறை நிலத்தையொக்கும்.

* "இலங்கையர் கோனைப், பாஅகேர் சரத்தாற் பனங்கனி போலப் பருமுடி யுதிர வில் வளைத்தோன்" (திவ். பெரிய. கூ; க. எ.)

(பி-ம்.)— ¹தலைத்தரை. ²(க) நுடக்கத்தினிறனே. (உ) நுடகலினிறனே. இருட்டிரு. ⁴கொத்தாகவ்தறித்தரித்த.

சாய னினது வானிறை யென்னு

நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே
யவ்வும் பிறவு மொத்தனை யுவ்வு
மெவ்வயி னோயு நீயே
செவ்வா யுவணத் துயர்கொடி யோயே
கேள்வியுட் கிளந்த வாசா னுரையும்
படிநிலை வேள்வியுட் பற்றியாடு [1]கொளனும்
புகழியைந் திசைமறை யுறுகனன் முறை [2]மூட்டித்
திகழொளி யொண்சுடர் வளப்பாடு [3]கொளனும்
நின்னுரு புடனுண்டி

௫௫ - ௭. யாவர்க்குமொத்தநின்னருள் நீரால் நிறைந்த மேகத்தை ஒக்குமென்று உணர்த்தும், அருமறைப்பொருள்,

௫௦-௫௫. 'ஒக்கும்' என்னும் உவமச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

௫௮ - ௯. யாம்சொல்லிய அப்பொருள்களையும் சொல்லாத பிறவத்தையும் பண்புகளானும் தொழில்களானும் ஒத்தனை; ஒத்தும் ஒப்பின்றி எப்பொருளின் அகத்தாயும் நீ.

௫௮. உகரச்சுட்டுச் சொல்லுளடங்காது குறிப்புளடங்கிய.......... ஆயிடை யிரண்டினும் அடங்காதவற்றின்மேற்று.

௬௧-௮. வேதத்துட்சொல்லப்பட்ட வேள்விமுதல்வன்சொல்லும், படிகால்முறையான் ஒன்றற்கொன்று உயர்ந்த விகிருதிவேள்வியுள் யூபமாய்ப் பசுவைப் பற்றிக்கோடலும்,செய்தாரின்மையின் உலகச்சொலன்றென...... நீதியிசைக்கின்ற மந்திரங்களான் உயர்ந்தஎரியை முறையாற் கடைந்து அத்திகழொளியையுடைய ஒண்சுடரினது பெருக்கத்தையுண்டாக்கிக் கோடலுமாகிய இவை, முறையே நின்னுருவும், நின்உண்டியும், கடவுள் இல்லையென்பார் உடம்படுதலுண்டாகவும் நின்பெருமைக்குத் தகவும் அந்தணர்காண்கின்ற நின்வெளிப்பாடுமாம்.

௬௧. 'கேள்வியுட்கிளந்த' என்பது 'ஆடுகொளல்', 'வளப்பாடு கொளல்' என்பனவற்றொடுமியையும்; அவையும் அதனுட் சொல்லப்பட்டமையின்.

௬௫. ஒடுவின்பொருட்டாகலின், ஈண்டு எண்ணின்கண்வந்த உடனென்பது ஏனையிரண்டிடத்தும் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது.

வேள்விக்கிறைவனை 'ஆசான்' என்றார்; தலைமைபற்றி. அவனுடையாவது வேதத்துள் நான்காம்வேற்றுமையை ஈறாகவுடைய தெய்வப்பெயர்ச் சொல். அதனை வைதிகர் உத்தேசத்தியாகமென்ப. [4]அச்சொல்லே கடவுட்கு உருவென்பது* [5]சயிமினியாற் செய்யப்பட்ட வைதிகனூற்றுணிபாகலின்

* சயிமினியாற் செய்யப்பட்ட வைதிகநூல் - பூருவமீமாஞ்சை.

(பி-ம்.)— [1]கோடலும். [2]மூட்டத். [3]கோடலும். [4]அச்சொல்லொடே
[5] சயமுனியாற்.

பிற [1]ருடம் படுவாரா
நின்னொடு புரைய
வந்தணர் [2]காணும் வரவு
வாயடை யமிர்தநின் மனத்தகத் [3]தடைத்தர
மூவா [4]மரபு மோிவா நோன்மையுஞ்
சாவா மரபி னமரர்க்காச் சென்றநின்
..................மரபினோய் நின்னடி
தலையுற வணங்கினேம் [5]பன்மாண் யாமுங்
கலியி னெஞ்சினே மேத்தினேம் வாழ்த்தினேங்
கடும்பொடுங் கடும்பொடும் பரவுதுங்
*கொடும்பா டறியற்க வெம்மறி வெனவே.

கடவுள் வாழ்த்து. [7]நன்னாகனாரிசை.
[6]கீரந்தையார் பாட்டு. [8]பண்ணுப் பாலையாழ்.

அதனை 'உருபு' என்றும், ரூபமாவது மாயோனுக்குச் சொல்லப்படுதலால் பசுக்களைப் பிணித்துக்கொள்கின்ற அதனை 'உண்டி' என்றும், ஊர்களுக்குப் படிமையிலும் அந்தணர்க்கு வேள்வித்தீயிலும் யோகிகட்கு உள்ளத்திலும் ஞானிகட்கு எவ்விடத்தும் வெளிப்படுதலாற் சுடர்வளப்பாடுகோடலை 'அந்தணர்காணும்வரவு' என்றும் கூறினர்.

௬௯-௭௫. அமரர்க்குணவாகிய அமிர்தத்தைக் கடைந்துகொடுப்பதாக நின்மனத்தின்கண் நினைந்த அளவிலே அவர்க்கு அதின்பயனாகிய மூவாமரபும் ஒழியாவலியும் தம் சாவாமரபுபோல உரியவாயின; ஆகவே நின்பல்புகழ் பரந்தன; அதனால் அத்தன்மைத்தாகிய அரிய மரபினோய்! *நின் அடியை யாமும் துளக்கமில் நெஞ்சினேமாய் வணங்கிப் பலகாலும் ஏத்திவாழ்த்தி வேண்டிக்கோடும்.

• ௬௯. வாயின்கண் அடுக்கப்படுதலின், உணவிற்கு 'வாயடை' என்று பெயராயிற்று.

௭௫. 'கடும்பொடும் கடும்பொடும்' என்னும்† அடுக்குப் பன்மைக்கண் வந்தது.

எஃ. எம்மறிவு கொடும்பாடறியற்கவென மெய்யுணர்வினையேவேண்டி
றார், ‡ வீடு அதனானல்லது எய்தப்படாமையின். (உ)

---

* "கொடும்பாடன்" (தே. காகை. சுந்தர.)

† திருக்குறள், ௩௫௪, ௫௨௩ - பரி.

‡ "ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு" (சிறுபஞ்ச. ௩௬.)

(பி-ம்.)— [1]உடம்பாடுவார. [2]காணிய்வரவு. [3]அடைதர. [4]ரபிம
ஞெவாகோன்மைச். [5]பலமாபனமாயாணடுவ். [6]...ஞர்பாட்டு. [7]மருத்த
வனல்லச்சுவஞரிசை. [8]பண்ணுக்குறிஞ்சியாழ் பண்ணுப்பாலையாழ்.

மூன்றும் பாடல்.

திருமால்.

*மாஅ யோயே மாஅ யோயே
மறுபிறப் பறுக்கு மாசில் சேவடி
மணிதிக [1]ழுருபின் மாஅ யோயே
தீவளி விசும்பு [2]நிலனீ ரைந்து
ஞாயிறுந் திங்களு மறனு மைவருந்

[ரு-ஆம்

க. மாயோனென்பது, கரியோனென்னும் பொருள்குறியாது பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது; அது விளியேற்று 'மாயோய்' என்றாயிற்று.

உ. அடிகளைப் பணியவே பணிந்தாரது மறுபிறப்பறுதலின், † 'மறு பிறப்பறுக்கு மாசில் சேவடி' என்றார்.

ந. மணிதிகழுருபு - ³நீலமணி போல விளங்காநின்ற நிறம்.

அச்சேவடி பெறுதற்கு முகம்புகுகின்றாராதலிற் பல்காலும் எதிர்முக மாக்கினர்; ஆக்கி வாழ்த்துகின்றவர் அவன்கட்டோன்றிய பொருள்கள் கூறுவான் றொடங்கி முதற்கண் ‡ ஈசற்கு வடிவாகிய அட்டமூர்த்தங்கள் கூறுகின்றார் :

ச-ரு. அவை : தீ, வளி, விசும்பு, நிலம், நீரென்னும் பூதங்களைந்தும் ஞாயிறும் திங்களும் வேள்விமுதல்வனுமென இவை.

ரு. வேட்கின்ற வடிவு தருமமாதலி ; அஃது அறனெனப் பட்டது.

உலக நடைக்கு ஏதுவாகிய கோட்கள் எழுவருள் ஞாயிறும் திங்களும் மேற்சொல்லிய அட்டமூர்த்தங்களுள் அடங்கினமையின், ஏனையோரைப் பெயர்கூறாது 'ஐவரும்' என்றார்; பாம்புகள் காணப்படுவன அன்மையிற் கூறாராயினர்.

---

* "ஏனைப்புள்ளி" (தொல். வி.ரி. சூ. கஉ ந) என்பதனுரையில், 'மாயோய்' என்பது மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

† "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா, ரிறைவ னடிசேரா தார்" என்பது (திருக்குறள், கo.) ஈண்டு அறிதற்பாலது.

‡ ஈசற்கு அட்ட மூர்த்தங்கள் உளவென்பதை, "அட்ட மூர்த்தி தன் வெண்காடடை நெஞ்சே", "அட்டமூர்த்தியண்ணலைக் கைதொழக்,கெட்டுப் போம்வினை கேடில்லைகாண்மினே" என்னும் தேவாரங்களாலும் அறியலாகும்.

(பி-ம்.)— ¹உருவின். ²நிலநீர். ³நீல நிறம் போல.

திதியின் சிறாரும் விதியின் மக்களு
மாசி லெண்மரும் பதினொரு கபிலருந்
தாமா விருவருந் தருமனு மடங்கலு
மூவே ழுலகமு முலகினுண் மன்பது
மாயோய் நின்வயிற் பரந்தவை யுரைத்தே
மாயா வாய்மொழி யுரைதர வலந்து

---

௬. திதியின் சிறார் - அசுரர். விதியின் மக்கள் - *ஆதிப்பிரமற்கு நினைவாற்றோன்றிய †பிரமர் பதின்மருட் காசிபன்மக்களாகிய ஆதித்தர் பன்னிருவரும்.

௭. எண்மர் - வசுக்கள்.

உருத்திரரைக் கபிலரென்றார்; அவர் செய்யராதலின்.

௮. தேவர்மருத்துவரைத் தாவும் மாவின்கட்டோன்றிய இருவரென்றார்; உருப்பசி குதிரைப்பெட்டையாகியாளைக்கண்டு நயந்து தானும் குதிரைவடிவினனாய் அவள்பாற் செல்கின்ற ஆதித்தனுடைய நாசிகைத்துளைகளால் இரண்டு வீரியவித்துக்கள் வீழ, அவர் அங்கே இரட்டைகளாய்த் தோன்றினராதலின்.

'விதியின் மக்கள்' என்பதுமுதல் இத்துணையும் முப்பத்து மூவரைக் கூறினார்.

தருமன்—யமன், மடங்கல் - அவனேவல்செய்யும் ‡கூற்றம்.

௯. மூவேழுலகம் - ஒரோவொன்று எழுவகைப்பட்ட மூன்றுலகம். மன்பது - ஒழிந்த உயிர்ப்பன்மை.

௰ - ௧௧. மாயோய், இவையெல்லாம் நின்கட்டோன்றிப் பரந்தவையாகத் [1]தொடுத்துக் கூறினேம், வேதம் சொல்லுதலான்.

நித்தமாகியவேதம், தேவரும் மூவேழுலகுகளும் உயிர்ப்பன்மையும் நின்கட்டோன்றியவாறு அறிந்து கூறும்; சிற்றறிவினேமாகிய யாம் அவற்றுட்சிலவற்றை முறைபிறழக் கூறுவதல்லது அவ்வாறு எல்லாம் கூறுதற்கு உரியமல்லமென்பார் வலந்துரைத்தேமென்றார்.

---

* "ஆதிப்பிரமன்-பிரமதேவர்; "ஆதிப் பிரமனு நீ"! (கம்ப. கவந்த. ௨௫.)

† "புயல்வண்ணன் பொற்பதுமப் போதிற் புவனச், செயல் வண்ணங் காட்டிய சேயோ - னுயிரனைத்துங், காட்டும் பதின்மரினுங் காசிப னேழ் புரவி, பூட்டுந் தனியாழிப் பொற்றேரோன்." என்னும் இராசராசச்சோழனுலாவால் ஆதிப்பிரமனிடத்துத் தோன்றிய பிரமர் பதின்மரென்பதும்

அவருட் காசிபர் ஒருவரென்பதும் பிறவும் அறிந்து கொள்க.

†கூற்றம் யமனுடைய ஏவலாளனென்பது, "தருமாரா சற்கா வந்த, கூற்றினைக் குமைப்பர் போலுங் குறுக்கைவீரட்டனாரே" என்னும் தேவாரத்தாலும் அறியலாகும்.

(பி-ம்.)—1 தொகுத்து.

வாய்மொழி யோடை மலர்ந்த
தாமரைப் பூவினுட் பிறந்தோனுந் தாதையு
நீயென மொழியுமா லந்தண ரருமறை
ஏஎர், வயங்குபூ ணமரரை வௌவிய வமிழ்திற்
பயந்தோ ளிடுக்கண் களைந்த புள்ளினை
பயந்தோ ளிடுக்கண் களைந்த புள்ளி

* திணைவிராய் எண்ணப்பட்டபெயர் செய்யுளகத்துப் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச் சொற்கொண்டு முடிதலின், 'பரந்தவை' (௧௦) என்றார்.

௧௨. தாமரைப்பூப் படைப்பிற்கு முதலாகவந்த மலருமென்பதற்கு, 'வேதம் ஞாபகவேதுவாதலின், அதற்கு அதனை ஓடையாக உபசரித்துக் கூறினார்.

உபநிடதத்தின்பொருள் பொருந்துங் கூற்றுக் கூறுகின்றாராகலின், 'வாய்மொழியோடை' என்றார்.

ஒரோவழி அவ்வருமறைதானும் [1]அவனை அவ்வாறு கூறுமாதலின், அதன் கூற்றெனவுமமையும்.

௧௫. காவலாய்நின்ற அமரரையோட்டி எடுத்துக்கொண்டு போந்த அமிர்தினால்.

அழகுவிளங்காநின்ற பூணினையுடைய அமரரென்க.

௧௬. பயந்தோள் - தன்னைப்பெற்ற வினதை.

அவளது இடுக்கணாவது: இந்திரன் குதிரைவால் வெள்ளையாயிருப்பதென்றும் அன்றாயின் நினக்கு அடிமையாவலென்றும் கத்துருவினோடு ஒட்டமொட்டி அவள் அதனை வஞ்சனையாற்கரிதாக்க அஃதறியாது அவட்கு அடிமையாய்வருந்துதல்; அதனைக்களைதலாவது: இந்திரன் அமராபதிக்கட் கொண்டுபோய்வைத்த அமிர்தந்தரின் அவள் அடிமை மீளுமென்று கத்து

ருச் சொல்ல அவட்கு அதுகொடுத்து அவ்வடிமை மீட்டல்.

புள்ளினை - புள்ளை ஊர்தியாக வுடையை.

கஎ - அ. மிக ஓங்கியகொடிக்கண் எழுதிய பயந்தோளிடுக்கண்களைந்த அப்புள்ளாகிய சேவலையுடையோய்.

என்றாராயினும் பயந்தோளிடுக்கண் களைந்த அப்புள்ளாகிய சேவலை எழுதிய மிகவோங்கிய கொடியோயென்பது கருத்தாகக்கொள்க; †"கொடு வரிக், கோண்மா குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி, நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த, குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே"

"பலவயி னுனு மெண்ணுத் திணை விரவுப்பெய, ரஃறிணை முடிபின செய்யு ளுள்ளே", (தொல். கிளவி. ருக) என்பதும், கஉ௦-ஆம் திருக்குறளும் அதன் உரையும் கண்டு அறியற்பாலன. † புறநானூறு, ருஅ.

(பி-ம்,)— [1]நின்னை.

*னிவந்தோங் குயர்கொடிச் சேவ லோய்நின்
சேவடி தொழாரு முளரோ வவற்றுட்
கீழே மூலகமு முற்ற வடியினை
தீசெங் கனலியுங் [1]கூற்றமு ஞமனு
மாசிலா யிரங்கதிர் ஞாயிறுந் தொகூஉ
† மூழி யாழிக்க ணிருநில முருகெழு
கேழலாய் மருப்பி னுழுதோ யெனவு
மாவிசும் பொழுகுபுனல் வறள வன்னச்

என்பதனுள், 'குன்றுகெழுநாடு' என்றாராயினும் 'காடுகெழுகுன்று' என்பது கருத்தாயினாற்போல.

இதனால், அவ்வூர்திப்புள்ளினையே கொடியாகவுமுடையையென்பது கூறப்பட்டதாம்.

கஅ. 'நிவந்தோங்குயர்' என்பன ஒருபொருட்பன்மொழி.

கக - உ௦. அளக்கின்றகாலத்து மேற்சொல்லிய (கூ) மூவேழுலகினுட் கீழேவாகிய ஏழுலகத்தையும் எஞ்சாமலுற்ற அடியினையுடையை.

இதனானே, மூவேழுலகாவன: மேலேழும் கீழேழும் நடுவு சம்புத்தீவு முதலிய தீவேழுமென்பது பெற்றாம். தொல்காப்பியனாரும், ‡"மாயோன்

மேய காடுறை யுலகமுஞ், சேயோன்மேய மைவரை யுலகமும்" என இவ்வுல கினுட்பாகுபாடுகளையும் உலகென்றார்.

௨௧. தீ செங்கனலி-எல்லாம் நீங்கின்ற செங்கெருப்பு; எல்லாம் நீதற்குக் காரணமாகிய செந்நெருப்பென்றவாறு.

கூற்றம் - மேற்சொல்லிய மடங்கல்.

௨௨. ஞாயிறும் - ஞாயிறு பன்னிரண்டும்.

௨௨ - ௪. இவைகூடும் ஊழிமுடிவிறுபர் ஏழும் ஒன்றாகிய ஆழிக்கண் அழுந்துகின்ற நிலமகளை அழகிய வராகமாகி மருப்பாற் பெயர்த்தெடுத்தோ யென்வும்.

௨௫. புட்கலமுதலிய மேகக்கள் பொழிய விசும்பினின்றும் வீழ்கின்ற நீரை.

---

* " கழிபெருங்காரிகை யென்புழி ஒரு பொருட்பன்மொழிபற்றி இவ் வுயிரழகது சிறப்பு உணர நின்றதென்றார்;..........பரிபாட்டினுள், நிவக் தோங்குயர்கொடிக்கும் இவ்வாறுரைத்தார்" என்பது, திருக்குறள் நுண் பொருண்மாலை, ௫௭௧. (செந்தமிழ், தொகுதி எ, பக்கம் ௫௨௬ - பார்க்க.)

† 'ஊழியாழிக்கண்...உழுதோய்' என்னும் பகுதி, தக்கயாகப்பரணி, ௩௩௬-ஆம் தாழிசையுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

‡ அகத்திணையியல், சூ. ௫.

(பி-ம்.)— 1கூற்று.

சேவலாய்ச் சிறகர்ப் புலர்த்தியோ யெனவு
ஞாலத் துறையுட் டேவரும் வானத்து
*நாலெண் டேவரும் நயந்துநிற் பாடுவோர்
பாடும் வகையேயெம் 1பாடறுமப்
பாடுவார் பாடும் வகை
கூந்த லென்னும் பெயரொடு கூந்த
லெரிசினக் கொன்றோய் நின் 2புகழுரு வினகை
நகை †யச் சாக நல்லமிர்து கலந்த
நடுவுநிலை திறம்பிய நயமி லொருகை

---

௨௬. சிறகரால்.

௨௭. ஞாலத்தை உறையுளாகவுடைய தேவர் - முனிவர்.

௨௮. நால்வகைப்பட்ட எண்ணினையுடைய தேவரென்றது, மேற்

சொல்லிய முப்பத்து மூவரையும்.

உஅ - கூ0. நின்னை நயந்து பாடுவாராகிய இவர்கள்பாடுவது தமக்கு முன்னோராகிய பாடுவார்பாடும்வகையே; எம்பாடருமும் எமக்கு முன்னோராகிய அப்பாடுவார் பாடும்வகையே; அதனால், நின்தொன்மையும் பெருமையும் அறியாமைக்கண் எம்மோடு அவரிடை வேற்றுமையின்று.

உகூ. உம்மை, செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கது.

௩க - உ. ‡ கூந்தன்மா என்று கண்டார் சொல்லும் வடிவொடுவந்த கேசியது கனல்கின்ற சினத்தைஅழித்தோய்;

கூந்தலையுடையமாவை 'கூந்தல்' என்னும் பெயரினையுடைய வடிவை 'பெயர்' என்றுங் கூறினர், ஆகுபெயரான்.

கேசி - குதிரையாய் வந்து பொருதானோரசுரன்; இப்பெயர் கேசமென்னும் வடமொழி முதனிலையாக முடிந்தமையின் அதன் பொருண்மைபற்றி, 'கூந்தல்' என்றார்.

௩உ. எண்ணிறந்தமையான் நின்கைகள் நின்புகழை யொத்தன.

கடந்தன, கழிந்தன என்பனபோல உருவின வென்பது ஈண்டு உவமச் சொல்லாய் நின்றது.

௩௩ - ௪. மோகினியாகிய நின்வடிவினைக் கண்டு மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியே அவுணர்க்கு அச்சமாய் முடிய அமரர்க்கு நல்லமிர்தினைப் பகுத்திடுதலால் நடுவுநிலைமையிற்றப்பிய நலமில்லாத ஒரு கையினையுடையை.

நாலேண்டேவரை, "நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவர்" என்பர்; (முருகு. ககூஎ.)

† அச்சு-அச்சம்; கடைக்குறை; (பதிற். கூ0.)

‡ "மேவார் விடுத்தந்த கூந்தற் குதிரையை, வாய்பகுத் திட்டு" (கலித்தொகை, க0௩); "கூந்தல்வாய்கீண்டானை" (இயற்பா, உ - ஆம் திரு, கூ௩.)

(பி-ம்.)— [1]பாடருமுமப, [2]புகழொருவின,

இருகை மாஅன்
முக்கை முனிவ நாற்கை யண்ண
லைங்கைம் மைந்த வறுகை நெடுவே
ளெழுகை யாள வெண்கை யேந்த
*லொன்பதிற்றுத் தடக்கை மன்பே ராள
பதிற்றுக்கை மதவலி நூற்றுக்கை யாற்ற
லாயிரம் விரித்தகைம் மாய மள்ள

பதினு யிரங்கை முதுமொழி முதல்வ
நாறு யிரங்கை யாறறி கடவு
ளனைத்து மல்லபல [1]வடுக்க லாம்ப
லிளைத்தென வெண்வரம் பறியா யாக்கையை
நின்னைப் புரைநினைப்பி னியல துணர்தியோ
முன்னை மரபின் முதுமொழி முதல்வ
நினக்குவிரிந் தகன்ற கேள்வி யனைத்தினும்
வலியினு மனத்தினு முணர்வினு மெல்லாம்

---

௩௩. அமிர்துண்டலை மறப்பித்த காமமகிழ்ச்சி பின் இறத்தற்குக் காரணமாயினமையின், 'நகையச்சாக' என்றார்.

௩௪. இருதிறத்தாரும் கடைய ஒரு திறத்தார்க்கே இட்டமை 'நடுவு நிலை திறம்பிய நயமி லொருகை' எனப்பட்டது; அவுணர்க்கெனவும் அமரர்க்கெனவும் வருவித்துரைத்தலும் இது நோக்கி.

௩௫. இருகைமாலே!

௩௬ - ௪௩. †தனக்கோர் வடிவும் பெயரும் இன்றி அன்பாயினோர் கருதிய வடிவே வடிவாகவும் அவர் இட்ட பெயரே பெயராகவுமுடையனாதலின், 'முக்கை முனிவ' என்பது முதலாக 'நாறுயிரங்கையாறறிகடவுள்' என்பது ஈறாக வடிவுவேற்றுமையும் பெயர் வேற்றுமையும் சொல்லப்பட்டன.

௪௪ - ௬. அவ்வளவுமல்ல பலவாக அடுக்குதலையுடைய ஆம்பலென்னும் எண்ணாம் இனைத்தென எண்ணும் எண்ணிற்கு எல்லையறியப்படாத வடிவினையுடையை; நின்னை உவமைகூறக்கருதின் அது நீயே உணரினல்லது பிறரால் உணரப்படுதியோ?

௪௭. அகாதியாய் வருகின்ற மரபினையுடைய வேதத்திற்கு முதல்வ!

௪௮ - ௫௰. விரிந்து அகன்ற ஆகமங்களனைத்தாலும் அகங்காரத்தா

---

* "ஒன்பானிறுதியுருபுநிலை" (தொல். குற். இள. ௧.) என்பதனுரையில், 'ஒன்பதிற்றுத் தடக்கை' மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

† "மனக்கோ ளினக்கென வடிவுவே றிலையே" (பரி. ௪- வரி ௫ (௫-ம்.)— [1]அடுக்காம்பல்.

3

[1]வணப்புவரம் பறியா மரபி னோயே
யணிநிழல் வயங்கொளி யீரெண் டீங்கதிர்ப்
பிறைவளர் நிறைமதி யுண்டி
யணிமணிப் பைம்பூ ணமரர்க்கு முதல்வனீ
திணிநிலங் [2]கடந்தக்காற் றிரிந்தயர்ந் தகன்றோடி
நின்னஞ்சிக் கடற்பாய்ந்த பிணிநெகிழ் பவிழ்தண்டா
ரன்னவர் படவல்லா வவுணர்க்கு முதல்வனீ
அதனால், பகைவ ரிவரிவர் நட்டோ ரென்னும்
வகையு முண்டோநின் மரபறி வோர்க்கே
யாயிர வணர்தலை யரவுவாய்க் கொண்ட
சேவ லூர்தியுஞ் செங்கண் மாஅ
[3]லோவெனக் கிளக்குங் கால முதல்வனை

னும் மனத்தானும் உணர்வினானும் மற்றும் எல்லாவற்றானும் நினக்கு வணப்பும் எல்லையும் அறியப்படாத மரபினோய்.

௨௯. வலியுடையதனை வலியென்றார்.

௩௧ - ௩. மதியென்பதனை அழகிய குளிர்ச்சிமிகுமதி, ஒளிமதி, பிறையாய் வளர்மதி, நிறைமதியென வினைத்தொகையடுக்கொடு கூட்டியும் இனிய கலைகள் பதினாறினையுமுடையமதியென வேற்றுமைத்தொகையாக்கக்கூட்டியுமுரைக்க.

௩௨ - ௩. * அம்மதியை உணவாகவுடைய அமரர்க்கு முதல்வன் நீ.

௩௪ - ௬. மயங்கி நினக்குப் பிழைசெய்து, நீ அணுத்திணிந்த நிலவுலகத்தை அளக்க அப்பெருமையைக்கண்டு நின்னை அஞ்சி அகன்றுபோய்க் கடற்கட்பாய்ந்த அத்தன்மையையுடைய அவுணர்க்கும் அகப்பட அவ்வாறு பிழைசெய்யாது நின்ற அவுணர்க்கும் முதல்வன் நீ;

௩௫ - ௬. கட்டவிழ்ந்து மலர்ந்த தண்டாரையுடைய அன்னவரென்க.

திரிந்து அயர்ந்து அஞ்சி அகன்று ஓடி யென்னும் செய்தெனெச்சங்கள் பாய்ந்த என்னும் வினைமுதல்வினைகொண்டன.

௩௭. அதனால் - அத்தன்மையையுடைய இருதிறத்தார்க்கும் நீ ஒத்திருத்தலால்,

௩௮ - ௮. நின் இயல்பினை அறிவார்க்கும் இவர் பகைவர் இவர் நட்டோரென்னும் கூறுபாடுண்டோ?

௩௯ - ௪௧. ஆயிரமாகிய கிளர்ந்த தலையையுடைய அரவை வாய்க்கொண்ட நின் னூர்தியாகிய சேவலும் சேர்ந்து, செங்கண்மாலே! ஓ! எ

அலறும் காலமுதல்வன் நீ;

" அருந்தவானவர்க் காரமு தன்புட னளிப்போன் " (வில்லி பாரதம், குருகுல. ௨.)

(பி-ம்.)— 1வனப்பதியா. 2கடந்தாற். 3ற்றுவென.

1யென இணைகிளத்தலி னினைமைமாற் கறிந்தனர்
தீயினுட் டெறனீ பூவினு ணாற்றநீ
*கல்லினுண் மணியுநீ சொல்லினுள் வாய்மைநீ
யறத்தினு ளன்புநீ மறத்தினுண் மைந்துநீ
வேதத்து மறைநீ பூதத்து முதலுநீ
வெஞ்சுட ரொளியுநீ திங்களு ளளியுநீ
யனைத்துநீ யனைத்தினுட் பொருளுநீ யாதலி
னுறைவு முறைவது மிலையே யுண்மையு
மறவியில் சிறப்பின் மாயமா ரனையை
முதன்முறை யிடைமுறை கடைமுறை தொழிலிற்
பிறவாப் பிறப்பிலை பிறப்பித்தோ ரிலையே

என்றது, நீ இந்திரற்கு இளையோனாய் அசுரரை வெல்கின்ற காலத்து, 'இவ்வெற்றியெல்லாம் இவனின் ஆயவல்ல; இவனைத் தாங்கிச் செல்கின்ற என்னின் ஆய' என்று கருடன் தன்னை வியந்திருப்ப, அக்கருத்தை ஒழித்தற்பொருட்டு 'நீ என் மெய்ம்முழுதும் தாங்கல் வேண்டா; ஒருகையிற் சிறுவிரற்றுணை தாங்கினையெனின் நீ கூறியவாறே யாகும்' என்று அத்துணை அவன்மேல்வைப்ப அவ்விரற்கு ஆற்றாது பாதலத்து வீழ்ந்து நெடுங்காலம் கிடந்து துதித்தான்; அத்தன்மைத்தாய வலி தாழக்கொண்ட மெய்களினு முடையையென்றவாறு.

௬௧. காலமுதல்வன் - காலத்திற்கு முதல்வன்.

௬௨. பின்னைச் சாமவேதம் இத்தன்மையையெனச் சொல்லுதலின், இத்தன்மையை விளக்க அறிந்தனம்.

உபசாரவழக்கால் ஏன என்னுமிசையுடையதனை 'ஏன' என்றார்.

இனி அறிந்தவாறு :—

௬௩. தெறல் - வெம்மை. காற்றம் - மணம்.
௬௪. மணி - மணியாந்தன்மை.
௬௫. அல்பு - மென்மை. மைந்து - வல்மை.
௬௬. மறை - உபநிடம். முதல் - ஆகாயம்.
௬௭. வெஞ்சுடர் - ஆதித்தன்.

௬௮ - ௭0. இனிச் சொல்லாத எல்லாப் பொருளும் நீ; அவற்றின் உட் பொருளும் நீ; ஆதலால் நீ உறைதலுமில்லை; உறையுமிடமுமில்லை; மறவி புடையார் மறவியில் சிறப்புப்பெறுதல் காரணமாக அவை நினக்கு உளவாந் தன்மையும் பொய்; மேற்சொல்லிய தன்மையையாதலான்.

௭0. ஆர் - அசை.

௭௧ - ௨. உலகில் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் படைப்பு

* நான்மணி. ௭; சீவக. ௪ பார்க்க.
(பி-ம்.)— [1]ஏஎயெனக்.

[1]வணப்புவரம் பறியா மரபி னோயே
யணிநிழல் வயக்கொளி யீரெண் டீங்கதிர்ப்
பிறைவளர் நிறைமதி யுண்டி
யணிமணிப் பைம்பூ ணமரர்க்கு முதல்வனீ
திணிநிலங் [2]கடந்தக்காற் றிரிந்தயர்ந் தகன்றோடி
யின்னஞ்சிக் கடற்பாய்ந்த பிணிநெகிழ் பவிழ்தண்
ரன்னவர் படவல்லா வவுணர்க்கு முதல்வனீ
அதனால், பகைவ ரிவரிவர் நட்டோ ரென்னும்
வகையு முண்டோநின் மரபறி வோர்க்கே
யாயிர வணர்தலை யரவுவாய்க் கொண்ட
சேவ லூர்தியுஞ் செங்கண் மாஅ
[3]லோவெனக் கிளக்குங் கால முதல்வனை

னும் மனத்தாலும் உணர்விறாலும் மற்றும் எல்லாவற்றாலும் நினக்கு வனப்பும் எல்லையும் அறியப்படாத மரபினோய்.

௪௧. வலியுடையதனை வலியென்றார்.

௫௧ - ௩. மதியென்பதனை அழகிய குளிர்ச்சிமிகுமதி, ஒளிமதி, பிறையாய் வளர்மதி, நிறைமதியென வினைத்தொகையடுக்கொடு கூட்டியும்

இனிய கலைகள் [1]பதினாறினையுமுடையமதியென வேற்றுமைத்தொகையா கக்கூட்டியுமுரைக்க.

௬௨ - ௬௩. * அம்மதியை உணவாகவுடைய அமரர்க்கு முதல்வன் நீ,

௬௪ - ௬௫. மயங்கி நினக்குப் பிழைசெய்து, நீ அணுத்திணிந்த நிலவுலகத்தை ஆளக்க அப்பெருமையைக்கண்டு நின்னை அஞ்சி அகன்றுபோய்க் [2]கடற்கட்பாய்ந்த அத்தன்மையையுடைய அவுணர்க்கும்அகப்பட அவ்வாறு பிழைசெய்யாது நின்ற அவுணர்க்கும் முதல்வன் நீ,

௬௬ - ௬௬. கட்டவிழ்ந்து மலர்ந்த தண்டாரையுடைய அன்னவரென்க.

திரிந்து அயர்ந்து அஞ்சி அகன்று ஓடி யென்னும் செய்தெனெச்சங்கள் பாய்ந்த என்னும் வினைமுதல்வினைகொண்டன.

௬௭. அதனால் - அத்தன்மையையுடைய இருதிறத்தார்க்கும் நீ ஒத்திருத்தலால்,

௬௭ - ௬௮. நின் இயல்பினை அறிவார்க்கும் இவர் பகைவர் இவர் நட்டோரென்னும் கூறுபாடுண்டோ?

௬௯ - ௬௧௧. ஆயிரமாகிய விளர்ந்த தலையையுடைய அரவை வாய்க்கட்கொண்ட நின் ஊர்தியாகிய சேவலும் சொத்து, செங்கண்மாலே! ஓ! என அலறும் காலமுதல்வன் நீ,

---

* "அருந்தவானவர்க் காரமு தன்புட னளிப்போன்" (வில்லிபாரதம், குருகுல. ௨.)

(பி-ம்.)— [1]வனப்பதியா. [2]கடற்தகாற். [3]ஒத்தெவன.

[1]யென இனவிளத்தலி னினைமைமற் கதிர்தனர்
தீயினுட் டெறனி பூவினு ளாற்றநீ
*கல்லினுண் மணியுநீ சொல்லினுள் வாய்மைநீ
யறத்தினு ளன்புநீ மறத்தினுண் மைந்துநீ
வேதத்து மறைநீ பூதத்து முதலுநீ
வெஞ்சுட ரொளியுநீ திங்களு ளளியுநீ
யனைத்துநீ யனைத்தினுட் பொருளுநீ யாதலி
னுறைவு முறைவது மிலையே யுண்மையு
மறவியில் சிறப்பின் மாயமா ரனையை
முதன்முறை யிடைமுறை கடைமுறை தொழிலிற்

என்றது, நீ இக்கிரத்கு இளையோனும் அசுரரை வெல்கின்ற காலத்து 'இவ்வெற்றியெல்லாம் இவனின் ஆயவல்ல; இவனைத் தாங்கிச்செல்கின்ற என்னின் ஆய' என்று கருடன் தன்னை வியந்திருப்ப, அக்கருத்தை ஒழித்தற்பொருட்டு 'நீ என் மெய்ம்முழுதும் தாங்கல் வேண்டா; ஒருகையிற் சிறுவிரற்றுணை தாங்கினையெனின் நீ கூறியவாறே யாகும்' என்று அத்துணை அவன்மேல்வைப்ப அவ்விரற்கு ஆற்றாது பாதலத்து வீழ்ந்து நெடுங்காலம் கிடந்து துதித்தான்; அத்தன்மைத்தாய வலி தாழக்கொண்ட மெய்களினு முடைமையையென்றவாறு.

சுக. காலமுதல்வன் - காலத்திற்கு முதல்வன்.

சுஉ. நின்னைச் சாமவேதம் இத்தன்மையையெனச் சொல்லுதலின் இத்தன்மையை விளக்க அறிந்தனம்.

உபசாரவழக்கால் ஏன என்னுமிசையுடையதனை 'ஏன' என்றார்.

இனி அறிந்தவாறு:—

சுங. தெறல் - வெம்மை. சாற்றம் - மணம்.

சுச. மணி - மணியாந்தன்மை.

சுரு. அம்பு - மென்மை. மைந்து - வன்மை.

சுசு. மறை - உபநிடம். முதல் - ஆகாயம்.

சுஎ. வெஞ்சுடர் - ஆதித்தன்.

சுஅ - எ0. இனிச் சொல்லாத எல்லாப் பொருளும் நீ; அவற்றின் உட்பொருளும் நீ; ஆதலால் நீ உறைதலுமில்லை; உறையுமிடமுமில்லை; மறவி யுடையார் மறவியில் சிறப்புப்பெறுதல் காரணமாக அவை நினக்கு உளவாந் தன்மையும் பொய்; மேற்சொல்லிய தன்மையையாதலான்.

எ0. ஆர் - அசை.

எக - உ. உலகில் முதலினும் இடையினும் இறுதியினும் படைப்பு

---

* நான்மணி. எ; சீவக. ௪ பார்க்க.

(பி-ம்.)— 1ஏனவெனக்.

பறவாப் பூவைப் பூவி னோயே
யருள்குடை யாக வறங்கோ லாக
விருபிழல் படாஅமை மூவே ழுலகமு
மொருபிழ லாக்கிய வேமத்தை மாதோ
பாழெனக் காலெனப் பாகென வொன்றென
விரண்டென மூன்றென நான்கென வைந்தென

அளிப்பு அழிப்பென்னுந் தொழில் வேற்றுமைபற்றிப் பிறவாப்பிறப்புடையையல்லை; அங்ஙனம் பிறந்தவைத்தும் பிறப்பித்தோரையுடையை யல்லை.

௭௩. காயாம் பூவின் நிறத்தினை யுடையோய்!

பறவாப்பூவை, வெளிப்படை. பூ - ஆகுபெயர்.

௭௪. கோல் - காம்பு.

௭௬. முழுநிழற்கண்ணவாகச் செய்த.

மாதோ, அசை.

௭௭. பாழ் - புருடன்.

சாங்கியர் பிறிதொன்று பிறத்தற்கிடனாகாதென்பவாகலான், அவர் மதம்பற்றிப்புருடனைப்'பாழ்' என்றார், ஈண்டுத்* தத்துவங் கூறுகின்றமையின்.

கால் - ஆகாய முதற் பூதங்களைந்தும்,

தாம் பிறவற்றிற்றோன்றுதலானும் பிற தோன்றுதற்கு இடனாதலானும் அவ்வாறு கூறப்பட்டன.

பாகு - வாக்கும் காலும் கையும் பாயுவும் உபத்தமும் ஆகிய கன்மேந்திரியங்களைந்தும்.

இவையும் பூதங்களாயடங்குமாயினும் சொல்லல், இயங்கல், கொடுத்தல், விடுத்தல், இன்புறுதலென்னும் தொழிலாற் பாகுபட்டமையிற்பாகென்றார்; கூறுபட்ட பொருள்களைக் கூறென்றாற்போல.

ஒன்று - ஆகாயத்தின்பண்பாகிய ஓசை.

எல்லாப்பண்பிற்கும் முற்றோன்றுதலான் ஒன்றெனப்பட்டது.

இங்ஙனம் பிறப்புமுறைபற்றி எண்ணாற் கூறப்படுதல் வருகின்றபண்புகட்குமொக்கும்.

௭௮. இரண்டு - காற்றின் சிறப்புப் பண்பாகிய ஊறு. மூன்று - தீயின் சிறப்புப்பண்பாகிய உருபு. நான்கு - நீரின் சிறப்புப்பண்பாகிய சுவை. ஐந்து - நிலத்தின்சிறப்புப்பண்பாகிய நாற்றம்.

இரண்டு முதலாகிய எண்கள் நான்கும் ஈண்டுப் புரணபொருளவாய் நின்றன.

* உள - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரையில் இவ்வுரையாசிரியரெழுதியவாற்றாலும் இங்கேயுள்ள தத்துவமுறைகள் நன்கு உணரலாகும்.
(பூ-ம்.)—1 பாயுகும்.

வாறெனை யேழெனை யெட்டெனத் தொண்டென
நால்வகை [1]யூழியெண் ணவிற்றுஞ் சிறப்பினை
*செங்கட் காரி கருங்கண் வெள்ளை
பொன்கட் பச்சை பைங்கண் மாஅ
விடவல குடவல கோவல காவல

எசு. ஆறு - செவி தோல் கண் நா மூக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்களைந்தும் மனமும்.

மனத்தொடுகூட இந்திரியங்கள் ஆறென்பாருமுளராதலின் ஒருங்கோதினர்.

ஏழு - அகங்காரம். எட்டு - மான். † தொண்டு - மூலப்பகுதி.

மனம் தொடங்கிச் சிறப்புமுறைபற்றி எண்ணுகின்றாராகலின், இவற்றை இவ்வெண்களாற் கூறினர். ஈண்டும் ஏழு முதலாய எண்கள் புரணப்பொருள.

௪0. காலவகையுகங்களினும் இவ்வெண்களால் நவிலப்படுஞ் சிறப்பினையுடையை,

என்றது, பூதங்களைந்தும் கன்மேந்திரியங்களைந்தும் ஞானேந்திரியங்களைந்தும் புலன்களைந்தும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் மூன்றும் மூலப்பகுதியும் புருடனுமெனப்பட்ட தத்துவம் இருபத்தைந்தனுலும் எக்காலத்தும் ஆராயப்படும் பெருமையையுடையையென்றவாறு.

௪க. செங்கட்காரி-வாசுதேவனே! கருங்கண் வெள்ளை-சங்கருடணனே!

௪உ. பொன்கட்பச்சை - சிவந்த உடம்பினையுடைய காமனே!

பச்சையென்பது பிரத்தியும்நனென்னும் வடமொழித்திரிபு.

பைங்கண்மால- பசிய உடம்பினையுடைய அநிருத்தனே!

நால்வகை வியூகமுங் கூறியவாறு.

௪ரு. இடவல - ஆய்ச்சியரொடு குரவைகோத்தலால் அவர்க்கு இடமும்வலமும் ஆயினோய்! குட அல - ‡கூத்தாடுதற்கு எடுத்த குடத்தினையும் பகைவரைக்கொல்லுதற்கு எடுத்த அலப்படையினையுமுடையோய்.

'இடவலவ', 'குடவலவ' என்றபாலன செய்யுள் விகாரத்தாற் குறைந்து நின்றன.

---

* திருச்சந்த விருத்தம், ௪௪ பார்க்க. † தொண்டு—ஒன்பது.

‡ குடக்கூத்தென்பது திருமாலிற்குரிய கூத்துக்களுள் ஒன்று; அதற்குரிய உறுப்புக்கள் ஐந்து; "குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னாடலதனுக், கடைக்குப வைந்துறுப் பாய்ந்து". "வாணன் பேரூர் மறுகிடைத் தடந்து நீணில மளந்தோ னாடிய குடமும்" (சிலப். 6 : 54 - 5.) அக்கூத்தாவது தலையிலே அடுக்குக்குடமிருக்க இரண்டு தோள்களிலும் குடமிருக்க

(பி-ம்.)— [1]வாழ்புமெண்.

காணு மரப நீயா நினைவ
மாயா [1]மன்ன வுலகாள் மன்னவ
தொல்லியற் புலவ நல்லியாழ்ப் பாண
மாலைச் செல்வ தோலாக் கோட்ட
பொலம்புரி யாடை வலம்புரி வண்ண
பருதி வலவ பொருதிறன் மல்ல
திருவின் கணவ பெருவிறன் மள்ள
மாநில மியலா முதன்முறை [2]யமையத்து
நாம வெள்ளத்து நடுவட் டோன்றிய
வாய்மொழி மகனொடு மலர்ந்த
தாமரைப் பொகுட்டுநின் னேமி நிழலே.

கடவுள் வாழ்த்து.

கடுவனிளவெயினனார் பாட்டு.

பெட்டனாகனார் இசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

---

௨௪. காணுமரப - அறியப்படாத மரபினோய்! நீயா நினைவ - அன்பர் நீங்காத நினைவின்கண்ணோய்!

௨௫. மாயா மன்ன - மாயாத மன்னும் நிலையையுடையவனே!

௨௭. மாலைச்செல்வ - வனமாலையையணிந்த செல்வனே!

௨௮. பொலம்புரியாடை - பொன்னிறத்தான்மிக்க ஆடையினையுடை

யாய் !

'பொலம்புரியாடை' என்னும் ஆகுபெயர் அண்மைவிளியேற்று நின்றது.

௮௯. பருதிவலவ - ஆழியை வலப்பக்கத்து உடையாய் !

௯௦. மன்ன - வீர !

௯௧ - ௪. நிறைந்த வெள்ளத்து நடுவு தோன்றிய மாநிலந்தோன்றாத முதற்காலத்துப் பிரமனைக் கொண்டு உந்திக்கண்மலர்ந்த பொகுட்டுத் தாமரையையுடையநின் நேமியே உலகிற்கு நிழலாவது. எ-று.

'தாமரைப்பொகுட்டு' என்பது, வரையறையின்மையாற் சிறப்பான்மை முன்மொழி பின்மொழியாகத் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. (௩.)

இரண்டு கைகளிலும் குடங்களை ஏந்தி ஆகாயத்திலே எறிந்து ஆடுவதென்பர்; "குடங்க ளெடுத்தேற விட்டுக் கூத்தாடவல்லவெங் கோவே", "குடமாடி", "குடமாடிய கூத்தனை", "குடமாடு தடமார்பர்" என்னும் பெரியார் திருவாக்குக்களும் ஈண்டு அறியற்பாலன; (தீவ்)

(பி-ம்.)— [1]மன்னவ. [2]அமைந்த.

நான்காம் பாடல்.

திருமால்.

ஐந்திரு ளறநீக்கி நான்கினுட் டுடைத்துத்த
மொன்றாற் றுப்படுத்தநின் னார்வலர் தொழுதேத்தி
நின்புகழ் விரித்தனர் கிளக்குங்கா லவைநினக்
கிறும்பூ தன்மைநற் கறிந்தே மாயினு
நகுதலுந் தகுதியீங் கூங்குநிற் கிளப்பத்
திருமணி *திரைபா டவிந்த முந்நீர்
வரு †மழை யிருஞ்சூன் மூன்றும் புரையு மாமெய்

(நான்காம் பாடலுரை).

௧ - ௨. செவிமுதலாய இந்திரியமைந்தையும் மயக்கமற நீக்கி, மைத்திரி, கருணை, முதிதை, இகழ்ச்சியென்னும் நான்கினுள்ளும் சித்தத்தை மாசறத் துடைத்துத் தம்மைச்சமாதியாகிய ஒருநெறிக்கண்ணே படுத்திய நின் அன்பர், ஈண்டு இத்தேவர்தது இத்தன்காரியங்களை. ஐந்தையுமெனவும் நான்கி

னுமெனவும்வந்த முற்றும்மைகள் செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கன.

மைத்திரிமுதலிய நான்கும் சித்தத்தை அழகுசெய்தலின், அவற்றை வடநூலார் சித்தபரிகருமமென்ப.

௩ - ௫. அப்புகழ்களெல்லாம் நினக்கு இயல்பாவதல்லது வியக்கப்படுவன அல்லாமையை அறிந்துவைத்தும் அத்தன்மையமல்லாத யாங்கள் அவற்றுட் சிலவற்றை ஈங்கும் ஊங்குமாகப் பிறழக் கூறுவதற்கு நீ நகுதலும் எமக்கு ஒரு தகுதியாம்; அதனால் யாம் இளத்தலும் ஒழிதற்பாற்றன்று.

௬ - ௭. திருமணியும் முந்நீரும் காலத்தின்கண் வரும் சூன்மேகமுமாகிய இம்மூன்றனையு மொக்கும், கரியமேனி.

அடுத்துவரலுவமை.

திரைஇளர்ந்தவழி வெண்மையுடைமையின் '*திரைபாடவித்த' என்றார்.

'மழையிருஞ்சூல்' என்பதனை மேல் ‡ 'தாமரைப்பொகுட்டு' என்றது போலக்கொள்க.

---

* "திரைபாடவித்த" என்பது, அவிதல் குறைதலென்பதற்கு மேற்கோள்; (சீவக. 289-ந.)

† "உள்ளூர்-ஊர்நடு; முன்பின்னாகத்தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை;...இவ்வுரையாசிரியர், வடநூன்மரபும் வடநூலை மொழிபெயர்த்துச் செய்த வீரசோழியமுதலிய பின்னூலுங்கண்டு இவ்வாறுரைத்தார் போலுமென்க; பரிபாட்டினுள், 'மழையிருஞ்சூல்' என்பதனை முன்பின்னாகத்தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை யென்றார், இவ்வுரையாசிரியர்; ஆகையால் அவர்கருத்து எம்மனோர்க்கு அறிதலரிதென்க" திருக்குறள் துன்போதன்மாலை, உகக; (செந்தமிழ், எ-ஆம் தொகுதி சுக-ஆம் பக்கம்.)

‡ பரிபாடல், ௩ - வரி கச.

மாஅ மெய்யொடு முரணிய வுடுக்கையை
நோனா வுயிரொடு முரணிய நேமியை
செயிர்தீர் செங்கட் செல்வ [1]நிற் புகழப்
புகைந்த நெஞ்சிற் புலர்ந்த சாந்திற்
பிருங்க லாதன் பலபல பிணிபட
வலந்துழி மலர்ந்த நோய்கூர் கூம்பிய நடுக்கத்

தலர்ந்த புகழோன் றாதை யாகலி
னிகழ்வோன், இகழா நெஞ்சின னாகநீ யிகழா
நன்று [2]நட்டவ னன்மார்பு முயங்கி
யொன்று நட்டவ னுறுவரை மார்பிற்
படிமதஞ் சாம்ப வொதுங்கி
யின்ன லின்னரோ டிடிமுர சியம்ப
[3]வெடிபடா வொடிதூட் டடியொடு
தடிதடி பலபட [4]வகிர்வாய்த்த வுகிரினை
[5]புருவத்துக் கருவல் [6]கந்தத்தாற்
றாங்கியிவ் வுலகந் தந்தடிப் படுத்ததை நடுவ
ணோங்கிய பலர்புகழ் குன்றினோ டொக்கும்

அ. மூரணுதல் - பொட் விறத்ததாய் மாறுகோடல்.

௧0. செயிர்தீர்செங்கண் - கோபத்தாலன்றி இயல்பாகவேசிவந்தகண்.

௧0 - உக. பிருக்கலாதன் நின்னைப் புகழ்தலாலே இரணியன் சினந்தீ யாற் புகைந்த நெஞ்சொடும் புலர்ந்த சாந்தொடும் அவன் பலபல பிணிகள்படப் பிணித்தவழி அம்பிக்க நோயால் ஒடுங்குதற்குக் காரணமான நடுக்கத்தையுடைய அப்பிருங்கலாதன் தன் தாதையாகலின் அவ்விகழப்படுவோனை இகழாத நெஞ்சினனாக, நீ அவனை இகழ்ந்து தனக்கு நன்றாகநட்ட அப்பிருக்கலாதன் வருந்தாமல் அவன்நெஞ்சிற்பொருந்தி நின்னோடு ஒன்றாக வரங்கொண்ட இரணியனது உறுவரைபோலும் மார்பிற் பகைவலி கெடச் சென்று துன்பத்தைக்காட்டும் உற்பாதங்களோடு பொருந்தி அவன் இடிமுரசொலிப்ப நீ புறப்படுதலால் வெடித்து ஒடிந்த தூணின் பிளப்போடொத்த நின்னுல் தடியப்பட்ட ஊன்தடி பலபடவகிர்தல்வாய்த்த உகிரினை.

மார்பின் (௧௭) வகிர்த (உக) லெனா இயையும்.

* படி வெம்பது பாகதச்சிதைவு. ஒருகாலத்தே இரண்டுதடியும்வீழ்த்தனவென விரைவு கூறிபவாறு.

உஉ - ௨௪. முன் வெள்ளத்தழுந்தினகாலத்து வராகமாய்க் கருமையை

* "படிமதஞ்சாய்த்தோய்" என்பர் பின்னும்; அடி ௭௭.

(பி-ம்.)—[1]நிற்புகழ்பு. [2]நட்டவன்வண்ணமார்பு. [3]வெடிபட. [4]வகிர்தல் வாய்த்த. [5]புருவத்து. [6]கந்தரத்தாற்.

௨௫ நின், *வெம்மையும் விளக்கமு ஞாயிற்றுள

நின், தண்மையுஞ் சாயலுந் திங்களுள
நின், சுரத்தலும் வண்மையு மாரியுள
நின், புரத்தலு நோன்மையு ஞாலத்துள
நின், நாற்றமும் வண்மையும் †பூவையுள
௩௦ நின், தோற்றமு மகலமு நீரினுள
நின், உருவமு மொலியுமா காயத்துள
நின், வருதலு மொடுக்கமு மருத்தினுள

யும் வன்மையையுமுடைய கழுத்தாற்றூக்கி இவ்வுலகத்தை அவ்வெள்ளத்தினின்றும் எடுத்துத் திருத்தியதொழில் மேருவின் தொழிலோடொக்கும்.

௨௫. ஞாயிற்றுள - ஞாயிற்றின்கண்ணே காணப்படாநின்றன.

வருகின்றவற்றையும் இவ்வாறு உரைக்க.

௨௬. சாயல் - மென்மை; திங்களின்கண்ணேயுள.

௨௫ - ௬. வெம்மை தண்மையென்றது பகைவர்மாட்டு வெகுளுதலையும் அன்பர்மாட்டு அருளுதலையும்.

௨௭. சுரத்தல் - கொடுக்கக் கொடுக்கப் பொருள்வளர்தல். வண்மை-கொடை.

௨௮. புரத்தல் - தாங்குதல். நோன்மை-பொறை.

௨௯. பூவை - பூவைப்பூ.

௩௦. தோற்றம் - வெளிப்படுதல். அகலம் - பெருமை.

நாராயணனென்னுந் திருநாமம் நீரின்கட் காணப்படுதலாகிய இக்காரணம்பற்றி வந்தது.

௩௧. உருவம் - ஞானக்கண்ணாற் காணப்படும் உருவம். ஒலி - சொல்; ஆகாயத்துளவென்றார், அதன் பண்பாகலின்.

௩௨. வருதல் - அவதரித்தல். ஒடுக்கம் - மீண்டு சென்றடங்குதல். மருத்து - காற்று.

---

* "ஈண்டுநீர் மிசைத்தோன்றி யிருள்சீக்குஞ் சுடரேபோல், வேண்டாதார் நெஞ்சுட்க வெருவந்த கொடுமையு, நீண்டுதோன் றுயர்குடை நிழலேசேர்ந்தார்க்குக், காண்டகு மதியென்னக் கதிர்விடு தண்மையும்" (கலி. ௧௦௦); "ஞாயி றன்னையநின் பகைவர்க்குத், திங்களன்னைநீ யெம்மனோர்க்கே" (புறநா. ௫௯.)

பூவைநிலையென்னுந் துறை ஈண்டு அறியற்பாலது.

4

அதனால், இவ்வு முவ்வு மவ்வும் பிறவு
மேம மார்ந்த [1]நிற் பிரிந்து
மேவல் சான்றன வெல்லாஞ்
சேவலோங் குயர்கொடி யோயே
சேவலோங் குயர்கொடி
நின்னோன் றுயர்கொடி பனை
நின்னோன் றுயர்கொடி நாஞ்சி
லின்னோன் *றுயர்கொடி யானை
நின், [2]னொன்று வுயர்கொடி யொன்றின்று
விடமுடை யரவினுட [3]னுயிருங் குவணம்
அவன், மடிமேல் வலந்தது பாம்பு

௩௩ - ௫. இவையும் உவையும் அவையும் பிறவுமாய் நின்கணின்று பிரிந்து நின்னால் ஏமமுற்றனவெல்லாம் பின்னும் நின்னொடு மேவலமைந்தன.

என்றது, உலகுயிர்களின் தோற்றமும் நிலைபேறும் ஒடுக்கமும் நின் கண்ணவென்றவாறும்.

† இவை யென்றது அணியவற்றை; உவை யென்றது அவற்றிற்சேய வற்றை; அவை யென்றது அவற்றினும் சேயவற்றை; பிறவென்றது காணப்படாதவற்றை.

௩௭ - ௪௨. சேவலோங்கு உயர்கொடியையுடைய நின்னுயர்கொடி ஒன்று பனை. இவ்வண்ணம் பலகொடியுளவேனும் நின் [1]ஒன்றாக உயர்த்த கொடியை, அக்கொடிகள் ஒன்றுதலின்று, தன்......ம் பாம்பின் விடத்தையும் உடலையும் உயிரையும் உண்ணும் உவணமாதலால்.

௪௧. ஒன்றுதல் - முதலாதல், ஒன்றுதல - ஒத்தல்.

௪௩. இன்னும் அது கடவுட்கொடியென்பதுதோன்ற 'அவன்', என உயர்திணையாற் கூறினர்; செய்யுளாகலிற் [2]சுட்டுப்பெயர் முற்கூறப்பட்டது.

* " பணைமிசை யெழில்வேழ வேந்திய...ஒருவனை" (பரி. க.)

† "அஅவனும் இஇவனும் உஉவனுங் கூடியக்கால், எவ்வினை வெல்லா

சிகல்" (யா-வி. சூ. எ. மேற்); "இங்கில ரிங்கில ரங்கலு ரங்கல குங்குவ குங்குவரே[¶], "இக்கிரை யிக்கிரை யக்கிரை யக்கிரை புக்கிரை புக்கிரையே" (திருவாலவாய். ௩௧ : உரு, உசு.)

‡ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண். செய். ௩௪.

§ தொல். எளவி. ௩௧ - ஆம் சூத்திரம் இதற்குவிதி.

* (பி-ம்.)— [1]சிற்பிரிந்த. [2]தென் றுயர்கொடி. [3]உயிர் தங்குவனம்.

பாம்புதொடி பாம்பு முடிமேலன
பாம்புபூண் பாம்பு தலைமேலது
பாம்புசிறை தலையன
பாம்பு, படிமதஞ் சாய்த்தோய் பசும்பூணவை
கொடிமே லிருந்தவன் றாக்கிரை யதுபாம்பு
கடுவை யணங்கும் வடிப்பு நல்கலுங்
கொடுமையுஞ் செம்மையும் வெம்மையுந் தண்மையு
முள்வழி யுடையை யில்வழி யிலையே
போற்றா ருயிரினும் போற்றுந ருயிரினு
மாற்றே மாற்ற லிலையே நினக்கு
மாற்றோ ரும்மிலர் கேளிரு மிலரெனும்

சரு. வயிற்றின்மேல உதரபந்தமாய் வலைதது.

* "படியை மடியகத் திட்டான்" என்புழியும் வயிறு மடியெனப் பட்டது.

சச. முடிமேலன - கண்ணிகள்.

சரு. பூண் - கழுத்திற்பூண்பது. தலைமேலது - சூட்டு.

சசு. சிறகுகளின் தலையிடத்தன.

விகாரத்தால் ஒற்றுக் குறைந்தது.

சஎ. பகைவர் மதங்கெடுத்தோய்! பசும்பூணவை-பொன்னிறத்தவை.

சஅ. தாக்கிரை - எதிர்ந்தெடுக்கும் இரை.

இதனாற் கருடனுக்கு அறனுடைமையும் மறனுடைமையும் கூறப்பட்டன.

சக - ருச. †தடுகேவையுண்டாக வருத்தும் வெகுளியும் அருளும் கோட்டமும் செப்பமுமாகிய இவை மறமும் அறமும் உடையாரிடத்து உடைமையாய் இல்லாரிடத்து இலலாயாயிருத்தலல்லது மாற்றருயிரின்கண்ணும் கேளிருயிரின்கண்ணும் அதனை மாற்றுதற்றெழிலும் அதற்கு ஏமஞ்செய்தற்றெழிலுமுடையையலலை; நினக்கு மாற்றோரும் கேளிரும் இலராதலான்.

என்றது, குற்றமாகிய மறமுடையாரிடத்து வெகுளியும் கோட்டமுமுடையையாய் அஃது இல்லாரிடதது இலலையாதலும், குணமாகிய அறமுடையாரிடத்து அருளும் செம்மையுமுடையையாய் அஃதில்லாரிடத்து இல்லையாதலுமல்லது நினக்குப் பகையாயினுருயிரின்கண் அதனை மாற்

* நான்மணிக்கடிகை, கடவுள்வாழ்த்து.
† தடுகேவை - கடியகுற்றம்; (கலி. கஉ.)

வேற்றுமை யின்றது [1]போற்றுநர்ப் பெறினே
மனக்கோ ளினிக்கென வடிவுவே றிலையே
கோளிரு ளிருக்கை *யாய்மணி மேனி
*நக்கலர் துழாஅய் நாறிணர்க் கண்ணியை

பொன்னிற் றோன்றிய புனைமறு மார்ப
நின்னிற் றோன்றிய நிரையிதழ்த் தாமரை
யன்ன நாட்டத் தளப்பரியவை

றுதற்றெழிலும் நினக்குக் கேளிராயினுருயிரின்கண் அதற்கு ஏமஞ்செய்தற்றெழிலும் உடையையல்லை; †அவ்விருதிறத்தாரும் நினக்கு இன்மையானென்றவாறு.

ருரு. இவ்வாற்றான் இருதிறத்தாரும் நினக்கு இலரென்றலும் முன் 'உள்வழி யுடையை', 'இல்வழியிலை' (ருக) என்ற அதனொடு வேறுபாடின்று, அஃது உணர்வாரைப்பெறின்.

என்றது, உயிர்களது இயல்பால் நினக்குப் பகையும், நட்பும் உளபோலத் தோன்றுவதல்லது நின் இயல்பான் அவை உளவல்லவென்றவாறும்.

ருசு. †அன்பர் மனத்திற் கொண்டனவன்றி நினக்கொரு வேறு வடிவு

உடையை யல்லே.

ருஎ - அ. கண்ணைக் கொள்ளுதலையுடைய இருட்கு இடமாய நீலமணி போலும் மேனிக்கட் பிணிவிட்டலர்ந்த துழாயது காதினராற்றொடுத்த கண்ணியையுடையை.

ருகூ. திறத்தாற் பொன்போலத் தோன்றிய புகழப்படும் மறுவை யுடைய மார்ப!

§ திருமகளாதலால், 'புனைமறு' என்றார்.

சுo - சுக. நின் உந்தியிற்றோன்றிய தாமரைபோலும் காட்டத்தை யுடையையாய் அளத்தற்கரியை;

---

* "கமழ்குரற்றுழாஅ யலங்கற்செல்வன்" (பதிற். ௩௧.)

† "வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலான்" (திருக்குறள், ௪.)

‡ இந்நூல், ௩-ஆம் பாடலின் ௩௯ - ௪௩ ஆம் அடிகளின் உரையைப் பார்க்க. * "பேசுவா ரெவ்வளவு பேசுவ ரவ்வளவே, வீசுமலர்த் துழாய் மாலையான் - றேசுடைய, சக்கரத்தான் சங்கினான் சார்ங்கத்தான் பொங்கரவ, வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு" (திவ். மூன்றாந்திருவந்தாதி, ௨௧.)

§ "திருமறுமார்பு" என்பதற்குத் திருவாகிய மறுவையணிந்த மார்பென்று இப்படியே பொருளெழுதினர் (பெரும்பாண். ௨௯-௩.)

(பி-ம்.)—1 போற்றினர்.

நின்னிற் சிறந்த நின்றா ளிணையவை
நின்னிற் சிறந்த நிறைகட வுளவை
யன்னோ ரல்ல வேறு முளவவை
நின்னோ ரன்னோ *ரந்தண ரருமறை
யழல்புரை குழைகொழு நிழறரும் பலசினை
யாலமுங் கடம்பு நல்யாற்று நடுவுங்
கால்வழக் கறுநிலைக் குன்றமும் பிறவு
மவ்வவை மேய வேறுவேறு பெயரோ
யெவ்வயி னோயு நீயேநின் னார்வலர்
தொழுதகை யமைதியி னமர்ந்தோயு நீயே

௬௨. வீடளிக்குங்கால் நின்னினுஞ்சிறந்த நின் தாளிணையையுடையை;

௬௩. நின்கட்சிறந்த நிறைந்த கடவுட்டன்மையையுடையை;

௬௧ - ௩. அகரங்கள் இசைநிறையும் இடைச்சொல்.

௬௪ - ௫. அத்தன்மையவல்லாத இயல்புகள் நினக்கு வேறுமுள; அவை நின்னையொத்த தெய்வமுனிகளுணரும் உபநிடதப்பொருள்; யாம் உணர்வனவல்லவென்றவாறு.

௬௫. 'அன்ன' எனற்பாலது 'அன்' எனக்குறைந்து நின்றது. †'ஓர்' இரண்டும் அசைநிலை. அருமறை, ஆகுபெயர்.

௬௬ - ௭௦. அழல்புரை குழையையும் நிழலைத்தரும் சினையையுமுடைய ‡ஆலும் கடம்பும் யாற்றிடைக்குறையும் குன்றும் பிறவுமாகிய அவ்விடங்களைப் பொருந்திய பலதெய்வங்களாக வகுத்துச்சொல்லப்படும் பெயரையுடையோய்!

௬௮. காற்றும் வழங்காத திணிந்த நிலைமையையுடைய குன்றமென்க.

*௭௦ - ௭௧. நின் அன்பர் தொழுத கையினது தாழ்ச்சிக்கண் அகப்பட்டோயும் நீ.

---

* "அந்தணரருமறை" (பரி. ௧, ௨; இறை ௫. ௧.)

† "தன்னோ ரன்னோர்க்குத் தான்பயப் படுதலும்" (ஆத்திரையன் பேராசிரியன்-பொதுப்பாயிரம்) என்பதிலும் ஓர் அசைநிலையாய் அமைந்திருத்தல் காண்க.

‡ "துறையு மாலமுந் தொல்வலி மராஅமு, முறையுளி கடர்இய", "ஆறும் கடம்பு மணிமார்" (கலி. ௧௦௧, ௧௦௬); "கடவுளாலத்து" (நற். ௩௪௩; புறநா. ௧௯௯); "புதுப்பூங்கடம்பும்" (முருகு. ௨௨௫) என்பவற்றலும் ஆல் முதலியவற்றில் தெய்வமுறைதல் அறியப்படும்.

யவரவ ரேவ லாளனு நீயே
யவரவர் செய்பொருட் *காரணமு நீயே.

கடவுள் வாழ்த்து.

கடுவனிளவெயினனார் பாட்டு.

பெட்டனாகனாரிசை.

௭௨. நினைத்தன முடித்தலான், அவரவர் ஏவல செய்வானும் நீ.
௭௩. அவரவர் செய்த பொருள்கட்குக் காவலும் நீ.
செய்பொருளாவன: அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.
௭௦ - ௭௩. ஏகாரம் நான்கும் ஈற்றசை. (௪.)

---

* திருச்சந்தவிருத்தம் ௬௯ ஆவதில் "வரத்தர மிடுக்கிலாததேவரை, யாணமென் றடைந்து வாழு மாதர்காள்" என்புழிக் காவலென்னும் பொருளில் ஆணமென்பது எதுகையில் வந்திருத்தலால், இங்கே 'ஆணமு நீயே' எனப்பாடங்கொள்ளுதலும் பொருந்தும்.

ஐந்தாம் பாடல்.

செவ்வேள்.

*பாயிரும் பனிக்கடல் †பார்துகள் படப்புக்குச்
‡சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கித்

(ஐந்தாம் பாட்டுரை.)

௧. பரந்த கரிய குளிர்ச்சியையுடையகடலை இடையிற்பாறைகள் பிதிர்ந்து துகள்படப் புக்கு.

௨. சேயுயர் - மிக உயர்ந்த. §பிணிமுகம் - முருகற்குரித்தாகிய யானை.

---

* "இறைவன் உமையை வதுவைசெய்துகொண்டநாளிலே இந்திரன் சென்று நீ புணர்ச்சி தவிரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்கு உடம்பட்டு அது தப்பாமைப் புணர்ச்சிதவிர்ந்து கருப்பத்தை இந்திரன்கையிற் கொடுப்ப அதனை இருடிகளுணர்ந்து அவன்பக்கலின்றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்தல் அரிதாகையினாலே இறைவன்கூறாகிய முத்தீக்கட்பெய்து அதனைத் தம் மனைவியர் கையிற் கொடுப்ப அருந்ததி

யொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப் பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக, ஆறு கூறுகி வளர்கின்ற காலத்து இந்திரன் தான் இருடிகளுக்குக் கொடுத்த நிலையை மறந்து ஆண்டு வந்து வச்சிரத்தான் எறிய அவ்வாறு வடிவுமொன்றாய் அவனுடனே பொருது அவனைக் கெடுத்துப் பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ் வடிவம் ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே மண்டிச்சென்றதென்று புராணம் கூறிற்று. இதனை, 'பாயிரும் பனிக்கடல்' என்னும் பரிபாடற் பாட்டா னுணர்க" என்பதும், "அன்னம் அங்கியின்கணிட்டுச் சத்தி குறைந்த கருப்பத்தை முனிவரெழுவரும் வாங்கித் தம்மனைவியர்க்குக் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்தோர் விழுங்கிச் சூல்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலேபெற ஆறு வடிவாக வளர்ந்தமை கூறிற்று...... இது பரி பாடலிற் 'பாயிரும் பனிக்கடல்' என்னும் பாட்டானுணர்க" என்பதும் திரு முருகாற்றுப்படையில் ருஅ, உருரு - ஆம் அடிகளின் விசேடவுரை; ந.

† "பார் - வன்னிலம்; முருகாற்றுப்படையுள், 'பார்முதிர் பனிக் கடல்' என்பதுமது; பரிபாட்டுள், 'பார்துகன்பட' என்பதுமது, அதனை இக்காலத்தார் செல்லத்தட்டிற்றென்பர்" என்பது திருக்குறிஞ்சிப்போதன் மாலை, கஎகஅ; (செந்தமிழ், கூ - ஆம் தொகுதி, பக்கம்-ருசகூ.)

‡ இவ்வடி, "பொடித்தரும்பாத" என்னும் கல்லாடச் செய்யுளில், 'பிணிமுக மஞ்ஞை' என்பதற்கு மேற்கோள்; (மயிலேறும்.)

§ "பிணிமுக வூர்தி யொண்செய் யோனும்" (புறநா. ருகூ); "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" (முருகு. உசஎ.)

தீயழ றுவைப்பத் திரியவிட் டெறிந்து
நோயுடை [1]துடங்குசூர் மாமுத றடிந்து
வென்றியின் மக்களு ளொருமையொடு பெயரிய
கொன்றுண லஞ்சாக் [2]கொடுவினைக் கொஃறகை
மாய [3]வவுணர் மருங்கறத் தபுத்தவே.
*காவலந் தண்பொழில் வடபொழி லாயிடைக்
குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை [4]யுடைத்து
மலையாற்றுப் படுத்த மூவிரு கயந்தலை

---

௩ - ௪. தீயின்கொழுந்து ஒலிப்பத் திரித்துவிட்டெறியப்பட்டு அச்சத்தையுடையனாதலால் நடுக்குகின்ற சூர்மாவினது முதலையறுத்து.

திரித்தென்பது திரியவெனத் திரித்துநின்றது. விட்டெறிந்தெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது.

மாவென்னும் பெயரொப்புமைபற்றி ‘முதறடிந்து’ என்றார்.

௫ - ௭. வென்றியுடைமையாற் புண்ணியசனம் பாவசனமென்று இருகூறாயமக்களுட் புண்ணியசனமென ஒருகூற்றாற்பெயர்பெற்ற அவுணர்.

அஃது அவர்க்குப் பெயர்மாத்திரமேயென்றற்குக் கொன்றுணலான் வரும் பாவத்திற்கு அஞ்சாதவென்றார்.

தீவினையினையும் கொல்லப்படும் தகைமையினையுமுடைய மாயத்தை வல்ல அவுணரென்க.

அவரைக்கிளையறக்கொன்றவேலால்.

விட்டெறிந்து (௩) தடிந்து (௪) தபுத்தவேல் (௭) என்க.

௮ - ௧௦. காவலந்தீவினுள் வடகூற்றிற் கௌஞ்சமென்னும் மால்வரையைத் துளைத்து அத்துளைவழிப்படுத்தின ஆறுமென்றலையினையுடையாய்;

ஈண்டுக் குருகென்றது அன்றிலை. அதற்கு வடமொழிப்பெயர் அதுவாதலின், ‘குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை’ என்றார். வழிப்படுத்துதல் - வழிக்கண் நிகழும் இயக்கத்தை அதன்கண் நிகழ்வித்தல். குழவிப் பருவத்து இவ்வீரமெல்லாம் செய்தாயென்னுங் கருத்தால், ‘கயந்தலை’ என்றார்.

---

* “பெருங்குப்புவளன்வேண்டி” என்னும் கல்லாடச்செய்யுளில், ‘குருகு பெயர்க்குன்றத்துடல்பகவெறிந்த, நெடுவேற்கடவுட்கு’ என்பதன் விசேடவுரையில், ‘காவலந்தண்...உடைத்து’ என்னும்பகுதி மேற்கோள்; (மயிலேறும்.)

மூவிரு கயந்தலை முந்நான்கு முழவுத்தோண்
ஞாயிற்றேர் 1நிறத்தகை நளினத்துப் பிறவியை
காஅய் *கடவுள் சேஎய் செவ்வேள்
சால்வ தலைவவெனப் பேஎ விழவினுள்
வேல னேத்தும் வெறியு முளவே
யவை, வாயு மல்ல பொய்யு மல்ல
நீயே 2வரம்பிற்றில் வுலக மாதலிற்
சிறப்போய் சிறப்பின்றிப் பெயர்குவை
சிறப்பினு 3ளுயர்பாகலும்
பிறப்பினு 4ளிழிபாகலு
மேஞேர்நின் வலத்தினதே

ஊர்ந்து (உ) புக்கு (க) உழக்கி (உ) உடைத்து (கூ) ஆற்றப்படுத்த வெனக் கூட்டுக.

கக. † கயந்தலையென்பது பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய் அண்மைவிளி ஏற்றுநின்றது.

கக - உ. மூவிருகயந்தலையுடனும் முந்நான்கு முழவுத்தோளுடனும் ஞாயிற்றின் எழுச்சிபோலும் நிறவழகுடனும் தாமரைப்பூவின்கட்பிறந்த பிறப்பையுடையை.

க௩. உலகத்தை அழிக்கும் கடவுட்கு மகனே!

கச. சால்வ - சால்பினையுடையாய்!

கச - ரு. நீவெளிப்படுதலிற் கண்டார்க்கு அச்சஞ்செய்யும் வெறியாட்டு விழவினுள் வேலன்கண்டு இவ்வாறு சொல்லி ஏத்தும் வெறிப்பாட்டுமுள.

கரு. வெறி, ஈண்டு ஆகுபெயர்.

கசு - உக. இவ்வுலகிற்கெல்லாம் தலைவன் நீயேயாகலான் அவ்விடத்து அவன்கண்டு ஏத்துகின்ற அப்பாட்டுக்கள் மெய்யுமல்ல; ஆயினும் நீ வெளிப்படுதலான் அவை பொய்யுமல்ல; அவற்றுள் ஒன்றுயவழி அத்தலை

* "கடவுட் புதல்வ" எனக்கொண்டு அதற்கு இலக்கணமுமெழுதுவர்;

(முந்து. உருசு - ந.)

† "பெருவலி - பெருவலியையுடையன ; பண்புத்தொகைப்புறத்து வந்த ஆகுபெயரென்னுது ஆகுபெயரென்றார்; 'பாயிரும் பனிக்கடல்' என்னும் பரிபாட்டினுள், கயந்தலைக்குப் பண்புத்தொகைப்புறத்து வந்த அன்மொழி ; ஈண்டு ஆகுபெயரென்றார் இவ்வுரையாசிரியர்" என்பது, திருக்குறள்நுண்பொருண்மாலை, ௩௮0; (செந்தமிழ், தொ. ௫; பக். ௩உ௪.)

(பி - ம்.)— [1]நிறத்தலை. [2]வரம்பிற்றலகம். [3]உயர்வு. [4]இழிவு

௫

யாதி யந்தண னறிந்து [1]பரி கொளுவ
வேத மாபூண் வையத்தே ரூர்ந்து
நாக நாணு மலைவில் லாக
மூவகை, ஆரெயி லோரழ லம்பின் முளிய
மாதிர மழலவெய் தமரர் வேள்விப்
பாக முண்ட பைங்கட் பார்ப்பா
னுமையொடு புணர்ந்த காம வதுவையு
ளமையாப் புணர்ச்சி [2]யமைய நெற்றி
யிமையா நாட்டத் தொருவரங் கொண்டு
விலங்கென விண்ணோர் வேள்வி முதல்வன்
விரிகதிர் மணிப்பூ ணவற்குத்தா னீத்த
தரிதென [3]மாற்றான் வாய்மைய னாதலி
னெரிகனன் றானாக் குடாரி [4]கொண் டவனுருவு
திரித்திட் டோனிவ் வுலகேழு மருளக்
[5] கருப்பெற்றுக் கொண்டோர் கழிந்தசே யாக்கை
நொசிப்பி னேழுறு முனிவர் னனியுணர்ந்து

மைச் சிறப்பினையுடைய நீ அச்சிறப்பின்றி ஒழிகுவை ; நின்னையொழிந்தார் நல்வினையாற் சிறப்புடைய உயர்பிறப்பினராதலும் தீவினையால் இழிபிறப்பினராதலுமாகிய இது நின்னுணைக்கண்ணது ; ஆதலின், அச்சிறப்பு நினக்கு ஒருகாலும் ஒழியாது ; அதனால் அவற்றுள் ஒன்றாகாது.

உஉ - ௫௪. நான்முகனாகிய பாகன் கொளுவுமாறறிந்து செலுத்தினைக் கொளுவ வேதங்களாகிய குதிரை பூண்ட பூமியாகிய தேரையேறி வாசுகி

ராளுக *இமயம் வில்லாக வெள்ளி பொன் இரும்பென்னும் மூவகை யையுமுடைய அரிய மதில்கள் ஒரு தீயாகிய அம்பாலே வேவ அவற்றைத் திசைகள் வெதும்ப எய்து அமரர்க்குச் செய்யும் வேள்விக்கண் [1]அவிப் பாகத்தையுண்ட கோபத்தாற் பசிய கண்ணையுடைய ஈசன் உமையோடு புணர்ந்து காமத்தை நுகர்கின்ற வதுவைகாலின்கண் அமையாத புணர்ச் சியை ஒருகாலத்து அமைத்தானாக; நெற்றிக்கண் இமையாநாட்டத்தை யுடைய அவன்பக்கலிலே இந்திரன் ஒரு வரத்தைக்கொண்டு 'இந்தப் புணர்ச்சியாற்றோன்றிய கருவை அழிப்பாயாக' என, மழுப்படையைத் தரித் தவன் வாய்மையனாதலின், அவ்விந்திரனுக்குத் தான் கொடுத்தவரத்தைச் செய்தற்கு அரிதென மாற்றாதே இவ்வுலகேழும் தன் மெய்ம்மையை அறி

* "இமையவில் வாங்கிய வீர்ஞ்சடை யந்தணன்" (கலி. கஅ.)

(பி-ம்.)-உ [1]பரிக்கொளுவ. [2]அமைக்க. [3]மாற்றுதவாய்மையநாலும் [4]கொண்டதன், கொண்டதைத். [5]கருவேற்று.

வசித்ததைக் கண்ட மாக மாதவர்
மனைவியர் நிறைவயின் வசிதடி சமைப்பிற்
சாலார் தானே [1]தரிக்கென வவரவி,
யுடன்பெய் தோரே யழல்வேட் டவ்வித்
[2]தடவு நிமிர் முத்தீப் பேணிய[3]மன் னெச்சில்
வடவயின் [4]விளங்கா லுறையெழு மகளிருட்
*கடவு ளொருமீன் சாலினி யொழிய
வறுவர் மற்றையோரு மந்நிலை யயின்றனர்
மறுவறு கற்பின் மாதவர் மனைவியர்
நிறைவயின் வழாஅது நிற்சூ லினரே
நிவந்தோங் கிமயத்து [†]நீலப்பைஞ் சுனைப்
பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயற்

அதனுருவைப் பலகண்டமாகச் சேதித்தான்; அங்ஙனம் சேதித்தலாற் கழித்த சேயாக்கையாதற்கு உரியகருவை' இஃது, அமரர் சேனைக்குத் தலை வனும்' எனச்சமாதியானுணர்ந்து (?) இந்திரனுக்கிரதம் வாராமைகூறி அவன்

பக்கலிலே [5]பெற்றுக்கொண்டுபோன தெய்வமுனிவர்களெழுவரும் இறைவன் கண்டமாக வசித்ததாகிய வசிதடியை நம்மனைவியர் தரித்துச் சமைப்பாராயின் நிறைவயிற்சாலார் ; அதனால் அக்கியாகியதானே தரிக்கவெனவெண்ணி, அம்மாதவர் அழலைவேட்டு அதன்கண் அவியுடனே பெய்தார் ; பெய்ய, அவ்வவியோடு குண்டங்களில் நிமிர்ந்த முத்தீக்கொள்ளுதலால், புரோடாசமாகிய அதனை வானத்து வடவயினுறைகின்ற மகளிரெழுவருட் கடவுட்கற்பினையுடைய ஒரு மீனாகிய அருந்ததியொழிய விளங்குகின்றகார்த்திகையாகிய அறுவரும் அப்பொழுதே அயின்றார்; அயின்றும் தம் கணவர் வேண்ட அயின்ற புரோடாசமாதலால் மறுவற்ற கற்பினையுடைய அம்மாதவர்மனைவியர் நிறையுடைமையினீக்காதே நின்னைச் சூற்கொண்டார் கொண்டு பின் இமயத்துச் சரவணமென்னுஞ்சுனையில் தாமரைப்பூவாகிய பாயற்கண்ணே நுந்கு பெற்றாரென்று பௌராணிகர் சொல்லுவர்; முருகா!

* 'கடவுளொரு மீன்...அயின்றனர்' என்னும் பகுதி, (தொல்.' ளவி. சூ. சக - க.) மேற்கோள்; 'கடவுளொருமீன்...பறுமத்துப்பா' ல்'என்னும் பகுதி, "பாய்திரை புடுத்த" என்னும் கல்லாடச்செய்யுளில், 'நுட...ம்பூத்த சுனைமான் டொட்டி, லறிவிற் றங்கி...வைத்தோய்' என்னும் ..நதிக்கு மேற்கோள். (மயிலேறும்.)

† "நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை" (முருகு. உருடு.)

(பி-ம்.)— [1]தரிக்கெனவவியுடன்பெய்தோர். [2]கடவுளிறை. [3]மனைச்சில், மானைச்சில். [4]விளக்கிற்றால். [5]ஏற்றுக்கொண்டு,

*பெரும்பெயர் முருகநிற் பயந்த ஞான்றே
யரிதமர் சிறப்பி னமரர் [1]செல்வ
னெரியுமிழ் வச்சிரங்கொண் டிகந்துவந் தெறிந்தென
வறுவேறு துணியு [2]மறுவ ராகி
யொருவனை வாழி யோங்குவிறற் சேஎ
யாரா வுடம்பினீ யமர்ந்துவினை யாடிய
† [3] போரால் வறுங்கைக்குப் புரந்தர னுடைய
[1]வல்லவி லனலன் றன்மெய்யிற் பிரித்துச்
செவ்வ வாரணங் கொடுத்தோன் வானத்து
வளங்கெழு செல்வன்றன் மெய்யிற் [4]பிரித்துத்

திகழ்பொறிப் பீலி யணிமயில் கொடுத்தோன்
திருந்துகோன் ஞமன்றன் மெய்யிற் பிரிவித்
திருங்கண் [5]வெள்யாட் டெழின்மறி கொடுத்தோ

அவ்வாறு நின்னைப்பெற்ற அஃதே இந்திரன் இகன்மிகுதியான் முனிவர்க்குத்தான் கொடுத்த [6]வேற்றைக்கடந்து வந்து வச்சிரத்தைக்கொண்டெறிந்தானாக, முன் அறுவேறாகிய துணியும் அறுவராய்ப் பின்னும் ஒருவனாயினை,

௩௦. நாட்டத்தையுடையவனை ஆகுபெயரால் 'நாட்டம்' என்றார்

௩௧. வேள்விகளைச்செய்த விண்ணோர்முதல்வனென்க.

௩௭. மனத்தினை ஒன்றாக்கி நுண்ணியதாகக்காண்டலாதலிற் சமாதி 'நொசிப்பு' எனப்பட்டது.

௪௩. § ஆரலென்னும் பெயர், ஆலெனக்குறைந்து நின்றது.

௪௪. நீலப்பூக்களையுடைய பசிய சுனை.

௫௫ - ௭௦. குழவிப்பருவத்தையாதலான் வளரா உடம்பினையுடைய நீ மேவினையாடிய போரின்கண் வறுங்கைக்கு இந்திரன் உடைதலால் இவ்வாற்றலுடையஇவனே இனி நம் சேனைக்குத் தலைவனெனக் கருதி அங்கி

'பெரும் பெயர் முருக'' (முருகு. ௨௬௯.)

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண். செய். ௨க - பார்க்க.

‡ ''பாய்திரையுடுத்த''என்னும் கல்லாடச் செய்யுளில், 'ஒருமயிலாகி', 'வாரணக்கொடும்பகையாகி,' என்பவற்றின் விசேடவுரையில 'அல்லலில்லனலன்.......மயில் கொடுத்தோன்'என்னும்பகுதி மேற்கோள்; (மயிலேறும்.)

§ ''அகலிரு விசும்பி னூஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புன்னகொடிமுசுண்டை'' (மலைபடு. ௧௦௦ - ௧௦௧)என்பதும், 'ஆரல ஆலெனவிகாரம்' என்னும் அதன் உரையும் இங்கே அறியற்பாலன.

(பி-ம்.)—[1]செல்வன்றன். [2]அறுவராகிய. [3]போராரவறுங்கைக்கு. [4]பிரித்த. [5]வெளியாட்டு, வெள்ளாட்டு [6]வரத்தை.

ருஅம், கவரும் பிறரு மமர்ந்துபடை யளித்த
மறியு மஞ்ஞையும் வாரணச் சேவலும்
பொறிவரிச் சாபமு மரனும் வாளுஞ்
செறியிலை யீட்டியுங் குடாரியுங் கணிச்சியுந்
தெறுகதிர்க் கனலியு மாலையு மணியும்
வேறுவே [1]றுருவினில் வாறிரு கைக்கொண்டு
மறுவி [2]றுறக்கத் தமரர்செல் வன்றன்
பொறிவரிக் கொட்டையொடு புகழ்[3] வரம் பிகந்தோய்
நின்குண மெதிர்கொண்டோ [4]ரறங்கொண்டோ ரல்லதை
மன்குண முடையோர் மாதவர் வணங்கியோ ரல்லதை
செறுதீ நெஞ்சத்துச் சின [5]நீடி னோருஞ்
சேரா வறத்துச் சீரி லோரு
[6]மழிதவப் படிவத் தயரி யோரு

கோழியைத்தந்தான்; அங்கிந்திரன் மயிலைத்தந்தான்; யமன் வெள்ளாட்டு மறியைத்தந்தான்; அவ்வாற்றான், அவரும் பிறருமுவந்து தத்தம்மெய்யின் வாங்கிப் படையாகத்தந்த மறிமுதல் மணியீறாகச் சொல்லப்பட்ட வேறு வேறு உருவினவாகிய இவற்றை ஆறிருகையினுங்கொண்டு அத்தாமரைக் கொட்டையிற் பெயரமாட்டாத அப்பருவத்தே அமரர் சேனைக்குத் தலைவனு யினமையின் அவர்க்கரசனாகிய இந்திரனது புகழ்வரம்பைக்கடந்தோய்!

௬௨. இருங்கண் - கரியகண்.

௫௮, ௬0, ௬௨. கொடைச்சொல் முன்னிலைக்கண் வழுவமைதியாய் வந்தது.

௬௭. மாலை - பாசம்.

௬௯. ஆறிருகையினுமென்னுமுற்றும்மை செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கது.

௭௧ - ௮0. நினது குணத்தை ஏற்றுக்கொண்டோராகிய அறங்கொண்டோரல்லது விழுமிய குணமுடையோராகிய மாதவரால் வணங்கப்பட்டோரல்லது உயிர்களைச்செறுகின்ற தீயநெஞ்சத்துச் சினத்தையுடையோ

ரும் அறத்தின்கட்சேராத புகழில்லோரும் கூடாவொழுக்கத்தால்அழிந்த தவவிரதத்தையுடையோரும் இப்பிறப்பினுகர்ச்சியேயுள்ளது மறுபிறப்பு

(பி-ம்.)— [1]உருவினவ்வாதிரு. உருவினவாதிரு. [2]தந்நீக்கத்தவமார். [3]வரம்பிறந்தோய். [4]அறங்கேட்டோர். [5]நீட்டினேருஞ். [6]பழிதவப்,

மறுபிறப் பில்லெனு மடவோருஞ் சேரார்
நின்னிழ லன்னோ ரல்ல தின்னோர்
[1] சேர்வா ராதலின், யாஅ மிரப்பவை
பொருளும் பொன்னும் போகமு மல்ல நின்பா
லருளு மன்பு மறனு மூன்று
*முருளிணர்க் கடம்பி னொலிதா ரோயே

கடவுள் வாழ்த்து.

கடுவனிளவெயினனார் பாட்டு.

[9]கண்ணனாகனாரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்[†]

இல்லையென்னும் மடவோருமாகிய இவர் நின்[‡] தாள்நிழலை அடையார்; அத்தன்மையோரல்லது இத்தன்மையோர் நின் தாள்நிழலை அடைவர்; ஆதலான், நின்னை யாம் இரப்பவை நுகரப்படும் பொருள்களும் அவற்றை உளவாக்கும் பொன்னும் அவ்விரண்டானும் நுகரு நுகர்ச்சியுமல்ல; எமக்கு வீடுபயக்கு நின்னருளும் அதனையுண்டாக்க நின்னிடத்து யாம் செய்யுமன்பும் அவ்விரண்டானும் வரும் அறனுமாகிய இம்மூன்றுமே.

அக. ஒலிதார் - தழைத்ததார். (ரு)

* "உருளிணர்க் கடம்பி னொன்றுபடு கமழ்தார்" (பரி. உக), "பராரை மராஅத்; துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்" (முருகு. க0—கக.)

† 'இந்தப் பாட்டிற் கெல்லாம் பரிமேலழகருரையுள்ளவாயாற் பொருளுணர்ந்து கொள்க' என்பது இச்செய்யுள் மட்டும் தனியே எழுதப் பெற்றிருந்த ஓரேட்டினிறுதியில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

‡ "உருவவிருதாணிழல்" (ஐங்குறு. கடவுள்.)

(பி-ம்.)— [1]சேர்வர்நின்னிழலாதலின். [2]கன்னலகளுகனுர், கன்னுகனுர், கன்னிகனுர்.

ஆறாம் பாடல்.

வையை.

நிறைகடன் முகந்துராய் நிறைந்துநீர் துளும்புந்தம்
பொறைதவிர் பசைவிடப் பொழிந்தன்று வான
நிலமறை வதுபோன் [1]மலிர்புன றலைத்தலைஇ
மலைய வினங்கலங்க மலைய மயிலகவ
மலைமாசு கழியக் கதழு [2]மருவி யிழியு
[3]மலிநீ ரதர்பல கெழுவு [4]தாழ்வரை
மாசில் பனுவற் புலவர் புகழ்புல
நாவிற் புனைந்த நன்கவிதை மாறுமை
மேவிப் பரந்து விரைந்து வினைநந்தத்
தாயிற்றே தண்ணம் புனல்

(ஆறாம் பாடலுரை.)

க. உராய் - பரந்து.

க - உ. நீர் நிறைதலால் துளும்பும் தம்பாரந்தீர்ந்து இளைப்பாற

ங. *வழிக்கண் நிலமறையும் வெள்ளம் போலே வெள்ளம் மேலே பரக்க.

ச. இனம் - மானின முதலாயின.

ரு - சு. விரையும் அருவியாய் வீழ்கின்ற மிக்கநீர் வரும்வழிகள் பல பொருந்தின சாரல்.

எ - க0. புகழப்படும் அறிவினையுடைய நாவாற் புலவர் பாடிய நன்

செய்யுள் பொய்யாகாமல் காட்ட விரைந்து எக்கும்பரந்து உழவு முதற் றொழில்கள் பெருக.

அ. கவிதை - கவியத் தலைமை. அஃது ஈண்டுச் செயயுண்மேனின் றது.

வானம் (உ) முகந்து உராய்ந்தும் (க) பொறைதவிர்ந்து இளைப்பாறவும் (ட) நிலத்தின்மேலே வெள்ளம் பரக்கவும் (ரு) பொழிந்தது (உ); பொழிய மலைச்சாரலில் (சு) தண்ணம்புனல் (க0) மேவிப்பரந்துகந்து (கு) தாவிற்று (க0) எனக்கூட்டுக.

*பரிபாடல், உ-ஆம்பாடலில எ-கஉ ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையைப்பார்க்க "வையகம் போர்த்த வயங்கொலி நீர்" (பு-வெ. கரக்தை. கச.)

(பி-ம்.)— [1] மலிபுனறலைக்கலைய. [2] அருவிபொழியும். [3] மலிநிர்பல. [4] தாலவரை.

[1]புகைபூ, அவியா ராதனை யழல்பல [2]வேந்தி
நகையமர் [3]காதலரை நாளணிக்கூட்டும்
வகைசாலும் வையை வரவு
தொடிதோள் [4]செறிப்பத் தோள்வளை யியங்கக்
[5]கொடிசே ராத்திருக் கோவை காழ்கொளத்
தொகுகதிர் முத்துத் [6]தொடைகவிழ்பு மழுக
வுகிரும் கொடிறு [7]முண்டசெம் பஞ்சியு
நகிலணி யளறு நனிவண்டன் மண்ட
விலையு [8]மயிரு மீர்ஞ்சாந்து நிழத்த
முலையு மார்பு முயங்கணி மயங்க

கக-ரு. புனலாடு மகளிர் தமக்கு ஈரம் புலரப் புகைக்கப்படும் அகின்மரமுதலாயினவும் அவை புகைத்தற்கு அழலும் சூடுதற்குப் பூவும் வையைக்கு ஆராதனைப் பொருளாகிய அவியும் * பொன்மீன் முதலிய பலவு மேந்தித் தம் மகிழ்ச்சி பொருந்திய காதலரை நாளணியொடு கூட்டப்பண்ணும் வகை மிக்கது; வையை வரவின்கண்.

கக. ஈண்டுப் புகையென்பதூஉம் ஆராதனையென்பதூஉம் ஆகுபெயர்.

கச - உச. கைகள்தாம் பூரித்தலால் தொடியை அழுந்தப் பண்ண, தோள்வளைபோந்து முன்கைக்கண் அலைய, எழுதின தொய்யிற்கொடிகள் ஒன்றோடொன்று கலந்து அழிய, மேகலைவடங்கள் அற்று உதிர்ந்து நூல் தோன்ற, ஆணிதிரண்ட முத்தினாகிய வடம் கலங்கிப் பூசியவற்றால் நிறம் மழுக, உகிரினும் கபோலத்தினும் எழுதிய செம்பஞ்சியும் அழிய, முலைக்கு அணிந்த குங்குமக்குழம்பு வண்டலிட, படலைமாலையும் குலைந்தமயிரும் பூசின சாந்தத்தைச் சருக்க, முலையைப்பொருந்தியனவும் மார்பைப் பொருந்தியனவுமாகிய இருவரணிகளும் தம்முள் மயங்க, அன்பொத்த அவர் உள்ளம் நிறைவெள்ளத்தை உடைத்தாற்போல வையை வரையையொத்த அணைகளை யுடைத்தது; உடைப்ப, வையையின் திரையாகியசிறகு கரையாகிய காவலையுடைத்தது; அஃதுடைக்க ஆளேறுதற்குப் பறையறைக வென்னும் கரைகாப்பாருரையாகிய காவலோடே அப்பறையொலியெழ அவற்றைக்கேட்டு ஊர் கிளர்ந்தது.

கக. இலை, ஆகுபெயர்.

அழியவென்னும் வினைச்சொல் வருவிக்கப்பட்டது

---

* புண்ணிய நதியில் நீராடுவோர் பொன் முதலியவற்றாற் செய்வித்த மீன்முதலியவற்றை அதிற் செல்லவிடுதல் மரபு; (காசிகாண்டம், உஎ:கூ.)

(பி - ம்.)—[1]புகையூ. [2]ஏந்திய. [3]காதலர் காளணிகூட்டும். [4]செறுப்ப. [5] கொடிச்சேருந்திருக்கோவைகாழ்க்கொள. [6]தொடைக்கலிழ். [7]உட்செம்பஞ்சியும். [8]மெயிருந்திமிர்சாந்து.

*விருப்பொன்று பட்டவ [1]குளகிறை யுடைத்தென
வரைச்சிறை யுடைத்ததை வையை வையைத்
திரைச்சிறை யுடைத்தன்று கரைச்சிறை [2]யறைகெனு
முரைச்சிறைப் பறையெழ வூரொலித் தன்று
அன்று, போரணி யணியிற் புகர்முகஞ் சிறந்தென
நீரணி யணியி னிரைநிரை பிடிசெல
வேரணி யணியி னிளையரு மினியரு
†பீரணி யணியி னிகன்மிக நவின்று

[3]தணிபுன லாடுந் தகைமிகு போர்க்கண்
ணிபுன லாகத் துறைவேண்டு மைந்தி
னணியணி யாகிய தாரர் கருவிய
ரடுபுன லது [4]செல வவற்றை யிழிவர்
கைம்மா னெருத்தர் கலிமட மாவினர்
நெய்ம்மாண் சிவிறியர் நீர்மணக் கோட்டினர்
வெண்கிடை மிதவையர் நன்கிடைத் தேரினர்
சாரிகை மறுத்துத் தண்டா வுண்டிகை
[5]யோரிய வுறுத்தர வூரூர் பிடந்திரீஇச்

உ௫ - ௩௭. அன்னம் சேர்ந்த அன்று, போர்க்கு அணியும் அணியினையுடைய களிற்றினங்கள் சிறந்தாற்போலச் செளர்ச்சியையுடைய வைகையாய் நீராட அணிந்த அணியுடனே *நிரைநிரையாகப் பிடிகள் செல்லுதலானும் அழகாக அணிந்த அணிகளையுடைய மைந்தரும் மகளிரும், †அவற்றை நீக்கிப் புனலாட அணிந்த அணிகளுடனே யானையெருத்தத்தாரும் கலித்த மென்னடைமாமிசையாருமாய் விளையாட்டிகளை மிகவிரும்பித் தண்புனலாடுதற்குவேண்டும் தகுதிமிக்க துணிபுனல் போர்க்களமாகக் குறித்து ஒருவரினொருவர் முற்பட்டுத் துறையைவேண்டுமைந்துடனே திரள்திரளாகிய துசித்தன்மையராய் அவ்விகற்கேற்ற படைக்கலங்களையுடையராய் உள்விட்ட புழுகுநெய்யான்மாண்ட துருத்தியராய் உள்விட்ட பனிநீரான்மணமிக்க கொம்பினராய் வெண்கிடையாற் சமைத்துச் செல்கின்ற மிதவையராய் நிறம் பிடித்த கன்கிடையாற் சமைத்துச் செல்கின்ற தேரின

---

* "காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு, நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு" (குறள். ௧௨௫௧) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

† "நீரணி கொண்ட வீரணி நீக்கி" (பெருங்கதை. ௧. ௪௨., ௧௪௩.)

(பி - ம்.)— [1]உள்ளசிறை, [2]அதையெறு. [3]தண்புனல். [4]செலவுவறை பொழியா. [5]ஓரியமுறுத்தர.

சேரி யிளையர் செலவரு நிலையர்
வலிய ரல்லோர் துறைதுறை [1]யயர

மெலிய ரல்லோர் விருந்துபுன லயரச்
சாறுஞ் சேறு [2]நெய்யு மலரு
நாறுபு நிகழும் யாறுவர லாறு
நாறுபு நீகழும் யாறுகண் டழிந்து
வேறுபடு புனலென விரைமண்ணுக் [3]கலிழைப்
புலம்புரி யந்தணர் கலங்கினர் மருண்டு

ராய்ச் செலவுதவிராத யானைத்திரளும் குதிரைத்திரளும் தம் கதியிற் சேற லொழிந்து அவ்வொருநெறியிற் செல்வாரை நெருக்குமாற்றான் அவற்றை ஊர்ந்தார்க்கு இடந்தொறுந்திரிதலானும்.

மைந்துடனே (௩0) திரிதலானும் (௩எ) என இயையும்.

௩௧. துசித்தன்மை - முன் செல்லுதல்.

௩௬. 'உண்டை' என்பது * "கோவுண்டை கோட்டாற் றழிவித்த கோன்" என்புழிப்போலத் திரள்மேலதாய் 'உண்டிகை' எனத் திரிந்து நின்றது.

௩எ. 'திரீஇ' என்பது திரிய என்பதன் திரிபு.

௩அ - ௪௨. காதலாற் செல்லும் புறச்சேரியில் இளையர் செல்லுதற்கரிய நிலைமையராக மெலியோர் உள்புகமாட்டாமையால் துறையைத் துறையை விரும்ப, வலியோர் புதுப்புனலை உள்புக்காடுதலாற் †பத்துத்துவர் முதலாயின ஊறின்நீரும் சந்தனமுதலியவற்றது குழம்பும் ‡வாச எண்ணெயும் சூடிய பூக்களும் நாற ஒழுகாநின்றது, இவ்வியாறு வருகின்றவாறு.

௪௩ - ௪௫. அங்ஙனம் நாறியொழுகாநின்ற ஆற்றை மறையை விரும்பும் அந்தணர் கண்டு, அதன்கண் மகளிரும் மைந்தரும் பூசிய விரைகளைக் கழுவின கலங்கல் நீரா அது தூய்தாய நிலைமையழிந்து வேறுபட்ட புனலெனமருண்டு நீராடலும் வாய்பூசலுமுதலிய தம் தொழில் செய்யாது நீங்கினர்;

---

* இறை௲. உ. மேற். ரு - ஆம் கவித்துறை.

† "பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு, முப்பத் திருவகை யோமா லிகையினு, மூறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச, நாறிருங் கூந்த னலம்பெற வாட்டி" (சிலப். ௬ : எ௬ - ௯.)

‡ "வாச வெண்ணெயும் வண்டிமிர் சாந்தமும்" (சீவக. அ௬௪.)

(பி - ம்.)— [1]அமர. [2]சேயமு. [3]கலுழை, கலிழ.

மாறுமென மலருந் தாரும் கோதையும்
வேருந் தூருங் காயுங் கிழங்கும்
பூரிய மாக்க ளுண்பது மண்டி
காரரி [1]நறவ முகுப்ப நலனழிந்து
வேறு இன்றிவ் விரிபுனல் வரவெனச்
சேறுடு புனலது செலவு
[2] வரையழி வாலருவி (?) வாதா லாட்டக்
கரையழி வாலருவிக் கால்பா ராட்ட
விரவிற் புணர்ந்தோ [3]ரிடைமுலை யல்கல்
புரைவது பூந்தாரான் குன்றெனக் [4]கூடார்க்
குரையோ டிழிந்துரா யூரிடை யோடிச்
[5]சலப்படை யானிரவிற் றுக்கிய தெல்லாம்

சசு - ருக. அவரேயன்றிச் சூடிக்கழித்த மென்மலரும் *மைந்தர் தாரும் மகளிர் கோதையும் கரைக்கண் மரத்தனவும் கொடியனவுமாகிய வேரும் தூரும் காய்களும் கிழங்குகளும் பரக்க அதன் மேலும் கீழாயமாக்கள் உண்ணலின் மிக்கு கறவத்தை உகுத்தலான் அவ்விரிபுனல்வரவு அடியின் கலனழிந்து வேறுகாரின்றதென்று பிறரும் நீங்கினர்; அச்சேறுடுபுனலது செலவு இது.

'பரக்க' என்பதூஉம் 'பிறரும்' என்பதூஉம் 'இது' என்பதூஉம் வருவிக்கப்பட்டன,

ருஉ - சுo. இரவுக்குறிக்கண் மணந்ததலைவர் எல்லையின்றி இழியும் வெளிய அருவி (?) மண......று பாராட்டத் தடையின்றிச் செல்லும் உருவிலதாகிய நல்லகாற்றுத் தாலாட்ட அம்மகளிரிடைமுலைக்கட்கிடந்து துயிறல்கூடுவது முருகன்பரங்குன்றதன்கண்ணேயென, ஆண்டுச் செல்லாதார்க்குச் சொல்லுதற்றொழிலோடும் இழிந்துபோந்துமதுரையில் தெருவின்கண் ஓடி வஞ்சனைசெய்யும் படையான் இரவிற்செய்ததெல்லாம் ஊர்காப்பார்க்குப் புலப்படநின்று அத்தெருவு வைகறைக்கண் வெறுநிலமாக வார்த்தது; இவ்வாற்றான் எங்கும் பரந்தது, தமிழையுடைய வையைப் புனல்.

* "கவிகொளாயம்...இசையே" என்பதும், 'புதுநீர்விழவின் ஆயமாத்

தைத் தம்மிட்த்தேகொண்ட மகளிர்திரள் தம்மிடத்து கெடுஞ்கின கோதை தம் கணவர் மார்பின் மாலையுடனே அழகுபெறக்கூடி அவர்களுடனே நீராடு மோசை' என்னும் அதனுரையும் இங்கே அறியற்பாலன; (மதுரை. உகூச - கூ. ௬ ;) பட். அடி கoகூ, ககo - பார்க்க.

(பி - ம்.)— [1]தவழுகுவப்பதலனணிந்து. [2]வரையிழிவாலருவிபாநீர லாட்ட. [3]இடையல்கல். [4]கூட்டார்க்கு. [5]சலப்படை தாவிரவித்.*

[1]புலப்படப் புன்னம் புலரிய விலட்டத்
தான்மலர் தன்றே
தமிழ்வையைத் தண்ணம் புனல்
விளியா விருந்து [7]விழுவார்க்குக் கொய்தோய்
தளிர்திந் தாய்[3]தா மிவை
பணிபொசி பண்படண் டெல்லா [4]நணியுருவத்
தென்னே துவள்கண்டீ
யெய்துங் [5]களவினி [6]நின்மார்பிற் றூர்வாடக்
கொய்ததும் வாயாளோ கொய்தழை கைபற்றிச்
செய்ததும் வாயாளோ செப்பு

இற்பரத்தையுடன் நீராடிய தலைமகன் காதற்பரத்தைக்கு வையை நீர் விழவு கூறியது.

மேல் அக்காதற் பரத்தை 'நகையமர் காதலரை காளணிக் கூட்டும், வகைசாலும்' (கஉ - கூ) எனவும், 'விருப்பொன்று பட்டவ ருளநிறை புடைத்து' (உக) எனவும், 'ஏரணி யணியி விளையரு மினியரு, மீரணி யணியி னிகன்மிகீ கவின்று' (உஎ-அ) எனவும், 'இரவிற் புணர்ச்தோ ரிடைமுலை யல்கல், புரைவது பூத்தாரான் குன்று' (ருச - ரு) எனவும் அவள்கூறியவற்றை உட்கொண்டு தனக்குக் கைபுனைகாட்டிஞரோடு புலந்து கூறுகின்றாள்:—

கூக. இத்தளிர் கொய்தது பழையோனுதலான் நீ இகழாகின்ற எனக்கு அன்று; எப்பொழுதும் புதியராக விரும்பும் மகளிர்க்குக்கொய்தாயென;—

மேல் தலைமகன்:—

கூஉ. நீ அறிந்தாய்; அவைதாம் இவை; மெய்யென்றான்.

என்றது, நீ அறிந்திலை; இத்தளிர்கள் அத்தன்மையவல்லவென்னும் குறிப்பிற்று.

மேல் காதற்பரத்தை:—

கூங - எ. டணியாநிர்கவும் அவ்விடத்து [7]முறிந்த பண்பினையுடை

யாய் ! இப்பொழுது கனவு வெளிப்படாநின்றது; பண்டு எனக்கு நீ கொய் துழியெல்லாம் கடிதின் உருதலால் தளிர் உருவத் துவட்சியுண்டோ? இஃது அவட்குக் கொய்துசென்று அவளால் மறுக்கப்பட்டமையால் துவண்ட வாறு பாராய்; இனி அவன்தான் இதனை நின்மார்பிற்றூர்வாட நின்று கொய்ததற்கும் கேர்த்திலளோ? இக்கொய்தழையைக் கையிற்கொண்டு நீ செய்த தாழ்ச்சிக்கும் கேர்த்திலளோ? சொல்லு என,—

மேல் தலைமகன்:—

(பி-ம்.)—[1]புலப்புடைப்புன்னம்புலரின். [2]வீழ்வார்க்கு. [3]தாடலை. [4]கணியுருவத், களியுருவத். [5]கனவினின். [6]நின்மார்பிற். [7]மூரித்த.

புனைபுனை யேறத் தாழ்ந்ததை [1]தளிரிவை
நீரிற் றுவண்ட சேஎய்குன்றங் காமர்
பெருக்கன்றோ வையை வரவு
ஆமா [2]மதுவொக்குங் [3]காதலங் காம
மொருக்க வொருதன்மை நிற்குமோ வொல்லைச்
சுருக்கமு மாக்கமுஞ் சூளுறல் வையைப்
பெருக்கன்றோ [4]பெற்றாய் பிழை
யருகு பதியாக [5]வம்பியிற்றூழ்ப் பிக்குங்
குருகிரை தேரக் [6]கிடக்கும் பொழிகாரி
வின்னிள வேணி [7]விதுவன்றோ வையைநின்...
வையை வயமாக வை
செல்யாற்றுத் தீம்புனலிற் சென்மரம் போல

௬௮ - ௭௦. புனைந்த புனையேற வேண்டுகையாலே பொழுதுதாழ்த்தது; அதனால். இத்தளிர்கள் வையைநீர் காரணமாகத் துவண்டன; சேய் குன்றத்து ஆனை; வையை வரவு அழகிய பெருக்கன்றோ எ-று,—

காதற் பரத்தை, அவர்காமப்பெருக்கம் வையைவரவொக்குமென்று ளாக உட்கொண்டு பின்னும் புலந்து கூறுகின்றாள்:—

௭௧ - ௪. ஆமாம்; நீ சொல்லுகின்றதொக்கும்; காதலையுடைய காமம் எப்பொழுதும் அவ்வொருதன்மையிலே நிற்குமோ? சிலர்பால் விரையச் சுருங்குதலாலும் சிலர்பால விரையப்பெருகுதலாலும் வையைப் பெருக் குத்தானன்றோ? வேண்டாது சூளுற்றுப் பிழையுடையையாயினுய்

இனிச் சூளுறல்;

எரு - அ. வானம் பொழிகின்ற கார்காலத்து எம்பதி நின்பதிக்கு அருகாயிருக்க, புணைகாரணமாக நின்னைத் தாழ்ப்பிக்கும் இன்னிளவேனிற் கண், குருகுகள் இரைதேரும் அளவிற்றாய்க்கிடக்கும் இத்தன்மைத்தன்றோ வையை; அதனால நின்காமத்தையும் வையைவழித்ததாகக்கருது.

மேல், 'வையைப், பெருக்கன்றோ' (எகூ-ச) என்ற துணையல்லது அதன் இயல்பு கூறிற்றிலன்; கூறுதான் இதனால் அதன் இயல்பு கூறி இவ்வொப் புமையுண்மையான் அதன்கண் அவளொடு நுகர்ந்த நுகர்ச்சி இன்னும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்றானாம். (7)

எகூ-அசு. தனக்கென ஒருசெலவின்றி* யாற்றின்கட் செல்கின்ற புனல்

* "நீர்வழிப் பட்ட புணை" (நீதிநெறி. சச.)

(பி - ம்.)— [1]தளரிய. [2]அதுவொக்குமாகாதாங்காமம். [3]காதரக் காமம். [4]பெற்றும்பிழை. [5]தம்பிற்றும்ப். [6]கேட்கும். [7]இதுவொன்றோ.

[1] வவ்வுவல் லார்புணை யாகிய மார்பினை
யென்னும் பணியா விரவெல்லாம் வைகினை
வையை யுடைந்த மடையடைத்தக் கண்ணும்
பின்னு மலிரும் பிசிர்போல வின்னு
மனற்றினை துன்பவிய [2]நீயடைந்தக் கண்ணும்
[3] பணித்துப் பணிவாருங் கண்ணவர் நெஞ்சங்
கனற்றுபு காத்தி வரவு
நல்லாள் கரைநிற்ப நான்குளித்த பைந்தடத்து
நில்லா டிரைமூழ்கி நீங்கி யெழுந்தென்மே
லல்லா [4]விழுந்தானை யெய்தியெழுந் தேற்றியான்
கொள்ளா வளவை யெழுந்தேற்றான் கோதையி
னுள்ளழுத்தி யாளெவளோ [5]தோய்ந்த தியாதெனத்
தேறித் தெரிய [6]வுணர்நீ பிறிதுமோர்
யாறுண்டோ வில்வையை யாறு

வழியேசெல்லும் மரம்போல வெளவிக்கொள்ளுதலவல்ல மகளிர்க்குப் புனலாடுதற்கட் புணையாகிய மார்பினையாய் அதற்குச் சிறிதும் அஞ்சு

வதுஞ்செய்யாதே இரவெல்லாம் அவனோடு தங்கினை; அவ்வையைக்கண் உடைத்தமடையை அடைத்தவிடத்தும் பின்னும் ஒழுகும் ஊற்றுநீர்போல முன் அனற்றிய துன்பங்கெட நீ சேர்த்தவிடத்தும் பல்கிப் பனிவாருங் கண்ணினையுடைய மகளிர் நெஞ்சத்தை இன்னும் கனற்றாநின்று வருதலை யொழி; என,—

மேல்தலைமகன்:—

அஎ-கூக. ஒருத்தி கரையின்கண்நிற்ப, நான் குளித்தவிடத்தன்னே அவள் பேதைமையாற் கரையில் நில்லாது புகுந்து திரையின்கண் அழுந்திப் பின்னர் அதனை நீங்கியெழுந்து என்மேல் அல்லாந்து விழுந்தாளைக் குளித்த யான் எழுந்து அணுகி ஏற்றுக்கொள்ளாவளவை எழுந்தாள், அதனால் அவள் காமநுகர்ச்சியறியும்பருவத்தளல்லள், அவளொழியக் கோதை போல என் மார்பினுள் அழுத்தப்பட்டவள் யாவளோ? அவளோடு யான் ஆடியயாறு யாது? என,—

கூ0. 'எழும்' என்பது காலமயக்கம்.

மேல் [illegible]தற்பரத்தை:—

கூஉ-ங. அதனை யான் சொல்லத்தேறி நீயே தெளிய அறி; அத்தன் மையது பிறிதமோர்யாறுண்டோ? அது இவ்வையை யாறு; என,—

மேல் தலைமகன்:—

(பி - ம்.)— [1]வல்வல்லார். [2]நீயடைக்கண்ணும். [3]பனிற்றுப் [4]விழுந் தாளை. [5]தோய்த்தறியாதென, [6]கேளைநீ.

இவ்வையை யாறென்ற மாறென்னை கையாற்
கூடு றலைதொட்டேன் றண்பரங் குன்று

சினவனின் னுண்கண் சிவப்பஞ்சு வாற்குத்
துனிநீங்கி [1]யாட றொடங்கு துனிநனி
கன்றிடிற் காமங் கெடூஉ மகளிவ
ளல்லா [2]நெஞ்ச முறப்பூட்டக் காய்ந்தே
வல்லிரு ளிய லதுபிழை யாகுமென
[3] வில்லவ ராட விரந்து பரந்துழந்து
வல்லவ ரூட லுணர்த்தர நல்லாய்
களிப்பர் குளிப்பர் காமங் கொடிவிட
வளிப்ப துளிப்ப வாங்காங் காடுப

௪௯௪-௫. யான் தடத்துக்குளிக்க நீ இவ்வையையாறென்ற மாறுபாடு என்னை? முன்புபோலன்றித் தண்பரங்குன்றின் தலையைக் கையாற்றொட்டேன்.

என்று பின்னும் சூளுற்றனென்று இவ்விருவர் கூற்றையுங்கொண்டு கூறினாள்.

காதற் பரத்தையை அவளில்லின்முதுபெண்டிர் கழறியவாறும் வாயில்கள் ஊடலுணர்த்தியவாறும் அவளைத் தலைமகன்புணர்ந்தவாறும் விறலிக்குத் தலைமகள் கூறுகின்றாள்:—

௪௯௬ - ௫00. நின் உண்கண் சிவப்பிற்கு அஞ்சுவான் அவனுக்குத் துனி நீங்கி அவனொடு விளையாடலைத்தொடங்கு, இவ்வாறு துனியின்கண் மிகுவையாயின் அவன்காமவின்பங்கெடும்; அதற்குக் காரணமாகியமதன் இவன் சொல்லியபேதைப் பருவத்தாள், இவளைககாய்ந்து இவன்நெஞ்சின்கண் அல்லாப்பை இறுகப்பூட்டுதலால நீ (?) பெ......ண் இருட்பொழுதினில் நீக்கற்பாலையலலை; நீங்கின் * இடனறிகது ஊடி இனிதின் உணரும் ஒழுக்கத்திற்குப் பிழையாமென்று அவளை அக்குடியின்முதிர் பெண்டிர் கழற,—

௫0௧-௪. ஊடலுணர்த்தவல்ல வாயில்கள் இரந்தும் பரந்தும் வருந்தி புணர்த்த அவ்விருவருங்கூடி மதுவாற்களிப்பார்கள்; களியால் வையைக்கட் குளிப்பார்கள்; குளித்துக் காமமிகுதியாற் கலப்பார்கள்; கலந்து, † அதற்கு இன்பமுண்டாகப் புலப்பார்கள்; அவ்வவ்விடந்தோறும் விளையாடாநிற்பர்,

என விறலிக்குக்கூறிப் பின் அவள்கேட்ப வையையைக் கூறித்து,—

---

* " இடனறிந் தூடி யினிதி னுணரு, மடமொழி மாதராள் பெண் " (நாலடியார், கற்புடை. ௪.)

† " ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம் " (திருக்குறள், ௧௩௩௦.)

(பி - ம்,)— [1]யாறாடங்கு. [2]நெஞ்சமபூறபபூண டக்காய்ந்தே. [3]இல்லவருட,

வாடுவோர் நெஞ்சத் தலர்ந்தமைந்த காமம்
வாடற்க வையை நினக்கு.

என்பது, வை......யநீர் விழவணியிற் காதற்பரத்தை இற்பரத்தையுடன் நீராடினான் தலைமகனெனக் கேட்டுப் புலந்தாளைப் புலவிநீக்கிப் புணர்ந்தானெனக் கேட்ட* தலைமகள் வாயிலாகப் புக்கவிறலிக்கு அவ்வையைநீர்விழவணியும் ஆங்குப்பட்டசெய்தியுங்கூறி வாயின்மறுத்தது.

[1]ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.
மருத்துவனல்லச்சுதனார் இசை.
பண்ணுப் பாலையாழ்.

க௦ரு - சு. 'வையாய்! நின்கட் புனலாடுவோர் நெஞ்சத்து மிக்குப்பொருந்திய இக்காமத்தையுண்டாக்குந்தன்மை நினக்கு எஞ்ஞான்றும் குறைபடாதொழிக' என வாழ்த்துவாளாய்த் தலைமகன்செய்தியை வற்புறுத்தி வாயின் மறுத்தவாறு கண்டு கொள்க.

க௦௪. 'துனிப்ப' எனப் பன்மையாற் கூறிற்று, *உணர்ப்பு வயின்வாரா வூடலை நோக்கி. (சு)

---

* "உணர்ப்புவயின் வாரா வூட லுற்றோள் திற், புலத்த லுமே கிழவற்கும் வரையார்" (இறை. சூ. ரு௦.)

(பி - ம்.) — [1] ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

ஏழாம் பாடல்.

வையை.

திரையிரும் பனிப்பௌவஞ் செவ்விதா வறமுகந்
தாரவுரு முடன்றார்ப்ப வூர்பொறை கொள்ளாது
கரையுடை குளமெனக் கழன்றுவான் வயிறழிபு
வரைவரை தொடுத்த வயங்குவெள் ளருவி
யிரவிருள் பகலாக விடமரிது செலவென்றாது
[1] வலனிரங்கு முரசிற் றென்னவ ருள்ளிய
நிலனுற நிமிர்தானை நெடுநிரை [2]நிவப்பன்ன
பெயலாற் பொலிந்து பெரும்புனல் பலநந்த
நலனந்த நாடணி நந்தப் புலனந்த
வந்தன்று வையைப் புனல்
நளியிருஞ் சோலை நரந்தந் தாஅ
யொளிர்சினை வேங்கை விரிந்தவிண ருதிரலொடு
துளியி னுழந்த தோய்வருஞ் சிமைதொறும்
வளிவாங்கு சினைய மாமரம் வேர்கீண்

(ஏழாம்பாடலுரை.)

க - க0. திரையையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய கரியகடலை நேராக வற்ற முகந்து வலிய உருமேறு வெகுண்டார்ப்பத் தன்மேலேறின பாரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாது கரையுடைந்த குளத்துநீர் கழலுமாறுபோல அப் பாரங்கழல மேகம் வயிறழிதலாற் [3]சயிலத்திற் சிகரந்தோறுந்தொடுத்த அருவிநீர் பெயலாற் பொலிந்து மற்றையிடங்களிற் சேரும்புனல்பலவற் றோடேங்கூடிப்பெருகுதலால், வையைப்புனல், உயிர்கட்கு நன்மைமிக மென் புலங்கள் அழகுபெற வன்புலங்கள்விளைய வந்தது.

[1]ரு - எ. * வெற்றியுண்டாக ஒலிக்குமுரசினையுடைய தென்னவர் கொள் ளக்கருதிய நாட்டையுற நிமிரும் அவர்தானையது நெடுநிரையின் நிமிர்ச்சி யொக்க யாம்செல்லுமிடம் அரிதென்னாது இருளையுடையஇரவும் பகலாக வந்ததெனக்கூட்டுக.

கக. நளி - செறிவு.

கக - ௪. நரந்தப்புல்லின்கட்பரந்து வேங்கையது இணர்நின்று உதிர்ந் தபூவோடேகூடி மழையால் ஏறுண்ட கிட்டுதற்கரிய மலையுச்சிகடோறுமுள வாய்க் காற்றுள் அலையுங்கொம்புகளையுடைய பெரியமரங்களை *வேர்

அகழ்க் து.

* "வலம்படுவியன்பணை" (பதிற். கஎ) என்பதின் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)— [1]வலனீக்கு. [2]சிரப்பன்ன, நிமிர்ப்பன்ன. [3]சையத்தித்.

7

பேர்த்துழி யுள்ளன பயம்பிடைப் பரப்பி
யுழவர் களிதூங்க [1]முழவு பணைமுரல
வாட லறியா வரிவை போலவு
மூட லறியா வுவகையள் போலவும்
வேண்டுவழி நடந்து தாங்குதடை பொருது
விதியாற்று ளாக்கிய [2]மெய்க்கலவை போலப்
பொதுநாற்ற முள்ளுட் கரந்து புதுநாற்றஞ்
செய்கின்றே செம்பூம் புனல்
கவிழ்ந்த புனலிற் கயந்தண் கழுநீ
ரவிழ்ந்த மலர்மீ துற்றென வொருசார்
மாதர் மடநல்லார் மணலி னெழுதிய
பாவை சிதைத்த தெனவழ வொருசா
ரகவய விளநெல் [3]லரிகாற் சூடு
தொகுபுனல் பரந்தெனத் துடிபட வொருசா
ரோதஞ் சுற்றிய தூரென வொருசார்
கார்தூம் பற்றது வானென வொருசார்
பாடுவார் [4]பாக்கங்கொண்டென

கரு. பயம்பு - பள்ளம்.

கசு - ௨௨. முழாக்களும் பெரும்பறைகளுமொலிக்க ஆடலியல்பு அறியாத அரிவையைப்போலத் தான்வேண்டிய இடங்களில் நடந்தும் ஊடலியற்கையறியாத வூடலுவகையள் கணவனைக்கடந்து நீங்குமாறுபோலத் தகைத்த அணைகளைமுறித்தும் போய் நூனெறியாளுக்கிய மெய்ப்படுக்கும் கலவையது நாற்றம்போல் நதியனபலகூடிய நாற்றத்தை உள்ளேயுள்ளே யடக்கி மேலே புதியவான நாற்றத்தைச் செய்யாநின்றது, அப்புனல்.

௨௩ - ௪. வெள்ளம் பாயப் புகுந்தநீராலே ஓடை மலர்மீதுற்ற தென்ன ஒருபக்கம்.

௨௫. எழுதிய - புனைந்த.

௨௫ - ௬. பாவைமேற் காதலையுடையமடவார் அழவென்க.

௨௭. இளசெல்லின் கண்ணும் அரிகாற் சூட்டின்கண்ணும்.

௨௯. ஊரைக் கடல்சுற்றிய தென்ன.

௩௦. வானின்மழை தாம்பற்றதென.

௩௧. பாடுவோரிருந்த பாக்கத்தை.

(பி - ம்.) ௨ [1]முழவுப்பணை. [2]மெய்க்கலனவை. [3]அரிகால்சூடு.
[4] பர்கல், பக்கல்.

வாடுவோர் சேரியடைந்தெனக்
கழனிவந்து கால்கோத்தெனப்
*பழனவாளை பாளையுண்டென
வித்திடுபுல மேடாயிற்றென
வுணர்த்த வுணரா வொள்ளிழை மாதரைப
புணர்த்திய விச்சத்துப் பெருக்கத்திற் றுணைந்தும்
சினைவளர் வாளையிற் கிளையொடு கெழீஇப்
பழன வுழவர் பாய்புனற் பரத்தந்
திருவரை புரையுமா திருகரை யேமத்து
வரைபுரை யுருவி னுரைபல சுமந்து
பூவேய்ந்து பொழில்பரந்து
[1] துணைந்தாடுவா ராய்கோதைய
ரலர்தண்டா ரவர்காதிற்
றளிர்செரீஇக் கண்ணிபறித்துக்
கைவளை யாழி [†]தொய்யகம் புனைதுகின்
மேகலை காஞ்சி வாகு வலய
மெல்லாங் கவரு மியல்பிற்றாய்த் தென்னவ

௩௩. கழனியை வெள்ளக்கால் வந்து கோத்ததென.

௩௪. நீர்தெங்கு கமுகுகளின் கழுத்தைமுட்டுதலான் வாளை அவற்றின் பாளையை உண்டதென.

௩௫. காற்றங்கால் வண்டலிட்டு மேடாயிற்றென.

௫0 'ஒருசார்' என்பதனைப்பின்பிசு எனவெனெச்சங்களோடுகூட்டுக.

௫௬ - ௭. ஊடலைத் தானுணர்த்த உணராதமாதரைக் கூட்டுவித்தற்கு முயலும் கணவனது ஆசைவெள்ளம்போல் விரைந்து.

௫௮ - ௯. விலாப்புடைமருங்குல் விசிப்பமாந்திய உழவர் கிணையொடுங் கூடிச் சினைவளர்த்த வாளைபோலப் பாய்புனறகண்ணே தொழில்களோடு பரக்க.

௪0 - ௫0. இறவரைபோலக் குத்தண்ணீற்கும் இருகரையாகிய காவலுட்பட்டு நுரைபலசுமந்து பூவான் மூடப்பட்டுப் பொழிலின்கட்பரந்து தன்கண் விரைந்தாடுவோராகிய மகளிர்காதின்கண் தளிரைச்செருகி மைத்

---

* "பாளை தந்த மதுப்பரு இப்பரு, வாளை யின்று மதர்க்கு மருங்கெலாம்" (கம்ப. நாட்டு. உச.)

† சிலப். சு: ௧0௬-அ.

(பி - ம்.)—1 தணைத்தாவோர்.

புரிநரம் பின்கொளைப் புகல்பாலை யேழு
[1]மெழுப்புணர் யாழு மிசையுங் கூடக்
குழலளந்து நிற்ப [2]முழவெழுந் தார்ப்ப
[3]மன்மகளிர் சென்னிய ராட றொடங்கப்
பொருதிழி வார்புனற் பொற்பஃ
துருமிடி சேர்ந்த முழக்கம் புரையுந்
திருமருத முன்றுறை சேர்புனற்கண் டுய்ப்பார்
தாமந் [4]தலைபுணை பேண நீர்வையை
[5]நிற்பயம் பாடி விடிவுற் றேமாக்க
நிற்படிந்து [6]நீங்காமை யின்றுபுணர்ந் தெனவே.

என்பது, தலைமகன் தலைமகளோடு புனலாடினானெனக் கேட்டு இன்புற்ற செவிலித்தாய் தோழியை நீங்களாடிய புனலணியின்பம் கூறுகென்றாட்கு அப்புனலணியின்பமும் பல்வேறு வகைப்பட்ட இன்பமும் தலைமகன் காதன்மையுங்கூறி என்றும் இந்த நீரணியின்பம் பெறுகயாமென்றது.

மையோடக்கோவனார் பாட்டு.

பித்தாமத்தரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

௭௭ - ௮௩. பாலையேழினையுமுடைய புரிநரம்பின்கண் இனிய கொளையைத்தருகின்ற யாழும் மிடற்றுப்பாடலும் தம்முளொக்க வங்கியம் அவற்றின் சுருதியை அளந்துநிற்ப முழவு எழுந்து ஆர்ப்ப அரங்கேறிய தலைக்கோல் மகளிரும் பாணரும் ஆடலைத்தொடக்க அக்கம்பலையொடுசேர்ந்த கரையைப் பொருது இழியும்வார்புனலின் கம்பலையாகியபொற்பு உருமிடிசேர்ந்த மழை முழக்கத்தையொக்கும் திருமருதமுன்றுறைக்கட்சேர்ந்த நீர்ப்பரப்பை அறுய விப்பார்மாலைகளைவாங்கி நின்தலைக்கட்புனையுப்வையாய், இன்று நின்னைப் படிந்துநீங்காத இப்பயனைப்பெற்றாற்போல என்றும் நின்னால் யாம்பெறும் பயனைப்பாராட்டி விடிகின்றபொழுதின் தன்மையையுற்று ஏமாப்பேமாக.

௮௪. பேஎநீர் - ஆழத்தால் அச்சத்தைத்தருநீர்.

௮௫. விழவுறுதல் - துன்பம்நீங்கி இன்பமாதல்.

'ஏமாக்க' என்னும் வியங்கோள் வேண்டிக்கோடற் பொருட்டாகலின், தன்மைககணவந்தது. (௭)

(பி - ம்.)— [1]எழூப்புணர். [2]முழவிழித்தார்ப்ப. [3]மலைமகளிர், மணமகளிர். [4]தலைஇபுனைபெறவநீர். [5]பயம்பாராட்டி [6]நீங்காதுபுணர்ந்தெனவே.

எட்டாம் பாடல்.

செவ்வேள்.

மண்மிசை யவிழ்துழாய் மலர்தரு செல்வத்துப்
புண்மிசைக் கொடியோனும் புங்கவ மூர்வோனு
மலர்மிசை முதல்வனு மற்றவ னிடைத்தோன்றி
யுலகிரு ளகற்றிய பதின்மரு மிருவரு
மருந்துறை யிருவருந் திருந்துநூ லெண்மரு
மாதிரை முதல்வனிற் கிளந்த
நாதர்பன் னொருவரு நன்றிசை காப்போரும்
யாவரும் பிறரு மமரரு மவுணரு
மேவரு முதுமொழி விழுத்தவ முதல்வரும்
பற்று கின்றுநின் [1]காரண மாகப்

பரங்குன் றிமயக் குன்ற நிகர்க்கு
மிமயக் குன்றினிற் [2]சிறந்து
நின்னீன்ற நிரையிதழ்த்தாமரை
மின்னீன்ற விளங்கிணருழா
வொருநிலைப் பொய்கையோ டொக்குநின் குன்றி

(எட்டாம் பாடலுரை.)

க - உ. மலர்ந்த துழாய்மாலையையும் அளவற்றசெல்வத்தினையுமுடைய புன்னை மேலேயெழுதப்பட்ட கொடியோனும்.

உ. புங்கவம் - ஏறு.

௪. உலகின்கண் இருள்.

௬ - எ. ஆதிரைமுதல்வன்பெயராற்சொலலப்பட்டோர் - உருத்திரர்.

௪ - எ. ஆதித்தர்முதலாக உருத்திரரீறாக முப்பத்துமூவரையுங்கூறினர்.

எ. நல்லதிசையைக்காப்போர் - இந்திரன்முதலிய எண்மர்.

அ. இவரெல்லாரும் இவரொழிந்தபிறருமாகிய அமரரும் அவுணரும்.

௯. அதிகரித்தறகரியவேதத்தினை அதிகரித்த விழுத்தவமுதல்வர் தெய்வமுனிகள்.

௧௦ - ௧௧. நின்னைக்காண்டலகாரணமாக மண்மிசைவந்து உறையும் இடமாகாநின்றது; ஆதலாற் பரங்குன்று அவர்பழையஇடமாகிய இமயக்குன்றத்தையொக்கும்;

௧௨ - ௬. அவ்விமயக்குன்றின்கட் சிறப்பெய்தி நின்னையீன்றதாமரை

(பி - ம்.)— [1]காரணம் பரங்குன்று. [2]சிறந்த.

னருவிதாழ் மாலைச்சுனை
முதல்வநின் [2]யானை முழக்கங் கேட்ட
கதியிற்றே காரின் குரல்
குரல்கேட்ட கோழி [1]குன்றதிரக் கூவ
மதநனி வாரண மாறுமா றதிர்ப்ப

வெதிர்குதி ராகின் றதிர்ப்பு மலைமுழை
யேழ்புழை யைம்புழை யாழிசைகேழ்த் தன்ன [2]வினம்
வீழ்தும்பி வண்டொடு மிஞிறார்ப்பச் சுனைமலரக்
† கொன்றை கொடியிணர் ஊழ்ப்பக் கொடிமலர்
[3] மன்றல மலர மலர்காந்தள் வாய்நாற
நன்றவிழ் பன்மலர் நாற நறைபனிப்பத்
[4] தென்ற லசைவரூஉஞ் செம்மற்றே யம்மநின்
குன்றத்தாற் கூடல் வரவு

யினது மின்போலும் இணருதிராத வற்றாப்பொய்கையொக்கும், சினது குன்றின் அருவிதங்கும் ஒழுக்குபட்டசுனை.

கஅ. கதியிற்று - இயங்கியலையுடைத்து.

கக - உக. அக்குரலைக்கேட்ட கோழி வெருவிக் குன்றெதிர்கூவக்கூவுதலானும் [5]மதமிக்க வாரணம் அக்குரற்கு மாறுமாறாகப் பிளிறுதலானும் மலைமுழைக்கணெழுகின்ற எதிரொலி அவற்றிற்கு மறுதலைபாகா நின்றது.

கக. 'கேட்ட' என்பதனை வாரணத்தொடுங்கூட்டுக.

உக. எதிர்குதிரென்பது ஒருலகவழக்கு,

உஉ - அ. எழுதுளையான வங்கியத்தும் ஐந்துதுளையான வங்கியத்தும் யாழினும் பிறந்த இசைச்சுருதியொத்து நிறத்தாலொத்த இனம்விரும்பும் ‡ தும்பியும் வண்டும் மிஞிறுமார்ப்பச் சுனை பூக்களைமலரக் §கொன்றை தாராகிய இணர்களை மலரக் கொடிமலர்கள் மன்றலையுடையவாய் மலர மலர்ந்தகாந்தட்பூ இடமெல்லாம் நாற மற்று நன்றாகமலர்ந்த பன்மலர்கள் நறைபனிப்பநாற அங்காற்றங்களோடு தென்றல் அசையுந்தலைமைத்து, நின் குன்றத்தொடு கூடலிடைவழி.

---

* " களிறுங் களித்ததிருங் கார்" (பு - வெ. வஞ்சி. உ.)

† "கொன்றை...கொடியிணரூழ்த்த" (குறுந். கக.)

‡ சீவக. செய். அகஉ - பார்க்க.

§ " குறும்பல் கோதை கொன்றை மலர" (ஐங்குறு. சகஎ.)

(பி - ம்.) — [1]குன்றதிர்கூவ, குன்றெதிர்கூவ. [2]தனைவீழ்தும் பிவண்டொடினமிஞிறு. [3]மன்றன்மலர. [4]தென்றலசைவுந்தகைமைத் தேவரூஉஞ்.

குன்ற முடைத்த [1]வொளிர்வேலோய் கூடன்
மன்றல் கலந்த மணிமுரசி னார்ப்பெழக்
காலொடுமயங்கிய கலிழ்கடலென
மால்கடல் குடிக்கு மழைக்குரலென
வேறதிர்க்கு மிந்திர னிருமுரு மென
மன்ற லதிரதிர மாறுமா றதிர்க்குநின்
குன்றங் குமுறிய வுரை
தாதேய வண்டின் றொழுதி முரல்வவர்
காதன்மூ தூர்மதில் கம்பலைத் தன்று
வடுவகிர் வென்றகண் மாந்தளிர் மேனி
நெடுமென் பணைத்தோட் குறுந்தொடி மகளி
ராராக் காம மார்பொழிற் பாயல்
வரையகத் திமைக்கும் வரையா நுகர்ச்சி
முடியா நுகர்ச்சி முற்றாக் காத
லடியோர் மைந்த ரகலத் தகலா
வலர்ஞெமன் மகன்றி னன்னர்ப் புணர்ச்சி

உகூ - கூரு. கூடலின் மணத்தைப்பொருந்திய மணிமுரசின் ஆர்ப்பு எழுந்ததாகக், காற்றலேறுண்ட புடைபெயர்கடலெனவும் மயங்குகடலைக் குடிக்கும் மேகக்குரலெனவும் இந்திரனது அதிர்க்கும் பெரிய உருமேறெனவும் அம்மன்றன்முரசு அதிரவதிர அதற்கு மாறுமாறாக அதிர்க்கும், நின் சன்றம் முழங்கியமுழக்கம்.

கூரு. முழக்கம் மலைக்கு வார்த்தைபோறலின் 'உரை' எனப்பட்டது.

இவ்வாறவும் முருகவேளை எதிர்முகமாக்கி வாழ்த்தி மேல் அவன்பரங்குன்றை வாழ்த்துவார், பிரிந்த தலைமக்களதுவரவும் அவருட் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்தானொரு தலைமகன்கூற்றும் தலைவிகூற்றும் தோழிகூற்றுமாகிய த.........

கூசு - எ. தலைவியரால் ஆதாக ஏவப்பட்டுத் தலைவரோடுமீண்ட வண்டின்தொழுதியதுமுரற்சி அத்தலைவியர்காதலை மதில்மூதூர்க்கண் அரவமாக்கின்று.

கூஎ. 'கம்பலைத்தன்று' என்பது உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினைத்திரிசொல்.

தலைமக்களது வரவுகூறியவாறு.

கூஅ - சசு. மகளிர து ஆராக்காமஇன்பத்தைப் பொழிற்பாயற்கண் தலை வரொடுகூட்டும் களவிற்புணர்ச்சியையும் அடியுறைமகளிர் பூவின்கட்டிரியும்

(பி - ம்.)— 1ஒளிறுவேலோய்.

புலரா மகிழ்மறப் பறியாது நல்குஞ்
சிறப்பிற்றே தண்பரங் குன்று
இனிமன்னு மேதிலர் காறுதி யாண்டுப்
பனிமலர்க் கண்ணுரோ டாட நகைமலர்
மாலைக்கு மாலை வருஉம் வரைசூணில்
காலைப்போய் மாலை வரவு
இனிமணல் வையை யிரும்பொழிலுங் குன்றப்
பனிபொழி சாரலும் பார்ப்பாருந்
துனியன் மலருண்கண் சொல்வேறு நாற்றந்
கனியின் மலரின் மயிர்கால்சீப் பின்னது
துனிய னணிநீநின் 1சூள்
என்பாணி நின்னி லெலாஅபாணி நீநின்சூள்
சான்றுள ரீன்ற தகாஅத்த காஅமகாஅ
னீன்றாட் கொருபெண் ணிவள்

மகன் நில்போல மைந்தரகலத்தையகலாத கல்லபுணர்ச்சியையும் மறவாது அம்மகளிர் மனமெனத் தருஞ்சிறப்பிற்று, தண்பரங்குன்று.

என்று தலைமகன் மகளிர்மேல்வைத்துக்கூறி........ய இன்பமிகுதி கூறியதுபொருது மேல் தலைமகள் புலந்து உரைக்கின்றாள்:—

சஎ - ௫0. இப்பொழுது மிகவும் அயலமகளிர்காற்றத்தை தாறுகின்றாய்; ஆண்டு அவரொடுகூடுதற்கு நீகாலைப்போய் மாலைவருதல் ஒளிமலரையுடைய மாலைப்பொழுததோறமுண்டாகாநின்றது ; இனிப் பண்டைச்சூளைத்தவிர்;

சகு. 'மாலைக்குமாலை' என்றது, 'அடிக்கடி' என்றாற்போலநின்றது.

மேல் தலைமகன்:—

௫க - ௫. இனிய மணலையுடைய வையைக்கண் இரும்பொழிலானே; குன்றத்துச்சாரலானே; பார்ப்பாரானே; துனியல்; மலருண்கண்ணாய், அது

சொல் எனக்கு இயைவதன்று; இக்காற்றம் பரங்குன்றத்துக்கனியிலும் மணி லும் பயின்ற காற்றுச் சேத்தடித்துவந்தது; ஆதலான், மிகவும்தனியல். என,

மேல் தலைமகன் வையைமணலையும் பரங்குன்றத்தையும் சூளுற்றான் குறிப்புநோக்கி,

௫௫. நீ நின்சூளைவிடு; என,

மேல் தோழி:—

௫௬ - அச்சுடோ! யானென்று சொல்லுங்காலத்தளவும் நில்லுநில்லு; நீ

(பி-ம்.) 1 சூள் சூளேல் பாணி.

இருண்மைபி குண்க ணிலங்கிழை யீன்றாட்
கரியளோ வாவ தறிந்திலே னீதா
வருபுனல் வையைமண ரெட்டேன் றருமணலே
[1] டண்பரங் குன்றத் தடிதொட்டே னென்பாய்
கேளிர் மணலின் கெழுவு மிதுவோ
வேழலகு மாளி திருவரைமே லன்பளிதோ
வென்னை யருளி யருண்முருகு சூள்சூளி
னின்னை யருளி [2]லணங்காண்மெய் வேறின்னும்
விறல்வெய்யோ னூர்மயில் வேனிழ ஞேக்கி
[3] யறவ ரடிதொடினு மாங்கவை சூளேல்
குறவன் மகளாணை கூறேலா கூறே

நின்சூளைப் பின்னை உறு; அமைதியையுடையோர்பெற்ற மிகத்தகுதியில் லாதமகனே! இவள்தாய்க்கு ஒருபெண்;

என நினக்கு இச்சூளான் ஏதம் வரின் இவள் இறந்துபடுமென்பது கூறிப் பின்னும் அவன் கூற்றைக் கொண்டுகூறுகின்றான்:—

௫௯ - ௬0. இலங்கிழை ஈன்றாட்கு அரியளோ? அரியளாவது நீசொல் லுதற்குமுன் யான் அறிந்திலேன்; இதனைப்பார்;

அறிந்திலேனென்பது குறிப்புமொழி

ஈதாவென்பது ஒரு மரூஉமுடிபு, அஃது இக்காலத்து *இந்தா வென்று வழங்கப்படும் ; †சுட்டு நீண்டது.

௬௧. மணத்தைத் தரும் வேள்,

௬௨. கேளிரையொத்த மணலொடு கட்பும் இத்தன்மைத்தோ? அது கிடக்க;

௬௪ - ௬. திருவரைமேல அன்பு அளிக்கத்தக்கது; ஆதலால், எனக்கு அருள் செய்தாயாக அருள் முருகன் நின்னைச் சூளுற்றீர், நின்னை அருளில்லாத அணங்குடனே அவன்வேல் மெய்யாகவருத்தும்;

௬௭ - ௮. அதுவேயன்றிப் பார்ப்பாரடியைத் தொடினும் விறல் வெய் யோனூர்மயிலையும் அவன் வேல் நிழலையுநோக்கி அவற்றைச் சூளுறல்

௬௮. ஆங்கு, அசைநிலை.

௬௯. குறவன் மகளாகிலையைக் கூறலுறுகின்ற ஏடா! அதனையுங்கூறல்;

---

* "இத்தாவிஃதோரிளங்குழவி" (கந்த. வள்ளியம்மை: ௩௫.)

† "இதா தோன்றுகின்ற சோலை" (சீவக. ௧௨௩௨.)

(பி - ம்.)— [1]தன்பரக்குன்று. [2]அணக்குடகாணமெய். [3]யாவரடி.

லைய சூளி னடிதொடு குன்றொடு
வையைக்குத் தக்க மணற்சீர்சூள் கூறல்
யார்பிரிய யார்வர யார்வினவ யார்செப்பு
நீருரைசெய் நீர்மையில் சூளென்றி நேரிழாய்
[1] கயவாய நெய்தலலர் கமழ்முகை யுண்நகை
நயவரு நறவிதழ் மதருண்கண் [2]வாணுதன்
முகைமுல்லை வென்றெழின் முத்தேய்க்கும் வெண்ப
ணகைசான்ற கனவன்று நனவன்று நவின்றதை
யிடுதுனி கையாறு வெற்றுயர் கூரச்
சுடுமிறை யாற்றிசி னடிசேர்ந்து சாற்றுமின்
மிக, ஏற்றுதுமல ரூட்டுது மவி
[3] கேட்டுதும் பாணி யெழூதுங் கிணைமுருகன்
றூட்டொழு தண்பரங் குன்று

எ0 - எக. ஐயனே! சூளுறல் வேண்டின், வணங்கப்படும் குன்றொடு வையைக்கேற்ற சீர்மணலைச் சூளுறுதொழி.

என்று சூள்விலக்க, மேல் தலைமகள்:—

எ௨ - ௩. நேரிழாய்! யார்பிரிய யார்வர யார்வினவ யாரது *செப்பு உண்டாகின்றது?

என்றது †இருதலைப்புள்ளினோருயிரேனாதலாற் பிரிவும் வரவும் வினவும் *செப்பும் நம்மிடை உளவாகாவென்றவாறு.

௭௩ - ௭. நீ அது கருதாது, 'நீருறைக்குஞ் நுள் நீர்மையில் கடுஞ்சூள்,' என்றி, கயத்தின்கணுள்ள நெய்தற்பூவையும் கமழ்முகைகளது மணத்தைத் தருகின்ற அலர்ச்சியான் நயக்கப்படும் நறவம்பூவினது இதழையுமொத்த கண்ணினையும் நுதலையும் வெண்பல்லையுமுடையாள் நவின்ற குற்றம் களவு மன்று, களவுமன்று;

௭௬. முகைமுல்லை - முல்லையது முகை.

௭௭. பொய்யாதலால், நகைமிக்ககளவு.

௭௮ - ௮௨. என்மாட்டு இன்றியிருக்க இவளிட்ட இத்தனிக் காரணத்தை என்னொழுக்க நெறியாக ஓர்த்தலால் இதனைப் பொய்ச்சூளென்று கருதி என்னை இறை துயர்கூரச்சுடும்; இது செய்யாமல் நீ சென்று அவ

* செப்பு - விடை.

† "யாமே, பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பின், இருதலைப் புள்ளி னோருயி ரம்மே" (அகநா. ௧௨); கலி. ௮௯-ம் செய்யுளையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) — [1]நயவருசெய்தல். [2]வாணுதலார். [3]தோற்றுதும்.

தெரியிழாய் [1]செல்கென்று யெல்லாயாம் பெற்றே
[2]மொருவர்க்கும் பொய்யாநின் [3]வாயில்சூள் வௌவல்
பருவத்துப் *பன்மாண் சேறலிற் காண்டை
யெருமை யிருந்தோட்டி யெள்ளியுங் காளை
செருவஞ் [4]செயற்கென்னை முன்னைத்தன் சென்னி
யருள்வயினாற் றூங்கு மணிகையாற் றாக்கி
நிரைவளை யாற்றிருஞ் சூள்
வளிபொரு சேட் [5]சிமை வரையகத்தாற்
[6]றவிபெருகுந் தண்சினைய
பொழில்கொளக் குறையாமலரக்
குளிர்பொய்கை யளறுநிறைய

னடியைச் சேர்த்து ஆற்றுவாயாக; இவ்வுரையை எல்லார்க்கும் அறிவிப்பின்; முருகன் தானை யாவருந்தொழும் பரங்குன்றத்தின்கட்சென்று மலரை ஏற்றுதும்; அவியையூட்டுதும்; பாணித்தாளத்தையுடைய பாட்டைத்தோற்றுவிப்பேம்; இணையொலியை எழுவிப்பேம்.

௭௬ - ௭௭. 'ஆற்றின்' என்றது, தோழியை நோக்கி. 'சாற்றுமின்' என்றது, தன் ஏவிளையரைநோக்கி. உளப்பாடுகள் அவளையும் அவரையுநோக்கி.

மேல் தோழி:—

௮௫ - ௯. ஏடா! என்னைச் சாந்திசெய்யச் செல்கவென்றாய்; அதனாலே நின் பொய்ச்சூளானாகிய ஏதம் நின்னை வௌவுதலை யாமறிந்தேம்; கூற்றினது மிக்க ஆணையையுமிகழும் ஆற்றலையுடைய முருகன் நின்னை மாறுபடுதற்குமுன்னே என்னிறைவனை தாங்கும் மணிநாவைக் கையாற்றுக்கித் தன் சென்னியால் வணங்கி இருந்நாள் வரும் ஏதத்தை அருட்கூற்றான் ஆற்றுதலை எதிரிலரைப்புணரும்பருட்டு ஆங்கு நீ பலகாலும் சேறலாற் காண்டி;

என்றது, யான் ஆற்றவேண்டா; அவன் தானே ஆற்றுமெனத் தலைமகள் கற்புடைமை கூறியவாறு.

௮௬. 'ஒருவர்க்கும் பொய்யாமை' என்றது குறிப்புமொழி.

கணவற்குவரும் ஏதமஞ்சிச் செய்தலால் தம் கற்பிற்கும்... ....

தலைமகளிர் யாவரும் இத்தன்மைய செய்வரென அவரது செய்தி கூறுகின்றான்:—

௯௦ - ௧௧. மழையால் வளர்த்த தண்சினைப் பொழில்கள் பூக்கள்

---

* பன்மாண் - பலகாலும்; (பரி. ௨. ௭௫; ௧௫. ௬௨.)

(பி - ம்.)— [1]சொல்லென்றாயேலா. [2]ஒருவற்றும். [3]வாயிற்சூள். [4]செயற்கென்ன. [5]ப்பைய. [6]தளிர்பெருகும், தளிர் செறிஞ்சினை.

மருதளி மணன் [1]ஞெமர்ந்த
கனிமலர்ப் பெருவழிச்
சிறப்படியவர் சாறுகொள வெழுந்து
வேறுபடு சாந்தமும் வீறுபடு புகையு
மாறுசெல் வளியி னவியா விளக்கமு
நாறுகமழ் வீயுங் கூறுமிசை முழவமு
மணியுங் கயிறு மயிலுங் குடாரியும்
பிணிமுக முளப்படப் பிறவு மேந்தி
யருவரைச் [2]சேராத் தொழுநர்

க்னவிற் றொட்டது [3]கைபிழை யாகாது
நனவிற் சேஎப்பநின் னளிபுனல் வையை
வருபுனல் அணிகென வரங்கொள் வோரும்
கருவயி றுறுகெனக் [4]கடம்படு வோருஞ்
செய்பொருள் வாய்க்கெனச் [5]செவிசார்த்து வோரு
மையம ரடுகென வருச்சிப் போரும்
பாடுவார் பாணிச்சீரு மாடுவா ரரங்கத் தாளமு
மஞ்சாடு மலைமுழக்குந்

பதிக்கத் தொலையாவாக மலரக் குளிர்பொய்கைகள் நீரால் நிறையச் செறிந்த மணல்பரந்த வரையோடு கூடலிடைவழி.... பூசை செய்யவெழுந்த சாந்தமும் புகைப்படனவும் மாறுபியங்கும் காற்றால் நந்தாத விளக்கிற்குவேண்டு வனவும் காறுகின்ற கமழ்வீயும் இசையைக்கூறுகின்ற முழவமும்.

க00. கயிறு - பாசம்.

க0உ - ரு. அருவரைக்கட்சென்று சேயது அடிமலரைத்தொழுது, கனவின் யாம் எம் காதலரைத் தொட்டது பொய்யாகாமல கனவின்கண் எய்த வையைப் புதுப்புனலை அணிக.

க0சு. யாம் வயிறுகருவுறுகவெனப் பொருள்களை நேர்வோரும்.

க0எ. எம் கணவர் செய்பொருள் வாய்க்க.

க0அ. எம் கணவர் வியக்கத்தக்க அமரையடுகவென அருச்சிப்போருமாய்.

க0கூ. பாடுவாரது பாணியாகிய தாளமும்,

கக0 - கக. மலைக்கண் எதிரொலியுமாகிய இக்கெடாத கம்பலைக் கண்ணே.

(பி - ம்.)— [1]ஞெமிரகவி. [2]சேஎத்தெடுகேர்க்கு. [3]கைபிழையாது. [4]கடன்படு. [5]செவிசாத்துவோரும்.

துஞ்சாக் கம்பலைப்

பைஞ்சுனைப்பாஅ யெழுபாவைய
ராயித ழுண்க ணலர்முகத் தாமரை
தாட்டா மரைத்தோட் டமணியக் கயமலர்
செங்கைப் பதுமங் கொங்கைக் கயமுகைச்
செவ்வா யாம்பல் சென்னீர்த் தாமரை
புணற்று மரையொடு புலம்வேறு பாடுறக்
கூரெயிற்றுர் குவிமுலைப் பூணொடு
மார ளைப்பயர் மார்பணி கலவி
யரிவைய ரமிர்தபான
முரிமை மாக்க [1]ளுவகையமிர் தூய்ப்ப
மைந்தர் மார்வம் வழிவந்த
செந்தளிர் மேனியார் செல்ல [2]தீர்ப்ப
எனவாங்கு

ககக. ஏழாவது *வினைசெயிடத்தின்கண் வந்தது.

ககஉ. சுனைக்கட் பாய்ந்தெழு பாவையராகிய கூரெயிற்றுர் (ககஅ) என மேலே கூட்டுக.

ககங-உச. கண்ணாகிய தாமரைப்பூவும் முகமாகிய தாமரைப் பூவும் தாளாகிய தாமரைப் பூவும் தோளாகிய பொற்கயத்து மலர்ந்த எம் கையாகிய தாமரைப்பூவும் கொங்கையாகிய பெரிய தாமரைமுகையுமாய்ச் செவ்வாயாம்பலொடுங் கூடி இயங்குநீர்மையையுடைய இத்தாமரைகள் அந்நீரின்கட்டாமரையொடு வேறுபாடுறாத கூரெயிற்றுர் முலைப்பூணொடு கணவர்மார்பணிகள் மயங்க, அவர்க்கு அரிவையராக்கும் அமிர்தம்போலும் காமபானத்துடனே அமுதாக்குதற்குரிய மடையர் உவகையைச் செய்யும் அமிழ்தத்தைக் கொடுக்கத் தம் கணவர் மார்பின்கண வழிவந்த செல்லலைச் செந்தளிர் மேனியார் தீரா நிற்பர்.

ககசு. 'கலவ' என்பது கலவியெனா நின்றது.

சேறடியவர் சாறு கொளப் (கூகூ) பெருவழியிடத்து (கூரு) எழுந்து (கூசு) பிறவுமேத்தி (கoக) வரையகத்துச் சென்று தொழுது (கoஉ) கம்பலைக்கண்ணே (ககக) மார்பணி கலக்க (ககக) உவகையமிர் தூய்ப்ப (கஉக), வாள்கொள்வோரும் (கoரு) கடம்படுவோரும் (கoசு) செவிச்சார்த்துவோரும் (கoஎ) அருச்சிப் போருமாய் (கoஅ) செல்லல் தீர்ப்ப (கஉங) எனக்கூட்டுக.

கஉச. எனவாங்கு - என் றிவ்வாற்றல்.

* தொல்காப்பியம், வேற்றுமையியல், சூ. உ0 பார்க்க.

(பி - ம்.)— [1]உவகையிர் தவாக்க. [2]நீர்ப்பவாக்க.

[1]உடம்புணர் காதலரு மல்லாருங் கூடிக்
கடம்பமர் செல்வன் கடிநகர் பேண
மறுமிடற் றண்ணற்கு மாசிலோ டந்த
நெறிநீ ரருவி யசும்புறு செல்வ
மண்பரிய வானம் வறப்பினும் மன்னுகமா
தண்பரங் குன்ற நினக்கு.

கடவுள் வாழ்த்து.

[2]ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.

[3]மருத்துவனல்லச்சுதனாரிசை.

பண்ணுப்பாலையாழ்.

கஉ௫ - ௧௩0. பரங்குன்றமே! தம்முட் பிரியாத மகளிரும் மைந்தரும் அல்லாத வரம்வேண்டுவாருங் கூடி மறுமிடற்றண்ணற்கு மாசிலோள் தந்த கடம்பமர்செல்வன் கடிநகரை வழிபடச் செல்வத்துடனே மண்வருந்த மழைவறந்ததாயினும் நெறிநீரருவி அசும்புமிகுஞ்செல்வம் நினக்கு மன்னுவதாக.

கஉகூ. மா, வியங்கோளசைச்சொல்.

முருகற்கிடமாகிய பரங்குன்றை வருணித்த முகத்தால் எதிர்முகமாக்கியும் படர்க்கையாக்கியும் அவனையே வாழ்த்தி முடித்தமையிற் கடவுள்வாழ்த்தாயிற்று. (அ)

(பி - ம்.)— [1]உடன்புணரக்காதலரும். [2]ஆசிரியர்கல்லக்தைவனார், ஆசிரியகல்லக்துவனார், ஆரியகல்லந்துவனார். [3]மருத்துவ கல்லச்சுதனார்.

ஒன்பதாம் பாடல்.

செவ்வேள்

இருநிலந் துளங்காமை வடவயி னிவந்தோங்கி
[1]யருநிலை யுயர்தெய்வத் [2]தணங்குசா றலைகாக்கு
முருமுச்சூழ் சேட்சிமை யுயர்ந்தவ ருடம்பட
வெரிமலர்த் தாமரை யிறை [3]வீழ்த்த பெருவாரி
விரிசடைப் பொறையூழ்த்து விழுநிகர் மலரேய்ப்பத்
தணிவுறத் தாங்கிய தனிநிலைச் சலதாரி
மணிமிடற் றண்ணற்கு மதியாரற் பிறந்தோய்நீ
மையிருநூற் றிமையுண்கண் மான்மறிதோண் மணந்தஞான்
றையிருநூற்று மெய்ந்நயனத் தவன்மகண் மலருண்கண்
மணிமழை தலைஇயென மாவேனில் கார்ஏற்றுத்
தணிமழை தலையின்று தண்பரங் குன்று

(ஒன்பதாம் பாடலுரை.)

க - கக. பெரியநிலம் அசையாமல வடதிசைக்கண்ணே மிக ஓங்கி அணங்குதல்சான்ற தெய்வமாதிக்கு இறையாகிய இந்திரனாற் காக்கப்படும் இமயச்சிமையத்தின்கண் தெய்வமுனிவரானவருமுடம்படக் கற்பால் நன்கு மதிக்கப்படும் ஆலிடத்தே மணிமிடற்றண்ணற்குப் பிறந்தோய்! மையாகிய கரிய நூற்றான் அணியப்பட்ட இமைக்குங்கண்ணையுடைய வள்ளிதோளை நீ களவின்கண் மணந்த அன்று மெய்யின்கண் ஆயிரங்கண்ணையுடைய இந்திரன்மகள் தேவசேனையது கண் முதுவேனில் காராந்தன்மைபெற மணிநிற மழைபெய்தாலொக்கப் பரங்குன்றின்கண் நீராகிய தணிந்த மழையைப் பெய்தது.

ச - அ. அயனால் வீழ்த்தப்பட்ட ஆகாயகங்கையை மலர்ந்துவிழும் பூவையொப்ப வேகந்தணியச்சடைப்பாரத்தின்கட்டாங்கிய ஒப்பில்லாத நிலைமையினையுடைய சலதாரியாகிய மணிமிடற்றண்ணலெனக் கூட்டுக.

சு. சலதாரி - சலத்தைத் தரிக்குமியல்பையுடையவன்.

அ. வள்ளியை 'இமையுண்கண்மான்மறி' என்றார், [4]மானுடை மக ளாகலின்.

இவ்வளவும் முருகவேளை எதிர்முகமாக்கிக் [5]கைகோளிரண்டிற்குமுரிய தேவியராற் காதலிக்கப்பாடுகூறிவாழ்த்தி மேல் வள்ளியது சிறப்பும் அவன்

(பி - ம்.)— 1அகனிலையுயர். 2அனங்குகாறலை. 3வீழாத்தமுருகுபெருவாரி. 4மாறுடமகன், மானிடமகள். 5கைக்கோள்.

நான்மறை விரித்து நல்லிசை விளக்கும்
வாய்மொழிப் புலவீர் 1கேண்மின் சிறந்தது
காதற் காமங் காமத்துச் சிறந்தது
விருப்போ ரொத்து மெய்யுறு புணர்ச்சி
புலத்தலிற் சிறந்தது கற்பே யதுதான்
இரத்தலு மீதலு மிவையுள் ளீடாப்
பரத்தையுள் ளதுவே பண்புறு கழறு
ரோள்புதி துண்ட பரத்தையிற் சிவப்புற
நாளணிந் துவக்குஞ் சுணங்கறை யதுவே
2கேளணங் குறமனைக் கிளந்துள சுணங்கறை
சுணங்கறைப் பயனு மூடலுள் ளதுவே, அதனால்,
அகற லறியா வணியிழை நல்லா
ரிகறலைக் கொண்டு 3துனிக்குந் தவறிலரித்
தள்ளாப் பொருளியல்பிற் 4றண்டமிழாய் வந்திலார்
கொள்ளாரிக் குன்று பயன்

பரங்குன்று அவட்கொத்தவாறும் கூறலுறுவார், நான்மறைப்புலவரை நோக்கித் தமிழது சிறப்புக் கூறுவாராய்ப் பொதுவகையான் அவற்றிற்குக் காரணம் கூறுகின்றார்:—

கஉ - கங. நான்மறைப்பொருளை விரித்து அம்மறையது நல்லிசையை விளக்கும் புலவீர்! சிறந்ததொரு பொருளைக் கேண்மின்:

கச - கரு. காமத்துச் சிறந்தது காதலையுடைய காமம்; அஃதாவது, மெய்யுற்றறியாதாரிருவர் அன்பொத்துப் பான்மை வகையால் தாமே மெய்யுற்றுப் புணரும் புணர்ச்சி.

கசு - உசு. இனி அன்பு ஒவ்வாத கற்புப் புலத்தலாற் சிறந்தது; அப்புலவியாவது, தான் வாயில் வேண்டலும் வாயினேர்தலுமாகிய இவையுள்ளீடாகத் தலைவனது பரத்தைமையான் வருவது. இனிப் புதிதாகத்தோள் நுகரப்பட்ட பரத்தையில்லின்கண்ணே ஒருத்தியை நாட்காலையே செவ்வணியணிந்து விட்டுப் பூப்பு அறிவிப்ப அப்பண்புறு கழறலால் தலைவன் வந்து உவக்கும்புணர்ச்சியை யுடைத்து; அப்புணர்ச்சிகடாம் தலைவிக்குப்

பாங்காயினார் கேட்டு வருத்தமுறப் பரத்தையால் தன் மனைக்கண் அலர் தூற்றப்பட்டேன். அப்புணர்ச்சியின்பந்தானுண்டாவது இயல்பானன்றி ஊடலானாவது ; அதனால், இக்கற்பிற் போலத் தலைவர் நீக்குதலறியாத கள

*(பி - ம்.)— [1]கேண்மினறந்தது. [2]கேளணங்குறமனைமனைக். [3]துனிக் குந்தவறிலரைத். [4]தண்டமிழாவக்துழார், தண்டமிழாயவந்திப்பார்.

ஊழாரத் தோய் [1]கரை நூக்கிப் புனறந்த
காழாரத் தம்புகை [2]சுற்றிய தார்மார்பிற்
கேழாரம் பொற்ப வருவானைத் தொழாஅ
வாழிய மாயாநின் றவறிலை யெம்போலுங்
கேழிலார் மாணல முண்கோ திருவுடையார்
மென்றோண்மே லல்கி நல்கலு மின்று
வையெயிற் றெய்யா மகளிர் திறமினிப்
பெய்ய வுழக்கு மழைக்காமற் றைய
[3]கரையாவெங் நோக்கத்தாற் கைசுட்டிப் பெண்டி
ணிகலி [4]னிகந்தானை யவ்வே டலைக்கண்ணி
திருந்தடி தோயத் திறைகொடுப் பானை

விற்புணர்ச்சியையுடைய மகளிர் அவரொடு மாறுகொண்டு துனிக்கும் குற்றமுடையரல்லார் இப்புணர்ச்சியை வேண்டுகின்ற பொருவிலக்கணத் தையுடைய தமிழை ஆராயாத தலைவர் களவொழுக்கத்தைக் கொள்ளமாட் டார்.

௧அ. பண்புறுகழுதலாவது:—* "பூப்பின் புறப்பா டீராறு நாளுங், நீத்த கன் றுறைத லறத்தா றன்றே" எனும் அறத்தொடு பொருந்திய உறுதிச் சொல்.

இனி அக்களவிற்புணர்ச்சியையுடைமையான் வள்ளி சிறந்தவாறும் அத்தமிழை ஆய்ந்தமையான் முருகன் சிறந்தவாறுங் கூறுகின்றார் :—

௨எ - ௪௪. சந்தனமரங்களையுடைய ஊழான் மெலிந்த கரையை முறித்து வையைப்புனல்கொண்டுவந்த உயிர்த்த சந்தனத்தினது புகைசூழ்ந்த தாரையுடைய மார்பின்கண் நிறத்தையுடைய முத்தாரம் அழகுபெறத் தன்

ளொடு கலத்தற்குவரும் முருகவேளைத் தொழுது 'எம்போலி...வஞ்சனே! வாழ்வாயாக; நின்னை அறியாது அகப்பட்ட அவ்வையெயிற்று மகளிர் திறம் இனி மழைபெய்ய வேண்டி வருந்தும் காலைபொக்கும்; ஆதலால் அவரே தவறுடையராவதல்லது நீதவறுடையையல்லை; நின்னையெய்துக் திருவுடையார்மென்றோண்மேலல்லி நல்கலும் ஒளக்கின்று; ஆகையால் நின் மாணலமுண்ணக்கடவேனே' என்று தன்னைக் கையாற் சுட்டிச்சொல்லி வெகுளிமிக்க நோக்கத்துடனே அவன் பெயற்குகாரணமாக உண்டான புலவியானீங்கிய [5]தேவசேனையைச் சென்றெய்தி அவ்வேள் தன் தலைமாலை அவள் திருந்தடியைத் தோய வணக்கமாகிய திறையைக் கொடுப்ப, அவள் புலவிநீங்கி

* "பரத்தையிற் பிரிந்த கிழவோன் மனைவி, பூப்பின் புறப்பா டீராறு நாளும், நீத்தகன் றுறைதல் அறத்தா றன்றே" (இறை. சூ. சஉ.)

(பி - ம்.)— [1]கரைநீக்கிப். [2]சுற்றிய மார்பிற். [3]கதையால நோக்கத் தாற். [4]இகந்தானை வேள்கண்ணித். [5]தெய்வச்சேனை.

[1] வருந்த லௌவவற்கு மார்பளிப் பானைக்
குறுகலென் றொள்ளிழை கோதைகோ லாக
* [2]இறுகிறுக யாத்துப் புடைப்ப
ஒருவர் மயிலொருவ ரொண் [3]மயிலோ டேல
[4] இருவர் வான்கிளி யேற்பின் மழலை
செறிகொண்டை மேல்வண்டு சென்றுபாய்ந் தன்றே
வெறிகொண்டான் குன்றத்து வண்டு
தார்தார் [5]பிணக்குவார் கண்ணியோச்சித் தடுமாறுவார்
[6] மார்பணி கொங்கைவார் மத்திகையாப் புடைப்பார்
கோதை வரிப்பந்து கொண்டெறிவார்
பேதை மடநோக்கம் பிறிதாக வூத
நுடங்கு நொசிநுசுப்பார் நுழி றலைக்கொள்ளக்

அவனை வருந்தலென்று சொல்லித் தன் மார்பையளிப்ப, வள்ளி அதனைக் கண்டு 'இனி அவனைக் குறுகல்' என்று அவன்கையை மிகஇறுகயாத்துத் தன் கோதை கோலாகப் புடைப்ப அதனைக்கண்டு ஒருவர் மயில் ஒருவர் மயிலோடேல, இருவர் வான்கிளியும் தம்முள் மழலையேற்கின்ற அளவிலே, வெறியாட்டைவிரும்பினன் குன்றத்துவண்டு தேவசேனையது கொண்டைமேற் செறிந்த வண்டை மேற்சென்று பாய்ந்தது.

௩௪. காவையொத்தலாவது:—கா, தலக்கு இன்றியமையாத மழையை வருவித்துக் கொள்ளமாட்டாது அது தானேவந்தழிப் பொலிந்து வாராத வழியும் ஆமளவுமாற்றி ஆகாத எல்லைக்கண் [7]இறந்துபடுதல்.

௪௪. குன்றத்துவன்டென்றமையான் அது வள்ளியுடையதாயிற்று.

௪௫. அன்னம்பாய்ந்த அதனைக் கண்டு தேவசேனைபாங்கியர் வள்ளி பாங்கியரோடுஇகலித் தாரையும் தாரையும் பிணக்குவார்.

௪௬. மார்பை அழகுசெய்த கோங்கைக்கண்.

௪௭ - ௮. கோதையையும் வரிப்பந்தையும் கொண்டெறிவாராய்த் தம் பேதைமையையுடைய மெல்லிய நோக்கம் வெகுளியால் வேறுபட ஊத நுடங்கு நகைப்பினராயிருந்தே மிடைந்து போலாரேற்கொள்ள,

---

* "இறந்திறந்த் தோட்கோட்புக கொள்ளார்" (நாலடி. புல்லறிவாண்மை. ௮.)

† "கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி" (கலி. ௫௧.)

‡ "கோதை கோலா...அலைப்பேன் போலவும்" (கலி. ௬௨-௮.)

(பி - ம்) — [1]வருந்தாலெனவடாரக்கு. [2]இறந்திருக. [3]மயிலோடல. [4]இருவர்ன ஒலி. [5]பிணக்குவார். [6]மாரணி [7]இறந்துபடுமோகலானத் தொழில்களாஜெத்தல்.

கயம்படு கமழ்சென்னிக் களிற்றியல்கைம மாறுவார்
வயம்படு [1]பரிப்புரவி மார்க்கம் வருவார்
தேரணி யணிகழிறு தெரிபு வருவார்
வரிசிலை வளைய மார்புற வாங்குவார்
[2]வாளி வாளிக ணிலைபெற மறலுவார்
தோள்வளை யாழி சுழற்றுவார்
மென்சீர் மயிலிய லவர்
[3]வாண்மிகு வயமொய்ம்பின்
வரையகலத்தவனை வானவன்மகள்

மாணெழின் மலருண்கண்
[4] மடமொழியவ ருடன்சுற்றிக்
கடிசுனையுட் குளித்தாடுநரு
மறையணிந்த வருஞ்சுனையா
னறவுண் [5]வண்டாய் நரம்புளர்நருஞ்
சிகைமயிலாய்த் தொகைவிரித்தாடுநருங்
கோகுலமாய்க் கூவுநரு
மாகுல மாகு நருங்

---

௫௦ - ௫௪. அதனைக்கண்டு, வள்ளி பாங்கியராகிய மென்சீர்மயிலியலவர், தோட்டிப்புண்ணால் மென்மைபட்ட சென்னியை யுடைத்தாய...... ....மதத்தாற் கமழ்கின்ற களிற்றியல்பைத் தம்பாற்கொள்வார்; வெற்றிபட்ட செலவினையுடைய புரவிகளது கதியால் வருவார்; தோணிபோல வடிக்கயிற்றைத் தெரிந்துகொண்டு வருவார்; வாளி மார்புற வரிசிலையை வளைய வாங்குவார், வாளையுடையவர் நிலைமை பெற மறலுவார்; தோள்வளையாகிய ஆழியைச் சுழற்றுவாராக,

௫௭ - ௬௦. வானவன் மகளுடைய பாங்கியர் அதற்கு அஞ்சி வாட்டூழ்பு நெருங்கிய வெற்றிமொய்ம்பினையுடைய முருகனைத் தொக்குச் சூழ்ந்துகொண்டு,

௬௨ - ௩. அப்பாறையணிந்த சுனைக்கண் வண்டாய் நின்று.

௬௬. ஆகுலமாகுநருமாக,

(பி - ம்.)— [1]படுபுரவிமாறகம். [2]உாவாளிகள். [3]வாணவயமொய்ம்பின். [4] மடிமொழி. [5]வண்டாறு.

குறிஞ்சிக் குன்றவர் [1]மறங்கெழு வள்ளிதமர்
வித்தகத் தும்பை விளைத்தலான் வென்வேலாற்

கொத்தன்று தண்பரங் குன்று
கடுஞ்சூர் மாமுத றடிந்தறுத்தவே
லடுபோ ராளநின் குன்றின் மிசை
யாட லவின்றோ [2]ரவர்போர் செறுப்பவும்
பாடல் பயின்றோரைப் பாணர் செறுப்பவும்
[3] வல்லாரை வல்லார் செறுப்பவு
மல்லாரை யல்லார் செறுப்பவு மோர்சொல்லாய்ச்
செம்மைப் புதுப்புனற்
றடாக மேற்ற தண்சுனைப் பாங்கர்ப்
[4] படாகை நின்றன்று
மேஎ வெஃகினவை
வென்றுயர்த்தகொடி விறல்சான்றவை
[5] கற்பிணை நெறியூ டற்பிணைக் கிழமை
நயத்தகு மரபின் வியத்தகு குமர
வாழ்த்தினேம் பரவுதுந் தாழ்த்துத்தலை நினையா

---

௬௭ - ௯. குறிஞ்சிநிலத்து மக்களாகிய குறவர்பெற்ற மறக்கெழு கொடிச்சியர் திருத்திய போரைவிளைத்தலால் வென்வேலானுக்கியைந்தது.

இவ்வாறு அவனைப் படர்க்கையாக்கி இவை கூறிப் பின்னும் எதிர்முகமாக்கி வாழ்த்துகின்றார்:—

௭௦. வேலால்.

௭௨. ஆடல் பயின்றாரை அவ்வாடல் பயின்றார் வெல்லவும்.

௭௪. வல்லாரை - வல்லுப்போர்வல்லாரை.

௭௫. அல்லார் - ஒழிந்த கல்விகளையுடையார்.

இக்கல்வி வென்றிகளான் ஒப்பில்லாத புகழ்பரப்ப.

௭௭ - ௮. தடாகம்போலும் சுனைப்பக்கத்துக் கொடியெடுத்து நின்றது.

௭௯. நினக்குப் பொருந்தினவேலினை.

௮௦.* வென்றுயர்த்தகொடியால்விறலமைந்தனை.

௮௧ - ௫. கற்புப்பொருந்திய நெறியையுடைய தேவியாரது அன்பு

(பா - ம்.)* — [1]மறகெழு. [2]அவைபோர். [3]வல்லாரைவல்லாணர் செறுப்பவும். [4]படாக்கைநினகுன்று. [5]கற்பினை.

நயத்தலிற் சிறந்தவெம் மடியுறை
பயத்தலிற் சிறக்க நாடொறும் பொலிந்தே.

கடவுள் வாழ்த்து.
குன்றம்பூதனார் பாட்டு.
மருத்துவனல்லச்சுதனாரிசை.
பண்ணுப் பாலையாழ்.

பொருந்திய அவ்வூடலுரிமையைய நயத்தற்கேற்ற டணைபிணையுடைய குமர! யாம் நின்னை வணங்கி வாழ்த்தி வேண்டிக்கொள்ளாநின்றேம்; அன்பாற் சிறந்த எம்மடிக்கணுறைவு நாடோறும் பொலிந்து பயன்தருதலொடு சிறக்கவென்று.

என்றென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. (க)

பத்தாம் பாடல்.

வையை.

மலைவுரை மாலை யழிபெயல் காலைச்
செலவரை காணுக் [1]கடறலைக் கூட
நிலவரை[2]யல்ல னிழத்த விரிந்த
பலவுறு போர்வைப் [3]பருமணன் மூஉய்
வரியரி யாணு முகிழ்விரி சினைய
[4] மாந்தீந் தளிரொடு வாழையிலை மயக்கி
யாய்ந்தளவா வோசை [5]யறையூஉப் பறையறையப்
போந்தது வையைப் புனல்
புனன்மண்டி யாடல் புரிவான் சனமண்டித்
தாஎித நொய்ந்நூற் சரணத்தர் மேகலை
யேணிப் படுகா [6]விறுகிறுகத் தாளிடூஇ
நெய்த்தோர் நிறவரக்கி *னிரெக்கி யாவையு
மூத்துநீர்ச் சாந்தடைந்த மூஉய்த் தத்திப்

(பத்தாம் பாடலுரை.)

க - அ. வையைப்புனல் மலையிடத்து மாலைக்கட்பெய்த மிக்க பெயலான் எல்லைசென்று காணப்படாத கடலைக் கூடுதற்குக் காலைப் .... போந்தது.

க. ஈண்டு ஏதுப்பொருண்மைக்கண் வந்த ஆனுருபு இறுதிக்கட் டொக்கு நின்றது.

உ. 'சென்று' என்பது 'செல்ல' எனத் திரிந்தது.

ங - அ. நிலவெல்லைக்கட் பசிமுதலிய துன்பங்கள் சுருங்க விரிந்த பல பூக்கள் நெருங்கின போர்வையுடனே பருமணலை மூடி வரியையுடையவண்டு ....முகிழ்விரிசினையின்கண்ணவாகிய மாந்தளிர்களுடனே வாழை யிலைகளை மயக்கி ஆராய்ந்து அளவிடப்படாத பல ஓசையும் ஒலிக்கக் கரைகாவலரையழைக்கின்ற பறை அறையப்போந்ததெனக் கூட்டுக.

சு. 'மாந்தீந்தளிரொடு வாழையிலை மயக்கி' என்பது புனல் கரையிற் சோலைகளுள் மரச்சினைகளைத்தோய்ந்து செல்கின்றமை தோன்ற நின்றது.

க - நூஅ. அப்புனலின்கண் மண்டியாடுதலைச் செய்ய வேண்டிச் சனம் செல............ ....யவிதமான சரணத்தையுடையாய்

* 'நீரேக்குவோரும்' என்றும் இது படித்தற்கு இடமுண்டு.

(பி - ம்.)— [1]கடல்வரைக்கூடி. [2]அல்லலிழக்கவிரிந்தபுலவுறு. [3]பயிரு

மனல். [4]மார்தளிரோடே. [5]அதைமிறபறையறைய. [6]இறகுறகுதன்னா.

புகவரும் பொங்குளைப் *புள்ளியன் மாவு
மிகவரினு மீதினிய வேழப் பிணவு
[1] மகவரும் பாண்டியு மத்திரியு மாய்மாச்
சகடமூர் தண்டார் சிவிகையும் பண்ணி
வகைவகை யூழூழ் கதழ்புமூழ்த் தேறி
முதிய ரிளையர் முகைப்பரு வத்தர்
வதிமண வம்பலர் [2]வாயவிழ்ந் தன்னு
ரிருதிற மாந்தரு மின்னிளி யோரும்
விரவு நரையோரும் [3]வெறுநரை யோரும்
பதிவத மாதர் பரத்தையர் பாங்க

மேகலையாகிய ஏணிப்படுகோலை மிக இறுகுமாறு தாளிட்டு அரக்குநீரை †எக்கும் கருவியெல்லாவற்றையும் முத்துப்போலும் பனிநீரோடு அளவிய சந்தனத்துடனே மூயின்கட்கொண்டு தத்துதலான் மேல்கொளற்கரிய மாவையும்......................மேலிருத்தற்கு இனிய பிடியையும் பெயர்சொல்லி அழைக்கப்படும் அரிய எருதுபூண்ட வையத்தையும் கோவேறுகழுதையையும் ஆய்மாபூண்ட சகடத்தையும் தண்டார்ந்த சிவிகையையும் வகைவகையாகப்பண்ணி முறைமுறையாக வந்துமொய்த்து விரைந்தேறி.

௧0 - ௧௧. ‡இருகோவை முதல் முப்பத்திருகோவையீறாக ஒன்றற்கொன்று வடமேறுதலான் மேகலையை §' ஏணிப்படுகோல்' என்றார்.

௧௩. மூடுதலுடைமையாற் பூப்பெட்டியை ' மூஉய் ' என்றார்.

௧௪. பாண்டியென்பது ஆகுபெயர்.

௧௬ - ௨௧. முகைபோலும் பருவத்தாரும் தங்கிய மணத்தையுடைய புதுமலர் வாயவிழ்ந்தன்ன பருவத்தாருமாகிய இளையவரும் விரவுநரையோரும் வெறுநரையோருமாகிய முதியவரும் என்ற இவ்விருதிறமாந்தரும்

* "புள்ளேர் புரவி" (பரி. ௧௧-அடி ௫௨), "புள்ளியற்கலிமா" (தொல். கற்பு. ௫௩.)

† "மருப்பினீரெக்குவோரும் (பரி. ௧௧), "சிவிறிப் பொறிநீரெக்கியும்" (௧ - சஉ. ௧௭௮), "குருதிச் செம்புனறவிரா தெக்கவும்" எனவருவன,

(ஷை சகு - உக) பெருங்கதை.

‡ "என்னிரண் டிரட்டி கோத்த விரிசிகை யிருபத் தொன்றிற், பண்ணிய கலாப மீரேழ் பருமகா விரண்டிற் செய்த, வண்ணமே கலையிரண்டிற் காஞ்சியில் வகைபோ ரைந்தும், புண்ணியக் கொடிவன் டார்ப்பப பூத்த போற் புலம்பப் பூட்டி" (திருவிளை. திருமணப். கருஅ.)

§ ஏணிப்படிகாலெனவும் வேறுநூல்களில் இப்பெயர் வழங்கும்.

(பி - ம்.)— [1]அகவவரும். [2]வாய்பிளத்தன்னூர். [3]வெற்றுரைபோகும், அறகரைபோகும்.

ரதிர்குரல் வித்தக ராக்கிய தாள
விதிகூட் டியவிய மென்னடை போலப்
பதியெதிர் சென்று பருஉக்கரை நண்ணி
நீரணி காண்போர் [1]நிரைமாட மூர்குவோர்
பேரணி நிற்போர் பெரும்பூச லூக்குவோர்
மாமலி யூர்வோர் வயப்பிடி யுந்துவோர்
வீமலி கான்யாற்றின் றுருத்தி குறுகித்
*தாம்வீழ்வா ராகந் தழுவுவோர் தழுவெதிரா
தியாமக் குறையூட லின்னசைத் தேனுகர்வோர்
காமக் கணிச்சியாற் கையறவு வட்டித்துச்
சேமத் திரைவீழ்த்துச் சென்றமளி சேர்குவோர்

கற்புடைமகளிர் பரத்தையரெனப்பட்ட இப்பருவங்களின் மகளிரும் இம் மாக்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் பாங்காயினரும் வித்தகராக்கிய தாளவிதியாற் கூட்டப்பட்ட அதிர்குரலியக்கனது மென்னடைபோலப் பிறபதியிலுள்ளாரோடு யாற்றெதிரே நடந்துசென்று அதன் உயர்ந்த கரையைச் சேர்ந்து.

உம்மைகள் வேண்டியவழிக் கூட்டியுரைக்கப்பட்டன.

உச - ரு. தாளவிதிகூட்டிய இயமென்னடை போறலாவது: இயங்கள் ஒன்றற்கொன்று கூறுவேறுபாடுடையவேனும் விளம்பிதநடையையுடைய தாளகதியால் எல்லாம் மென்னடையவாய்ச் செல்லுமாறுபோல எதிர் செல்கின்றவர்களும் வன்மை மென்மை இடைமையாகிய பண்புவேறுபாடுடையரேனும் நெருக்கத்தால் எலலாரும் மென்னடையராய்ச் சேறல்.

நீரினது அழகுகாண்டல் (உஎ) முதலாக அமளிசேர்தல் (௩௪) ஈறாகச் சொல்லிய விளையாட்டுக்கள் அலர்வாயவிழ்ந்தன்னபருவத்துக் (௨௦)கற்புடை

மகளிர் பரத்தையரென, அவற்றில மாவிஃ றிரளை ஊர்தலும் பிடியை உகந்தலும் பரத்தையர்க்கேயுரிய.

உஎ. நிரைத்த நீரணிமாடம்.

உஅ. மைந்தரொடு பொரும் விளையாடற்போர்க்குப் பேரணியாய் நிற்பார்; தூசியாய்ச்சென்று தாக்குவார்.

௩௦. நறுநாற்றத்தலையுடையபூ மிக்க யாற்றிடைக்குறை.

௩க-௪. அத்தழுவுதலைச் செய்யாது யாமத்து அடற்குறையாகிய இனிய கலவிகசையைத்தரும் தேனை நுகர்வோர், †காமக்கணிச்சி உடைத்த லால் அடலைச் சுழற்றியெதிர் தூவிட்டு அமளிசேர்வோராக.

* "தாம் வீழ்வார் மென்றோள்" (திருக்குறள், கக0ஙட.)

† "காமக்கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு, நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு" (திருக்குறள், கஉ௫க.)

(பி - ம்.)— [1]நிரைமரம்.

தாம்வேண்டு காதற் கணவ ரெதிர்ப்படப்
பூமேம்பா டீற்ற புனைசுரும்பிற் சேம
மடநடைப் பாட்டியர்த் தப்பித் தடைபிறந்து
தாம்வேண்டும் பட்டின மெய்திக் கரைசேரு
மேமுறு நாவாய் வரவெதிர் கொள்வார்போல்
யாம்வேண்டும் வையைப் புனலெதிர்கொள் கூடல்
ஆங்க, அணிநிலை மாடத் தணிநின்ற பாங்கா
மடப்பிடி கண்டு வயக்கரிமா லுற்று
நடத்த நடவாது நிற்ப மடப்பிடி
யன்ன மனையாரோ [1]டாயா நடைக்கரிமேற்
[2] சென்மன மாலுறுப்பச் சென்றெழின் மாடத்துக்
கைபுனை இளர்வேங்கை காணிய வெருவுற்று

௩௫-௪0. ஏனை முகைப்பருவத்துமகளிர் (கக) பூவின்மேம்பாட்டை நாடிவந்துற்ற சுரும்புபோலத் தாம்விரும்பும் காதற்கணவர் தம்மைவந்து எதிர்ப்பட்டுப் புணர்தற்பொருட்டு நீராடல்குறித்துத் தமக்குக் காவலாகிய

பாட்டியரைத் தப்பி அவர்தமெத்தலையுக்கடைதுபோய் நாவாயதுவரவை எதிர் கொள்வார்போல்விருப்பமுற்று யாம் விரும்புகின்றவையைப்புனலை எதிர் கொள்கின்ற கூடலின்கண்.

௩அ - ௯. தாம்நினைத்த பட்டியத்தைசேர்ந்து ஏற்றிவிட்ட பண்டங் களைக் கொடுத்து ஆமாமென்றாளைகொண்ட இடையூறின்றிவந்து கரையைச் சேரும் நாவாயெனக்.

சரணத்தராய்த் (௧௦) தாளிட்டுக்கொளாடு (௧௧) ஏறிச் (௧௨) சென்று கண்ணி (௨௧) அலர்வாயவிழகதவன்றோர் (௨௦) இப்பெற்றிய செய்ய (௨௭ - ௩௪) முகைப்பருவத்தார் (௧௩) எதிர்கொளாகின்ற கூடல் (௪௦) எனமுடிக்க.

[1]௪௧. ஆங்க, அசை.

௪௧ - ௫௨. ஒருவயக்கரி தக்குபபாங்காய பிடியைக்கண்டு காமத் தால் மயக்கமுற்று மேலிருகதமைநதர் நடத்தநடவாது அழகியநிலைகளை புடையமாடத்தையணைந்த இடத்திலே நிற்ப அபபிடிதானும் களிமேற் சென்ற மனம் மயக்கமுறுப்ப மேலிருநதமகளிரொடு கடத்தல்சுருங்கிச் சென்று அப்புலிமுகமாடத்துப பண்ணிவைத்த *வேங்கையைக்கண்ட அள விலே அதனை மெய்வேங்கையென்றும் கரியைபபாயுமென்றுங் கருதி

* பிடி வேங்கைக்கு அஞ்சுதல, நற்றிணை சஎ, அரு, ௧௪௪ - ஆம் செய்யுட்களாலும் விளங்கும்.

(பி - ம்.)— 1அபர்கடை. 2சென்மெலாமாறுறுப்ப,

மைபுரை மடப்பிடி மடநல்லார் விதிர்ப்புறச்
செய்தொழில் கொள்ளாது மதிசெத்துச் [1]சிதைதரக்
கூம்கை மதமாக் கொடுங் *தோட்டி [2]கைந்நீவி
நீங்கும் பதத்தா லுருமுப் பெயர்த்தந்து
வாங்கி முயங்கி வயப்பிடி [3]கால்கோத்துச்
சிறந்தார் நடுக்கஞ் சிறந்தார் [4]களைய
விதையுங் கயிறும் பிணையு மிரியச்
† சிதையுங் கலத்தைப் [5]பயினாற் றிருத்துந்
திசையறி [6]நீ காளும் போன்ம்

வெருவி அம்மேகத்தையொத்தபிடி அம்மகளிர்நடுக்கப் பாகர்செய்யும் தொழிலைக்கொள்ளாதுசிதைய அச்சிதைவிற்கு ஆற்றாது பிளிறுகின்ற அக் கைம்மா தோட்டியைக்கடந்துசிதையுமளவில அம்மைந்தர் [1]உருமுப்போலு

முழக்கத்தையொழியுமாறு அதனைப் புலிமுகத்தினின்றும்வாங்கிப் பிடி சிதையாமல் அதனையணைவித்து அம்மகளிர் நடுக்கத்தை அவர் களைகின்ற செயல், பாயும் கயிறும் மரக்கூட்டமுமிரியச் சிதையப்புகாநின்ற மரக்கலத் தைப் பயினால் திருத்தி அதனகத்தார்நடுக்கம் களையும் நீகான்செயலோ டொக்கும்.

சக. அணிநிலைமாடம், ஆகுபெயர்.

ருச - ரு. கலங்களை ஓட்டும் திசையறிந்தநீகானென்க.

ருரு. உம்மை, இசைநிறை.

§ வையைநீர்விழவின்கண் மைந்தரும் மகளிருமேயன்றி விலங்கு களும் ஒத்தஅன்பினவாயின; அது நின்மாட்டில்லையாயிற்றென்பது கூறிய வாறு.

---

* "தோட்டிநீவி" (பதிற். ருடு.)

† 'சிதையுங் கலத்தை...போலும்' என்னும் பகுதி "செய்யு ளிறுதிப் போலி மொழிவயி, னகார மகார மீரொற் றாகும்" (தொல். மொழி. சூ. கஅ. ந.) என்பதற்கும், "லளமெய் ...துள்ளே" (நன். சூ. கககூ-மயிலை; ஷை சூ. கஉ௦-விருத்தி) என்பதற்கும் மேற்கோள்.

‡ பரி. அ. அடி கள - அ, "உருமுக்குரலோடை யானை" (சீவக. எ.)

§ "குறியா வின்ப மெளிதி னின்மலைப், பல்வேறு விலங்கு மெய்து நாட, குறித்த வின்ப நினக்கெவ னரிய" (அகநா. உ) என்பதும், "வருக் கைப்பழம்விழுதே, னெய்யா தயின்றின மந்திகள் சோரு மிருஞ் சிலம்பா, மெய்யா ன்ரியதென்" (திருச்சிற். உகஉ) என்பதும் இதன்விசேடவுரையும் இங்கே அறியற்பாலன.

(வி - ம்.(—[1]சிதைததாங்கூர்ங்கைமடமா. [2]கைக்கிறுவி. [3]கோல் காத்து. [4]களைய, விதைபு. [5]பயிராற்றிருத்தித். [6]மீகானும்.

பருக்கோட்டி யாழ்ப்பக்கம் பாடலோ டாட்
லருப்ப மழிப்ப வழிந்த [1]மனக் கோட்டையடி
(?) ரொன்றோ டிரண்டா முனறேறூர் வென்றியிற்
பல்சன ஙாணிப் [2]பதைபதைப்பு மன்னவர்

தண்ட மிரண்டுந் தலைஇத் [3]தாக்கி நின்றவை
யொன்றியு முடம்பா டொலியெழுதற் கஞ்சி
நின்ற நிகழ்ச்சியும் போன்ம்
காமங் கனைந்தெழக் கண்ணின் [4]களியெழ
வூர்மன்னு மஞ்சி யொளிப்பா ரவர்நிலை
*கள்ளின் களியெழக் காத்தாங் கலரஞ்சி
யுள்ள முளையெழ வூக்கத்தா னுள்ளுநட்
பரப்பி மதர்நடுக்கிப் [5]பாரலர் தூற்றக்
கரப்பார் களிமதரும் போன்ம்
[6]கள்ளொடு காமங் கலந்து கரைவாங்கும்
வெள்ளந் தருமிப் புனல்

௫௯ - ௬௨. பரிய கோட்டையுடைய யாழின்கூறு மிடற்றுப்பாடல் ஆடல் இவை நின்மையையழிப்ப அழிந்த தனிமையையுடையமகளிரும் மைந்தரும் கூடுதற்குச்செல்கின்ற..................னும் ஒத்திருக்கவும் வென்றி காரணமாக ஒருவரினொருவர் முற்படுதலைநாணிக் கூடாது மெலிவுறுதல், மாறுபாட்டையுடைய மன்னவர்சேனையிரண்டும் தம்முட் கண்ணுற்றுப் பொருதுகொள்தலை சந்தியாதற்கு மனத்தான் இயைந்தவைத்தும் முன்னாக.........உடம்பட்டதென்னும் வார்த்தைபிறக்குமென்று அதனையஞ்சிப் பின்னும் சோவோடுநின்ற ஒழுக்கத்தையொக்கும்.

௬௩ - அ. காமம் மிக்கெழ அதனானாகிய கண்ணின்களிப்புப் புலப்படா நிற்கவும் ஊரிலுள்ளாரைமிகவுமஞ்சி அதனையொளிப்பாரதுநிலைமை, கள்ளின் களிமிக அதனினாகியமதரு.............யெழுமாறு உள்ளேயுள்ளேநடுக்கிப் பாரிலுள்ளார்க்குப்பரப்பி அலர்தூற்றவும் அவ்வலரையஞ்சி ஊக்கத்தாற் பாதுகாத்து அக்களிமதரை மறைப்பாருடைய நிலைமையைப் போலும்.

௬௯ - எ0. கள்ளையும் காமத்தையும் பொருந்துதலாற் கரையறும் இன்ப வெள்ளத்தைத்தாராநின்றது, சொல்லுகின்ற இப்புனல்.

* கலி. ககரு, திருக்குறள், கூஉ அ.

(பி - ம்.)— [1]மனக்கோட்டை, பொன்றேடி. [2]பதைபதைப்ப மன்னவர். [3]தாக்கிநின்றன, தாக்குநின்றனை. [4]கனியெழ. [5]பாரித்தலாதூற்ற. [6]கள்ளடைகாமம்.

புனல்பொருது மெலிந்தார் திமில்விடக்
கனல்பொருத வகிலினாவி [1]காலெழ
நகின்முகடு மெழுகிய வளறுமடை திறந்து
திசைமுழுது கமழ [2]முகிலகடு கழிமதியி
னுறைகழி வள்ளத் துறுநறவு வாக்குந
ரரவுநெறி யுவவுமதியென வங்கையிற் றூங்கி
*யெறிமகர வலய மணிதிகழ் நுதலியர்
[3] மதியுணர மகளென வாம்பல்வாய் மடுப்ப
மீப்பால் வெண்டுகில் போர்க்குநர் பூப்பால்
† வெண்டுகில் சூழ்ப்பக் குழன்முறுக்குநர்
செங்குங்குமச் செழுஞ் [4]சேறு
பங்கஞ் செய்யகில் பலபளித
மறுகு படவறை புரையறு குழவியி

---

௭௧. இப்புனலொடு பொருது இளைத்தமகளிரெல்லாம் புணைகளை விட்ட அளவில்.

௭௨ - ௪. கனல்சுட்ட அகிலின்புகை காலின்கணெழ அதனுள் ஈரம் புலர்த்தித் தம் மூலைமுகட்டின்கண் மெழுகிய கலவைக்குழம்பு மடைதிறந்தாலொக்கப்பரந்து திசையெங்குங்கமழ.

௭௫. உறுநறவு - வெம்மை மிக்கநறவு.

௭௭. தலைக்கோலம் அழகுவிளங்கும் நுதலியர்சிலர்.

௭௮. மதியது கலையையுண்கின்ற தெய்வமகள்போல. மடுப்ப - மடாநிற்க.

௭௯. போர்க்குநர் - போர்ப்பார்.

௭௯ - ௮௦. பூத்தொழிலைத் தன்பாலுடைய வெள்ளிய துகிலைச் சிலர் குழல் மேற்சுற்ற அதனைமுடக்குவார்.

௮௧. குங்குமச்சேறு.

௮௨ - ௪. சேறாகச்செய்த அகிற்சாந்து பலகாரியகருப்பூரம் இவைதம் முன்மறுகச் சாந்தம்மிக்கண் புரையற்றகுழவியால் அவியைப்பொருக்கினை குண்டத்தின்கண் அழலென நிறம்பெற அரைப்பார்.

* "மகரப் பகுவாய் தாழ மண்ணுறுத்து" (முருகு. உரு.)

† 'வெண்டுகில்' என்றும், "கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்" என்றும் கூறலின், துகில் வெண்மைசெம்மை இரண்டிற்கும் பொது; (சீவக. ௩௪. ௯.)

(பி -ம்.)— [1]கர்வெழக்க திணமுகமெழுகியள துமடையடைதிறந்து. [2] முகிலகசெழியமதியிச. [3]மதியுணமராமகள், மதியுணராமகள். [4]நெறும்பன்கஞ்செயல்லிபலபனிததம்.

ணவியம ரழலென வரைக்குநர்
நத்தொடி நள்ளி நடை [1]பிறவு வயவாளை
வித்தி யலையில் விளைக பொலிகென்பா
ரில்லது நோக்கி *யிளிவரவு கூறுமு
னல்லது வெஃகி வினைசெய்வார்
மண்ணார் மணியின் வணர்குரல் வண்டார்ப்பத்
தண்ணர் துவர்பல வூட்டிச் சலங்குடைவா
ரெண்ணெய் கழல [2]விழைதுகள் பிசைவார்
மாலையுஞ் சாந்து மதமு [3]மிழைகளுங்
கோலங் கொளநீர்க்குக் கூட்டுவா ரப்புன
லுண்ணு நறவினை யூட்டுவா ரொண்டொடியார்

அம்பிக்குழம்பிற்கு உவமையாவது அவிரமர்குண்டத்தின்மீது தோன்றுகின்ற அழலாகலின், 'அவிரமரழல' என்றார்.

அரு - அ. †தொன்றுசெய்த சங்கு நண்டு இறவு வாளை இவற்றை நீரின்கண்வித்தி.

அஎ - அ. இரப்போரது இன்மையைநோக்கி ‡அவர் ஈயென்பதைச் சொல்லுதற்குமுன்பே அறத்தைவிரும்பி அவர்க்குக்கும் தானங்களைப் பண்ணுவார்.

அகூ - கூக. மண்ணுதலுறாநீலமணிபோல நெறித்த மயிர்க்கற்றைக்கண் வண்டார்ப்பப் §பத்துத்துவரையுமூட்டி நீராடுவார், *இழைபொடியை இட்டுப் பிசைவார்.

கூஉ. மதம் - கத்தூரி.

கூஙு. நீர்க்கு ஒப்பனையாதலகூடாமையிற் கூட்டுவாரென்றார்.

கூங - ச. இங்ஙனம் கூட்டுவார் ஊட்டுவாராயது, தமக்கு அப்புனல் செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறு கருதி.

* இவர்வரவென்றது இங்கே ஈவென்றுரைத்தலே, "ஈயென விரத்த லிழிந்தன்று" (புறநா. ௨0௪), "நாவிற் கிரவி னிளிவந்த தில" (திருக் குறள், ௧0௬௬).

† நீரிற் பொன்மீன் முதலியவற்றை விடுத்து வழிபடுதல், இப்புத்தகத் தின் ௪0 - ஆம் பக்கத்துக் குறிப்பாலறியலாகும்.

‡ "இலமென்றுமெய்வருந்து முயலாமை" என்பதும் திருக்குறளும் அதனு ரையும் இதனுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

§ "பத்துத்துவரினும் ஐந்து விரையினும் ..ஆட்டி" (சிலப். ௬ எ௬-௯.)

(பி - ம்.)-- [1]இறவுவயலுளவாளை, இறவுயவலுளவாளை. [2]இழையு தகள்பிசைவார். [3]இழைகளுக் கோலக்கொணிர்க்கு.

[1] வண்ணந் தெளிர முகமும் வளர்முலைக்
கண்ணுங் கழியச் சிவந்தன வன்னவகை
யாட்டயர்ந் தரிபடு [2]மைவிரை மாண்புகழி
யரந்தின்வாய் போன்ம்போன்ம் போன்ம்
பின்னு மலர்க்கண் புனல்
[3] தண்டித் தண்டிற் றாய்ச்செல் வாருங்
கண்டற்றண் டாது திரைதுரை தூவாரும்
வெய்ய திமிலின் [4]விரைபுனலோ டொய்வாரு
மெய்யதுழவி னெதிர்புனன் மாறுடிப்
[5] பைய விளையாடு வாருமென் பாவையர்
[6] செய்தபூஞ் சிற்றடிசி லிட்டுண்ண வேற்பா
ரிடுவார் மறுப்பார் சிறுகிடையார்

கூ௪ - கூ. இத்தன்மையாராகிய ஒண்டொடியார்க்குப் புனலாட்டான் நிறம் ஒளிபெற்று நீராடல் ஏறுண்ட முகமும் முலைக்கண்களும் மிகச்சிவந்தன; காதலரோடு அன்னவாகிய விளையாட்டை அயர்ந்திருக்கவும் பின்னும் புன லின்மேற்செல்கின்ற அவர்கண்கள் வண்டுமொய்க்கின்ற ஐந்தாகிய விரை மாண்ட காமபாணத்தினது அரத்தாற் கூர்மையிடப்பட்ட வாய்போலும்.

இது தொழில்பற்றிவந்த இல்பொருளுவமை.

கூ௯, அடுக்கு, துணிவுபற்றிவந்தது.

இனிப் புனல்பொருதுமெலியாத மைந்தரைக்கூறுகின்றார் :

௧00 - ௧0௨. விரும்பி வாழைத்தண்டாலே நீர்மேற்றாவிச்செல்வாரும் கண்டற்றுறைத் திரையினும் துரையினும் தாவுவாரும் விசையையுடைய ஓடத்தின்கண்ஏறி அதனை விரைபுனலோடு ஒழுக்குவாரும்.

௧0௩. புனலுக்கு எதிர் மாறாகஆடி உண்டான மெய்யது உழப்பால்.

௧0௪ - ௫. மென்பாவையரிழைத்த பொலிந்தசிற்றிலில் தாம்அட்ட சிறுசோற்றையிட உண்டற்கு ஏற்பாரும்.

௧0௬. முன் இடுவாராய்ப் பின் மறுப்பாராகிய மகளிருடைய.

---

* "செம்மேனி, பொன்போன்ம்பல் வெண்முத்தம் போன்ம்" என்பதற்கு 'இதிரைமாண்பகழி......கண்புனல்' என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டினர், மாறனலங்காரவுரையாசிரியர்; சூ. ௯அ.

(பி - ம்.)— [1]வண்ணமுச்தெளிர. [2]இபவிரை. [3]தண்டித்தண்டித். [4]விரைபுனலோடாயவாருமமெய்யாதழவி. [5]பைவிளையாயகோரும. [6]செய்யபூஞ், செயபூஞ்.

*பந்தும் [1]கழங்கும் பலகளவு கொண்டோடி
யந்தண் கரைநின்று [2]பாய்வாராய் மைந்த
ரொளிறிலங் கெஃகொடு வாண்மா றுழக்கிக்
களிறுபோ ருற்ற களம்போல நாளுந்
தெளிவின்று தீநீர்ப் புனல்
† மதிமாலை மாலிருள் கால்சீப்பக் கூடல்
வதிமாலை மாறுந் தொழிலாற் புதுமாலை
நாளணி நீக்கி நகைமாலைப் பூவேய்ந்து
[3] தோளணி தோடு சுடரிழை [4]நித்திலம்
பாடுவார் பாடல் பரவல் பழிச்சுத
லாடுவா ராட [5]லமர்ந்தசீர்ப் பாணி

௧0அ. அவரறிந்து வாங்கச்சென்றழி எடாமல் நீருட்பாய்வாருமாய்.

௧0௫, ௧0அ. இரண்டிடத்தும் உம்மை வருவிக்கப்பட்டது.

௧0அ - ௧௧. மைந்தர் எஃகானும் வாளானும் மாறுபட்டு உழக்கக் களிறுகள் தம்மிற் பொருதலுற்ற களம்போறலான் இனியநீர்மையையுடைய

புனல் தெளிவின்றாயிற்று.

இனி எல்லாரும் புனலாடி மீண்டவாறு கூறுகின்றார் :

கக௨ - உ௫. மாலைக்கண் மாலிருளை மதி காலசீத்த அளவிலே கூடற் கண் வதியும் இயலபைநோக்கி மீளுநதொழிலுடனே புதியஇயலபையுடைய நாளணிகளைநீக்கி மாலைக்கண் நகுதலையுடைய பூக்களைவேய்ந்து தோளணி தோடு மற்றுள்ள சுடரிழை முத்துவடம் இவற்றையணிந்து பாடுதற்குரி யாரதுபாடலும் பல்லாண்டுமுதலாய பரவுதலும் புகழ்தலும், ஆடுதற்குரி யாரது ஆடலும் அதற்குப்பொருநதின சீருடன்கூடிய பாணியென்னுந்தாள மும் மேலூர்கின்ற தேனீக்களது செறிநதவழககமுமாகிய அவற்றினுகிய ஓசையெல்லாவற்றொடும் பாடுகின்ற பணணொலியைக்கேட்டுத் தம் இன மென்று அதன்வழியே ஊரினிடத்துநெருங்குகின்ற வண்டுகள் அப்பாடுவார் வருந்த எதிரேவந்தது நகைமாலைப்பூவேய்நத மயிர்க்கற்றைக்கண் தேன்

* விளையாட்டுப் பருவத்தில சிறுமிகளுடைய பநது முதலியவற்றை இளைஞர் கவர்ந்தோடுதல இயலபு, "வரிப்பநதுகொண்டோடி" (கலி. ௫௧), "வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய" (பு - வெ. பாடாண. ௫0); "மூற்றிலைப் பநதைக் கழங்கைக் கொண் டோடினை" (திருவேங்கடத்தந்தாதி, கூஎ.)

† "ஆன்கிருளமான் மாலை" (பு - வெ. பெருநதிணை. க௫.)

(பி - ம்.)— [1]கழுன்கும்புலன்களவு. [2]பாய்வாமைத். [3]தோளணி கொடு. [4]சித்தலம். [5]அமாசாபபாணி.

நல்ல கமழ்தே னளிவழக்க மெல்லாமும்
பண்டொடர் வண்டு [1]பரியவெதிர் வந்தூதக்
கொண்டிய வண்டு கதுப்பின் குரலூதத்
தென்றிசை நோக்கித் திரிதர்வாய் மண்டுகால் சார்வா
நளிர்மலைப் பூங்கொடித் தங்கு புகக்கும்
[2] பணிவளை ராவியும் போன்ம் மணிமாடத்
திண்ணின்று தூய பணிநீ ருடன்கலந்து
[3] காதிரிய வார்க்கும் புகை
*இலம்படு புலவ ரேற்றகை நெமரப்

கொன்னையைக்கொள்வனவாகியவண்டுகள் உடனவந்தது எல்லாரும் தென் றிசையைநோக்கி மீள்கின்ற எலலைக்கண் ஊரின்மாட......லுக்நித்துவியபனி

நீர் மணத்தொடுகூடிக் காற்றுத்திரிய அதனொடுமாடத்துள் நின்று புறப் பட்டுப்பரக்கும் அகிற்புகை மலையிற்பூங்கொடிக்கட்டங்கிப் பின் மேல் மண்டி யேறும் வளர்பனியால்போலும்.

கக௫. 'அணிந்து' என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

நீக்கி வேய்ந்து (கக௪) அணிந்து (கக௫) திரிதர்வாய் (௧௨௧) என்க.

கக௬. கல்லகமழ்தேனென்பது, செய்யப்படுவதாகிய தன்பொருட்கு ஏற்ற அடையடுத்துச செய்வதன்மேல நின்ற ஆகுபெயர்.

புனலாட்டின்பறுகர்ச்சி ....

இனி அவ்வின்பங்கட்கு ஏதுவாகிய வையையைவாழ்த்தி [4]முடிக்கின்றார்:

௧௨௫. உம்மை, இசைநிறை.

௧௨௬ - ௨௧. † இன்மையாற்பாடப்பட்ட புலவாது ஏற்றகைசிறைய டொன்னைச்சொரியும் [2]வழுதியைப்போலவே வையை செய்யின்கட் பொ னைப்பரப்பும் இயல்பினை மாறுதொழிக, அதுபமறியாது தானேவிருப ற்கு விருந்துசெய்யுங்கூடற்கண் குற்றமின்றி இசைக்கிற இசைக்குவ புடையவராகிய பாணரும்கூத்தரும் மேவிய கூட்டத்தோடு ஒருங்கு ஏத்த, தொழ. எ - று. (கு

---

* "இலம்படு புலவ ரேற்றகைக நிறைய, கலம்பெயக் கவிழ்த்த க ழெடித் தடக்கை" (மலைபடு. ருஎ௬-௭.)

† 'படுதல - உண்டாதல; இனி, இவ்வுரையாசிரியர் பரிபாட்டிற். 'இலம்படு...வழுதி' என்பதற்குத் தொல்காப்பியத்துள், 'இலமென்

---

*(பி - ம்.)— [1]பெரியவெதிரினவத்தத. [2]பனிவளாவாவியும். [3]தாழ் வார்க்கும். [4]முடிக்கின்றன்.

பொலஞ்சொரி வழுதியிற் புனலிறை பரப்பிச்
செய்யிற் பொலம்பரப்புஞ் செய்வினை யோயற்க
வருந்தாது வரும்புனல் விருந்தயர் கூட
லருங்கறை யறையிசை வயிரிய ருரிமை
யொருங்கம ராயமொ டேத்தினர் தொழவே.

என்பது, பருவங்கண்டு வன்புறை எதிரழிந்து தலைமகளது ஆற்றாமைகண்டு தோழி தூதுவிடச் சென்றபாணன் பாசறைக்கண்

தலைமகற்குப் பருவவரவும் வையைநீர் விழவணியும் ஆங்குப்பட்ட செய்தியும் கூறியது.

கரும்பிள்ளைப்பூதனார் பாட்டு.
மருத்துவனல்லச்சுதனாரிசை.
பண்ணுப் பாலையாழ்.

லி'க்கு' என்னும் சூத்திரத்திற்கு இளம்பூரணருரைத்தாங்குரைத்தார்; அத் தன்மை எம்மனோர்க்கு அறிதலரிதென்க; நச்சினார்க்கினியர் அதனை வேறுரைத்தாரென்க" என்பது, திருக்குறள்நுண்பொருண்மாலை, உகக; (செந்தமிழ் எ - ஆம் தொகுதி கூக - ஆம் பக்கம் பார்க்க.)

பதினோராம் பாடல்.

வையை.

விரிகதிர் [1]மதியமொடு வியல்விசும்பு புணர்ப்ப
வெரிசடை யெழில்வேழந் தலையெனக் கீழிருந்து
தெருவிடைப் படுத்தமூன் றொன்பதிற் றிருக்கையு
ளுருகெழு வெள்ளிவந் தேற்றியல் சேர
[2] வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்பப் [3]பொருடெரி
புந்தி மிதுனம் பொருந்தப் புலர்விடிய

(பதினோராம் பாட்டுரை.)

க - ரு. விசும்பு மதியத்தோடுபுணர்ப்பனவாகிய எரியும் சடையும் வேழமுமுதலாக அவற்றின் கீழிருந்த வீதியால் வேறுபடுக்கப்பட்ட மூவொன்று ஒன்பதுநாளாகிய மூவகையிராசிகளுள்.

மேலவாய நாண்மீன்களைக் கீழதாகியமதி புணர்தலாவது அவ்வநேர் நிற்றன்மாத்திரமாகலின், அவற்றை 'விசும்புபுணர்ப்ப' என்றார்.

உ. எரி - அங்கியைத் தெய்வமாகவுடைய கார்த்திகை; அதனால் அதன் முக்காலையுடைய இடபமுணர்த்தப்பட்டது. சடை - சடையை யுடைய ஈசனைத்தெய்வமாகவுடைய திருவாதிரை; அதனால் அதனையுடைய மிதுனமுணர்த்தப்பட்டது. வேழம் - வேழத்திற்கு யோனியாகிய பரணி; அதனால் அதனையுடைய மேடமுணர்த்தப்பட்டது.

இவைமுதலாக இவற்றின்கீழிருத்தலாவது, இவற்றதுபெயரான் *இடபவீதி, மிதுனவீதி, மேடவீதியென வகுக்கப்பட்ட அம்மூவகைவீதியுள்ளும் அடங்குதல். அவற்றுள், இடபவீதி, கன்னி துலாம் மீனம் மேடமென்பன, மிதுனவீதி, தேள் விலது மகரம் கும்பமென்பன. மேடவீதி, இடபம் மிதுனம் கற்கடகம் சிங்கமென்பன. ஓரிராசியாவது இரண்டேகால் நாளாதலின், நந்நான்கிராசியாகிய இவை ஓரொன்று ஒன்பதுநாளாயின. கோட்களுக்கு இடனாகலான் இவை பன்னிரண்டும் 'இருக்கை' எனப்பட்டன.

௩ - ௧0. நிறத்தையுடையவெள்ளி இடபத்தைச்சேரச் செவ்வாய் மேடத்தைச்சேரப் புதன் மிதுனத்தைச்சேரக் கார்த்திகை உச்சமாகவிடித

---

* "மேட வீதி யிடப வீதி, மிதுன வீதி யெனவொரு மூன்றே, அவை தாம், இருசுடர் முதலிய வியங்கு நெறியே", "இடபஞ் சிங்க மிதுனங் கடக, மிவைய நான்கு மேட வீதி", "மீன மேடங் கன்னி துலாமு, மான விடப வீதிக் கமைந்தன", "விலது மகரங் குடமே விருச்சிகஞ், சொல்லிய மிதுன வீதித் துறையே" என்பன, பிங்கலந்தை.

(பி - ம்,)— 1மதியொடு. 2 வருடைபடிமகள். 3பொருபடு.

லக்கி யுயர்நிற்ப வந்தணன் பங்குனி
னில்லத் துணைக்குப்பா லெய்த விறையமன்
வில்லிற் கடைமகர மேவப்பாம் பொல்லை
மதிய மறைய வருநாளில் வாய்ந்த
பொதியின் முனிவன் புரைவரைக் கீறி
மிதுன மடைய விரிகதிர் வேனி
லெதிர்வரவு மாரி யியைகெனவிவ் வாற்றாற்
புரைகெழு *சையம் பொழிமழை தாழ
நெரிதரூஉம் வையைப் புனல்
வரையன புன்னாகமுங்
கரையன சுரபுன்னையும்
1 வண்டறைஇய சண்பகநிரை தண்பத
மனைமாமரம் வாள்வீரஞ்

னுண்டாக வியாழம் சனியின் இல்லமிரண்டாகிய மகரகும்பங்கட்கு உப்பாலைமீனத்தைச்சேர யமனைத்தலைமையனாகவுடைய சனி வில்லுக்குப்பின்னாகிய மகரத்தைச்சேர இராகு மதியமறையும்படி வருநாளின்கண்.

௬ - ௭. ஆதித்தன் சீயத்தையடைய வென்பார், 'புலர்விடியலக்கி யுயர்நிற்ப' என்றார்.

௯ - ௧௦. பாம்பு மதியமறைய ஒல்லைவருநாளென்றது, அவ்வாவணி மாதத்து மதிநிறைநாளாகிய அவிட்டத்தை. எனவே, மதியும் இராகுவும் மகரத்துநிற்கவென்பதூஉம் கேது அதற்கு ஏழாமிடமாகிய கற்கடகத்துநிற்க வென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

இதனாற்சொல்லியது, ஆவணித்திங்கள் அவிட்டநாளின் இக்கோள்கள் தமக்குரியநிலமாகிய இவ்விராசிகளில் நிற்பச் சோமனை அரவுதீண்டவென்பதாயிற்று.

௧௧ - ௨. அகத்தியனென்னுமீன் உயர்ந்ததன்னிடத்தைக்கடந்து மிதுனத்தைப்பொருந்த.

பொதியிலையிட்டெனவும் தோன்றுகின்றது.

௧௨ - ௪. முறையினவெயிலையுடைய முதுவேனிற்குப் பின்வரும் கார்காலத்து மழைபெய்கவென்ற இவ்விதிவழியால் உயர்ந்த சையமலைக்கண் மழைபெய்ய.

௧௮. பூமணத்தான் வண்டு ஒலித்தற்குக்காரணமாகிய சண்பகநிரை.

௧௯. மனைமாமரம் - இல்லம்; ஆவது தேமா.

வான்வீரமென்னுமரம் கூவிளை.

---

* சையம், மேன் மலையென்றுங் கூறப்படும். (புரி. கஉ :°உ.)

(பி - ம்,)— 1வண்டறைதி.

சினைவளர் வேங்கை கணவிரி காந்த
டாய தோன்றி நீயென 1மலரா
வூதை யவிழ்த்த வுடையிதழ் மொண்ணீலம்
வேய்பயில் சோலை யருவி தூர்த்தரப்
பாய்திரை யுந்தித் தருதலா னொய்கோல்
வயவ ரரிமலர்த் துறையென்கோ
வரிமலர் மீப்போர்வை யாரந்தாழ் மார்பிற்
றிரைநுரை மென்பொகுட்டுத் தேமணச் சாந்தி
னரிவை யதுதானை யென்கோகள் ளுண்ணூடப்
பருகு படிமிட றென்கோ பெரிய
திருமருத நீர்ப்பூந் துறை
ஆனா ணிறைமதி யலர்தரு பக்கம்போ
னொளி னொளி 2னளிவரைச் சிலம்புதொட்டு
நிலவுப்பரந் தாங்கு நீர்நிலம் பரப்பி,

உ0. கணவிரி - செவ்வலரி.

உக. நீயெனமலர்ந்து தழைத்த தோன்றி.

உஉ. சிறுகாற்றால் விடுக்கப்பட்டஅலர்ந்தஇதழையுடையசுனைநீலம்.

உரு - கூ0. இவற்றின்மலர்களைச் சாரலிற் சோலைக்கண்ணே அருவி கொண்டுவந்துசொரிய அவற்றைத் திரை தள்ளிக்கொண்டுவந்து திருமருதத் துறைக்கண்ணே தருதலான், அத்துறையை, பூவாராய்ந்துபறிக்கும் கோலினையுடைய வலியகுடிகள் சிறத்தவாகிய பூக்களைக்கொண்டுவந்துகுவிக்கும் பூமண்டபமென்கோ? வையையாகிய அரிவையது அல்குற்றானையென்கோ? கள்ளை வாய்க்கொண்டு பருகும்நிலமகள் மிடறென்கோ? இவற்றுள் யாதென்றுசொல்லுவேன்.

உசு - அ. அரிமலராகிய படாத்தையும் மலையிலுள்ள முத்துக்கள் தாழ்ந்தமார்பினையும் திரையையும் நுரையையும் குமிழியையும் இனிய மணத்தையுடைய சந்தனத்தினையுமுடைய அரிவையென்க.

வரைவுமலிந்ததோழி வையைச்சிறப்புக்கூறுவான் இத்துணையும் தான் கருதியவாற்றாற்கூறி மேற் கண்டார்கூறுகின்றவாற்றாற் கூறுகின்றார்:—

௩௧ - ௩௦. பிறை தோன்றியநாள்தொடங்கி நாடோறும் ஒருகலை வளர்கின்ற முற்பக்கம்போல் நாளுக்குநாட்பெருகி, அதனிலவு எங்கும் பரக்தாற்போல மலைச்சாரல்தொடங்கியுள்ளநிலத்தின்கண் நீரைப்பரப்பி உலகிற்குப் பயன்பட்டு அதன்பிற்பக்கத்து அமரர்க்கு உணவாகிய அம்மதியம் நிறை:

(பி - ம்.)— [1]மலரதுதையவித்த. [2]தனிவரை.

யுலகுபயம் பகர வோம்பு பெரும் பக்கம்
வழியது பக்கத் *தமர ருண்டி
மதிநிறை வழிவதின் வரவு சுருங்க
வெண்மதி நிறையுவா †விருண்மதி போல
நாள்குறை படுதல் காணுநர் [1]யாரே
சேணிகந்து கல்லூர்ந்த மாணிழை வையை
வயத்தணிந் தேகுநின் யாணரிரு நாள்பெற
மாமயி லன்னார் மறையிற் புணர்மைந்தர்
காமங் களவிட்டுக் கைகொள்கற் புற்றென
[2] மல்லற் புனல்வையை மாமலை விட்டிருத்த
லில்லத்து நீதனிச் சேற லினிவரல்
எனவாங்கு

சுருங்குமாறுபோல......குமிடத்தும் எட்டாம்பக்கத்துமதியளவாதலன்றி இருளுவாவினைப்போல நீர் சோரக் குறைபடுதலையுடையநாளைக் காண்கின்றாரில்லை; அதனால், நெடுந்தூரத்தைக் கடந்துவந்தவையாய், நீ பெருகின நாளின்யாணரேயன்றி வற்றினநாளின் யாணரையும் உலகம்பெற இந்நீர்மிகுதியைத் தணித்து ஏகு.

௩௪. பகர்ந்தென்பது பகரவெனத் திரிந்துநின்றது.

௪௦. இருநாளுமென்னுமும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்கது.

௪௧ - ௪. மறையிற்புணர்ந்த மைந்தர் மாமயிலன்னார் ‡ காமம் சிறப்புடைய அக்களவொழுக்கத்தைவிட்டு இளிவந்தகற்பொழுக்கத்தையுற்றாற்போல, வையாய், நின் § பிறந்தையாகிய மலையைவிட்டு இருத்தற்குரிய நின்கடற்றலைவனில்லத்து நீ தனியேசேறல் இளிவரவு; ஆதலால் ஆண்டுச்

சேறற்பாலையல்லே.

சிரு. என - என்றுகண்டார்சொல்ல,
ஆங்கு, அசை.

---

* பிற்பக்கத்துமதி அமரர்க்கு உணவாதல்: பரி. ௩: ௰உ - ௩ ஷை கு0: எஅ.

† "குணமுதற் றேய்ந்திய வாரிருண் மதியிற், றேய்வன கெடுகநின் றெவ்வ ராக்கம்" (மதுரை. ககரு - ௬.)

‡ இந்நூல், ௩ - ஆம் பாடலின் கஉ - ஆம்அடிமுதலியவற்றையும் அவற்றினுரையையும் பார்க்க.

§ பிறக்கை - பிறந்தவீடு.

(பி - ம்.)—[1]யார். [2]மல்லாம்புனல்.

கடையழிய நீண்டகன்ற [1]கண்ணுளைக் காளை
படையொடுங் கொண்டு [2]பெயர்வாளைச் சுற்ற
மிடைநெறித் தாக்குற்ற தேய்ப்ப வடன்மதுரை
யாடற்கு நீரமைந்த தியாறு
ஆற்றணி, வெள்வாள் விதிர்ப்போர் மிளிர்குந்த மேந்துவோர்
கொள்ஙார்கோல் கொள்ளக் கொடித்திண்டே ரேறுவோர்
*புள்ளேர் புரவி பொலம்படைக் கைம்மாவை
வெள்ளநீர் நீத்தத்து ளூர்பூர் புழக்குநருங்
கண்ணுருஞ் சாயற் கழித்துரப் போரை
[3]வண்ணநீர் கரந்த வட்டுவிட் டெறிவோரு
மணம்வரு மாலையின் வட்டிப் போரைத்
துணிபிணர் மருப்பி னீரெக்கு வோருந்
தெரிகோதை நல்லார்தங் கேளிர்த் திளைக்கு
முருகெழு தோற்ற முரைக்குங்கா ளூளும்
பொருகளம் போலுந் தகைத்தே பரிகவரும்
பாய்தோரான் வையை யகம்

சஅ - ௯. எல்லையறநீண்டு அகன்றகண்ணுளை உடன்கொண்டு படை

யொடும்பெயர்ந்ததலைவனை அவள்சுற்றம் இடைச்சுரத்துச் சென்றுபொரு தாற்போல வெற்றியையுடைய மதுரையார் இடையேபுகுந்து நீராடுதற்கு ஏற்றது யாறு.

௫0. வாளும் குந்தமும் †இடைமுதலியவற்றான் அமைக்கப்பட்டன

௫௧. கொள்வாரெனப் பொதுப்படக்கூறியவதனான் மகளிர்தேர்க்கு மகளிரும் மைந்தர்தேர்க்குப் பாகரும் கோல்கொள்ளவென்பது பெற்றாம்.

௫௨ - ௩. வெள்ளநீராழத்துள் இவற்றை வார்த்தார்த்து.

௫௪ - ௯. கண்ணுக்கு ஆகும் அழகையுடைய மூங்கிற்கழியால் நீரை, தூரப்போரை அரக்குநீரையடக்கிய வட்டால் எதிவோரும் மாறுபட்டு, சுழற்றியெதிவோரை அற்ற பிணரையுடைய கொம்பினீரால் எச்சுவே, மாய்த் தம், கேளிரொடு காளும்நிலைக்கும்.

இது காரின்கணுடல்.

மேல் இளவேனிற்காலம்.

---

* "புள்ளியன்மாவும்" (பரி. ௧0. ௧௪.)

† இடை - கெட்டி.

(பி - ம்.)— [1]கன்னலே. [2]பெயவாலே. [3]வணகீர்.

நீரணி வெறிசெறி மலருறு கமழ்தண்
டார்வரை யகலத்தவ் வேரணி நேரிழை
யொளிதிகழ்தகை வகைசெறி [1]பொறி
புனைவினைப்பொலங் கோதையவரொடு
பாக ரிறைவழை மதுநுகர்பு களிபரந்து
நாகரினல் வளவினை வயவேற [2]நளிபுணர்மார்
காரிகைமது வொருவரினொருவர் கண்ணிற் கவர்புறங்
சீரமை பாடற் பயத்தாற் கிளர்செவிதெவி
யம்ப ருறையு மொளிகிளர்வா னூர்பாடு
(?) மம்பி காவர் வழக்கிற்றே யாங்கதை
காரொவ்வா வேனில் கலங்கித் தெளிவர
னீரொவ்வா வையை நினக்கு

கூஉ - எக. நீராட்டமைந்த அணியினையுடைய அகலத்து அவ்வழகிய ஒப்பினையையும் அதற்கேற்ற இமைகளையுமுடைய அரிமாலையவரோடு நல்வினைத்தருகின்ற புண்ணியத்தைச்செய்த நாகரைப்போல இடைவிடாது இறுகப்புணர்தற்குப் பாகுதங்கிய இளமதுவை நுகர்ந்து களிமிக்குத் தானமமைந்தபாட்டின்பத்தால் தங்கள் செவியைப்பிறைத்துத் தம் அழகாகிய மதுவை ஒருவரிலொருவர் கண்ணாலுண்ண, உம்பருறையும் ஒளிகிளர்வானத் திங்கள் வைமானிகர் ஊர்ந்து திரியும் விமானங்களைக் காட்டும் [3]நீரோட்டத்தையுடைத்து, அவ்வையைக்கரை.

இம்புலன்களாலும் ஐயப்படுதற்கு இடனாயிற்றென்றவாறு.

கூச - ரு. ஒளிதிகழாநின்ற கட்டுவடமைக்கைசெறிந்த மூட்டுவாய் புனைந்த தொழிலையுடைய அரிமாலையணிக.

வினைத்தொகையடுக்கு

உரத்து (கூங) மதவ (கூகூ) என்னுஞ்செயவெனெச்சங்கள் கவர்புற (கூஅ) என்னும் வினைமுதலைக்கொள்ளா, அச்செயவெனெச்சம் வழக்கிற்று (எக) என்னும் பிறவினைகொண்டது.

எக. ஆங்கவையெ. பண் அசை.

இத்துணையும் வையையைப் படர்க்கையாகக்கூறி, மேல் எதிர்முகமாக்கி,

எஉ - ங. வையாய்! இவ்வாறு காரகாலத்துக்கலங்கி வேனிற்காலத்துத்தெளிதலான் இந்நீர்மை எஞ்ஞான்றும் ஒத்திருக்கின்றதில்லை?

எனப் பழிப்பாளபோலப் புகழ்ந்து, மேல் தைந்நீராடல்கூறுகின்றான்:—

(பி - ம்.)— [1]பொதிபுனை [2]களிபுணர்மார். [3]நீரோட்டத்தை.

கனைக்கு மதிர்குரல் கார்வா னீங்கப்
பனிப்படு பைதல் விதலைப் பருவத்து
ஞாயிறு காயா நளிமாரிப் பிற்குளத்து,
மாயிருந் திங்கண் [1]மறுநிறை யாதிரை
விரிநூ லந்தணர் விழவு தொடங்கப்
புரிநூ லந்தணர் பொலங்கல மேற்ப
வெம்பா தாக வியனில வரைப்பென

வம்பா [2]வாடலி னுய்தொடிக் கன்னியர்
முனித்துறை முதல்வியர் முறைமை காட்டப்
பனிப்புலர் பாடிப் பருமண லருவியி
னூதை யூர்தர வுறைசிறை வேதியர்
அறு நெறிநிமிர் நுடங்கழல் பேணிய சிறப்பிற்
றையன் மகளி ரீரணி புலர்த்தர
வையை நினக்கு மடைவாய்த் தன்று

---

௬௭ - எ. கார்காலம் அதிர்குரலுக்கு எளிமிகுதலாற் குளிரானடுக்குதலையுடைய முன்பனிப்பருவத்து ஞாயிறு தெறுத கடைமாரியையுடைய மார்கழி மாதத்துத் திங்கள் நிறைந்த திருவாதிரை நாளின்கண்.

திருவாதிரை நிறைமதிக்காலமாகலான் ஆதித்தன் [3](?) பூராடத்தின்கட் கிற்குமாதலின் அத்தலையுடைய மார்கழி மாதம் குணமெனப்பட்டது.

௬௮. ஆகமங்களையுணர்ந்த பூசகர் அந்நிருநாளிலார்க்குத்தெய்வமாகிய இமவரசுக்கு விழாவைத் தொடங்க ....

௭௦. வெப்பாதாக - மழையார் குளிர்வதாக.

௭௧ - எ. அம்பாவாடலையுடைய கன்னியர் சடங்கறிந்த முதுபார்ப்பனிமார் நோற்குமுறைமைகாட்டப் பனியையுடைய புலர்தற்கண்ஆடிப் பருமணலையுடைய மருங்கின்கண் குளிர்வாடைவீசுதலான் நெருப்புக்கரைக்கணுண்டாயும் அந்தணரது வேதம் நிமிர்பால வளர்ந்த நுடங்கழலைப் பேணிய சிறப்புடனே அவ்வம்பாவாடலையுடைய மகளிர்சென்று அதன்கண்ணும் ஈரவணியைப்புலர்த்தாநிற்க, அம்மகளிர் அவ்வழற்கட்கொடுக்குமடைவையுடையாய், நினக்கு வாய்ப்புடைத்தாயிற்று.

௭௨. அம்பாவாடலென்றது மதங்கிராடற்குப் பெயராயிற்று, தாயோடாடப்படுதலின்.

---

[1] அம்பா - தாய்; வடமொழி.

(பி - ம்.)— [1]மறைநிறை. [2]ஆடியவாய்தொடி. [3]பூராடத்தின்கண்.

மையாட லாடன் மழபுலவர் மாறெழுந்து
பொய்யாட லாடும் புணர்ப்பி னவரவர்
தீயெரிப் பாலுஞ் செறிதவமுன் பற்றியோ
தாயருகா நின்று தவத்தைந்நீ ராடுத
னீயுரைத்தி வையை நதி
ஆயிடை, மாயிதழ் [1]கொண்டோர் மடமாதர் நோக்கினள்
வேயெழில் வென்று வெறுத்ததோ ளேக்கிச்
* [2]சாய்குழை பிண்டித் தளிர்காதிற் றையினள்
பாய்குழை நீலம் பகலாகத் தையினள்
குவளை குழைக்காதின் கோலச் செவியி
னிவள்செரீஇ நான்கு விழிபடைத்தா ளென்று
நெற்றி விழியா நிறைதிலக மிட்டாளே

---

௨௫. புலர்தர்க்கணைவதும் வழுவுருபு மிதாக்குநின்றது.

இம்மையின்பங்குறித்துக் கன்னியர் தைந்நீராடலும் மறுமையின் பங்குறித்து.........இய இவை நீக்கன்றி ழினையா..........வென்றது.

௨௬ - ௩௨. மையாலை பிடித்த இளையபுலவரது விளையாட்டிற்குமாறு யெழுந்து காமக்குறிப்பில்லாத விளையாட்டைச் செய்கின்ற ஆயத்தினை யுடைய அம்மகளிர், நீர்க்கண......புலன்களையடக்கிச் செய்யுந்தவத்தை முன் அடுத்தடுத்துச் செய்தோ தாயருகாக நின்று தவமாகிய தைந்நீராடலை நின்கட் பெற்றது?

௨௮. கல்விதொடங்கிய அளவாதலின், 'மழபுலவர்' என்றார்.

௩௩. ஆயிடை - அவராடுதர்கண்.

௩௩ - ௫. வேயழகைவென்று மிக்க தோளழகை...பு நீலத்தைச் செவித்தாராக அணிந்து ஒரு மடமாதைப பார்த்தாள்; அவள் குறிப்பறிந்தது அப்பொழுது அம்மாது குழைத்த பிண்டியது சாய்ந்த தளிரைத் தன் காதின்கண் அணிந்தாள்; அவ்விருவரா அப்பாய்குழையையுடையாளை அணிந்த நீலமெல்லாம் அத்தளிரின் செம்மையால் இளமையெல்லாம்படி யணிந்தாள்.

௩௭ - ௮. குழைக்காதினையுடைய கோலச்செவிக்கட் குவளையை இவள் செருகி.

௩௯. திலகம், செம்மையால் நெருப்பாகிய நெற்றிவிழியாயிற்று.

* "கடிமலர்ப் பிண்டிதன் காதிற் செரீஇ" (பரி. கஉ - அடி அஅ.)
(பி - ம்).—[1]கொண்டு கோடமாதர். [2]தாய்குழைப்பிண்டி.

கொற்றவைகோ லங்கொண்டோர் பெண்
பவள வளைசெறித்தாட் [1]கண்டணிந்தாள் பச்சைக்
[2] குவளைப் பசுந்தண்டு கொண்டு
கல்லகா ரப்பூவாற் கண்ணி தொடுத்தாளை
நில்லிகா வென்பாள்போ னெய்தற் றொடுத்தாளே
மல்லிகை மாலை [3]வளாய்
தண்டு தழுவாத் தாவுநீர் வையையுட்
கண்ட பொழுதிற் கடும்புனல் கைவாங்க
நெஞ்ச மவள்வாங்க [4]நீடு புணைவாங்க
நேரிழை நின்றுழிக் கண்ணிற்ப நீரவன்
றாழ்வுழி யுய்யாது தான்வேண்டு மாறுய்ப்ப
வாயத் துடனில்லா ளாங்கவன் பின்றொடரூஉத்
தாயத் திறமறியா டாங்கித் தனிச்சேற
வாயத்திற் கூடெண் றரற்றெடுப்பத் தாங்கிற்றே
சேயுற்ற கார்நீர் வரவு

க௦௦. கொற்றவை கோலங்கொண்டது, அவற்றின் மிக்கவிழிகாட்டு தற்கு.

க௦க - ௨. பவளவளையைக் கையிற் செறித்தாளொருத்தியைக் கண்டு வேறொருத்தி குவளைப்பூவினது மரகதம்போலும் பச்சைத்தண்டைக் கொண்டு தன்கையிலையணிந்தாள்.

க௦௩. கல்லகாரம் - குளிரி.

க௦௪. நிலலெடீ பாள் போல்.

* இகவென்னுமசை இகாவென ஈறுதிரிந்தது.

க௦௪ - ௫. வேறொருத்தி மல்லிகை மாலையின்கண் நெய்தலை விரவித் தொடுத்தாள்.

மேல அவர் கருத்தும் வேண்டிக் கோடலும் கூறுகின்றான்:—

க௦௬ - க௪. பண்டு ஒருவன் வையையுள் வாழைத்தண்டைத் தழுவி

ஆடாநிற்க ஒருத்தியைக் கண்டான்; கண்டபொழுதிலே அவன் நெஞ்சு அழிதலாற் புனல் கையை வலிக்க, புனை தன்னை நெடுந்தூரம் வலிக்க, நீர் அவன் விரும்பின அவளிடத்துக் கொண்டு செல்லாதே..........அவடான் அதனைக்கண்டு அவன் பின் தொடர, தாய அவ்வன்புடைமையை அறி

* "நலமணி காணிகா" (கலி. கருு)

(பி - ம்.)— [1]டணைடணிந்தாள். [2]குவளைத்தண்டு. [3]வாளாய். [4] நீரோபுனை.

நீதக்காய் தைந்நீர் நிறந்தெளிந்தா [1]யென்மாரும்
[2] கழுத்தமை கைவாங்காக் காதலர்ப் புல்லி
விழுத்தகை [3]பெறுகென வேண்டுது மென்மாரும்
பூவீ முரியிற் [4]புலம்பப் போகா
தியாம்வீழ்வா ரேம மெய்துக வென்மாரும்
கிழவர் கிழவிய [5]ரென்னுநேழ் காறு
மழவீன்று மல்லற்கேன் மன்னுக வென்மாருங்
கண்டார்க்குத் தாக்கணங்கிக் காரிகை காண்மின்
பண்டாரங் காமன் படையுவள் கண்காண்மின்
நீனெய்தாழ் கோதை யவர்விலக்க நிலலாது
பூவூது வண்டினம் யாழ்கொண்ட [6]கொளைகேண்மின்
கொளைப்பொரு டெரிதரக் கொளுததாமற குரல்கொண்ட

யாதே தனிசசேறல் விலககுதலால் அவள் அர ருமபடி கை யைபபொருது வநதது, சிவடபுநற கார்காலதது நீா வரவு.

ககசு. அகநீாபோலாது, மதாநீரே, யாமஆடுமளவினையாய நிறகதெளிநதாய, அதனால நீ தககாயெனபாரும்

ககஎ. விழுததகை - வீடு.

ககஅ. அரி - வணடு யாம் புலமபடப பிரியாது.

க௨0 - ௨க. எம கணவரும் யாமும கிழவா கிழவியரெனபபடாமல நிலையுறுதலையுடைய இளமையை இதத மமதராக செலவததோடும் சுறறத்தோடும் நிலைபெறுக வெனபாருமாக.

கஉக. 'மலைதகோ' என்பது உவமைத்தொகை. ஆசவென்பது விகுவிக்கப்பட்டது.

இனி ஒருவர் உவகைதமை காட்டுதல் கூறுகின்றார் —

கஉஉ. இக்காரிகை தாக்கணங்கு; ஆதலால் இவளைக் காணமின்.

கஉ௩. உவளக்கண் காமப்பண்டாரமும் படையுமாயிருக்கும், அவ்வாறு நினைப்பாமின்.

கஉ௪-ரு. நீலமிரத்தலையுடைய நேர்மையுடைய தகவிய கோதையையுடைய மகளிரில்லக்க சிவலாது அகலேக்காதை உடுத்தல் வழுதும் வலயழினம் யாழை ஒத்தற்குக் காரணமாகிய பாடல் கேட்கேமின்

கஉசா-எ. மகரிடப்பொருள் தெரிதரக் கொளுத்தார் திருக்க இனிதாகின்ற சுரும்பினது இசையைக் கேண்மின்.

(பி-ம்.)— [1]என்மார். [2]தழூததமம. [3]மக்களைபெறுமின். [4]நிலம்பும்போகாது. [5]என்குமெழ. [6]கோள.

இளைக்குற்றவுழைச்சுரும்பின் கேழ்கெழுபாலை யிசையோர்மின்
பண்கண்டு திறனெய்தாப் [1]பண்டாளம் பெறப்பாடிக்
கொண்டவின் [2]னிசைத்தாளங் (?)கொளைசேர்க்கும் விரித்தாடுந்
தண்டும்பி யினங்காண்மின் றுன்வீழ்பூ நெரித்தாளை
முனைகெழு சினநெஞ்சின் முன்னெறிந்து பின்னுங்
கனைவர லொருதும்பி காய்சினத் தியல்காண்மின்
எனவாங்கு
இன்ன பண்பி னின்றைந்நீ ராடன்
மின்னிழை நறுநுதன் மகன்மேம் பட்ட
கன்னிமை கனியாக் கைக்கிளைக் காம

குரல்கொண்ட கிளையாகிய இளிக்குக் கிளையாப்பொருந்தின *உழை குரலான அரும்பாலையிற்றோன்றிய மருதபண்ணாகிய இசையைக் கூட்டுக.

† இடமுறையாற் குரற்கு ஐந்தாவதாகையால், உழை இளிக்குக் கிளையாயிற்று.

கஉஅ. பண்கண்டு திறனெய்தாப்பண் - விளரிப்பாலையிற்றோன்றும் யாமயாழ்; அதனைத் தாளத்தொடொருங்குபடாடி.

கஉகூ. அவ்விசைத்தாளத்திற்கேற்ப.... ....

கஙக - உ. மாறுபாடுபொருந்துவ சுனைமெந்சுடமே ..பின்னும் எதிர்க்கு ஒலித்தவருந்தவையுடைய ஒருதும்பியது காய்பூலைம்.

கஙகூ. என - என்றுகாட்ட.

ஆங்கு, அசை.

இங்ஙனம் தைநீராடலைகூறி மேல தலைமகன்கேட்ப மையைப்பவைய நோகவிக்கூறுகின்றுள்:—

கஙச - சO. இனிய இயலின்மாண்ட தேர்சுவைபொருந்திய பரிபா

* "உழைகுரலாயி னரும்பாலை பெயடய" (பிங்கலம், கச்Oஎ) என்பவை, 'உழை குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் காம்புகவா நிற்பதுமெய்ன்று அரும்பாலையென்னும் இசையைப்பிறப்பிததென்றவாறு'(சிலப.பக. கக - உரை) எனவும் வருவன இங்கே அறியற்பாலன.

† இம்முறையாற் குரனரம்பிற்கு உழைகரமபு மேதாவதாக, ஆதலக் குரல், தாரம், விளரி, இளி, உழை என எண்ணி அறிகதுமகாளக.

‡ யாமயாழ் : நற், கூகு; மதுரை. குஞ்சு; கம்ப. காட்விடை சரு.

¶(பி - ம்.)— [1]பணடாழம். [2]தைசதராபூகுகொளச.

[1]இன்னியன்மாண் டேர்ச்சி யிசைபரி ந்ரீடன்
முன்முறை செய்தவத்தி [2]னிம்முறை யியைந்தே
மறுமுறை யமையத்து மியைக
நறுநீர் வையை [3]நயத்தகு நிறையே.

என்பது, வரைவுமீனிந்ததோழி கன்னிப்பருவத்துத் *தைந்நீராடத் தவம் தலைப்பட்டேமென வையையைநோக்கித் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

ஆசிரியனல்லந்துவனுர் பாட்டு.

நாகனரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

டலையுடைய நறுநீர்வையாய்! மின்னிடையையும் நறுநுதலையுமுடைய மகட்டன்மை மேம்பட்ட கன்னிமைமுதிராத கைக்கிளைக்காமத்தைத்தருகின்ற நின்னிடத்து இத்தைநீராடலை முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தாலே இப்பிறப்பிற் பெறுவேம்; ஆதலின் யாவரும் மயக்கத்தக்க நின்னீர் நிறைக் கணனே மறுபிறப்பிலும் பெறுவேமாக. (கக)

"மதர்மின் ஞாழிய தலைதலைப டுகுவாயோ" (கலி. ருக); "நறுவீ யைம்பால் மகளி ராடுந, தைஇத் தண்கயம்" (ஐங்குறு. அச.)

† "தவமுந் தவமுடையார்க் காகும்" (திருக்குறள், உசஉ.)

(பி - ம்.)— [1]இளையமன்னைசமாமடேர்சசி. [2] அம்முறையினயத்தே. [3]நயகக [4]மககட.

பன்னிரண்டாம் பாடல்.

வையை.

வளிபொரு மின்னொடு வானிருள் பரப்பி
விளிவின்று கிளையொடு மேன்மலை முற்றித்
தளிபொழி சாரற் றதர்மலர் தாஅ
யொளிதிக ழுத்தி யுருகெழு நாக
மகரு வழைஞெமை யார மிலையத்
தகரமு ஞாழலுந் தாரமுந் தாங்கி
நளிகடன் முன்னி யதுபோலுந் தீநீர்
வளிவரல் வையை வரவு
வந்து மதுரை *மதில்பொரூஉம் [2]வான்மலர்தாஅ

(பன்னிரண்டாம் பாடலுரை.)

க - அ. வளியாற் பொரப்பட்ட வானம் மின்னையும் இருளையும் மாறி மாறிப்பரப்பிக் கிளையோடு மையமலையைமுற்றித் தளியை இடைவிடாது பொழிக்த அதன்சாரலில் உதிர்ந்தமலர் தன்மேற்பரக்கக் கரைக்கண் நாகம் அகில் வழை ஞெமை சந்தனமிவைவருந்த தகரத்தையும் ஞாழலையும் தேவதாரத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு வையைவருகின்றவரவு, ஒருகடல் கிளர்ந்துவருகின்றாற்போலும்.

௪. "நெட்டிலைவஞ்சிக்கோ" எனபுழியும், †"புல்லிலை வஞ்சிப் புற மதி லலைக்கும், கல்லென் பொருநை" எனபுழியும் மரவிசேடத்திற் குள்ளன அதன்பெயர்த்தாய லூரிற்கண்ணும், ‡"திங்கள்வெண் குடையி னாற்குத் திருவிழுக் குற்ற வண்ணம், பைங்கதிர் மதியிற் றெள்ளிப் பகர்ந் தெடுத் துரைத்தும்" எனபுழிச் சந்திரற்குள்ளது அதன்பெயர்த்தாய [3]அறி வின்கண்ணும் ஏற்றப்பட்டாற்போல ஒளிதிகழாநின்ற உத்தியினையுடைய அச்சத்தைத்தருகின்ற நாகமென்னும் பாம்பிற்குள்ளது அதன்பெயர்த்தாய மரத்திற்கண் ஏற்றப்பட்டது.

ரு. வஞ்சியோரும் விகாரந்தடாவு.

---

* வையையாற்றின் மதுரைமதிலைப் பக்கமுடைய காலத்திற் பொருது சென்ற தென்பதை, "வையைதன், னீர்முற்றி மதில்பொருஉம் பகையல்லால் நேரா தார், போர் முற்றொன் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூரன்" (கலி. ௬௭), "அமிழ்தநெண்டிரை வையையு மொருபுறத் தகழாம்" (திருவிளை. ௧௧. ௧௪.) என்பவற்றாலும் அறிக.

† புறநானூறு, ௩௮௭. ‡சீவகசிந்தாமணி, ௧௧௯.

(பி - ம்.)—[1] மகரவாழை. [2]வான்மலர் தாஅய். [3]அவனூரினகணுநதிங்க ளொளிவினகண னு மேறபட்டாறபோல.

யந்தண் புனல்வையை யாறெனக் கேட்டே
மின்னவி ரொளியிழை வேயு மோரும்
பொன்னடர்ப் பூம்புனை திருத்துவோரு
மகில்கெழு [1]சாந்த மாற்றி யாற்றப்
புகைகெழு சாந்தம் பூசு வோருங்
கார்கொள் கூந்தற் கதுப்பமைப் போரும்
[2]வேர்பிணி பன்மலர் வேயு மோரும்
புட்டகம் பொருந்துவ புனைகு வோருங்
கட்டிய [3]கயிலணி காழ்கொள் வோரும்
வாச நறுநெய் [4]யாடி வான்றுகள்
மாசறக் கண்ணடி [5]வயக்கி வண்ணமூர்ந்
[6]தேசு மொளியுந் திகழ நோக்கி

---

௬ - ௧௦. வையையாறு தன்மேல் வான்மலர் பரக்கவந்து மதுரை

மதிலைப் பொருமெனக்கேட்டு.

கக. வேயுமோர் - அணிவோர்.

உம்மை இசைநிறை.

கஉ. பொன் அடாரற்செய்த பூவாகிய அணியை.

கங - ச. சந்தனச்சாந்தைமாறறி அகிறபுகைகபினுகிய சாந்தைப் பூசு வோரும்

கரு. கதுப்பு - †குழல்.

கசு. அக்கூந்தலின்கண் ‡இருவேரியோடு தொடுத்த பலமலர் மாலையை.

கஎ. நீராடற்குரிய புடைவைகளை அலங்கரித்து உடுப்போரும்.

கஅ. கட்டிய §கொக்குவாய் அமுகுசெய்த வடங்களைப் பூண்போரும்.

கசு. வாசவெண்ணெயைப்பூசி மாவிய கற்பொடியால்.

உ௦. வண்ணம் - இயற்கைபழகு.

உக. தேசு - செயற்கைபழகு. ஒளி - கலவியாலவந்தநிறம்

---

* " அடர்பொற்சிரகம் " (கலி. ருச.)

† குழல் - ஐம்பால வகையுள் ஒன்று; சீவகசிந்தாமணி, உசங எ - ஆம் பாடலின் உரையைப்பார்க்க.

‡ இருவேரி - வெட்டிவேர்.

§ கோக்குவாயென்றும் படித்தற்கு இடமுண்டு: கொக்குவாய் கொக்கி யெனவழங்கும்.

(பி - ம்.)— 1சாந்தமாதி. 2வொனபனமலாமொரும. 3கலணி. 4ஆடி யகலிய. 6தெசுறுமொளியுகதிசைகொகதி.

வாச ¹ மணத்துவர் வாய்க்கொள் வோரு
²மிடுபுணர் வளையொடு தொடுதோள் வளையர்
³கட்டுவடக் கழலினர் மட்டு மாலைய
*ரோசனை கமழும் வாச மேனியர்
மடமா மிசையோர்

பிடிமே லன்னப் [4]பெரும்பெடை யனையோர்
கடுமா கட வுவோருங் களிறுமேல் கொள்வோரும்
வடிமணி நெடுந்தேர் மாமுள் [5]பாய்க்குநரும்
விரைபு விரைபு மிகைமிகை மீண்டி
யாட றலைத்தலை சிறப்பக் கூட
லுரைதர வந்தன்று வையைநீர் வையைக்
கரைதர வந்தன்று காண்பல ரீட்ட
நிவந்தது நீத்தங் கரைமேலா நீத்தங்

*௨௨. †பஞ்சசாசததிநெடுங்கூடி இடித்த பாக்கை வாய்க்கவ நுடுப்போருமாய்.

௨௩. ஆணியிடும் புணர்வளையுடை [illegible] செறிக்கும் தோள்வளையராய்.

௨௪. கட்டுவடத்தோடு கா[illegible] தராய்.

௨௫. மடமா - நடைமெலிய குதிரை.

௨௭. பிடியைய நடையால் [illegible] ஏதிறுமெப்பது [illegible] அன்னப டைடை யனையோர் [illegible]ர்

இவ்வளவும் மகளிர் ; மேலன [illegible].

* ௨௯. தேர்க[illegible] பூட்டின மாக்களை முட்கோலாற் பாய்ச்சு செலுத்து வோருமாய்.

௩௧. ஆடல் - நீராடல்.

௩௧ - ௩௨. கூடலாரெல்லாரும்புகழ [illegible] வையைநீர் [illegible]. அதனை காண்பவரீட்டம் [illegible]

௩௪. அந்நீர்வெள்ளம் கரைக்கு மேலே ஏறிற்று.

*கலைமணம் [illegible] "கமுகின்மேல [illegible] பாளையும்... [illegible] புலாவி [illegible]", "ஓச [illegible] கரும்புகை கமழ' [illegible] பெயராது [illegible]ர்க."

† பஞ்சவாசமாவன : "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங், கப் பூரஞ் சாதியோ டைந்து."

(பி - ம்.) — [1]மணத்துவாயக. [2]இருபுணா தொடுவேனையா. [3]கட்டுவக் கழலினர். [4]பெயரும்படை. [5]பாய்க்குகரும.

கவர்ந்தது போலுங் காண்பவர் காதன்
முன்முறை நிறையணி நின்றவர் மொழிமொழி
யொன்றல பலபல வுடனெழுந் தன்றவை
யெல்லாந் தெரியக் கேட்குநர் யாரவை
இல்லா [1]கேள்வி கேட்டன சிலசில
வொத்த குழலி னொலியெழ முழவிமிழ்
மத்தரி தடாரி தண்ணுமை மருளி
யொத்தளந்து சீர் தூக்கி யொருவர் பிறபடா
நித்தந் திகழு நேரிறை முன்கையா
லத்தக வரிவைய ரளத்தல் காண்மின்
ஞாணொடோ ழி நயனில பரத்தையிற
*றோணல முண்டு துறந்தா னெனவொருத்தி
யாணர் மலிபுன னீத்தத் திரும்பிடி

---

௩௫ - ப. காண்பவர் காதல் மனத்தைத் தம் பல்லாம் பருகியதுபோல் பருகிற்று.

என்றிவ்வாறு [illegible] முருகனுக்குப் பரவுவார் [illegible] வைகையின்கரை [illegible] கூற்று.

மேல், அதுகாலை [illegible] நுவார்க்கு முன்னர் வந்துகண்டவர் ஆண்டுத்தாம் கேட்டன கூறுகின்றார் [illegible] காட்டுகின்றவராகுமதனோடு விழாவணியின்பம் கூறுகின்றார்:

௩௬-௪௦. துறைமுன்னே நிறைந்த அணியாக நின்றாரது மொழிக்கு மொழி ஒன்றையொன்று ஒவ்வாது பலபலவாய் ஒருகாலத்தெழுந்தது; அவற்றையெல்லாம் தெரியக்கேட்க வல்லார் யாவர்? அவை கேட்டல்கூடாது; அவற்றுள், யாம் கேட்டன சிலசில; அதற்குக் காரணமிது — பொருந்திய வங்கியத்தின் இசையெழ முழவு மத்தரி தடாரி தண்ணுமை இவற்றது ஓசையையுடைய தாளத்தையளந்து அடுத்தக் கருத்தத்தின் [illegible] ஒக்கத் திகழும் அரிவையார் தம் நேரிறைமுன்கையால் அத்தாளத்தைத் தாக்கி அளத்தலைக்காண்மின்.

என்று எல்லாம் கேளாமைக்குக் காரணங்காட்டி, மேல் கேட்டன

சொலனுஜி .ஞா;

சரு - கூ. தோடி, யந்த ராணுக்குறைவில்லாத குலமகளாயிருக்கத் தனக்குச்சுதந்தவளா தா ர்தாா க வதை தயுலாடு பரதை தயிறபரிந்தாலொள

* "ம்தாவைல மு ரம் அரககப படிடாா" (கலி. ௨௨.)*

(பி - ம்.)—1 சேணவ் சேணவ் சேடலை மல சிலமொழுதத.

[1]சேண வெரிஇற் சிறந்தானே டேறிஞ
ஞனுக் குறைவில ணங்கைமற் றென்மருங்
கோட்டியுட் கொம்பர் குவிமுலை நோக்குவோ
*னோட்டை மனவ னுாமிலி யென்மருஞ்
சொறிந்தனுஉஞ் சொற்றனுஉம் பிற்று ணிறந்திரிந்தா
னெஞ்சத்தை நீத்தா னெறிசெல்வான் பின்னிறை
யஞ்சிக் கழியாமோ வன்புற்று லென்மரும்
பூணார நோக்கிப் புணர்முலைபார்த் தானுவ
ஞனு ளவனையிந் நாரிகை யென்மரு
[2]மமிர்தன நோக்கத் தணங்கொருத்தி பார்ப்பக்
கமழ் †கோதை கோலாப் புடைத்துத்தன் மார்பி
[3]லிழையினைக் கையாத் திறுகிறுக்கி வாங்கிப்
பிழையினை யென்னப் பிழையொன்றுங் காணான்

அவனொடுபுலர்துஇதபொழுது புனல்வெள்ளத்திலே அவனோ இரும்பிடி வெரிசின் உயரவேறினாள்; அககட்ட காணுவடயளவலனோவென்பாரும்.

௫0 - ௫க. அவவக்சண்ணேகின்ற கொம்பரோப்பாளுடைய குவ முலையைநோக்குகின்றவன் இளநெஞ்சன்; திண்மையிலனென்பாரும்.

௫௨. பற்றாள் - அறியாள்.

௫௩ - ௪. இவள் நெறிசெல்வாமனுருவன்பின் நெஞ்சைட்போக்கினாள்; டிடெண்டிராதலானே, அன்புமிக்கால் நிறையழிவிற்கு அஞ்சி அம்மிகுதியைக் கழிக்கக்கடவேமல்லமோ.

௫௯ - ௬௮. உவள் இக்காரிகைபூண்ட முத்தாரத்தினது அழகை நோக்கி இதற்கேற்றன இவையென நெருங்கியமுலைகளைப்பார்த்தான்; அதற்கு இவன் காணுகின்றிலனெனப்பாருமாயினார்.

என்று கேட்டனகூறி, மேல உவந்தவைகாட்டல்கூறுகின்றார்:—

௬௯ - ௭௦. தன் கணவனை அமிர்தையொத்த நோக்கால அணங்கை யொப்பாளொருத்திபார்க்க, அது பொறாது அவனைக் கோதையைக் கோலா

---

* " ஒட்டை நெஞ்சின ராயுழல் வார்களும் "(சீவக. ௬௭௨), " ஒட்டை மனத்தோ ருயிர் தாங்கி " (நளவெண். சுயம். ௬௪).

† "கோதை கோலாக,வ் றுகிறுகயாத் துப்புடைப்ப" (பரி. ௯. ௩௯-௪௦), " கோதை கோலா விறைஞ்சி நின்ற, ஊதையஞ் சேர்ப்பனை யலைப்பேன் போலவும் " (கலி. ௧௨௮.)

¶ (பி - ம்.)— 1 செணவரிசிற 2அமர்தருநோக்கத. 3இழைகையாத் தறுக்கி, 4பெண்டிரானே.

றொழுது பிழைகேட்குந் தூயவனைக் காரிகையின்
பார்த்தா ளொருத்தி [1]நினையெனப் பார்த்தவனைப்
பொய்ச்சூளா ளென்ப தறியேன்யா னென்றிரந்து
மெய்ச்சூ ளுறுவானை மெல்லியல் பொய்ச்சூளென்
றொல்லுவ சொல்லா துணைவழுவச் சொல்ல
வுறைத்துஞ் செறுத்து முணர்த்து வானைப்
புல்லா தூடிப் [2]புலந்து நின்றவள்
பூவெழில் வண்ணநீர் பூரித்த வட் [3]டெறிய
வேலெழி லுண்க ணெறிநோக்கம் பட்டபுட்
பாய்குருதி சோரப் பகையின் [4]றுளஞ்சோர
நில்லாது நீங்கி நிலஞ்சோர வல்லாந்து
மல்லா ரகலம் வடுவஞ்சி மம்மர்கூர்ந்
தெல்லாத் துனியு மிறப்பததன் [5]காதல
னல்லே ரெழிலாகஞ் சேர்வித்த லெஞ்ஞான்றும்

சுக்கொண்டு புடைத்துத் த மார்பின்வடத்தை வாங்கி முன்கையை இறுக இறுகக்கட்டி நீ பிழையையுடையையென்ன.

சுக. தூயவனை - பிழையில்லாதானை.
சுஉ. எவ - என்று அவள் சொல்ல.
சுரு. ஒல்லுவ - பொறுப்பன.

சுசு - எரு) அசநாகண மிகுதும் வெகுளாடும் ஊடறீர்ப்பானைக் கூடாது ஊடலின்மையின்கூடிப் புலவிநிலைமைக்கணின்றவள் பூ காற்றத்தையும் அழகையுமுடைய அரககுநீரால் நைக்கப்பட்ட வட்டை மார்பிலெறிய அந்நீர் அவளுடன்கணணின் வேலேறுபோலு நோக்கம்பட்ட புண்ணிற் குருதி சேர்வதுபோலச் சோரப் பகைத்த பகைகெடுத்து உள்ளஞ்சோர அவன் ஆற்றாய் நேர்நிலலாது நீங்கிவணங்க, அதனைத் தான்மலலாரகலத்தெறிந்தவட்டால் வீழ்ந்தாயெனறஞ்சி மயங்கி முனபுள்ள துனிகளுமுட்படநீங்க அவன் தன் காதலனகத்தைசசேர்ந்தாள், இவ்வாறு சேர்விததலை வையைப்புனல் இன்றேயன்றி என்றும் உற்று, இதனைக் காணமின்.

நீரையெறிய வட்டையெறிந்தது, ஊடி விளையாட்டு ஒழிக்தமையின்.

எசு. சேர்ந்தாளென்டது வருவிக்கப்பட்டது.

(பி - ம்.)— [1]நினையெனப்பொய்ச்சூளானெறியெனபதனயானென றறிந்துமெய்ச்சூள்றிவானை. [2]புலனறுநிறைவான். [3]எறியா. [4]உளஞ்சோவலலாகது [5]காதலானல.

எனவாங்கு

மல்லிகை மௌவன் மணங்கமழ் சண்பக
மல்லி கழுநீ ரரவிந்த மாம்பல்
குல்லை வகுளங் குருக்கத்தி பாதிரி
நல்லிணர் நாக நறவஞ் சுரபுன்னை
யெல்லாங் கமழு [1]மிருசார் கரைகலிழந்
தேறித் தெளிந்து செறியிருண் மான்மாலைப்
பாறைப் பரப்பிற் [2]பரந்த சிறைநின்று
[3] *துறக்கத் தெழிலத்தன் னீர்நிழற் காட்டுங்
காரடு காலைக் கலிழ்செங் குருதித்தே
போரடு தானையான் யாறு
சுடுநீர் வினைக்குழையின் ஞாலச் சிவந்த
† கடிமலர்ப் பிண்டிதன் காதிற் செரீஇ

---

௭௬. ௭௭ - என்றுகாட்ட

ஆங்கு, அசை.

௭௭ - ௮௧. இப்பூக்களெல்லாங்கமழும் இருசார்கரையுந் ....

௮௨. மாலைப்பொழுதிற் கலங்கி.

௮௩. பாறைப்பரப்புப்போலச் சலியாத அலைகளாற் தேங்கி நின்று

௭௭ - ௮௦. மல்லிகை முதலியவை ஆகுபெயர்கள். மணங்கமழ்சண்பகம், கல்லிணர்நாகமென்பன தம்பொருட்கேற்ற அடையடுத்து நின்றன.

௮௧. கரையென்றது, கரையடுத்த நீரோட்டத்தை.

தன்னீரி..

௮௫. இருபடையும் காய்ப் பொருநின்கட் கலங்கிய செங்குருதித் தன்மைத்து.

இங்ஙனம்புனலாட..

௮௭ - ௮. சிவக்கச்சுட்ட நீர்மையையுடைய விளக்குழைபோல நாறும்படி சிவந்த பிண்டிப்பூமலரைத் தன் காதிற் செருகி.

---

* "குடவரைக்குலம் வயிறுளைக நிலமணி கொழிக்கு மடுவில் வானக ருருவுகாட் டியதுபோல் மதலை நழ கடிகொண் மாநகர்" (நைடதம், ௧௧௭. ௬.)

† அசோகந்தளிரை மகளிர் தம் காதிற் செருகுதல். (பரி. ௧௧, அடி ௧௫.), "வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர், நுண்பூ ணாகந் திளைப்ப" (முருகு. ௨௦௧ - ௨.)

விடுமலர்ப் பூங்கொடி போல நுடங்கி
[1] யடிமே லடிமே லொதுங்கித் தொடிமுன்கைக்
காரிகை யாகத்தன் கண்ணி திருத்தினை
ணேரிறை முன்கை நலவல்கேள் காண்மின்
[2] துகில்சேர் மலர்போன் மணிநீர் நிறைந்தன்று
புனலென மூதூர் மலிந்தன் றவருரை
[3] யுரையி னுயர்ந்தன்று கவின்
[4] போரேற் றன்று நவின்று [5]தகர
மார்பழி சாந்தின் மணலளறு பட்டன்று
துகில்பொசி புனலிற கரைகா ரேற்றன்று
விசும்புகடி விட்டன்று [6] விழவுப்புன லாங்க

உகூ. விடுமலர் - கட்டவிழ்ந்த மலர்.

கூ0 - ௩௨. முன்னாகியபோலே தன் அகத்தலிர் கண்ணியை அழகுடைத்தா கத்திருத்தினாள் இவள் செய்த இக்குறிப் புதுத்தொழிலால், இவள் இந்நலவள் கொழுநனைப் பிரிந்தாள், இதனைக் காண்மின்.

நெஞ்சம் பிணிப்புண்டார் ... குறித்து அவள் செய்தலால், இது குறிப்புத் தொழிலாயிற்று.

கூ௩. துகில் கட்டோடு ... தாழ்ந்தபோலப் புனல் காண நீரினையுடைய மணி நிறைந்தது.

மணி, ஆடினோர் அணிகலன்களினின்று உதிர்ந்தவை.

கூச. அப்புனலாடியவாறாதலை ஊர் மலிந்தது.

கூரு. அவ்வூர் கவினால் அவ்வுரையினும் மிக்கது.

கூசு. அக்கவின் மிகுந்தோர் நிகவினேற்பாடு பாடினைக்கொண்டது.

கூஎ-எ. அவர் மார்பினின்று அழிந்து வீழ்ந்த தகரச்சாந்தால் மணல் சேறுபட்டது.

கூகூ. அவர் துகில் பொசிந்த புனலால் கரை காரகாலத்துத் தன்மை பெற்றது.

ச0. இப்புனல் விழா, மேலுலகம் எல்லாம் பரந்து ஒழிந்தது.

ஆங்க, அசை

இவ்வின்பங்கட்கெல்லாம் காரணமாகிய வையையை வாழ்த்தி முடிக்

இளமுள.

(பி - ம்.)— 1அடிமேனுடைமை. 2நுங்கலநரசோ. 3உரைபுள. 4கதின போர். 5தாமாரழி. 6 வீழபுனல.

நேமியும் வளைஇ ஏந்திய கையாற்
கருவி மின்னவி ரிலங்கும் 1பொலம்பூ
* ணருவி யுருவி னாரமொ டணிந்த †நின்
திருவரை யகலந் தொழுவோர்க்
குரிதமர் துறக்கமு முரிமைநன் குடைத்து
2 சுவைமை யிசைமை தோற்ற நாற்றமு
றவையு நீயே யடுபோ 3ரண்ணா
லவையவை கொள்ளுங் கருவியு நீயே
முந்தியாங் கூறிய வைந்த னுள்ளு
மொன்றனிற் போற்றிய விசும்பு நீயே
யிரண்டி னுணரும் வளியு நீயே
மூன்றி னுணருந் தீயு நீயே
நான்கி னுணரு நீரு நீயே
யைந்துடன் முற்றிய நிலனு நீயே
அதனால், நின்மருங் கின்று மூவே ழுலகமு
மூலமு மறனு முதன்மையி னிகந்த

௭. வாய்த்தலின்லயென்பதும் இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது.

தொகுதியையுடைய மின்னினது ஆவிர்தலையொத்த இலங்கும் பொன் னாரத்தை (௧௦) முத்தாரத்தோடணிந்த நின் (௧௧) வரைபோலும் அகலம் (௧௨) என்க.

௧௩. துறக்கமுமென்பதும் உம்மை, சிறப்பும்மை.

*௧௪-௯. சுவைமுதலாயபுல களும் நீ; அவற்றை நுகரும் பொறி களும் நீ.

௧௭-௨௧. இதற்குமுன் ஆக்கூறப்பட்ட புலன்களுள், ஒன்று - ஓசை, இரண்டு - ஓசையும் ஊறும், மூன்று - ஓசையும் ஊறும் ஒளியும், நான்கு - ஓசையும் ஊறும் ஒளியும் சுவையும், ஐந்து - ஓசையும் ஊறும் ஒளியும் சுவையும் நாற்றமும்.

இவ்வகுணங்களால் உலகரப்படுவேனவாகிய பூதங்களும் நீ. எ - று.

௨௯ - ௫. ஆதலால், மூலப்பகுதியும் அறனும் அநாதியானகாலமும்

---

* "மீரபோல மார்பி னாரம் போல, மணிவரை யிழிதரு மணிநிள ரருவி" (தொல். செய. ரு. எ௪ - பேர. மேற்)

† "காதிணரத் தழாயோ னலகி னலகைத, பேறாத லெளிதோ வீறு பெறு துறக்கம்" (பரி. ௧௫: ௧௫ - ௬.)

(பி - ம்.)—1 பெரும்பெரும்பூண. 2சுவைமையினிசைமை. 3அணவல

று காலமும் விசும்புங் காற்றொடு [1]கனலுந்
தன்னுரு வுறழும் பாற்கட ணப்பண்
மின்னவிர் சுடர்மணி *யாயிரம் விரித்த
கவைநா வருந்தலைக் காண்பின் சேக்கைத்
துளவஞ் சூடிய வறிதுயி லோனு
மறமிகு மலியொலி மாறடு தானையாற்
றிறனிகந்து வருஉ மவருயி ரகற்றும்
விறன்மிகு வலியொலி பொலிபகழ் புழுதியி
னிறனுழு வளைவாய் நாஞ்சி லோனு
நானிலந் துளக்கற முழுமுத னாற்றிய

ஆகாயமும் காற்றொடு கனலுங்கூடிய இம்மூவேழுலகத்து உயிர்களெல்லாம் நின்னிடத்தவாயின.

௨௩. மூவேழுலகமென்பது, ஈண்டு ஆகுபெயர்.

௨௪. மூலப்பகுதியாவது: சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதமென்னும் குணங்கள் மூன்றும் தம்முள் ஒத்த நிலைமையதாதலால் அது கூறவே அறிவறியாமைகள் இன்ப துன்பங்களென்னும் உயிர்க்குணங்களும் அடங்கின. அறமாகியசிறப்புடைக்குணம் கூறவே சிறப்பில குணமாகிய பாவமும் அடங்கிற்று.

இதனால், ஈண்டு எண்ணப்பட்டவற்றது கூட்டம் உயிரென்பது உணர்த்தப்பட்டது.

அவ்வுயிர்களின்பொருட்டு அறிதுயிலோனும் (௨௯) நாஞ்சிலோனும் (௨௫) களிறும் (௩௧) ஆயதுவேயன்றி முக்குணங்களது வேறுபாட்டான் மும்மூர்த்திகளுமாகிய தலைப்பிரிந்த ஒருவனை (௩எ) யென்க.

௩௪ - ம். ஆகியென்னும் வினையெச்சம் ஆகிய வென்னும் பெயரெச்சத்து ஆதலொடுமுடிந்தது.

௨௬ - ௩௪. தன் நீலநிறத்தொடு மாறுபடும் வெண்மைநிறத்தினையுடைய பாற்கடலகத்தே மிளிர்ந்தொத்து அவிராநின்ற சுடர்மணியொடு விரிந்த தலையாயிரத்தினையுடைய சேக்கைக்கட்டிலினும் துளவக்குடியா அந்துயிலோனையும் மிக்க ஒலியினையுடைய மறமிக்க யாறுடு தானையுடனே ஒழுக்கமுடைமைப்பக் கடந்துவரும் பகைவருயிரை அகற்றும் விறல்மிகுவலியும் ஒலியும் பொலிந்து புழுதியை அகழுமாறுபோல அவர்

* "ஆயிரம் விரித்த வணங்குடை யருந்தலை" (பரி. ௧), "ஆயிரம் விரித்தெழு தலையுடை யருந்திறற், பாயற் பள்ளிப் பலர்தொழு தேத்த,... திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்" (சிலப். ௧௧: ௩௫-௪௦.)

(பி - ம்.) — [1]களவுக்கூடி

பொலம்புனை யிதழணி மணிமடற் பேரணி
யிலங்கொளி மருப்பிற் களிறு மாகி
மூவுரு வாகிய [1]தலைபிரி யொருவனை
படர்சிறைப் பன்னிறப் பாப்புப் பகையைக்
கொடியெனக் கொண்ட கோடாச் செல்வனை
*யேவலின் முதுமொழி கூறுஞ்
சேவலோங் குயர்கொடிச் செல்வநற் புகழவை
கார்மலர்ப் பூவை கடலை யிருண்மணி
யவையைந்து முறழு மணிகிளர் மேனியை
வலம்புரி வாய்மொழி யதிர்புவான் முழக்குச்செல்
லவைநான்கு முறழு மருள்செறல் வயின்மொழி
முடிந்தது முடிவது முகிழ்ப்பது மவைமூன்றுங்
கடந்தவை யமைந்த கழலி னிழலவை
யிருமை வினையுமில வேத்துமவை

நிறத்தையும் காஞ்சிற்படையையுடையோமெனவும் காணில..............
எடுத்தற்குப் பரிய முதலொடுகளித்த பொன்னிதழணிந்த மணிமடற் கிம்பு

ரியையுடைய மருப்பின் வராகமெனவும் கூட்டுக.

௨௯. யோக உறக்கமாதலால் அறிதுயிலெனப்பட்டது.

அகற்றும் (௩௧) காஞ்சிலோய் (௩௨) எனவும், காற்றிய (௩௪) மருப்பு (௩௫) எனவுமியையும்.

௩௭. பகை - கருடன்.

௩௯. கோடாமை - சலியாமை.

௪௦ - ௪௧. ஓதுதற்கு இனிய வேதத்தாற்சொல்லப்படுகின்ற நல்ல புகழையுடையை.

௪௨. கார் - மேகம். மலர்ப்பூவை - பூவையதுமலர்.

௪௩ - ௫. நின் அருள்வயின்மொழி வலம்புரி முழக்கையும் வேத முழக்கையுமொக்கும்; நின்செறல்வயின்மொழி வான்முழக்கையும் உரு மேற்றின் முழக்கையுமொக்கும்.

௪௬ - ௭. தோன்றியதும் தோன்றுவதும் தோன்றுகின்றதுமாகிய காலக்கூறுபாடுகளைக் கடந்தவைதாம் பொருந்திய தாள்நிழலையுடையை.

௪௮. நின்னை ஏத்துமன்பர் இருவினையுமுடையரல்லர்.

(பி - ம்.)— 1 தலைவிரியொருவனை. 2 மெலின.

பொருமை வினை 1மேவு முள்ளத்தினை
*யடையிறந் தவிழ்ந்த வள்ளிதழ்த் தாமரை
யடியுங் கையுங் கண்ணும் வாயுந்
தொடியு முந்தியுந் தோளணி வலயமுந்
2 தாளுந் தோளு மெருத்தொடு பெரியை
மார்பு மல்குலு மனத்தொடு 3பரியை
கேள்வியு மறிவு மறத்தொடு நுண்ணியை
வேள்வியு மறனும் விருப்பொடு வெய்யை
4யறாஅ மைந்திற் செறாஅச் செங்கட்
செருமிகு திகிரிச் செல்வ வெல்போ
ரெரிநகை †யிடையிடு பிழைத்த நறுந்தார்ப்
புரிமலர்த் துழாஅய் 5மேவன் மார்பினோ

---

௪௯. காதலாகிய ஒருவினைக்கண்மேவுகின்ற.

௫0. வளர்ந்த இதழையுடைய தாமரைப்பூவையொக்கும்.

அடை, மேனிக்கு உவமை.

௫௧. எருத்து - கழுத்தடி.

அம்மேனியது பெருமை கூறியவாறு.

சினைவினை முதல்மேனின்றது.

௫௩. அன்பர் தம் குறை தம்முள்ளே கூறியும் அறிதலால், கேள்வி நுண்ணியையென்றார்.

அருளிச்செய்த அறத்தொடு.

இடத்துச் சம்பொருளிற் றொழில இடத்திப் மேனின்றது.

௫௫. யாகத்தை விரும்புதலோடு மதம்வெவ்வியை.

௫௭ - ௮. நீங்காத வலியினையும் செருநிருக்கச்செய்தே செய்யகண்ணினையும் செருவிற் மேம்பட்ட திகிரியாற் செயயும் வெல்போரையுமுடைய செல்வ!

௫௯ - ௬0. நிறத்தால் எரியையொத்த வெட்சிமலரை இடையிட்டுக் கட்டின புரிமலர்நறுந் தார்த்துழாயை மேகலையுடைய மார்பினோய்!

---

* "அடைநிவந்த, முட்டாள சுடர்த்தாமரை" (மதுரை. உசஅ - க.)

† "பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த, மலரா மாலை" (புறநா. ௩௩.)

(பி - ம்.)— 1மேவுள்ளத். 2தாருகதொழுமே. 3பெரியை. 4நீறுஅ. 5வெயனமாரபினைய. 6செருதிருக்கச்செய்யகண்.

அன்னையெனநினைஇ நின்னடி தொழுதனெம்
பன்மா 1ணடுக்க 2விறைஞ்சினேம் வாழ்த்தினே
முன்னு முன்னும்யாஞ் செய்தவப் பயத்தா
லின்னு மின்னுமெங் காம மிதுவே.

கடவுள் வாழ்த்து.

நல்லெழுநியார் பாட்டு.

....

* பண்ணோதிறம்.

ருக - ச. பண்டும் பண்டும் யாம்செய்த தவப்பயத்தால் அத்தன்மை யையென நினைத்து நின்னடியைக் கையாற்றொழுது பலகாலும் அடுத்து இறைஞ்சி வாழ்த்தப்பெற்றேம்; யாம் மேன்மேலும் ஆசைப்படுகின்ற பொருள் இது.

அடுக்குக்கள், காலநீட்டங்குறித்துவந்தன. (கரு)

---

* நேர்திறமென்றே இதுகாறும் வழங்கப்பட்டுவரினும், இந்நூற்றை யெழுத்துப்பிரதிகளிலெல்லாம், 'பண்ணொறுதிறம்' என்றே காணப்பட்டமை யின், இவ்வாறு பதிப்பிக்கலாயிற்று.

(பி - ம்.)— [1]னடுக்கலினைரு. [2]இறைஞ்சினேமேத்தினேம்வாழ்த்தி னேம்.

பதினான்காம் பாடல்

(செவ்வேள்.)

கார்மலி கதழ்பெய றலைஇ யேற்ற
நீர்மலி நிறைசுனை பூமலர்ந் தனவே
தண்ணறுங் கடம்பின் கமழ்தா தூதும
*வண்ண [1]வண் டிமிர்குரல் பண்ணைபோன் றனவே
† யடியுறை மகளி ராடுந் தோளே
நெடுவேரை யடுக்கத்து வேய்போன் றனவே
‡ வாகை யொண்பூப் புரைய முச்சிய
§ தோகை யார்குரன் மணந்து தணந்தோரை
நீடன்மின், வாரு மென்பவர் சொற்போன் றனவே

(பதினான்காம் பாடலுரை.)

க - உ. மிக்க கதழ்பெயலை மேகம்பெய்தலால் அதனை ஏற்ற மிக்க நீரான் நிறைதலையுடைய சுனைகள் பூமலர்ந்தன.

உ. இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது.

௪. பண்ணேயெனப்புழி ஐகாரம் பகுதிப்பொருள்விகுதி.
௫ - ௬. வேய், ஆடும் அடியுறைமகளிர் தோள்களை ஒத்தன.
௭ - ௮. நட்டிடமாகிய மயில்களின் குறைவற்றகுரல்.
௯. கூடிப்பிரிந்தோரை.

* பண்ணேயென்பதில ஐகாரத்தைத் தமிழ்நூலார் பகுதிப்பொருள் விகுதியென்பரென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (இ - கொ. சூ. ௧௧௭.)

† அடியுறைமகளிரை அடியோரென்றும் வழங்குவர்; (பரி. ௮:அடி, ௪௩.)

‡ "குமரி வாகைக் கோலுடை நறவீ, மடமாத் தோகைக் குடுமியிற் றோன்றும்" (குறுந். ௩௪௭.)

§ குயில் இங்ஙனமழைப்பதாக வேறு நூல்களிற் காணப்படுகின்றது: "புணர்ந்தீர் புணர்மி னோவென...இருங்குயி லெதிர்குரல் பயிற்றும்" "பூக்க ணிருங்குயி...அகற லோம்புமி னறிவுடை யீரெனக், கையறத் துறப்போர்க் கழறுவ போல........துவல" (நற். ௨௨௪, ௨௪௩); "கூடிப் புணர்ந்தீர் பிரியன்மி னீடிப், பிரிந்தீர் புணர்தருமி னென்பன போல,... இருங்குயி லாலு தகவும்" (கலி. ௩௨), "ஊடினீ ரெல்லா முருவிலான் றன்னாணை, கூடுமி னென்று குயில் சாற்ற" (சிலப். ௮: இறுதிவெண்பா.)

(பி - ம்.) ¹வண்டின் குரல்.,

காண்மலர்க் *கொன்றையும் பொலந்தார் போன்றன
மெல்லிணர் வேங்கை வியலறைத் தாயின
வழுகை மகளிர்க் குழுவை செப்ப
† நீரயற் கலித்த¹ நெரிமுகைக் காந்தள்
வார்குலை யவிழ்ந்த வள்ளிதழ் நிரைதொறும்
விடு ‡கொடிப் பிறந்த மென்றகைத் தோன்றிப்
பவழத் தன்ன செம்பூத் தாஅய்க்
கார்மலிந் தன்றுகின் குன்று போர்மலிந்து
§ சூர்மருங் கறுத்த சுடர்ப்படை யோயே

௧0. கொன்றை மலர்களும்.

கக - உ. அழகையையுடைய மகளிர்க்கு அது தீர்தற்பொருட்டுத் தாயர் ||புலிபுலியென்று சொல்லுமாறு வேங்கைப்பூ வியலறைக்கட் பரந்தன.

கா - எ. இவற்றோடு, செருந்திய முகையையுடைய காந்தளவிழ்ந்த இதழ்நிரைதோறும் தோன்றியது விட்டகொடிக்கட்பூத்த செம்பூப்பரக்க நின்குன்று கார்காலத்தன்மைமிக்கது.

இவற்றோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

கரு. தாவவென்பது தாயெனத்திரிந்தது.

கசு. ஞாரைக் கிளையொடறுத்த.

---

*.கொன்றைப்பூக்கொத்திற்குத் தார் உவமையாதல்: (பரி. அ : அடி. உசு), "கொன்ற தக்கோவை நிலை", "சுரம்பய கோதை கொன்றை மலர்" (ஐங்குறு. சகூஉ, சசஎ), "பொன்போறூர் கொன்றை புரிந்தன" (திணைமா. கஞ்சு); "மாலிருஞ் சோலையிற் கொன்றைகள்மேற், றூங்குபொன் மாலைக ளோடுடனாய்நின்று தூங்குகின்றேன்" (நாய்ச்சியார் திருமொழி, சு, சு)

† "அருவியார்ந்த தண்ணறுங் காந்தள்" (குறுந். உருசு.)

‡ "தோன்றி மென் கொடி" (சூளா. சீய, உசச.)

§ "சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற் சீர்மிகு முருகன்" (அகநா. ருசு.)

|| வேங்கைப்பூப் பரந்தபாறை புலிபோன்றென்று மெய்பது பின்வருவனவற்றாலும் விளக்கும்; "கருங்காற் வேங்கை வீயுகு துறுகல், இரும்புலிக் குருளையிற்றோன்றும்" (குறுந். சஎ), "வேங்கை, மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுகல், இரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்" (புறநா. உ0உ), "கருங்கா லிணர் வேங்கை கான்றபூக்கன்மேல், இருங்கால் வயவேங்கை யேய்க்கும்" (திணையா உசு), "நறுமலர் வேங்கையின் பூப்பயில் பாறையை நாககன்னி, மறமலி வேங்கை யெனக்கனி யஞ்சும்" (திருச்சிற். சுசு.)

(பி - ம்.)— [1]கொழுமுகை.

[1] கறையில் கார்* மழை பொங்கி யன்ன
[2] நறையி னறும்புகை நனியமர்ந் தோயே
யறுமுகத் தாறிரு தோளால் வென்றி
நறுமலர் வள்ளிப் பூநயந் தோயே

கெழீஇக் கேளிர் சுற்ற நின்னை
யெழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந் தோயே
†பிறந்த ஞான்றே நின்னை யுட்கிச்
சிறந்தோ ரஞ்சிய சீருடை யோயே
யிருபிறப் பிருபெய ரீர நெஞ்சத்
தொருபெய ‡ரந்தண ரறனமர்ந் தோயே

௧௯ - ௨௦. கார்காலத்து *வெண்மேகம் ஊர்ந்தாலன்ன நறிய அகில் முதலியவற்றாற் புகைத்த ‖நறும்புகையை மிகவிரும்பினோய்!

௨௧ - ௨. அறுமுகத்தையும் ஆறிருதோளையும் உடையையாய் அழகாற் பிறமகளிரை வென்ற ¶வெற்றியையுடையவளாகிய தெய்வயானையைத் தழுவினோய்!

ஆலெழு அருமுருபு வேள் பிரான் ஒப்பில் கணவனது.

௨௨. கடம்பமலரான் ஆகிய படம், தாம் ஒப்பற்ற அடையாளத்தால் நின்ற ஆகுபெயர்.

௨௩ - ௪. பிரிந்த கேளிர் ஒருங்கு புணர்தற்பொருட்டு மகளிர் யாழையெழுவி நின்னைப் பாடும் பாட்டை விரும்பினோய்!

௨௫. **சிறந்தோர் - இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள். அஞ்சிய - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய.

௨௭ - ௮. இரண்டு பிறப்பினையும் அப்பிறப்பான் வந்த இரண்டு நாமத்

* "பொங்கல்வெண்மழை" (நெடுநல். ௧௯); "பொங்கலாடி விண்பொசேர்ந்தவெண்மழை" (பதிற். ௫௫)

† பரிபாடல். ௫ : ௫௦ - ௫௪.

‡ "அறம்புரி யந்தணர் காக்கு மறனும" (பரி. ௧: ௬௭ - ௮.)

§ "புகைபுரை யம்மஞ் சூர", "வெண்மழை கவைஇக் கமழ்சுடர் புகைவிற ரோன்றும்" (அகநா. ௬௭, ௩௦௭); "அகிலெழு கொழும்புகை மஞ்சி னுடையும்" (சூளா. ௧௧௫. ௭.)

‖ (பரி. ௧௭: ௨௮ - ௩௦), "நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி" (முருகு. ௨௩௯), "குறிஞ்சி பாடுமி னறும்புகை யெடுமின" (சிலப். குன்ற.

¶ "இளவிறலம்" (கலி. ௩) என்பதும், அதனுரையும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

** பரிபாடல், ௧௧: ௧௧.

(பி - ம்.)— [1]கனையில. [2]தலையுண ரும். [3]தயத்தை.

யன்னே யாகலி னமர்ந்தியா நின்னைத்
துன்னித் துன்னி வழிபடு வதன்பய
மின்னு மின்னுமவை யாகுக
*தொன் [1]முதிர் மரபினின் புகழினும் பலவே.

என்பது, பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள்கேட்ப முருகவேளைப் பரவுவாளாய், இப்பருவத்தே தலைமகன் வருமென்பதுபடத் தோழி வற்புறுத்தியது.

கேசவனர் பாட்டு.
இசையுமவர்.
பண்ணேறிறம.

இளையும் நரைசெறுத்தலையும் ஒப்பில்லாத புகழினையுமுடைய அந்தணரது வைதிக ஆரத்தலைப் பொருந்தினோய்!

உகூ - ௩௨. நின்னை யாங்கள் மேவி அடுத்தடுத்து வழிபடுவதன் பயம், இன்னும் இன்னும் நின் புகழினும் பலவாக அவ்வழிபாடுகள்தாமே யாகுக.

௩௨. மிகவும் பழையதாகிய மரபு.

'வாருமென்றவர் சொற்போனது' (௧) என்றதனாலும், 'எழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந்தோய்' (௨௭) என்றதனாலும் இப்பருவத்தே தலைமகன் வருமென்பது பட்டவாறு கண்டுகொள்க. (௧௪)

---

* "தொன்றியல் பழமை" (பரி. கரு: ௩௨), "தொல்சீர்" (நன். பாயிரம்.)

(பி - ம்.)— [1]மிகுமரபு

பதினைந்தாம் பாடல்

*புலவரை யறியாப் [1]புகழொடு பொலிந்து
நிலவரைத் தாங்கிய [2]நிலைமையிற் பெயரா
தொலையா நேமிமுத றொல்லிசை [3]யமை
[4] புலவராய் புரைத்த புனைநெடுங் குன்றப்
பலவெனி னாங்கவை பலவே பலவினு
நிலவரை யாற்றி நிறைபய னொருங்குடன்
னின்றுபெற நிகழுங் குன்றவை சிலவே
சிலவினுஞ் சிறந்தன தெய்வம் பெட்புறு
மலரகன் மார்பின் [5]மைபடி குடுமிய
குலவரை சிலவே குலவரை சிலவினுஞ்

(பதினைந்தாம் பாடலுரை.)

க - ரு. அறிவெல்லையால் அறியப்படாத புகழுடனே பொலிந்து நிலவெல்லையைத் தாங்கிய நிலைமை நீங்காத கெடாத சக்கரவாளமுதலாகிய தொல்லிசைப்புலவர் ஆராய்ந்துரைத்த கொண்டாடப்படும் நெடிய குன்றங்களைச் சிறப்புடைமை கருதாதுகூறின் அவை பலவென்றுரைக்கின்.

ரு. ஆங்கு: அசை.

ரு - கo. அப்பலவற்றுள்ளும் நிலத்துள்ளோரைப் பசிவெம்மை ஆற்றி நிறைபயன்களெல்லாவற்றையும் எப்பொழுதும் அவர்பெறப் பயன்படுகின்ற சில; அச்சிலவற்றுள்ளும் தெய்வங்கள் தாமாக விரும்பும் மலையுடைய அகன்ற திடங்களுடனே மேகங்கள் படியும் சிகரத்தையுடையவாகிய குலவரைகள் சிலவாகும்.

*கo - கச. அக்குலவரைகள் சிலவற்றினும் கல்லெல்லாவற்றையும் காதலும் காணும் போல மெதுவே பகையாகத்தினையும் பிரிவிலாத சொல்லு

* "புலவரை யிறந்த புகழ்சால் தோன்றல்", "நிலவரை யிறந்த குன்றுகெழு நாடு" (புறநா. உக), "புலவரை யிறந்தோய்" (சிலப். உஎ: அடி கூஎ); 'நிலவரை யிறந்தோர் முடக்குநா நீட்டும், புலவரை யிறந்தபுகார்' (மணி ரு: அடிகள் கoஅ - க.)

(பி - ம்.)— [1]புகழொர்டும். [2]நிலையிற்பெயராது. [3]அமையும் [4]பு

ராயபபுரையுபுரைத்த. 5மைபடு,

சிறந்தது, *கல்லறை கடலுங் கானலும் போலவும்
புல்லிய சொல்லும் பொருளும் போலவும்
எல்லாம், வேறுவே றுருவி னொருதொழி லிருவர்த்
தாங்கு நீணிலை †யோங்கிருங் குன்றம்
‡ காறிணர்த் [1]துழாயோ னல்கி னல்லதை
யேறுத லெளிதோ வீறுபெறு துறக்க
§ மரிதிற் பெறுதுறக்க மாலிருங் குன்ற
மெளிதிற் பெறலுரிமை யேத்துகஞ் சிலம்ப
|| வராவணர் கயந்தலைத் தம்முன் மார்பின்
மராமலர்த் தாரின் [2]மாண்வரத் தோன்றி

பொருளும்போல வேறுபடாத தொழிலினையுமுடைய மாயோனையும் தம் முன்னோனையுந்தாங்கும் நீண்டநிலைமையினையுடைய [1]புகழானுயர்ந்த இருங் குன்றம் சிறந்தது.

[1]புகழாலென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

கரு. கல்லினலலது - வெளிப்பட்டுக்கொம்பபினலலது.

கஎ - அ. அவ்வரிதிற்பெறுதுறக்கத்தை எளிதிற்பெறுதலுரிமையான் மாலிருங்குன்றத்தை எலலாருங்கேட்க ஏததக்கடவேம்;

என்று ஏத்துகின்றார் :—

கக. அரவின் மேலவிய தலையாற் கவிக்கப்பட்ட தம்முன்.

உ0. ** மராம் - வெண்கடம்பு.

---

* "மாயவனுந் தம்முனும் போலே மதிகடலும், கானலுஞ்சேர் வெண் மணலுங் காணுமோ" (திணைமா. ருஅ), "மணிநிறா நெடுமுடி வானவனும் தம்முனும்போல், தணிநிலர் நெடுங்கடலும் கானலும் தோன்றுமால்" (யா - வி. ப. எஅ ஸூ - வி. ரு. எகஅ - மேற்.)

† "ஓங்குயர் மலையத்து" (சிலப். கக: அடி. கoடு.)

‡ பரிபாடல், கஉ: கட - .

§ "அரிது பெற சிறப்பிற புததே ளுலகு" (குறுந. கoக.)

|| பரிபாடல், க. க-உ.

¶ "தென்னா டிசைக்குத் திலகமாய் நின்ற திருமாலிருஞ் சோலை" (திருவாய்மொழி, ௧௦ : ௭. ௪.)

மாரம்: "இணர்சேர்ந்த மாரமும்" (கலி. ௨௬.)

(பி - ம்.)— [1] தழாயோனல்லதை. [2] மானவரத்.

யலங்கு மருவி யார்த்திமிழ் [1]பிழியச்
*சிலம்பா றணிந்த சீர்கெழு திருவிற்
சோலையொடு தொடர்மொழி †மாலிருங் குன்றந்
தாம்வீழ் காமம் [2]வித்துபு விளைக்கு
நாமத் தன்மை [3]நன்னெனம் படியெழ
யாமத் [4]தன்மையிவ் வையிருங் குன்றத்து
மன்புன லிளவெயில் [5]வளாவவிருள் வளர்வெனப்
பொன்புனை யுடுக்கையோன் [6]புணர்ந்தமர் நிலையே
நினைமின் மாந்தீர் கேண்மின் கமழ்சீர்

உ௧ - உ. அசையுமருவி மிக ஆர்த்து இழிதலாற் சிலம்பாறு அழகு செய்த இவ்வியக்கத்தக்க இருங்குன்றத்து (உ௬).

உ௨ - ௪. அழகுபொருந்திய திருவென்னுஞ்சொல்லொடும் சோலையென்னுஞ்சொல்லொடும் மாலிருங்குன்றமென்னுஞ்சொல் தொடர்ந்த மொழியாகிய திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்னும் நாமத்தினது பெருந்தன்மை நன்றாகப் பூமியிற்கட்பரக்க, மகளிரும் மைந்தரும் தாம்வீழ்காமத்தை [1]வித்தி விளைக்கும் யாமத்தியல்பையுடைய இவ்வையிருங்குன்றத்தெனக் கூட்டுக.

உ௬. § குறிஞ்சிக்குச் சிறுபொழுதாகலான் யாமங்கூறினர்.

உ௭ - அ. நிலைபெற்ற குளிர்ச்சியையுடைய இளவெயில்சூழ அதனிடையே இருள்வளர்தலையொக்கப் பீதாம்பரத்தையுடையோன் தம்முனுடன்கூடி அமர்ந்திருக்கும் நிலையை.

உ௯. மாந்தீர்! நினைமின்; இனி, அம்மலையது சிறப்பைக்கேண்மின்.

* "நிலம்பகவீழ்ந்த சிலம்பாற் றகன்றலை" (சிலப். கக: அடி - கoஅ), "சிலம்பார்க்க உகளு தெய்வ மகளிர்க ளாடுஞ்சீர்ச், சிலம்பாறு பாயுந் தென்றிரு மாலிருஞ் சோலையே" (பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச: உ. க), "சிலம்பாறுடைமாலிருஞ் சோலைநின்ற, சுந்தரனை" (நாய்ச்சியார் திருமொழி, ௯: கo), "சிலம்பியலாறுடைய திருமாலிருஞ்சோலை நின்ற, கலைதிகழ் காரணனை" (பெரியதிருமொழி: ௬. ௯. ௬.)

† "திருமால் குன்றத்துச் செல்குவி ராயின்" (சிலப். கக: அடி. கக.)

‡ "வித்திவினைத்து" (அறநெறி. கரு.)

§ "குறிஞ்சி, கூதிர்யாம மென்மனார் புலவர்" (தொல். அகத். ௬. ௬.)

(பி - ம்.)— [1]இழியாச். [2]வித்திவினைக்கு. [3]களைகளிபடியெழு. [4]தன்மைத்தளமையில. [5]வளாவிருள. [6]புனைமாநிலை.

சுனையெலா நீலம் மலரச் சுனைசூழ்
சினையெலாஞ் செயலை மலரக் காய்கனி
உறழ நனைவேங்கை யொள்ளிணர் மலர
* மாயோ னொத்தவின் னிலைத்தே
சென்றுதொழு கல்லீர் கண்டுபணி மினமே
யிருங்குன் றென்னும் [1]பெயர்பரந் ததுவே
பெருங்கலி ஞாலத்துத் தொன்றியல் புகழது
கண்டுமய றுக்குங் காமக் கடவுண்
மகமுயங்கு மந்தி வரைவரை பாய
முகிழ்மயங்கு [2]முல்லை முறைநிகழ்வு காட்ட

கo - கக. சுனையெல்லாம் நீலமலர அச்சுனைசூழ்ந்த †செயலை சினையிடமெல்லாம் மலர்தலானும் காய்கனிகளொடு நிறம் மாறுபட வேங்கையிணர் மலர்தலானும் மாயோனையொத்த இனிய நிலைமையையுடைத்து.

*‡ நீலமலரைச்சூழ்ந்த செயலைமலர் அவன்பொன்புனை உடுக்கைக்கு ஒப்பு; குன்றத்துக் காய்கனியுறழ மலர்ந்தவேங்கை அவன்மணிமுடிக்கு ஒப்பு.

கச - எ. பெருங்கலிஞாலத்து இருங்குன்றென்னும்பெயர் பரந்த அத்துணையே பழைதாய் இயல்நின்ற புகழையுடைய §அது காண மயரை

அறுப்பதொருவழிபடுதெய்வம்; அதனால், சென்று ||அவனைத்தொழமாட்டா திர்! அதனைக் கண்டுபேணிமின்.

௩அ. மகரால் முயக்கப்பட்டமர்ந்து ஒருசிகரத்தினின்று ஒருசிகரத் திற் பாய.

௩௯. முகிழ்செருந்தி முல்லை மகளிர்கற்பு நிகழ்ச்சியைக்காட்ட.

---

* "மாயோ னன்ன மால்வரை" (நற். ௩௨.)

† செயலை - அசோகமரம்.

‡ திருமாலுடைய உடுக்கையும் பொன்முடியும் இச்செய்யுளில் இங்கே கூறப்பட்டிலவேனும் அவற்றிற்கு ஒப்பென்றது, இந்நூல், ௧௨ - ஆம்பாடலின் முதலிரண்டடிகளை உட்கொண்டென்று தோற்றுகின்றது.

§ அம்மலை காணமயலையறுப்பதொரு வழிபடுதெய்வமென்பதைத் திருவாய்மொழி, ௨ - ஆம் பத்து, "கிளரொளி" என்னும் பத்தாந்திருவாய்மொழியின் பின் இரண்டடிகளாலும் அவற்றின் வியாக்கியானங்களாலு முணர்க.

|| "திருமா லிருஞ்சோலை மலையென்றே னென்னத், திருமால்வந் தென்னெஞ்ச நிறையப் புகுந்தான்" (திருவாய்மொழி, ௧0: ௮. ௧.)

(பி - ம்.)— [1]பெயரப்போகததுவே. [3]முல்லைநிரை.

மணிமரு [1]ணன்னீர்ச்சினை மடமயி லகவக்
குருகிலை யுதிரக் குயிலினங் கூவப்
பகர்குழல் பாண்டி லியம்ப வகவுநர்
நாகவில் பாடன் [2]முழவெதிர்ந் தன்ன
சிலம்பிற் சிலம்பிசை [3]யோவா தொன்னூர்க்.
கடந்தட்டான் கேழிருங் குன்று
தைய லவரொடுந் தந்தா ரவரொடுங்
கைம்மக வோடுங் காத லவரொடுந்
தெய்வம் பேணித் திசைதொழுதனிர் சென்மின்
* புவ்வத் தாமரை புரையுங் கண்ணன்
வெளவற் காரிருள் மயங்குமணி மேனிய
னெவ்வயி னுலகத்துந் தோன்றி யவ்வயின்

௫௦ - ௫௧. சிலம்பிடத்தவாகிய மணிமருள் மயில்கள் அகவவும், குருக்கத்தியிலேயுதிர் கூதளங்களிருந்து குயில்கள் கூவவும், முழைக்கட் சிலம்புகின்ற எதிரொலி ஓவாது; அவ்வகை கேட்டுப் பொருதுகொள்ளுவது சிறத்தையுடைய குன்றத்திடத்துக்கண்.

சுருதியையுணர்த்துகின்ற குழலும் தாளமும் இயம்ப அவற்றைப் பாடுவாரது மிடற்றுப்பாடலும் முழவோசையும் எதிர்ந்தாற்போன்ற.

இசை யென்றவழி, குழலொலியும் மிடற்றுப்பாடலும் குயிலினத்தது கூவற்கும் அதன் எதிரொலிக்குமுவமை. தாள ஒலியும் முழவொலியும் மயிலது அகவற்கும் அதன் எதிரொலிக்குமுவமை.

மந்திபாய (௫௪) முல்லைகாட்ட (௫௬) எனநின்ற செயவெனெச்சங்கள், இசையோவாதென்னும் (௫௫) பிறவினைகொண்டன.

௫௭ - ௮. அதனை நும்மனைவியரோடும் இருமுதுகுரவரோடும் குழவிகளோடும் சுற்றத்தோடுங்கூடத் தெய்வமாகமதித்துத் ‡திசைநோக்கித் தொழுது சென்மின்.

௬௬ - ௫௩. தாள் தாமரைமலத்தைத்தயொக்கும் கண்ணையுடையனும்

* இவ்வடியும் இதனுரையும், இந்நூல் ௩ - ஆம் பாடல், ௫௦, ௫௧-ஆம் அடிகளுடனும் அவற்றின் உரைகளுடனும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

† "உலகினுள் மன்பதும்" (பரி. ௩: அடி ௯.)

‡ "திசைநோக்கித்தொழுகின்றான்" (கம்ப். குக. ௩௦), "திசைநோக்கி மெய்ப்பூசனை புரியும் வேங்கடமே" (திருவேங்கடமாலை, ௧௩.)

(பி - ம்.)— [1]தனனிசமாட. [2]முழவெதிரநதமனனலதிரகத. [3]துளாதெ யொனறாக. [4]மறுபககத துனபம. [5]களைவானெனபது.

என்பது மேய யிருங்குன் றத்தான்
1 கன்னணி பசுந்துளவினவை கருங்குன் றனையவை
பொன்னொளியவை யொருகுழையவை
புள்ளணி பொலங்கொடியவை
வள்ளணி வளைநாஞ்சிலவை
சலம்புரி தண்டேந்தினவை
வலம்புரி வயநேமியவை
வரிசிலை வயவம்பினவை
புகரிணர்சூழ் வட்டத்தவை *புகர்வாளவை

நீரை வெளவுதலையுடையமேகமும் இருளும் நீலமணியும்போலுமேனியனும் எல்லாவுலகிலும் வெளிப்பட்டு அவ்விடத்து உயிர்ப்பன்மையது மறுக்கத்தைச்செய்யும் பிறவித்துய்பத்தைக் களைவோர் †அன்புபட்டு இருக்குன்றத்தின் கண்ணுறுதலால்.

'௫௬. ‡ புவ்வமெய்பது டாகதசிதைவு.

இவ்வளவும் குன்றத்தையேத்திக் கலடாக்கும் அதன்சிறப்புக்கூறி மேல் அதன்கணின்ற இருவரையும் வாழ்த்தி வேண்டிக்கொள்கின்றார் :—

௫௭. கூர்மையணிந்த வளைநாஞ்சிலையுடைமை.

௫௮. கோபமிக்க தண்டினையேந்தினை.

௫௯. வலம்புரியொடு வெற்றிநேமியையுடைமை.

௬௦. வரிசிலையொடு வெற்றிஅம்பினையுடைமை.

௬௧. புகரொழுங்கு சூழ்ந்த §பாராவளையினையுடைமை.

இவ்வாழ்த்துக்களுள், ஒன்னொளியவை, ஒருகுழையவை (௫௫). வள்

* "புகர்கொள் பொற்சரிகை" (தே. சுந்தர. திருகாதை).

† "மாலிருஞ்சோலை தங்கக் கருதியுறைகின்ற கார்க்கடல்வண்ணன்" (பெரியாழ்வார், ௪: ௨௧. ௧.)

‡ புவ்வம் - பூர்வம்; "அங்க புவ்வ மாதியாய வாதிநால" (யசோ- வி. ௫. ௨௫; யசோ - கா. ௧: ௧௩ -மேற்), "அங்க புவ்வாதி மெய்ந்நூல்" (யசோதர. ௧: ௫௧.) என்பவற்றாலுமுணர்க.

§ பாராவளை - சுழல்படை, "சுழல்படை வட்டம் பாரா வளையே" (பிங்கலந்தை. ௧௫௬௦.) 'மாலையைட பாராவளையமாக வெறிந்தும்' (சீவக.

௨௩௫ - ௬. உரை.) என்பதும், "தொலைகதை பாரா வினைவலை பெறிகோல்" (திருவால. ௩௧ : ௧௬) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

(பி - ம்.)— 1 ஒளவணி. 2 பாருவளையம்.

எனவாங்கு
1 நலம்புரீஇ யஞ்சீர் நாம வாய்மொழி
2 யிதுவென வுரைத்தனெ முள்ளமர்ந் திசைத்திறை
யிருங்குன்றத் தடியுறை யியைகெனப்
*பெரும்பெய ரிருவரைப் பரவுதுந் தொழுதே.

கடவுள்வாழ்த்து.
இளம்பெருவழுதியார்பாட்டு.
மருத்துவனல்லச்சுதனாரிசை.
பண்ணோதிறம்.

ஒள்ளணி வளைகாஞ்சிலவை (நூஎ), சலம்புரி தண்டேந்தினவை (நூஅ) என வந்தன பலதேவனை; ஏனைய வாசுதேவனை.

௬௩ - ௮. அழகிய சீரையும் அஞ்சப்படுதலையுமுடைய வேதம் தனக்கு நன்மையைவிரும்பி அவாவெனுமை ஈதென்று சொல்லுதலால் யாமும் உள்ளம்மேவி அச்சொற்கணின்ற அறிந்தவற்றைக்கூட்டி உயர்ந்ததேமாய பெரும்புகழையுடைய இருவரையுந்தொழுதுவேண்டுதும்; எமக்கு இவ்விருங்குன்றத்து அடியின்கண் உறைதல் இயைவதாகவென்று. எ - று. (௧௫)

---

* "பானிற வுருவிற் பனைக்கொடி யோனும், நீனிற வுருவி னேமி யோனுமென், இருபெருந் தெய்வமு முடனின் றாஅங்கு" (புறநா. ௫௮.)

(பி - ம்.)— 1 சலம்புரிந்தஞ்சீர். 2 இதுவெனவுரைத்தனெம.

பதினாறாம் பாடல்.

வையை.

கரையே, * கைவண் டோன்ற லீகை போன்மென
† 1 மைபடு சிலம்பிற் கறியொடுஞ் சாந்தொடு
நெய்குடை தயிரி னுரையொடும் பிறவொடு
மெவ்வயி னுனு மீதுமீ தழியும்
துறையே, முத்துநேர்பு புணர்காழ் மத்தக நித்திலம்
‡ பொலம்புனை யவிரிழை [2]கலங்கலம் புனன்மணி
வலஞ்சுழி யுந்திய [3]திணைபிரி புதல்வர்
கயந்தலை முச்சிய முஞ்சமொடு தழீஇத்
தத்தந் துணையோ டொருங்குட னாடுந்
தத்தரிக் கண்ணார் தலைத்தலை வருமே
செறுவே, விடுமலர் சுமந்து பூநீர் நிறைதலிற்

(பதினாறாம் பாடலுரை.)

க. கைவன்மையையுடைய பாண்டியனது ஈகைபோலுமென்று நண்டார்கூற.

ந - ச. நெய்குடை தயிர்போலு நுரையோடும் பிறவற்றோடும் நீர் பெருகல் எவ்விடத்தும் மேன்மேல் அழியாநிற்கும்.

நீர்பெருகலென்பன: அவாய்நிலையான்வந்தன.

ரு - கo. ஒத்த முத்துச்சேர்ந்தவடம், தலைக்கோலமுத்து, பொன்னணி, வலமாகச் சுழிக்கும் யாற்றவாகிய கலங்குதலையுடைய புனல்கொண்டு வந்தமணிகள் இவற்றை இல்வாயில்போந்து நீராடும்புதல்வர் மென்றலைமுச்சியவாகிய முஞ்சமென்னுமணியொடுகொண்டு தத்தம் கணவரோடு ஒருங்குகூடி ஆடும் தத்தரிக்கண்ணாரிடந்தோறும் நீர் வாராநிற்கும்.

எ. திணைபிரிதல் - இல்லினின்றுசேறல்.

கக. விடுமலர்சுமத்தலும் பூநீர்நிறைதலும் வயலுக்கும் அரங்கிற்கும்

ச்சோலையாகலின்? வையைக்கு அவிழ்ந்தமலர்களைச் சுமந்துபொலிந்தநீர்நிறைத

* "வள்ளத் கைத்தல மாக்தரின் மால்வரைக், கொள்ளை கொண்ட கொழுநிதிக் குப்பையை, புள்ள மில்லவர்க் கூர்தொறு முய்த்தராய், வெள்ள நாடு மடுத்து விரைந்ததே" (சீவக. ௩௬.)

† "மைபடு சென்னிப்பயமலை" (கலி. ௪௩.)

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, ௧௯.

(பி-ம்.)— [1]மைபடி. [2]கருவினன் கலக்கற்றண்புனன்மணி. [3]விளைப்பிரி.

படுக ணிமிழ்கொளை பயின்றன ராடுங்
களிநா ளரங்கி னணிநலம் புரையும்
காவே, சுரும்பிமிர் தாதொடு தலைத்தலை மிகூஉ
நரந்த [1]நறுமலர் நன்களிக் கும்மே
[2] கரைபொழுகு தீம்புனற் கெதிர்விருந் தயர்வபோற்
கானலங் காவுங் கயமுந் துருத்தியுந்தேன்
றேனுண்டு பாடத் *திசைதிசைப் பூநலம்
பூத்தன்று வையை வரவு
சுருங்கையி னுயத்தார் சுற்று [3]மெறிந்து
குரும்பை முலைப்பட்ட பூநீர் துடையாள்
பெருந்தகை மீளி வருவானைக் கண்டே
யிருந்துகிற் றானையி னொற்றிப் பொருந்தலை
பூத்தன ணீங்கெனப் பொய்யாற்றுற் றோழியர்
[4]தோற்றமோ ரொத்த மலர்கமழ் தண்சாந்தி

லாகவும் அரங்கிற்குக் †கமலவர்த்தனைக்கண் தூவிய மலர்களைச்சுமந்து ‡ பூதாருச்சனைப்பூவும் நீரும் நிறைதலாகவுமுரைக்க.

௧௨ - ௩. படுகின்ற இயக்களின் கண்ணொலியையும் பாட்டினையும் பயின்றமகளிர் ஆடுகின்ற அரங்கினது அலங்கரித்த அழகையொக்கும்.

௧௪ - ௫. மேன்மேனுநெருங்கும் சுரும்புகள் இமிரும் தாதுடனே நரந்தம்போலும் நறியமலர்களை மிக அளிக்கும்.

௧௪ - ௯. கா, தமக்கு விருந்தயர்ந்த ஒலித்தொழுகும் தீம்புனற்கு எதிர்விருந்தயர்வனபோல நன்களிக்குமென்க.

இவைய......................

கள - கூ. மணத்தையுடைய காவினும் கயங்களினும் ஆற்றிடைக் குறையினும் மதுவையுண்டு தேன்கள்பாடப் பூவினுகியஅழகு திசைதோறும்பொலிக்தது, வையை வரவின்கண்.

கள. கானலங்காவென்புழி, அல்லும் அம்மும் சாரியை.

உ௦ - ௩க. வேயினுலே ஆயத்தார் சுற்றுநின்றெறியத் தன்குரும்பை முலைக்கட்பட்ட அரக்குநீரைத் துடையாளாய் இருந்துகிலின் தானையினுல் ஒற்றி நிற்ப, அவள்பால் தலைமகன்வருகின்றவனைத் தோழியர்கண்டு, பூத்த

* "திசை திசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை" (கலி. உகூ.)

† தமலவர்த்தனை: சீவக. ௬௭௫ - ஆம் பாடலின் உரையைப்பார்க்க கமலவட்டனையென்றும் வழங்கும்

‡ பூதர் - வருணப்பூதர். (சிலப்)

(பி - ம்.)— [1]தாறுமலர். [2]கரைபொழியுந் தீம்புனற். [3]எறிந்த. [4]தேரத் தமாரொத்த.

றூற்றத்துற் பூப்ாற்றி நகையொடும் போத்தந்
திருக்கடற் கூங்கிவரும் யாறெனத் [1]தங்கான்
மகிழக் [2]களிப்பட்ட தேன்றேறன் மாற்றிக்
குருதி துடையாக் குறுகி மருவினியர்
பூத்தன ணங்கை பொலிகென நாணுதல்
வாய்த்தன்றால் வையை வரவு
மலைவி ணிழியருவி மல்கிணர்ச் சார்ச்சார்க்
கரைமரஞ் சேர்ந்து கவினி [3]மடவார்
நனைசேர் கதுப்பினுட் டண்போது மைந்தர்
மலர்மார்பிற் சோர்ந்த மலரிதழ் தாஅய்
மீனேரம் பூத்த வியன்கங்கை நந்திய
வானம் பெயர்ந்த மருங்கொத்த லெஞ்ஞான்றுந்
தேனிமிர் வையைக் கியல்பு
[4] புள்ளே புனலே புலவியிம் மூன்றினு

னள், அவனைப்பொருந்தாதேநீங்கென்று பொய்யாற்றுந்சொல்ல, அப்பூப்பின் தோற்றத்தை ஒருதலையாகஒத்த செஞ்சாந்தின்காறறத்தால் பூப்பின்மையை

அநிந்துவைத்தும் [5]சனத்திடையாளுதலாய் அவர் ஆண்டுநின்றும் நகையொடும் போந்து பின் இலவின்கட் கடலைநோக்கி மலையினின்றும்பரந்து வரும் யாற்றையொக்க விரைந்துசென்று மகிழுமாறு களிப்புமிக்க பழத்தேனாற்செய்த தேறலையுநுகராது குருதிபோலும் பூநீரைத் துடைத்து அணுகி மருவுதலின், அவர் அவளிலலத்தார்க்கு கங்கை பூத்தனள்பொலிகவென்று சொல்ல, அதற்கு அவள் நாணுதலைப்பயந்தது, வையையதுவரவு.

இதுவும் வருகின்றனவும் காதற்பரத்தையைக்குறித்துக்கூறியன.

௩௨ - ௭. மலையினின்றுமிழிந்த அருவிபோந்து கரையிடந்தோறும் இடந்தோறுமுளவாகிய மல்லிணர்மரத்தைச்சேர்ந்து அவற்றதுபூவால் அழகுபெற்று மடவார்கதுப்பினின்றீர்ந்த தேன்சேர் தண்போதுகளும் மைந்தர்கள் மார்பினின்றீர்ந்த மலரிதழ்களும் பரக்கப்பட்டு மீனுகியமுத்துப்பூத்துவிளங்கிய வானத்தின்கட் கங்கைபெயாநதகூற்றை ஒத்தலுடைமை.

௩௯ - ௪௮. ஒளிகிளர் உண்கட்கெண்டை, மதுபானம் புனலாட்டு புலவியென்னும் இம்மூன்றினுலும் ஒள்ளியநிறம் சிவக்க, வண்டினம் வரியைச்சூழும் அழகுடனே மயிரினின்றுநீங்குநீர்மையையுடைய பூக்களினின்றுந்தேனொழுக மிக்கநீரின்கண் ஆடும்பரத்தையரை அடுத்தடுத்துப்புல

(ம் - ம்.)— [1]தாக்க. [2]தனிப்பட்ட. [3]மடவாரகதினசொ. [4]கள்ளோ. [5]சத்தனத்திடையாளுதலால்.

மொள்ளொளி [1]சேய்தா வொளிகிளருண் கட்கெண்டை
*பல்வரி வண்டினம் வாய்சூழ் கவினொடுஞ்
[2] சென்னீர் வீவயிற் றேன்சோரப் பன்னீ
ரடுத்தடுத் தாவொர்ப் புல்லக் குழைந்து
வடுப்படு மான்மதச் சாந்தா ரகலத்தா
னெடுத்தவே [1]யெக்கி நூக்குயர்பு தாக்கத்
தொடுத்ததேன் சோரும் வரைபோலுந் தோற்றங்
கொடித்தேரான் வையைக் கியல்பு
வரையார்க்கும் புயல்கரை
திரையார்க்குமித் தீம்புனல்
கண்ணியர் தாரர் கமழ்நறுங் கோதையர்

பண்ணிய வீகைப் பயன்கொள்வா [3]னுடலா
ளுண [1]ஞறைய நறுஞ்சாந்துங் கோதையும்
பூத்த புகையு மவியும் புலராமை

துதலால் நெகிழ்ந்து அழிந்ததும் அழியாததுமாகிய கத்தூரிக்குழம்பார்ந்த அகலத்தான், பனியால்வளைந்தவேய் அப்பனிநீங்க மேலேகிளர்ந்து [4] மிசைச் சென்று தாக்குதலால் தேன்சோர்ந்துவிழும் வரையையொக்கும் தோற்ற முடைமை.

௪௦. கெண்டை நிறஞ்சிவக்கவெனப் பண்பின்றொழில் பொருண்மேல் நின்றது.

௪அ - கூ. மேகம் வரைக்கண்ணே ஆராநிற்குமவ்வளவில் இவ்வகைத் தாகியதிம்புனலுள் திரை கரைக்கண்ணே ஆராநிற்கும்.

இவ்வளவும் தோழி தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்ப் புனலாடியவரலாறு கூறி, மேல் வையையைநோக்கிக்கூறுவாளாய் வாயின்மறுக்கின்றாள் :—

௫௦ - ௫௫. வையாய்! கண்ணியராய்த் தாரராகிய மைந்தரும் கமழ்

* "வரிவண்டுவாய்சூழும் வளங்கெழுபொய்கை" (கலி. ௭௧.)

† எக்கி, இசைச்சொல்; (தெலுங்கு)

‡ "புகைபூ, அவியாராதனை யழல்பல வேந்தி" (பரி. ௬: ௧௧.)

(பி - ம்.) — [1]செய்தாரொளி. [2]செனனனிவுவீவயிற். [3]ஆடலின. விசை.

மறுஅற்க வாழ்ன் [1]மலிதந்து நீத்தம்
இடு வறுஅற்க வையை நினக்கு.

என்பது, காதற்பரத்தையுடன் புனலாடிய தலைமகன் தோழியை வாயில்வேண்ட அவள் புனலாடியவாறுகூறி வாயின்மறுத்தது.

நல்லழுசியார் பாட்டு.
நல்லச்சுதனாரிசை.
பண்ணோதிறம்.

கறங்கோதையராகிய மகளிரும் முன் பொருள்களைத் *தானம்பண்ணி அதன் பயனாகிய போகத்தை நுகரவேண்டி நாடோறும் ஆடுதலான் அவர்கையுறையாகிய †பொன்மீன் முதலியவும் அரைவிந்த சாந்தும் மாலையும் ஈரணிபுலர்த்தும் பொலிந்தபுகையும் நிலைக்குத்தரும் உண்டியும் இடையறுதல் மழைமறுதொழிக; அம்மழையினாகிய வெள்ளம் பெருகி நிலைக்குவராதொழிக. (கசு)

---

* "தானத்தாற் போகந் தவத்தாற் சுவர்க்கமாம்" (சிறுபஞ்ச. ரு௩.)
† இப்புத்தகத்தில் ௪௦ - ஆம் பக்கத்துக் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.)— [1]மலிசது..

பதினேழாம் பாடல்.

செவ்வேள்.

தேம்படு மலர்குழை பூந்துகில் வடிமணி
யேந்திலை சுமந்து சாந்தம் [1]விரைஇ
விடையரை யசைத்த வேலன் கடிமரம்
பரவின ருரையொடு பண்ணிய விசையினர்
விரிமலர் மதுவின் மரநனை குன்றத்துக்
கோலெரி கொளைநறை புகைகொடி யொருங்கெழ
மாலை மாலை யடியுறை யியைநர்
மேலோ ருறையுளும் வேண்டுநர் யாஅர்
ஒருதிறம், பாணர் யாழின் றீங்குரலெழ
ஒருதிறம், யாணர் வண்டி னிமிரிசையெழ
ஒருதிறம், கண்ணார் குழலின் கரைபெழ

(பதினேழாம் பாடலுரை.)

க - அ. கோலப்படும் எரியும் இசையியங்களும் சந்தனமுதலியவிரை

களும் அகிற்புகையும் கொடிகளும் ஒருங்கேவரத் தாம் தேன்வினைந்தமலர்களையும் குழைகளையும் பூத்தொழிற்களையுடைய துகில்களையும் வடித்தமணியினையும் ஏந்தப்படும் இலையினையுடைய வேலினையுஞ்சுமந்துவந்து கடிமரமாகிய *கடம்பை உரையாலே ஏத்தினராய், †ஆளத்தியாலிக்கிய இசையினராய் விரிமலர்மதுவார் மரங்கள்களையுக்குண் றத்து அடியின்கண் உறைதலைமாலைகடோறும்பொருந்துவாருள் தேவருலகத்து உறைதலை வேண்டுவாருளரோ?

உ - ந. சந்தனத்தைத்தெளித்து அரைக்கண்ணே வேலன் விடையைக்கட்டின பூசையையுடைய மரமெனக் கூட்டுக.

ஃ. கோலெரி - தீபம்.

ஏழுவெனவும் சுமந்தெனவுநின்ற வினையெச்சங்களும், பரவினர் இசையினரென்னுமுற்றுவினையெச்சங்களும் இயைகவென்னும் தொழிற்பெயருள் இயைதலோடுமுடிந்தன.

கo. பூக்களாகிய புதுவருவாயினையுடையவண்டு.

கக. கரைபு......................................

---

* "கடம்பமரவினிலே" (பரி. கக)

† ஆளத்தியினியல்பைச் சிலப்பதிகாரத்திற் காண்க, (பக். அரு.) இப்பெயர் ஆலாபனமென்று வழங்கும்.

(பி) - ம்.)— 1விரை இய.

ஒருதிறம், பண்ணார் தும்பி பாந்திசை யூத
ஒருதிறம், மண்ணார் முழவி னிசையெழ
ஒருதிறம், அண்ணல் னெடுவரை யருவிநீர் ததும்ப
ஒருதிறம்,* [1]பாடன்ல் விறலிய ரொல்குபு நுடங்க
ஒருதிறம், வாடை யுளர்வயிற் பூங்கொடி நுடங்க
ஒருதிறம், பாடினி முரலும் பாலையங் குரலி
னீடுகிளர் கிழமை நிறைகுறை தோன்ற
ஒருதிறம், ஆடுசீர் மஞ்ஞை யரிகுர றோன்ற

மாறுமா றுற்றனபோன் மா [2]றெதிர் கோடன்
மாறட்டான் குன்ற முடைத்து
பாடல் சான்று பல்புகழ் முற்றிய
கூடலொடு பரங்குன் றினிடைக்
கமழ்நறுஞ் சாந்தி னவரவர் திளைப்ப
[3] நணிநணித் தாயினுஞ் சேஎய்ச் சேய்த்து

கஉ. ....போதுமிசையினே.

கரு. பாடுதல் கல்ல`விறலியர்.

வினையது கல்மை வினைமுதல் மேனின் றது.

கசு. உளர்வயின் - அசைக்தவிடத்து.

கஎ - அ. பாலையையுடைய அழகிய மிடற்றுப்பாடற்கண் காலுதாக்கு டையகிழமையும் இரண்டு தாக்குடைய....................குறையும்தோன்ற

ககூ. சிருக்கிசைய ஆடுகின்ற மயிலது அரிக்தகுரல்.

உ௦. கல்விகளால் மாறுமாறுந்தன்மையுற்றனபோல இகலே ஏற்ற கோடல்.

கூ - ககூ. [†]யாழின்குரலொடுவேண்டிசைக்கும், குழலின் கரைபொர தும்பியிசைக்கும், முழவிசையொடு அருவிகீரொலிக்கும், விறலியர் நடக்க தொடு கொடிநடக்கத்திற்கும் கிழமைகிறைகுறைகளின் தோற்றதிதொ

அரிகுரற்சேர்றத்திற்கும்கொள்க.

உஉ - ரு. பாடுதலைக்து பலபுகழும் முற்றப்பெற்ற கூடற்கும்பர

---

* பதிற்றுப்பத்து, ருக: க௦ - கக; பரி. கசு: கஉ - ௬; மது. உகஎ - அ

† "குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டின கல்யாழ் செய்ய", "தொம்பர்த் தும்பி குழலிசை காட்டப், பொங்கர் வண்டின கல்லியாழ்செய்ய" (மணி. ௪: ௩ - ௪; கக: ருஎ - அ); "அருவி, தாழ்க்து வீழ் தவை முதிவிற்றதும்பின", "படுகண் முழவினிமிழருவி" (சீவக. கருசு௦ உஎஉ), "வல்லியென் னுமாதராடு காடகங், கண்டு" (சூளா. சுய. உகக.)

[(பி - ம்.)— [1]பாடல்விறலியர், ஆடல்விறலியர். [2]எதிர் கொள்ள [3] கணிக்தணிததாயினுஞ்.

மகிழ்மிகுதேஎங் கோதையர் கூந்தல் குஞ்சியிற்
[1] சோர்ந்தவி ழிதழி னியங்குமா றின்று
வசைநீங்கிய வாய்மையால் வேள்வியாற்
றிசைநாறிய *குன்றமர்ந் †தாண்டாண்
டாவி யுண்ணு மகில்கெழு கமழ்புகை
வாய்வாய் மீபோ யும்பரிமை பிறப்ப
தேயா மண்டிலங் காணுமா றின்று
வளைமுன்கை வணங்கிறையா
ரணைமென்றோ ளசைபொத்தார்
தார்மார்பிற் றகையியலா
ரீரமாலை யியலணியார்
மனமகிழ் தூங்குநர் பாய்புட னாடச்
சுனைமலர்த் தாதூதும் வண்டூத லெய்தா
வினையபரங் குன்றி னணி

குன்றத்திற்கும் இடைநின்றநிலம் மிக அணித்தாயினும் மகளிரும் மைந்தரும் நெருங்கி விளையாடுதலால் மிகச் சேய்த்தாகாநின்றது.

உகூ - எ. மகிழ்ச்சிமிக்க அவர்கள்கூந்தலினின்றும் குஞ்சியினின்றும் வீழ்ந்து அவிழ்ந்த மாலையால் தடுக்கப்பட்டு இயங்குநெறி இன்றாகாநின்றது.

உகூ - ௩உ. ‡ புகழால் திசையெங்கும்பரந்த குன்றின்கண்மேவி உலகத்தார் பலவிடத்தும் செய்கின்றபூசைக்கண் முருகன் ஆவியாகக்கொள்ளும் அகிற்புகை அவ்விடந்தோறும் மேலே போதலான் உம்பர் இமையாநின்று நீங்குவார்; ஆதித்தமண்டிலமும் ஆண்டுக் காணும் இயல்புடைத்தன்று.

௩உ. தேயாமண்டிலமென்றார், § ஏனைமண்டிலம் தேய்தலின்.

௩௩ - ௯. ஈரமாலை இயலணியாராகிய வளைமுன்கை வணங்கிறையாரும் அவர் அணைமென்றோளின்கட்டங்கி அன்பொத்தாராகிய தார்மார்பிற் றகையியலாரும் மனமகிழ்தூங்கி உடனே பாய்ந்தாடுதலால், வண்டுகள் வெருவிச் சுனைமலர்த்தாதினை ஊதப்பெறா; பரங்குன்றினது அலங்காரம் அத்தன்மைய.

* "குன்றமர்ந் துறைதலுமுரியன்" (முருகு. ௭௭.)

† 'ஆண்டாண்டுறைதலு மறிந்தவாறே" (முருகு. உ௪௯.)

"இசையாற் றிசை போய தன்றே" (சீவக. ௩௧.)

ஏனைமண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்; "மதியிற்றேய்வன" (மதுரை. கஅ௫ - ௬), "தேய்தலுண்மையும்" (புறநா. உஎ.)

(பி - ம்.)—1 சோர்ந்தவிதழின்.

17

இழோர், வயல்பரக்கும் வார்வெள்ளருவி பரந்தா ஆரதரோ
மேலோர், இயங்குதலால் வீழ்மணி [1]நீலஞ் செறுவுழக்குமரோ
தெய்வ விழவுந் திருந்து விருந்தயர்வு
மவ்வெள் ளருவி யணிபரங் குன்றிற்குந்
தொய்யா விழுச்சீர் வளங்கெழு வையைக்குங்
கொய்பூளை மான்றேர்க் கொடித்தேரான் கூடற்குங்
கையூழ் தடுமாற்ற நன்று
எனவாங்கு
*மணிநிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடிப்
பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ
[2] பணிவொரீஇ நின்புக ழேத்தி

என்றது, முன்னர்ச்சொல்லுகின்றவற்றை.

* ௪0 - ௪௧. மலைக்கண் வார்வெள்ளருவி அறுது பரந்து உழவரது வயலின் கட்பரக்கும். மேல் விளையாடுமகளிர் இயங்குதலால் அவர் பூணியின்றும் வீழ்ந்தமணிநீலம் உழுநிலத்தைச் சிதைக்கும்.

இரண்டு அரோவும் அசை.

௪உ - ௬. பிரிந்ததலைவர் வினைமுடித்துக் கடிதின்வந்து கூடுதற்கு அவ்வெள்ளருவியணிந்த பரங்குன்றின்கண் தலைவியர்செய்யும் தெய்வவிழாவும் அங்ஙனங்கூடியவழிக் கெடாத விழுப்புகழையுடைய வளங்கெழு வையையின்கண்ணும் ஏனையார் கொய்யுளைமான்றேரார்க்குழப்பட்ட கொடித்தேரையுடையான்கூடற்கண்ணும் அவர்செய்யும் திருந்துவிருந்தயர்வும் தம்மிற் காரணகாரியங்களாய்த் தடுமாறிவருதல் இல்லறநெறியாதலின் அவர்க்கு நல்லொழுக்கமாயிற்று.

வையையின்கண் விருந்தயர்தலாவது, அவரோடு புதுப்புனலாடுதல்.

கற்புடைமகளிரும் தலைவரது அறம்பிமித்தமாகப் பூசைசெய்து அதன் பயனுகர்வரென்றலின், இதுவும் கடவுண்மேலதாயிற்று.

இவ்வளவும் முருகனது பரங்குன்றத்தைப்புகழ்ந்து, மேல் அவனை எதிர் முகமாக்கி வாழ்த்துகின்றார்:—

சஅ - ருங. மணிநிற மஞ்ஞையினையும் உயர்த்த கோழிக் கொடி

"மணிமயி லுயரிய மாறு வென்றிப், பிணிமுக வூர்தி யொண்செய் யோனும்" (புறநா. ருசு.)

(பி - ம்.)— 1நீலஞசேறுழக்கும், நீலஞ்சிறைக்கும். 2பணியொரீஇய.

யணிநெடுங் *குன்றம் பாடுதுந் தொழுதும்
அவை, யாமுமெஞ் சுற்றமும் பரவுது
மேம மைவகல் பெறுகயா மெனவே.

கடவுள் வாழ்த்து.
நல்லழுசியார் பாட்டு.
நல்லச்சுதனரிசை.
பண்ணேதிறம்.

யினையும் ‡ பிணிமுகத்தையூர்ந்து செய்யப்பட்ட வெல்போரையுமுடைய தலைவ! மக்கண்மாட்டுப் பணிமொழியையொழிந்து நின்புகழையேத்தி ....யாமும் எம் சுற்றமும் வேண்டிக்கொள்ளாநின்றேம்; பிறவித்துன்பம் சாராதவைகலைப் பெறுகவென்று. (கஎ)

---

* "பயமலை யேத்தி யகவினம்பாடுவாதாம்" (கலி. சo), "தேமுயர்

சிமையக் குன்றம் பாடும்" (அகநா. ௨௦ அ); "நின்னுசின் மலையும் பாடி" (புறநா. கசங), "தாங்கரு மரபிற் றன்னுந் தந்தை, வான்பொரு நெடுவரை வளனும்பாடி" (சிறுபாண். கஉஎ - அ).

† "சேவலங் கொடியோன் காப்ப, வேம வைக லெய்தின்றா லுலகே" (குறுந். கடவுள்.)

‡ பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்கு உரிய யானை; (பரி. ரு: உ.); "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம், வாழ்த்தி" (முருகு. உசஎ); "ஊர்ந்ததை,... வேழம்" (பரி. உக: க - உ); "கடுஞ்சின விறல் வேள் களிறூர்ந்தாங்கு" (பதிற். கக.); "பிடல்கெழுவேலவன்களிற்றின் மீது", "அடர்த்திடு களிற்று வாகனனாய்" (இலிங்க, எ௦ - கூ; அ௦ - எ.).

பதினெட்டாம் பாடல்.

செவ்வேள்.

*போரெதிர்ந் தேற்றார் மதுகை மதந்தபக்
காரெதிர்ந் தேற்ற [1]கமஞ்சூ லெழிலிபோ
னீர்நிரந் தேற்ற நிலந்தாங் கழுவத்துச்
சூர்நிரந்து சுற்றிய [2]மாதபுத்த வேலோய்நின்
சீர்நிரந் தேந்திய குன்றொடு [3]நேர்நிரந்
தேறுமா [4]றேற்குமிக் குன்று
ஒன்னொளி †மணிப்பொறி யான்மஞ்ஞை நோக்கித்தன்

(பதினெட்டாம் பாடலுரை.)

க - சு. தம்முட்கூடிப் போரையேற்ற அவுணரது வலியாலுண்டாகிய பெருமிதம் கெட, விசும்பின்கட்பரந்து கார்காலத்தையெதிர்ந்த நிறைந்த சூலையுடைய மேகம்போலிருந்து நீரைப்பரந்தேற்ற நிலத்தால் தாங்கப்படுங் கடற்பரப்பினுட் பரந்துசுற்றிய சூர்மாவைத் தபுத்தோய்! நின்னைப்பயந்த புகழைத் தான் அகன்று ஏந்திய ‡இமயத்தோடு நேர்நின்று ஏறுமாறுதலை யேற்கும், இப்பரங்குன்று.

மதந்தப மாதபுத்தோயெள இவையும்.

சு. §ஏறுமாறென்பது, பகைத்தற்கு ஒருவகைவழக்கு.

ரீ விரும்புதலால் இப்பரங்குன்று நின்னைப்பயந்த இமயம்போலப் புகழ்பெற்றது. எ-று.

இனி முருகவேளைப் படர்க்கையாக்கி இம்மலைச்சிறப்புக் கூறுகின்றார் :—

எ - கடு. ஒள்ளொளி மணிபோதும் பொறியினையுடைய ‖ ஆறுமயிலே

---

* இப்பாடலின் முதல்நான்கடிகளும், " அணங்குடை யவுண ரேமம் புணர்க்குஞ் சூருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக், கடுஞ்சின விறல்வேள்" (பதிற். கக) என்பதும், "அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர், மாமுத றடிந்த...வேற்சேய்" (முருகு. ருக - ௬க) என்பதும், 'அவுணரெல்லாரும் தம்முடனே எதிர்த்தார்வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மந்திரங்கொண்டிருந்த சாதித்த தொருமாவை வெட்டின சேய்' என்னும் அதன்விசேடவுரையும் இங்கே ஆராய்தற்பாலவை.

† "மணிப்பொறிக்குடுமிப், பீலி மஞ்ஞையு மாலும்" (நற். கருஎ).

‡ "பிறங்குவ னிமயக் குன்ற நிகர்க்கும்" (பரி. அ: கக.)

§ "ஏறுமாறாக இருப்பானே யாமாயின்" (தனிப்பாடல்.)

‖ "ஆறுமிம்மஞ்ஞை" (சீவக. உ௬௪.)

(பி - ம்.)—¹கயஞ்சுழெழிலி. ²மாதபுத்தோய். ³சீர்கிரந்து. ⁴ஏற்றருக்குன்று.

உள்ளத்து நினைப்பானைக் கண்டன டுருகுதலு
முள்ளிய துணர்ந்தேனஃ தோரயினி நீயெம்மை
யென்னுதன் மறைத்தலோம் பென்பானைப் பெயர்த்தவன்

காதலாய் நின்னியல் களவெண்ணிக் களிமகிழ்
பேதுற்ற விதனைக்கண் டியானோக்க நீயெம்மை
1 யேதிலா னோக்குதி யென்றாங் குணர்ப்பித்த
லாய்தேரான் குன்ற வியல்பு
ஐவளம் பூத்த வணிதிகழ் குன்றின்மேன்
மைவளம் பூத்த மலரேர் மழைக்கண்ணார்

கைவளம்பூத்த வடிவொடு காணாய்நீ
மொய் *வளம் பூத்த முயக்கம்யாங் கைப்படுத்தே
மெய்வளம் பூத்த [2]விழைதகு பொன்னணி
நைவளம் பூத்த நரம்பியைசீர்ப் பொய்வளம்
பூத்தன பாணநின் பாட்டு

நோக்கி, அதனழகையும் களிப்பினையும் தன் உள்ளத்தாற் குறிக்கொள்ளும் கானவனைத் திருநுதலைக்கண்டு நீ நினைத்ததறிந்தேனா; இனி, அதனை எமக்கு உரை; எம்மை நோக்காது இகழலை மறைத்தலொழிபென்று கூடுவானை அவன் அதனைமாற்றி, யாம் செய்யுங்காதலை யுடையாய்! தன்னுற்களவு கொள்ள அரிதாய நின்சாயலைக் களிமயிலாற் களவுகொள்ள எண்ணி அது தான்பெறாது வருத்தமுற்ற இதனைக்கண்டு யான் அவ்வருமையை நினைக்க, நீ எம்மை இகழ்ந்தேமாகக் கருதாநின்றாயென்று அவ்வூடலை அப்பொழுதே யுணர்ப்பித்தல்.

கூ - உக. மெய்அழகுபூத்தற்கு ஏதுவாகிய விழைதகு பொன்னணியினை யுடைய பாண, இத்துவளமும் பொலிந்த பரங்குன்றின்மேல் வாழும் மழைக்கண்ணாது இறுக மிகுதியையுடைய முயக்கத்தை அவருகிர் செய்தவடுவால யாம் தெளியவறிந்..........................கட்டபாடை யென்னும் பண்ணை தருகின்ற யாழ்நரம்பிற்கு இயைந்த நின் பண்ணைப் பாட்டு(?) நின்னை பலபல பரத்தைமைபாலொடும் இயலொடு கூடுதலால் நின் பொய்ம்மிகுதியையுணர்த்திற்று.

மலைவளமைந்தாவன. †"அரக்கிதழி செந்தேனணிமயிலின் பீலி, திருந்த் தகு காவியோ டைந்து." என்பதனானறிக.

---

* வளம் - மிகுதி, "விளைவளநீறெழ நீறணியம்பலவன்" (திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௧௧௮.)

† "இச்செய்யுள், "அரக்குலண்டு" என்றபாடபேதத்துடன், காரிபடு திரவியத்திற்கு மேற்கோளாக வேறுரைகளில் வழங்குகின்றது.

(பி - ம்.)— [1]ஏதிலார்க்குறி. [2]விழைதருமெய்யணி.

தண்டளிர் தருப்பமைத் தெதேர்துரைஇ
மங்குன் மழைமுழங்கிய விறல்வரையாற்
கண்பொருபு சுடர்ந்தடர்ந்திடர்
௨௯ திருள்போழுங் கொடிமின்னால்
வெண்சுடர் வேல்வேள் விரைமயின்மேன் ஞாயிறுநின்
னெண்சுட ரோடைக் களிறேய்க்கு நின்குன்றத்
*தெழுதெழி லம்பலங் காமவே ளம்பின்
றொழில்வீற் றிருந்த நகர்
௩௦ ஆர்ததும்பு மயிலம்பு நிறைநாழி
சூர்ததும்பு வரைய காவாற்
கார்ததும்பு [1]நீர்ததும்புவன சுனை
[2] யேர்ததும்புவன பூவணி செறிவு

இது. பாணனுக்குத் தலைவன்பரத்தைமை கூறுமிடத்தொருதலைவி கூற்று.

இதனால அத்தன்மைத்தாகிய இன்பத்தேள்பது பெறப்பட்டது.

இனி அவனை எதிர்முகமாக்கி,

௨௯ - ௯. வேலையுடையவேளே! விரைத்த மயின்மேல் வருஞாயிறே! மழை முழங்கிய சிகரமும் அதன்கட் கொடிமின்னும், நின் ஓடையையுடைய களிற்றையொக்கும்; நின்குன்றத்தின்கண் எழுதிய அழகையுடைய அம்பலம் அம்பினது எத்தொழில் நிலைபெற்ற காமவேள் †சிரமச்சாலையையொக்கும்;

.........ததுமின்னும் வழக்கு நோக்கி... ..அம்பின்தொழிலென்றார்.

‡ மழைக்கு முழக்கம் கூறினமையான், யானைக்கும் முழக்கங்கொள்ளப்படும்.

௩௦ - , ... சூர் நிறைந்த வரையவாகிய சோலைகளும் மேகத்தால் நிறைந்த நீர்ததும்புவனவாகிய சுனைகளும் பூவணிந்த செறிவால் *அழகு ததும்புகின்றவை ஆர்மிக்க கூரிய அம்பு நிறைந்த அவன்றூணியை யொக்கும்.

---

* பரிபாடல், கக: ௪௮ - ௫௭.

† சிரமச்சாலை - ஆயுதப்பயிற்சி செய்யுமிடம், "சிரமசிசாலை நவா (திருவாலவ, ௩௫: ௪), "சிரமசாலை காண்மின்" (வி - பாரதம். வாரணவத. ௫௪.)

‡ "முதல்வனின் யானை முழக்கங் கேட்ட, கதியிற்றேந்த காரின் குரல"

(பரி. அ: கஎ - அ.)

(பி - ம்.)— 1சீர்தயங்குவன. 2ஏர்தயங்குவன, பேர்தயங்குவன.

போர்தோற்றுக் கட்டுண்டார் கைபோல்வ 1கார்தோற்றுங்
காந்தள் செறிந்த கவின்
கவின்முகை கட்டவிழ்ப்ப தும்பிகட் டியாழின்
புரிநெகிழ்ப்பார் போன்றன கை
அச்சிரக் காலார்த் 2தணிமழை கோலின்றே
வச்சிரத் தான்வான வில்லு
வில்லுச்சொரி பகழியின் மென்மலர் தாயின
வல்லுப்போர் வல்லாய் மலைமேன் மரம்
வட்டுருட்டு 3வல்லாய் மலைய நெட்டுருட்டுச்
சீர்தரும்பு மரவ முடன்சிறந்து
போர்த்தரும்பு மரவம் போலக்
கருவி யார்ப்பக் கருவிநின்றன குன்ற
மருவி யார்ப்பமுத் தணிந்தன வரை

---

௩௪ - ௫. கார் தோன்றுவிக்கும் காந்தட்குலைகள் நெருங்கிய அழகாற் போர்தோற்றுக் கட்டுண்டார் கையையொக்கும்.

௩௬ - எ. தும்பி கட்டவிழ்ப்பனவாகிய கவினையுடையகாந்தண்முகைகள் கட்டுதலையுடைய யாழ்நரம்பினது புரியை நெகிழ்ப்பார்கையை ஒத்தன.

உவமை, மலராது குவியாது இடையதாகிய நிலைமைபற்றி நின்றது.

௩அ - ௯. அழகியமேகம் முன்பனிக்காலத்தின்கண் ஆர்த்து இந்திரனது வானவில்லைவளைத்தது.

ஆர்தரும்பும் (௩0) என்பது முதலாய இந்நான்குறுப்பிற்கும் குன்றத்தென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்க.

௪0 - ௪௧. சூதுப்போர்வல்லவனது மலைமேன்மரங்கள் அவ்வில்லுச்சொரியுங்கணைகளுளவாயின் அவற்றையொக்க மெல்லியமலரைப்பரப்பின.

௪௨ - ௫. வட்டுருட்டுதல்வல்லவனின்மலைக்கட் குன்றத்துப் போரின்கண்மிகும் அரவம்போலத் திரளாகிய தாளமொலிக்கும் ஒலியொடு சிறந்து இயங்களார்ப்ப மேகத்தொகுதியும் அவ்வார்ப்பொடு நின்றன.

ஈண்டு குன்றமென்றது, முருகவேள்கோட்டத்தையும் அதனைச்சூழ்ந்த

இடத்தையும்.

௪௬. மலைக்கட்சிகரங்கள் அருவி *யார்த்தலால முத்தணிகலாலொத்தன.

* ஆர்த்தலால் - ஒலித்து இழிதலால ; " அருவியார்க்கும் " (புறநா. ௧௨௮) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)— [1]கார்தோற்றக் காந்தளஞ்செறிந்த. [2]அணிமணிமழை. [3]வெல்லாயமலை கெருட்டுருட்டுச.

பரிபாடல். [௧௮-ஆம் பாடல்.]

குருவி யார்ப்பக் குரல்குவிந்தன தினை
யெருவை கோப்ப வெழிலணி திருவில்
வானி *லணித்த வரிபூதும் பன்மலராற்
கூனி வளைத்த சுனை
புரியுறு நரம்பு மியலும் புணர்ந்து
சுருதியும் பூவுஞ் சுடருங் கூடி
யெரியுரு கலோ டாரமுங் கமழுஞ்
செருவேற் றானைச் [1]செல்வநின் னடியுறை
†யுரிதினி னுறைபதிச் சேர்ந்தாங்குப்
பிரியா திருக்கவெஞ் சுற்றமோ டுடனே.

கடவுள் வாழ்த்து.
குன்றம்பூதனார் பாட்டு.
நல்லச்சுதனா ரிசை.
பண் காந்தாரம்.

---

௪௭. தினைகள், குருவியார்க்குமாறு கதிர்கள்விளைந்தன;

௪௮ - ௫0. சுனைகள், கரையினின்றும்சாய்ந்த வேழத்தை முட்டுவன பல நிறத்துமலரார் கூனற்பட்டு எழிலணிந்த ‡ திருவில்லைவளைத்த வானை யொப்பவாகி வண்டூதும் அழகுடையவாயின.

* இவ்வளவும் மலைச்சிறப்புக்கூறி மேல் வாழ்த்திமுடிக்கின்றார்:—

௫௧ - ௬. செருவேற்றானைச்செல்வ! நின்பூசைக்கட் புரிதலுற்ற நரம்பினது ஒலியும் புலவர்பாடிய இயற்பாட்டுக்களும்பொருந்தி வேதவொலி

யும் உபசாரமாகியபூவும் தீபமுங்கூடி எரியின்கண் உருகுமகிலும் சந்தனமும் தூபமாய்க் கமழாநிற்கும் நின் அடியின்கணுறைதலை எமக்குஉரித்தாக வுறையும் பதியைச்சேர்ந்தாற்போல எம்சுற்றத்தோடேகூடி யாம் பிரியா திருப்பேமாக. (கஅ)

---

* அணித்த - அழகுசெய்த.

† "உரிதமர் துறக்கம்" (பரி. கரு : கரு); "உரிதி னொருதலை யெய்தலும்" (கலி. சுஉ); "அரிதாற்றினையாற்பெரும வுரிதினிற், கொண்டாங்குப் பெயர்தல்" (அகநா. க.)

‡ திருவில் - இந்திரவில்; (சிலப். கரு : கருசு ; மணி. ௬ : கo.)

(பி - ம்.)— 1செல்வனின்.

பத்தொன்பதாம் பாடல்.

செவ்வேள்.

*நிலவரை யழுவத்தான் வானுறை புகழ்சால்
புலவரை [1]யறியாத புகழ்பூத்த †கடம்பமர்
தருமுனி மரபின் ‡ஞான்றவர் நுகர்ச்சிம
னிருநிலத் தோரு மியைகென வீத்தநின்
றண்பரங் குன்றத் தியலணி நின்மருங்கு
சாறுகொ டுறக்கத் தவளொடு
மாறுகொள் வதுபோலு மயிற்கொடி வதுவை
புலத்தினும் போரினும் போர்தோலாக் கூடற்
கலப்போ டியைந்த விரவுத்தீ ரெல்லை
§யறம்பெரி தாற்றி யதன்பயன் கொண்மார்
|| சிறந்தோ ருலகம் படருநர் போல
வுரிமாண் புனைகல மொண்டுகி ருங்கிப்
புரிமாண் புரவியர் போக்கமை தேரர்

(பத்தொன்பதாம் பாடலுரை.)

க - எ. வானின்கண் உறைதற்கு ஏதுவாகிய விருப்பத்தை நீ நில

வெல்லேயிலடயுங்கொல்ல் அறிவேலையால் அறப்படாத* புகழையுடைய கடம்பின் மேவி, பெறுதற்கரிய இறைமையாளமர்ந்த தேவரெய்து நுகர்ச்சியைய..........மக்களும் எய்துகவெனத்தந்த நின்னுடைய பரங்குன்றத்து இயல்கின்ற அலங்காரத்தையுடைய மயில்போலும் வள்ளியது வதுவை: துறக்கத்துத் தெய்வயானையது சாற......கொள்வது போலும்.

அலங்காரத்தையுடைய (ரு) வதுவை (எ) என இயையும்.

அ-கள். அறிவிலும் வீரத்திலும் பிறரைப் போர் வெல்லுங் கூடற்கண் மகளிரும் மைந்தரும் புணர்ச்சியொடு உந்த இரவு நீங்கிய வைகறைக்கண் இவ்வுலகத்து அறத்தைப் பெரிதாகச் செய்து அதன் பயன் நுகர வேண்டித் தேவருலகத்துச் செல்வாரைப் போலத் தமக்கேற்ற மாட்சியை

* "நிலவரை யிறந்த குண்டுகண் அகழி" (புறநா. உக.)

† "கடம்பமர் அணிநிலை" (அடி. க0ச.)

‡ ஆன்றவர் - தேவர்; "அவ் புலவி ஞன்றுரோடு" (திருக்குறள், ௩௧௩.)

§ "புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்கம்" (கம்ப. நகர. ௫.)

‖ சிறந்தோர் - தேவர்; (பரி. கஎ - உ௳)

(பி - ம்.)— [1] அறியாது.

• 18

தெரிமலர்த் தாரர் தெருவிருள் சீப்பநின்
குன்றொடு கூட லிடையெல்லா மொன்றுபு
நேர்பூ நிறைபெய் திருநிலம் பூட்டிய
தார்போலு மாலைத் தலைநிறையாற் றண்மண
லார்வேலை யாத்திரைசெல் யாறு
*சுடரொடு சூழ்வரு தாரகை மேருப்
புடைவரு [1]சூழல் புலமாண் வழுதி
மடமயி லோரு மனையவ ரோடுங்
கடனறி காரியக் கண்ணவ ரோடுநின்
† சூருறை குன்றிற் றடவரை யேறிமேற்

யுடைய புனைகலன்களையும் கல்லதுகில்களையும் அணிந்து விருப மாண்ட புரவியராய் ஓட்டமமைந்த தேரராய்த் தெரிமலர்த்தாரராய் விளக்கம் தெருவின்கண் இருளை அகற்றப்போந்து நின்குன்றிற்கும் கூடற்கும் இடை

யெல்லா நெருங்கி, யாத்திரை செல்கின்ற தலைமணலார்ந்த காலைபோலும் வழி, அவர் மாலையையுடைய தலைகள் இடைவெளியற நிறைந்ததலால் ஒத்த பூக்களை நிறைய வைத்துக்கட்டி இருநிலத்திற்கிட்ட மாலை போலும்.

முதற்கண் போர் என்பதூஉம் கூடலென்பதூஉம் (அ) ஆகுபெயர்.

'சிப்ப' (கச) என்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாகிய 'போகது' என்னுஞ் சொல்வருவிக்கப் பட்டது.

தாங்கிட் (கஉ) புரவியராய்த் தேரராய்த் (கங) தாரராய் (கசு) கைகைக்கட் (க) போந்து நெருங்கிப (கரு) படருநர்போலச் (கக) செல்கின்ற வழி (கஅ) தார்போலும் (கஎ) என்க.

கக - உக. பழமணியானை நெடியாய்! அறிவுறுத்தியவழுதி, மடமயிலனைய மகளிரோடும் காரியகடாத்த தன் கண்ணிய அமைச்சரோடுங் கூடி நாடும் நகரும் தன்னையடைய வந்து நின்குன்றில் நெடுவரை மேலேறி நீமேவிய கடிநகரைப் †பாடுணடாக வலந்திரியும் பண்பினுற்றுழ் தலை உவமை சொல்லுங்கால மதியுடனே... ......,மேருவின் பக்கத்தைச் சூழ்வருதலையனைத்து.

உக. இருமென்பது அசை.

உஉ. §"ஒற்ற முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டும், தெற்றென்க மன்னவன் கண்" என்பதனுற் கண்ணவரென்றார்.

---

† பார் - சந்திரன்; (புறநா. ருகஎ.)
"சூர்புலம்பேக்கம்" (மலைபடு. உகக.)
பாடு - பெருமை.
§ திருக்குறள், ருஅக.
(பி - ம்.) * நெடியாய் — குழித்.

பாடு வலந்திரி பண்பிற் பழமதிச்
சூடி யசையுஞ் சவன்மிசைத் தானையிற்
பாடிய நாவிற் பரந்த வுவகையி
னாடு நகரு மடைய வடைந்தனைத்தே
படுமணி யானை *நெடியாய்நீ மேய
கடிநகர் சூழ்நுவலுங் கால்

தும்பி தொடர்கதுப்ப தும்பி தொடராட்டி
வம்பணி பூங்கயிற்று வாங்கி மரனசைப்பார்
வண்டார்ப் புரவி வழிநீங்க வாங்குவார்
திண்டேர் வழியிற் செலநிறுப்பார் கண்டக்
கரும்பு †கவழ மடுப்பார் நிரந்து
பரிநிமிர் தானையான் பாசறை நீர்த்தே
குருகெறி வேலோய்நின் குன்றக்கீழ் நின்ற
விடைநிலம் யாமேத்து மாறு

உ௪-௭. பழைய வரிசையாற் சூடிச் சுவல்மிசையசையும்பரிவட்டத்திலும் ஏத்தியகாவிலும் பரந்த உவகையிலும் நாமே நகரும் அடைய வெனக்கூட்டுக.

௩0-௩௭. மதத்தால் தும்பிகள் தொடரும் கபோலத்தையுடைய யானைகளை வழிநின்று வாங்கிக் காலிற்றொடரையாட்டிக் கச்சணிந்த 1புரசைக் கயிற்றால் மரங்களிற் கட்டுவார், அவற்றிற்குக் கண்டமாக முறித்த கரும்பை மடுப்பார், தார்ப்புரவிகளை வழியினீங்க வாங்குவார், திண்டேர்களை வழியினின்றுஞ்செல்ல நிறுத்துவாராக, அவைபரந்து, நின் குன்றத்தின்கீழ்நின்ற இடைநிலம் வழுதியின்பாசறை நீர்மையினையுடைத்து.

அவை கூடலினின்றும் போந்து குன்றின் மேல் ஏறுவாய் இடையே நிற்றலின் இடைநிலம்.........................பு.

௩௬. குருகு, ஆகுபெயர்.

௩௭. யாம் அவ்விடை நிலத்தை உயர்த்துக் கூறுமாறு இது.

என்றது உவமையால் உயர்க்குங்கால் அதுவும் அவன் பாசறையல்லது பிறிதில்லையென்னுநினைவிற்று.

இது என்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது.

இனி முருகவேளைப் படர்க்கையாக்கி மேல் வழுதியுடன் ஏறியோரது

---

* "நெடியாய் நின் குன்றின் மிசை" என்பர் பின்னும்; (அசு, அச.)

† கவழம் - கவளம்; "கவழக் களிப்பியன்மால் யானை"—எதுகை— (திணைமா, சஉ.)

(பி - ம்.)— 1புரிசை.

குரங்கருந்து பண்ணியங் கொடுப்போருங்
கரும்பு கருமுகக் கணக்களிப் போருந்
தெய்வப் பிரமஞ் செய்கு வோருங்
கைவைத் [1]திமிர்புக்குழல் காண்கு வோரு
மியாழி னிளிகுரல் சமங்கொள் வோரும்
வேள்வியி னழகியல் விளம்பு வோருங்
கூர நாண்குரல் கொம்மென வொலிப்ப
[2]வூழுற முரசி னொலிசெய் வோரு
மென்றா முறவரு மிருசுடர் நேமி
யொன்றிய சுடர்நிலை யுள்படு வோரு
மிரதி காம னிவளிவ னெனாஅ

விழைதக் கூறுவாராய் மலைச்சிறப்புக் கூறுகின்றார்:—

௩௮. குரங்கருந்தும் பண்டங்களை அவற்றிற்குக் கொடுப்போரும்.

௩௯. கருமுகக்கணம் - முசுத்திரள்.

௪0. தெய்வத்தன்மையையுடைய பிரமவீணையை எழுப்புவோரும்.

௪௧. கைவைத்து ஊதிக் குழலின் இசையை அளப்போரும்.

௪௨. யாழின்கண் *இளிவாய்ப்பாலையையும் குரல்வாய்ப்பாலையையும் வலியவும் மெலியவுமாகத் தாக்காது சமனாகத் தாக்கி அதனின்பத்தைக் கொள்வோரும்.

௪௩. வேள்வி - பூசை.

௪௪-௫. யாழினது நாண்குரல் கொம்மென ஒலித்த அளவிலே அத்தாளத்திற்கேற்ப முரசினொலியை எழுப்புவோரும்.

௪௬-௭. நாண்மீன்களையும் தாரகைகளையுமுடைய [1]சுடர்ச்சக்கரத்தைப் பொருந்திய ஆதித்தன் முதலாகவுள்ள கோள்களது நிலைமையை எழுதியவாற்றான் அறிவோரும்.

௪௮. இவள் இரதி. இவன் காமனென்று.

---

* "குரல்வாய் இளிவாய்க் கேட்டனள்" (சிலப். ௭ : ௨௫) என்பதும் அதனுரையும் ஈண்டு ஆராய்தற்பாலன.

† சுடர்ச்சக்கரம் - தருமசக்கரம்; "உருவமுந் திருவோ யம்முத் தமிழ்ந்தபல் காசு கோளா . . மருவலைக் காசு நுழைந்த மாமணி கதிராய்க் கங்குல், வெருவலின் றிமைக்கு மார மேருவின் புறஞ்சூழ்ந் தாங்குத், தருமசக் கரம்போற் கொங்கை தயல்வர விளங்கச் சூட்டி" (திருவிளை. திருமண. ககக.)

(பி - ம்.)— [1]இமிரிக்குழல். [2]வணமுழு.

விரகியர் வினவ வினைவிறுப் போரு
மிந்திரன் பூசை யிவளக லிகையிவன்
சென்ற [1]கவுதமன் சினனுறக் கல்லுரு
வொன்றிய படியிதென் றுரைசெய் வோரு
மின்ன பலபல வெழுந்துநிலை மண்டபந்
துன்னுநர் சுட்டவுஞ் சுட்டறி வுறுத்தவு
நேர்வரை விரியறை வியலிடத் திழைக்கச்
சோபன நிலையது துணிபரங் குன்றத்து
மாஅன் மருகன் மாட மருங்கு
பிறந்த தமரிற் பெயர்ந்தொரு பேதை
[2] பிறங்க லிடையிடைப் புக்குப் பிறழ்ந்தியான்
வந்த நெறியு மறந்தேன் சிறந்தவ
ரேஎ யோஒ வெனவிளி யேற்பிக்க

சகூ. விரகியரொன்றதனல், வினவுகின்ற மகளிர் பிரியாமைக் குறிப் பினராதலும் அவ்வினைவிற்கு இறைசொல்லுவார் கணவராதலும் பெற்றாம்.

ருo - ருஉ. இப் *பூசை இந்திரன்; அவ்விடத்திற் சென்ற கௌதமனி வன்; இவள் †சினன்மிகுதலால் இவள் கல்லுருவெய்தியவாறு இதுவென்று ‡ கொண்டோர் பிழைத்த தண்டங் கூறுவாருமாய்.

ருங - எ. [8] தேரப்படும் பரங்குன்றத்து மான்மருகனது மாடத்தின் பக்கம், சென்றவர்கையாற் சுட்டிக் கேட்கவும் கேட்டவற்றை அறிவிக்க வும் இத்தன்மைய பலபல §சித்திரம் நிற்றலையுடைய மண்டபங்களைச் செவ் விய மூங்கில்களையும் விரித்த பாறைகளையுமுடைய அகன்ற இடத்துச் செய் தலாற் சோபனமான நிலைமையினையுடைத்து.

௫அ - ௬௩. ஒரு பேதைப்பருவத்தாள் பிறத்தலாகிய தன் தமரி னீங்கிக் காண்டல் விருப்புறூஉத் பிறங்கின கற்களின் இடையிடைப்புக்குத்

* பூசை - பூனை; "பூசையாய்ப் போகலுற்றான்" (கம்ப. அகலி கை. எ.)

† சினம் 'சினன்' என்றும் நூல்களில் வழங்கும்; "சினனே காமங் கழிகண் ணோட்டம்" (பதிற். ௨௨.)

‡ "கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சி" (மணி. ௧௬ : ௬.)

§ சித்திரம் - சித்திரமுடையமண்டபம், சித்திரசாலை; "எழுதெழிலம் பலம்" (பரி. ௧௮ - ௨௮); "வித்தக வினைஞர் பத்தியிற் குயிற்றிய, சித்திர சாலை" (பெருங்கதை, மகத. ௪ : ௧௪-௫.)

(பி - ம்.)— 1வளமதன். 2பிறக்கல். 3தொழப்படும்.

வேளை போதுவென் றேலா வவ்விளி
யவ்விசை முழையேற் றழைப்ப வழைத்துழிச்
செல்குவ ளாங்குத் தமர்க்கா ணமை
மீட்டியுங் கூடக்கூட மேவு மடமைத்தே
வாழ்த்துவப்பான் குன்றின் வகை
[1] கனிநினி நயவரு சாய்ப்பி றுறிணர்ச்
சினைபோழ் பல்லவந் தீஞ்சுனை யுதிர்ப்ப
வுதிர்த்த சுனையி னெடுத்த தலைய
வலர்முகிழுற வவைகிடப்பக்
தெரிமலர் [2]நனையுறுவ
* வைந்தலை யவிர்பொறி [3]யரவ மூத்த
மைந்த [4]னருகொன்று மற்றிளம் பார்ப்பென
[5] வாங்கிள மகளிர் மருளப் பாங்கர்
பசும்பிடி யிளமுகிழ் நெகிழ்ந்தவா யாம்பல்

திகைத்து, சிறந்தவரேயெனவும் சிறந்தவரோவெனவும் அவரை விளியேற் பிக்க, ஆண்டைமுழைகள் அவ்விளியை ஏலாவாய் அவ்விசைதன்னையே ஏற்றுத் தாமும் அழைப்ப அதனை அறியாது அவளும் தன்னை அழைக்கின்று ராகக்கருதி அவ்வழைத்தவிடத்துச் செலவிற் அவள் ஆண்டுத் தமரைக்கா

ளுதை மீளுமிடத்தும் கூவுதலைக் கூவுதலை மேவாநின்றாள்; அதனால் அன்பரது வாழ்த்தினையுவப்பானது குன்றின் இடமேறுபாடு சிறார்க்கு மடமை செய்தலை யுடைத்து.

இனி அவனை எதிர்முகமாக்கிக் கூறுகின்றார்:—

௬எ - எச. மிக நயக்கப்படும் தண்சாய்ப்பினையுடைய சினையைப் போழ்ந்து புறப்பட்ட பல்லவங்களைத் தாம் விளையாட்டு வகையால் இனிய சுனைக்கண்ணே உதிர்ப்ப, அவை அவ்வுதிர்த்த சுனையின்கண் *எடுத்த தலையவாய் அலரையும் முகையையும் உறக்கிடப்ப, அவற்றுள் அலரையுறக் கிடத்தலை இது விரிதரும் ஐந்தலையினையும் அவிர் பொறியினையுமுடைய அரவென்றும் அதனருகு முதிர்ந்த முகிழையுறக்கிடத்தலை அருகி

* ஐந்தலையரவு - ஐவாயரவம்; "ஐவாயரவினிடைப்பட்டுநைவாரா" (கலி. ௬உ); "ஐவாய நாகம்" (திணைமா. ௧௬); "உடம்பா நிரண்டிற் குயி றொன்றென வொன்றியைவாய், விடம்பா யரவம் விழுங்கு மிரை யொத்து" (திருவிளை. பன்றிக்குட்டிகளை. ௧௬.)

(பி - ம்.)— [1]தளிதளி. [2]தளையுறழ. [3]அரவினது மூத்த. [4]அருகி லொன்று. [5]மைந்தருமகளிர்.

*கைபோற் பூத்த கமழ்குலைக் காந்த
ளொருவை நறுந்தோ [1]டெரிவிணர் வேங்கை
யுருவமிகு தோன்றி யூழிணர் நறவம்
பருவமில் கோங்கம் பகைமல ரிலவ
நிணந்தவை கோத்தவை நெய்தவை தூக்க
மணந்தவை போல [1]வரைமலை யெல்லா
[2] நிறைந்து முறழ்ந்து நிமிர்ந்துந் தொடர்ந்தும்
விடியல் வியல்வானம் போலப் பொலியு
[1] நெடியாய்நின் குன்றின் மிசை

லொன்று அதன் மூத்தமைந்தலொன்றும் இளமுகிழை யுறக்கிடந்ததனை மற்றையதன் இளம்பார்ப்பென்றும் இளைய மகளிர் மருளாநிற்க.

சாய்ப்பிற் (௬எ) பல்லவம் (௬அ) எனக.

௭௪. பாங்கர் - அதனருகே.

௭௫. *பசும்பிடி இளமுகிழ் - பசியவையது இளைய கொழுந்து, மகளிர் ணாய்போல் மலர்ந்த ஆம்பல்.

௭௭. எருவையபது கறுந்தோட்டையுடையபூ.

|| எருவை யென்பது, "எருவை செருவிளை மணிப்பூங் கருவிளை" எனக் கபிலர் பாடிய பெருங்குறிஞ்சியிலும் வந்தது.

௭௮. உருவம் - நிறம், ஊழிணர் - அலர்ந்த இணர்.

௭௯. காலங்குறியாது பூக்கும் கோங்கு, அக்கோங்கம்போதொடு நிறத்தாற் பகைத்த மலரையுடைய இலவம்.

௮௦ - ௮௪. இவை யெல்லாம் தெற்றினமாலைகள்போல மலர்நிரைத் தம் கோத்தமாலைகள் போல நிறம் மாறுபட்டும் தொடுத்த மாலைகள்

---

* "கோடற் குவிமுகை யங்கை யவிழ" (முல்லை. ௧௫); "கைவிரிக்தன காந்தளும்" (சூளா. காட்டு. ௧௧.)

† "எரிமருள் பூவொண்பூ வேங்கை" (அகநா. ௨௧௮.)

‡ குமரவேளை இங்ஙனமே நெடியனெனவும் நெடுவேளெனவும் வழங்கல்மரபு; "சேவலங் கொடியோ னெடியன்" (முருகு. ௨௧௦ - ௧௧); "நெடுவேட் பேண", "வெறிகமழ் நெடுவேள்", "நெடுவேள் மார்பி லாரம் போலச் செவ்வாய் வானந் தீண்டிமீ மிருந்து, மைங்காற் கொக்கு", "காடுகெழு நெடுவேள்" (அகநா. ௨௨, ௯௮, ௧௨௦, ௩௮௨), "கடம்பமர் நெடுவேள்" (பெரும்பாண். ௭௫), "நெடுவேள் குன்ற மடிவைத் தேறி" (சிலப். ௨௩: ௧௯௦).

§ குறிஞ்சிப் பாட்டு, ௭௦.

|| எருவை - பஞ்சாய்க்கோரை, கொறுக்கைச்சி.

¶ குறிஞ்சிப் பாட்டு, ௯௮.

பி - ம்.)— [1]வரைவரை. [2]நிரைத்த.

[1] நினையாளைச் சென்னி நிறங்குங்கு மத்தாற்
புனையாப்பூ [2]நீருட்டிப் புனைகவரி சார்த்தாப்
பொற்பவழப் பூங்காம்பிற் பொற்குடை யேற்றி
மலிவுடை யுள்ளத்தான் வந்துசெய் வேள்வியுட்
பன்மண மன்னு பின்னிருங் கூந்தலர்
*கன்னிமை கனிந்த காலத் தார்நின்
கொடியேற்று வாரணங் கொள்கவழ மிச்சின்
மறுவற்ற மைந்தர்தோ ளெய்தார் மணந்தார்
முறுவற் றலையளி யெய்தார்நின் குன்றங்
குறுகிச் சிறப்புணாக் கால்
குறப்பிணாக் கொடியைக் கூடியோய் வாழ்த்துச்
சிறப்புணாக் [3]கேட்டி செவி

போல இடையிட்டும் தூக்கிக்கட்டின மாலைகள் போல நெருங்கியும் பூத்தலால், ‡மயங்கு ஆலர், நின்குன்றின் மிசை †வரைமலையொக்கும் விடியற் காலத்துப் பலநிறத்த மேகமார்த்த வானம்போலப் பொலியும்.

பூத்தலாலென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

மலர் பொலியுமென்க.

௨௫ - ௩௪. நின்குன்றத்தைக் குறுகி நின்கொடியை ஏற்றப்படும் நின் யானையின் கும்பத்தினிறத்ததாகக் குங்குமத்தால் அலங்கரித்துப் பூவொடு கூடிய நீரை இனிதாக வூட்டிச் செவிக் கவரிகளைச் சார்த்திப் பொலிந்த பவளத்தாற் செய்த அலகாம்பினையுடைய பொற்குடையை மேலெடுத்து உவகையுள்ளத்தான் வந்து செய்யும் பூசைக்கண் அவ்வியானை கவழங்கொள் மிச்சிலைச் சிறப்பொடு உண்ணுதொறும் பலமணமும் நிலைபெற்ற பின்னிருங்கூந்தலையுடைய மகளிர் தம் காதலர் முறுவலொடு கூடிய தலையளியை எய்தார். கன்னிமைகனிந்த காலத்தார் குறைவற்றமைந்த மைந்தர் தோளைக் கூடுவர்.

இவ்வாறு மலைச்சிறப்புக் கூறி, மேல் வாழ்த்துவான் முகம்புகுகின்றார்:—

௩௫ - ௬. குறப்பெண்ணாகிய வள்ளியை மணந்தோய்! எம்வாழ்த்தினை நின்செவிக்குச் சிறப்புணவாகக் கேட்டல்வேண்டும்.

அன்புடைமையின்..............ளம் எய்தினவர்ரே? அதுபோல அருளுடைமையான் ஒவ்வாவாழ்த்தும் கேட்டல் வேண்டும், எ - று.

---

* "கன்னிமை கனிந்த முற்றி" (சீவக. ௧௨௬௦.)

† வரைமலை - மலைக்குவடு.
(பி - ம்.)— 1கின்னயானை. 2சிவிறட்டி. 3கொட்டிசெவி. 4மயக்கலா.

*உடையு மொலியலுஞ் செய்யைமற் றாங்கே
படையும் பவழக் கொடிநிறங் கொள்ளு
முருவு முருவத்தீ யொத்தி முகனும்
விரிகதிர் முற்றா விரிசுட ரொத்தி
யெவ்வத் தொவ்வா மாமுத றடிந்து
தெவ்வுக் குன்றத்துத் திருந்துவே லழுத்தி
யவ்வரை யுடைத்தோய்நீ யிவ்வரை மருங்கிற்
† கடம்பம ரணிநிலை பகர்ந்தே
முடங்கம ராயமொ டேத்தினந் தொழுதே.

கடவுள்வாழ்த்து.
நப்பண்ணனார் பாட்டு.
மருத்துவனல்லச்சுதனாரிசை.
பண் காந்தாரம்.

---

௯௭. ஒலியல் - கடம்பமாலை.

செய்யையென உடையது தொழில் உடையான்மேனின்றது.

௯௮. அலைபொழிய நீர்மேலும் அவ்வாறே பவழக்கொடிநிறத்தைக் கொள்ளும்.

குருதி தோய்ந்தழிபலலது அந்நிறம் இயல்பன்மையிற் கொள்ளுமென்றார்.

௯௯. நிறனும் எரிகின்ற தீயை ஒப்பை.

பண்பின்றொழில் பொருண்மேனின்றது.

௯௯ - ௧00. முகனும் இளைய ஆதித்த மண்டலத்தை ஒப்பை.

சினைவினை முதல்மேனின்றது.

௧0௧. உலகிற்கு எவ்வஞ்செய்தலால் நீதியிற்றப்பிய சூர்மா.

௧0௨. பகைமை பொருந்திய குருகுபெயர்க்குன்றத்து.

௧0௩ - ௫. உடன் மேவிய சுற்றத்தோடு ஏத்திப் பரங்குன்றத்துக் கடம்பின்கண் அமர்ந்த நல்ல நிலையை வாழ்த்தினோம்; எம் வாழ்த்து இது.

* எம்வாழ்த்து இது' என்பது சொல்லெச்சமாயிற்று. (கக)

* "குன்றி யேய்க்கு முடுக்கை...சேவலங்கொடியோன்" (குறுந். கடவுள்); "செய்யன் சிவந்த வாடையன்" (முருகு. ௨0௬.)

† திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகக்கடவுள் கடம்பமரத்தினிடத்தே எழுந்தருளியிருந்தாரென்று இப்பாடல் ௬ - ஆம் அடியாலும் இதனாலும் தெரிகின்றது; இவ்வுண்மை, "கடம்பமர் மன்றத் தெருங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய்வாம்" (திருவால. கடவுள். க௮) என்பதனாலும், "கடம்பமர்நெடுவேள்" (பெரும்பாண். எ௫) என்பதனாலும் விளங்கும்; பத். பக். க௫ - பார்க்க.

19

இருபதாம் பாடல்.

வையை.

கடல்குறை படுத்தநீர் கல்குறை படவெறிந்
துடலே றுருமின மார்ப்ப மலைமலை
முற்றுபு முற்றுபு பெய்துசூன் முதிர்முகில்
பொருதிகல் புலிபோழ்ந்த பூநுத லெழிலியானைக்
குருதிக்கோட் டழிகறை தெளிபெறக் கழீஇயின்று
காலைக் கடல்படிந்து காய்கதிரோன் போயவழி
மாலை மலைமணந்து மண்டுயின்ற கங்குலான்
வானாற்று மழைதலைஇ மரனாற்று மலர்நாற்றந்
தேனாற்று மலர்நாற்றஞ் செறுவெயி [1]லுறுகால
கானாற்றுங் கார்நாற்றங் கொம்புதிர்த்த கனிநாற்றந்
தானாற்றங் கலந்துடன் றழீஇவந்து தரூஉம் வையை

(இருபதாம்பாட லுரை.)

க - ரு. நல் முதிர்ந்தமுகில் மலையொழுங்கைச் சூழ்ந்து சூழ்ந்து அதன்கல் துணிபட எறிந்து உடலாநின்ற உருமேற்றினம் ஆர்ப்பப் பெய்து கடலைக் †குறைபடுத்த நீராலே தன்னொடு பொருது மாறுபடும் புலியைப் போழ்ந்தபுகர் நுதல் யானையது குருதிக்கோட்டின்கணின்ற இகப்பரிய கறை

யைத் தெளிய பெரக் கழுவிற்று.

மறைத்துளிகளாது விசைகூறஉார் கறைகழுவிற்றென்றார்.

ரு - கக. காலைப் பொழுதிங்கட் கடலை முகந்து மாலைப் பொழுதின் கண் [1]வெய்யோன் போயதிசைக்கண் மலையைச்சேர்ந்து கங்குற்கண் மேகந் தரும்மழை பெய்தலான் வையை மரங்கள்தரும் மலர்நாற்றமும் *தேன் தந்த மலர் நாற்றமும் செறவெயிலையும் மிக்க காந்தையுமுடையவாகிய

---

* குறைத்தலென்பது முகத்தலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (திருக்குறள், கள - பரி.)

1 குறைபடுத்தல் - முகத்தல்; இச்சொல்லுக்கு இப்பொருளே இங்குச் சிறந்ததென்பதை, "கொளக்குறை படாமையின் முந்நீ ரனையை" (பதிற். கூ0) என்பதும், "மழை கொளக் குறையாது புனல்புக மிகாது, கரைபொரு திரங்கு முந்நீர்" (மதுரை. சஉச - ரு) என்பதும் வலியுறுத்தும்.

‡ பரிபாடல், கஉ: க - உ.

(பி - ம்.)—1 உறுகாலைக்.

தன்னுற்ற பீது தடம்பொழி ருன்யாறறு
[1]வெங்காற்று வேசனை நாற்றங் *குதுகுதுப்ப
வூரூர் பறையொலி கொண்டன் றுயர்மதிலி
[2]னீரூ ரரவத்தாற றுயிலுணர் பெழீஇத
திண்டேர்ப் புரவி வங்கம் பூட்டவும்
வங்கப் பாண்டியிற றிண்டே ரூரவும்
வயமாப் [3]பண்ணுந மதமாப பண்ணவுந
கயமாப் பேணிக் கலவா தூரவு

காடுகள தரும் [1]வெஙகார நாற்றமும மரகோடுகளுந்தாதத கனிகளாது நாற றமுமாகிய இகநாற்றஙகளை உடட கலந்து தான கொணடுவநது பிறாககுக கொடாநிறறது.

கஉ - கூ கரையிர தடமபொழிற ர தன நாற்றத்தின மேலே பரநதினது வெமமையால தோறறுதலையுடைய வேசனை நாறறததை ஆசைய

படர்ந்து ஊர்தோறூர்தோறும் ‡பறந்து ஒலித்தலைக்கொண்டது; அப்பொழுது, மற்றைச் §சுருங்கையிலே நீரோடுகின்ற அரவத்தால் துயிலுணர்ந்தெழுந்த தேரேறுவார் நிலைக்கோபுரவிடைப் பள்ளியிடை வையத்திற் பூட்டி அதனைக் கண்டு ஏறவும் வங்கமேறுவார் வங்கப் ||பாண்டிகளைப் பூட்டித் தேரையூரவும் குதிரைகளைப் பண்ணும் கலனை முதலாயினவற்றால் யானைகளைப் பண்ணவும் ஒரு மரப்பால் யானைகளை அலங்காரமடையாது நடத்தவும்,

---

* குத்துப்பட்ட ஆசைப்பட்டு; 'தேமாக்கொடு குத்துப்ப' (காஞ்சி. கக ரேறு. கசரு)

† "மாரி நீலரச சுமந்து வெங்கார மண்ணிலே சொரிய நிமிர்ந்த ஆவிபோலக் காருமடேல முதலியவற்றையுடைய இலக்கணை" (சீவக. உ௫௦௩. உரை) என்பதனால், வெங்காரத்தின் இஃதெனப்படுதல் அறிந்து கொள்க.

‡ "துன்று பிரசிற பறையறையுஞ் சுமமை கேட்டு" (திருவால. ௬௦ ௫), "எங்கணும் பறை யறைந் தறைந்து" (திருவிளை. ௬௧ ௩.)

§ "சுருங்கை - கரந்துறை; ஒழுகுநீர்புகுக்கை ஒருத்தருமறியாதபடி மறைத்துப்படுத்த வீதி வாயத்தலை" (சிலப். க௪ கூ௫) என்டா, அரும்பத வுரையாசிரியர்.

|| பாண்டி - எருது, பாண்டிலெனவும் வழங்கும்.

(பி - ம்.)—1 வெங்காரற. 2 நீருரவார். 3 பண்ணுவார்.

*மகளிர் கோதை மைந்தர் புனையவு
மைந்தர் தண்டார் மகளிர் பெய்யவும்
மூந்துறல் விருப்பொடு முறைமறந் தணிந்தவ
ராடுவார் பொய்த லணிவண் டியிர்மணற்
கோடேற் றெருத்தத் திரும்புன லிற்குறுகி
† மாட மூறுகின் மருவி மறுகுறக்
கூடல் விழையுந் தகைத்துத் தகைவையை
‡ புகைவகை தைஇயினர் பூங்கோதை நல்லார்
தகைவகை தைஇயினர் தார்

வகைவகை தைஇயினர் மாலை மிகமிகச்
§சூட்டுங் கண்ணியு மோட்டு வலையமு
மியலணி யணிநிற்ப வேறி யமர்பரப்பி
னயலய லணிநோக்கி யாங்காங்கு வருபவ
ரிடுவளை யாரமோ டுத்தா னுடனைக்
கெடுவளை பூண்டவன் மேனியிற் கண்டு
நொந்தவண் மாற்று ளிவளென நோக்கத்
தந்த கள்வன் சமழ்ப்புமுகங் காண்மின்

---

௨௨ - ௬. தாந்தாம் முற்படுதல விருப்பினால் அணியுமுறைமையை மறந்து மாறியணிந்தவரெல்லாம் விளையாற் பருவத்து மகளிருடைய சிற்றிலணிந்த வண்மொலிக்கு மணற்கரையது உயர்ந்த எருத்தத்தை வந்து பொருந்தின பெரும்புனலைச் சென்று குறுகவும் ஏனை அணியாதவர் இல்லினின்றும் புறப்பட்டு மாடமறுகினைப் பொருந்திச் செல்லுதற்கு வருந்தாநிற்கவும் இவ்வாற்றாற் கூடலிலுள்ளார் விழைபுகுதகைமையையுடைத்து.

௨௭ - ௬௮. பூங்கோதைகளைப் புலகத்தவகையாலணிந்தாரும் தாரைத் தலைத்தவகையாலணிந்தாரும் மாலைகளை வகைவகையாலணிந்தாரும் சூட்டும் கண்ணியும் வலையமுமாகிய இவற்றுள் மிகமிக இயன்ற அணிகளையுடைய திரளும் வந்தேறி அக் கரைப்பரப்பின்கண்ணே நிற்ப அயலார் அயலாரணிந்த அணிகளைப் பார்த்து அவ்வவ்விடங்களின் வருவார் தம்தலைவி பூணும் வளையையும் ஆரத்தையும் பரத்தைக்கு ஈந்ததலைவன் அத்தலைவி

---

* (பரி. ௬: ௪௧ - ௫௧ உரை); "மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு, மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவும்" (பட். ௧0௯ - ௧0.)

† "மாடமதுரையுந் தருகுவன்" (புறநா. ௬௨), "மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்" (முருகு. ௭௧), "மாடக் கூடல்" (திருமுகப்பாசுரம்), "மாட மறுகின் மழை" (பு - வெ. பாடாண். ௪௧.)

‡ பரிபாடல். ௬: ௨௭ - ௮.

§ "சூட்டொடு கண்ணி யன்றே" (சீவக. ௪௮௪.)

செருச்செய்த வாளி சிறந்த தலையன்ன
நேரிதழுண்கணார் நிறைகா டாக
வோடி யொளித்தொய்யப் போவா ணிலைகாண்மின்

எனவாங்கு
ஐய்யப்போ வாளை யுறழ்ந்தோளிவ் வாணுதல்
*வையை மடுத்தாற் கடலெனத் தெய்ய
நெறிமண னேடினர் செல்லச் [1]சொல் லேற்று
செறிநிரைப்பெண் வல்லுறழ் பியாது தொடர்பென்ன
மறலினுண் மாற்றான்மகள்
வாய்வாளா நின்றாள்
செறிநகை சித்தந் திகைத்து
ஆயத் தொருத்தி யவளை யமர்காம
† மாயப் பொய் கூட்டி [2]மயக்கும் விலைக்கணிகை

யோடு உடனுயிருக்கக் கெட்டவளைப் பரத்தை கையின்கட்கண்டு அதற்கு நொந்து அவட்கு இவள் மாற்றாளென்ற ஆயத்தார் தம்முட் கருதிப் பார்க்க அப்பார்வையைக்கண்டு அவற்றை அவட்குக் கொடுத்த அக்கள்வனது... .. ..மின்.

௩௭ - ௯. ஏற்றத்தலையாய்ச் செருச்செய்த வாளிகளையொத்த கண்ணாரது திரள் மறையுங்காடாக ஓடியொளித்து அவ்வாபம் அவற்றைக்காணாமல் தப்பப்போகின்ற அப்பரத்தையது நிலையைக் காண்மின்.

௪0. எனத் தம்முட்காட்டி. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

௪௧ - ௭. வையை கடலைமடுத்தாற்போல மகளிர்திரளுக்குள்ளேபுக்கு அங்ஙனம் தப்பப்போகின்ற, பரத்தையைக்கண்டு இவ்வாணுதல் மாற்றாளென்று தெளிந்து நெறிந்தமணற்கண்ணே..............ண மிகமாறுபட்டு அவரோடு சொல்லுதலையேற்றுப் பெண்சாதி நிரைந்தநிரைக்கணணே நீயிர் என்னைத்தொடர்தற்குக்காரணம் யாதெனச்சொல்லி எதிர்ந்தாள்; எதிர அத்தலைவி சித்தக்திகைத்து ஒன்றும் சொல்லாது நின்றாள்.

௪௨. தெய்ய, அசை.

அவள் அங்ஙனநிற்ப பரத்தை ....சொல்லுவாள் :—

௪௯ - ௫௪. விரும்பப்படும் காமத்தை வஞ்சனையையுடைய பொய்யொடுங்கூட்டிக் கொள்வாரை மயக்கும் விலைத்தொழிலையுடைய கணிகாய்! நின்பெண்மையது பொதுமையால ஒருவரால பேணப்படுதலில்லாதாய்!

* பரிபாடல், ௧0: ௧ - ௮.

† " மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை பயிற்றி " (அகநா. ௬.)

(பி- ம்.)—1 செல்லேற்றச். 2மயக்கி.

பெண்மைப் பொதுமைப் பிணையிலி யைம்புலத்தைத்
துற்றுவ துற்றுந் துணையிதழ் வாய்த்தொட்டி
முற்றா நறுநறா மொய்புன லட்டிக்
காரிகைநீ ரேர்வயற் காமக் களிநாஞ்சின்
மூரி தவிர முடுக்கு முதுசாடி
மடமத ருண்கண் கயிறாக வைத்துத்
தடமென்றோட் டொட்டுத் தகைத்து மடவிரலா
லிட்டார்க் கியாழார்த்தும் பாணியி லெம்மிழையைத்
தொட்டார்த்து மின்பத் துறைப்பொதுவி கெட்டதைப்
பொய்தன் மகளிர்கண் காண விருத்தந்தில்
வையைத் தொழுவத்துத் தந்து வடித்திடித்து
மத்திகை மாலையா மோதி யவையத்துத்
தொடர்ந்தே மெருது தொழில் செய்யா தோட
விடுங்கடன் வேளாளர்க் கின்று படர்ந்தியாங்

ஐம்புலத்தையும் நுகர்வனவாகிய காமுக *[illegible]ங்கள் நுகரு..........
இதழ்வாயையுடைய †தொட்டி, காரிகைநீர்மையையுடைய வயலாகிய வய
லிலே நறவாகிய புனலைவிட்டுக் காமமாகிய களிநாஞ்சிலால் எம்மெருது
தான் மூரிபோகாது உழும் பழைய சாலே,

௪௪. பலகாலுழப்படுதலின் முதுசாடி யென்றார்; சாலென்னும் பெய
ருடைமையாற் சாடியெனப்பட்டது.

௪௫-௮. பொருளிட்டாரைப் போகாமற்றடுத்து..................க
கண்ணைக் கயிறாக்கொண்டு தோளாகிய தறியொடு பிணித்துக் ‡காமமிகு
தற்பொருட்டு அவர்க்கு யாழிசையை ஆர்த்துமளவில அதனையேயன்றி எம்
மிழையைப்பூண்டு வளையைத்தொட்டு மிசைமுழக்கையும் ஆர்த்துமின்பத்தி
துறைபோலப் பொதுவாயுள்ளாய்,

ஆர்த்தும்பொதுவியெனக.

௪௮-௫௨. முன்னே கெட்ட எம் எருத்தை யாம் தேடித்திரிகத
இவ்விளையாட்டுமகளிர்கண்காண வணக்கி இவ்வையையாகிய தொழுவத்
துப்புகுதவிட்டுச் செவ்விதாக வடித்து உரப்பி மாலை மத்திகையாகப்

* ஏனங்கள் - பன்றிகள்.

† தொட்டி - பத்தர், "பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றால்" (நாலடி. அறிவின்மை, எ.)

‡ "வீணைக்கிழவன் விருந்தார்கதிச் சென்றவாறும்", "வீணை வேத்துறையும்" (சீவக. உஅ, உ௫௬௪) என்பவற்றின் உரைகளைப்பார்க்க.

தன்மார்பன் தண்டாந் தருமாரத் தாண்மார்பு
நின்மார்பு மோரொத்த நீர்மையகொ லென்னுமுன்
[1]றேடினா ளேசச் சிலமகளிர் மறறதற
கூடினர் வையை யகத்து
சிந்திக்கத் தீரும் பிணியாட் செறேறக
மைந்துறறாய் வெஞசொன் மடமயிற சாயலை
வந்திக்க வாரென [2]மனததக்க நோயிது
வேறறாரை வேறறா தொழுத விளிவரவு
போறறாய்கா ணன்னை புரையோய் புரையின்று
மாறறானை மாறறாள் வரவு
அ.. .... சொ னலலவை நாணுமற
றந்து முழவின் வருவாய் [3]நீ வாய்வாளா
வெந்தையெனக் கீதத விடுவளை யாரபபூண்

புடைத்த இவ்வழககுரைககும அவையததிலே எமமெருதாதல யாருமறியத தொடாகதேம, தமமெருதை உழுதறசெறழில செயயாமல ஓடவிடுமுறைமை வேளாளாககு இனறதலால.

௬௪ - ௭0. தனககுரிய தலைவனமாாளைப நோககுத தணடமாகததரும் ஆரததையுடையான மாாபும அதனைக களவுகொணடுபூணட நினமாாபும் ஒருதனமையவாக ஒததநீாமையவாயவிடடனவோவெனறு வைதுசொல லிய அளவிலே, அவாகளால தேடபபட அபடாததை எனறுகொணடு அததலைவியைச சிலவெயயவாகசசொலல, அதறகுச சிலமுதுமகளிாவையை யகததுவெறுததாராய, கறபுடைமையாற சிநதிதத அளவிலே பாவநோயகுத தனமையாளைச செறுமெதாழிக; நீ வெஞசொற சொலலி அறியாமையுறறாய;

அது நீக்க இம்மடமயிற்சாயலை வந்திக்க *வாரென்று சொல்ல.

மேல்பரத்தை:—

எ௦-எரு. இது மனத்தக்க கோபாயிருந்ததோத தண்ணுள்ளே சொல்லி, மேல அமழுதுமகளிருள் ஒருத்தியை நோக்கி, அன்னாய! பகைவரைப் பகைவர் தொழுதல இளிவரவு அதனை நீ அறிந்திலைகாண; பெரியோய! அவ்வாறே மாற்றானை மாற்றாள் வணங்குதலும் பெருமையின்று என,

மேல தலைவி —

எசு - அ. கலவையாகிய மெல்லிய இனிய சொற்களை நீணிமற்பல அவைக்கணணுஞ் சொல்லி ஆடுதற்கு முழவுடனே வருவாய, நின்மேம்பாடு

* வாரென்று - வாவென்று; "வார டாவுனக் கியாது தானாதம மதன கேருமோ" (வி - பாரதம். வேத்திர. கஉ.)

(பி - ம்.)—1 தேடினா. 2மனத்தக. 3நீயலாய.

வந்த வழிநின்பான் மாயக் களவன்றேற்
றந்தானைத் தந்தே தருக்கு
* மாலை யணிய விலைதந்தான் மாதர்நின்
காலசிலம்பு கழற்றுவான் சால
வதிரலந் கண்ணிநீ யன்பனெற் கன்பன்
கதுவா வவன்கள்வன் கள்வினா னல்லேன்
எனவாங்கு
[1]வச்சிய மானே மறலினை மாற்றுமக்கு
நச்சினு ரீபவை நாடறிய நும்மவே

சொல்லவேண்டா; எக்தை எனக்கிட்ட இவேலையும் ஆரமுமாகிய பூண் நின்பால் வந்தவழி மாயத்தையுடைய களவன்றேல் நினக்கு இவை தந்தவனைக் காட்டித்தந்து பின்னை மேம்படு ; என,

மேல் பரத்தை:—

எகூ - அஉ. †அதிரக் கண்ணியை யுடையாய்! நீ சால அன்பு பூண்டவன் என்மாட்டு அன்புடையனுதலால் இவ்வலையும் ஆரமும் புணர்தற்கு

விலையாகத் தந்தான்; அவன் இவையேயன்றி ஈனே நின்காலவாகிய ‡சிலம்பு புகளேயும் கழற்றுந் தன்மையான்; அதனல் யான் கள்வியல்லேன்; அவன் கள்வன்; அவனைக் கதுவுவாயாக.

மேல், தலைமகற்கு வையை நீர் விழவு தான் கூறி, அதனுள் அணிநோக்கி வருவார் தம்முள் உவந்தவை காட்டிக் கூறியன கொண்டுகூறிய பாணன், பின்னும் ஒய்யப்போவானை (சக) என்பது முதல் இவ்வளவும் நிகழுந் தலை கூறி, அவ்வளவில் பரத்தையை வெகுளியாற் சொல்லியனவும் அத் தலைவியைக் கழறியனவும் கொண்டுகூறுகின்றான் :—

அரு. என வாங்கு - என்றப்பரத்தை கூறிய அவ்வளவிலே.

அச - ரு. வசிகரித்தலையுடைய மானே, மறுத்தலையொழி, நும்மை நச்சின காமுகர் நுமக்குத் தரும்பொருள்கள் காட்டிய நும்மனவே.

என்று பரத்தையைத் தணித்துப் பின் தலைவியை நோக்கி,

---

* 'மாலை யணிய' என்பது இடக்கரடக்கல்; "மாலைவாங்குஏ சாலுகம் தொடிக்கென" (சிலப். ரு: கசுக).

† அதிரல்*- மோசிமல்லிகை, காட்டு மல்லிகை (சிலப். கா : கருஎ உரை); புனலி: (முல்லை. ருக), புனலிப்பூ (குறிஞ். எரு. உரை)

‡ "சிலம்புள கொண்மென" (சிலப். கூ: எா) என்பது இங்கே கருதற்பாலது.

(பி - ம்.)— [1]பச்சியமானே, .

சேக்கை யினியார்பாற் செல்வான் மனையாளாற்
காக்கை கடிந்தொழுகல் கூடுமோ கூடா ,
தகவுடை மங்கையர் சான்றாண்மை சான்றா
ரிகழினுங் கேள்வரை யேத்தி யிறைஞ்சுவார்
நிகழ்வ தறியாது நில்லுநீ நல்லாய்
மகளிரை மைந்தற் றமர்புற்ற மைந்த
ரகலங் கடிகுவே மென்பவை யார்க்கானு
முடிபொரு ளன்று முனியன் முனியல்
கடவரை நிற்குமோ காமங் கொடியியலாய்
எனவாங்கு
இன்ன துனியும் புலவியு மேற்பிக்குந்
தென்னவன் வையைச் சிறப்பு

கொடியியலார் கைபோற் குவிந்த முகை
யரவுடன் றலைபோல் விரிந்த குலை
குடைவிரிந் தவைபோலக் கோலு மலர்
சுனைகழிந்து தூங்குவன நீரின் மலர்

அகூ - கூ. புணர்ச்சி இனிய பரத்தையர்பாற் சென்று அமர்வானை மனையாளாற் செல்லாமற் காத்தலும் சென்றானென்று நீக்கியொழுகலும் கூடுமோ? அவைகூடா; சாலபுடைமை மிககாராகிய கற்புடைமங்கையர் தம்மைக் கேளவரிகழினும் தாம் அவரை ஏத்தாநிற்பர்.

கூ0 - கூ௩. தாம் மயக்குற்றுப் பரத்தையரை விரும்பி அவரைச்சேர்ந்த மைந்தரகலத்தை இனித் தோயேமென்றிருத்தல் மங்கையர் யார்க்கும் முடிவுபோவதன்று; முனியற்பாலையல்லை, முனியற்பாலையல்லை.

அடுக்கு, விரைவுபற்றி வந்தது.

கூச. காமம் தக்குழி நிற்குமோ?

கூரு. என - என்று அவ்வணிநோக்கிவருவார் சொலல.

கூசு. இத் தன்மையவாகிய* துனியினையும் புலவியினையும் ஏற்கப்பண்ணும்.

கூஅ - கூஎ. குவிந்த காந்தள் முகைகளும் †அரவுவெகுண்டு படம் விரித்தலைபோல விரிந்த காந்தட்குலைகளும் அக்காந்தளாற் கோலப்படுஞ்

* துனி - முதிர்ந்தகலாம்; புலவி - இளையகலாம்; (திருக்குறள். கூ௩0௯ - பரி.)

† பெரும்பாண். ௩எக - ௩.

சினைவிரிந் துதிர்ந்தவிப் புதல்விரி போதொடு
மருவி சொரிந்த திரையிற் றுரந்து
நெடுமால் *சுருங்கை நடுவழிப் போந்து
கடுமா களி †றணைத்துக் கைவிடுநீர் போலு
நெடுநீர் மலிபுன னீண்மாடக் கூடற்
கடிமதில் பெய்யும் பொழுது
நாம மருடலு நட்பும் தணப்பும்

காமமுங் கள்ளுங் கலந்துடன் பாராட்டத்
தாமமர் காதலரொ டாடப் புணர்வித்தல்
பூமலி வையைக் கியல்பு.

என்பது பருவவரவின்கண் தலைமகளது ஆற்றாமைகண்டு தூதுவிடச் சென்றபாணன் தலைமகற்குக் கார்ப்பருவமும் வையை நீர்விழவணியும் கூறியது.

ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.
நல்லச்சுதனாரிசை.
பண் காந்தாரம்.

சுனையினின்றுங் கழிந்து வீழ்கின்ற நீரின் மலர்களும்,...........ப்பூக்களு மாகிய அருவிசொரிந்தனவற்றைத் திரையால் தள்ளிக்கொண்டு நெடிய பெரிய சுருங்கை கடுவாகிய வழியைப் போந்து பெருந்தன்மை மிக்க புல லைக் கடிமதில்சொரியும்பொழுது அப்புனலை கடுமாவாகிய களிறுகள் கையை எடுத்துவிடும் நீர்போலும்.

௬௦-௬௧. இவ்வாற்றால........புணர்தலும் பிரிதலுமாகிய இக காமத்தையும் இதற்குச்செருக்கினை விளைக்குங் கள்ளையும் உடன் விரவி மக ளிர்யாவரும்பாராட்டத் தாம் விரும்பின காதலரொடு புணராமோடு முன்பிரிந்தவரைக் கொண்டுவந்து கூட்டுதல் வையைக்கு இயல்பு. (௨௦)

"சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி" (சிலப். ௧௪. : ௬௫.)

அணைத்து - மேல் நோக்கி.

"இது புணர்ச்சி பிரிவென இருவகைப்படும்" (திருக்குறள், காமத்துப்பால், அவதாரிகை.)

இருபத்தொன்றாம் பாடல்.

செவ்வேள்.

ளர்ந்தனை, எரிபுரை யோடை யிடையிமைக்குஞ் சென்னிப்
பொருசமங் கடந்த புகழ்சால் வேழம்
தொட்டதை, தைப்பமை சருமத்திற் றாளியை தாமரை
துப்பமை துவர்நீர்த் துறைமறை யழுத்திய
வெரிநத் தோலொடு முழுமயிர் மிடைந்த
வரிமலி யரவுரி வள்புகண் டன்ன
புரிமென் பீலிப் போழ்புனை யடையல்
கையதை, *கொள்ளாத் தெவ்வர்கொண் மாமுத றடிந்து
புள்ளொடு பெயரிய பொருப்புப்புடை திறந்தவேல்
பூண்டதை, சுருளுடை †வள்ளி யிடையிடு பிழைத்த
‡ வுருளிணர்க் கடம்பி னொன்றுபடு கமழ்தார்
அமர்ந்தனை, புரையோர் நாவிற் புகழ்நல மூற்றி
நிரையே ழடுக்கிய நீளிலைப் பாலை

(இருபத்தோன்றும் பாடலுரை.)

க - உ. விளக்கத்தால் எரியையொத்த ஓடைகடுவேயிடைந்து விளங்குஞ் சென்னியை யுடைத்தாயவேழம்.

ரு - எ. தொட்டது, தாமரைத்தாளிற்கு இயைந்த பவழம்போலும் துவர்நீர்த்துறையிலே மறைய அழுத்திய சருமத்தால் தைத்தலமைந்த முதுகிற்றோலுடனே அதன் முழுமயிர் மிடைந்த பாம்புத் தோலைக் கீறின வாரையொத்த பீலிப்போழாற் புனைந்த அடையற் செருப்பு.

தாளியை தைப்பமை யென்பனவும் அடையலென்பதனோடு இயையும்.

அ. நின்னை மதியாத அவுணர் தமக்குத் துணையாகமதித்த மா.

கூ. புள் - அன்றில், புடை - பக்கம்.

க0 - கக. சுருளுதலையுடைய. இடையிட்டுத்தொடுத்த கடம்பம் பூவினையுடைய ஒன்றுபட்டு அலர்ந்த தார்.

கங. § ஏழு நிரையாக அடுக்கிய நீண்ட இலையையுடைய பாலை; என்றது, ஏழிலைப்பாலையை.

---

* கொள்ளல் - மதித்தல. †பரிபாடல், கச: உஉ. ‡பரிபாடல், ரு: அக.

§ மதாரத்றத்திற்கு உவமை கூறப்படும் பூக்களையுடைய எழிலைப்பாலை யும் இலைகடமும் சூழியும் கூறப்பெற்றமையின், பரங்குன்றம் யானைபோக உருவகஞ் செய்யப்பெற்றமை புலனாகின்றது.

யரைவரை மேகலை யணிநீர்ச் சூழித்
தரைவிசும் புனைந்த தண்பரங் குன்றம்
*குன்றத் தடியுறை யியைகெனப் பரவுதும்
வென்றிக் கொடியணி செல்வநிற் றொழுது
படுபொன் னெகிழத்து முத்தரிசென் றார்ப்பத்
† அடியி னடிபெயர்த்துத் தோளசைத்துத் தூக்கி
‡ மடிநிரு மகிழ்தட்ப வாடுவா டகைமையி
॥ துனையிலங் கஃகெனச் சிவந்த நோக்கமொடு
துணையணை கேள்வனைத் துனிப்பவ ளிலையு
§ நிழல்காண் மண்டில நோக்கி
யழல்புனை யவிரிழை திருத்துவாள் குறிப்பும்

௧௪-௫. அதனையுடைய அரைமலையாகிய (?) இலைகடத்தினையும் அருவியாகிய படாத்தினையுமுடைத்தாய்த் தரையின்கணின்று விசும்பையுற ஓங்கிய பரங்குன்றம்.

௧௬. இக்குன்றத்து அடியின்கணுறைதல் மறுபிறப்பினுமியைகவென

௧௭. வென்றியாற் கொடியை அலங்கரித்த செல்வ!

௧௮. ஒடவைத்த பொன்னாற் செய்த ॥சிலம்பில் முத்தாகிய அரி எங்குங்கேட்க ஆர்ப்ப.

௧௯. அடியினைத் துடியொலிக்கு இயைய.

௨0. அடுதெருவுண்ட மகிழ்ச்சி தடுப்ப ஆடுவாள் அழகுகாரணமாக

௨௨. துனித்தலாவது, ¶இவளழகு எமக்குங்கூட வியப்பாயிற்று, இனி இவற்குச் சொல்லவேண்டுமோவென உட்கொண்டு கேள்வன் தனையாய் அமராசித்தவும் அவனை வெகுளியிக்க நோக்கமொடு துனித்தல்.

௨௩-௪. இவளினும் எமக்கு அழகுண்டாயவழி இவனை நோக்கானென்று கருதிக் கண்ணாடியை நோக்கி அழலைபோல் அவிராநின்ற இழை.

பரிபாடல், ௧௫: ௩௫ - ௬.
† இப்பாடலின் அடி: ௬௦ - ௬௧; பு - வெ. கரந்தை. ௮ - பார்க்க.
‡ திருக்குறள், ௧௦௭௦.
§ நிழல்காண்மண்டிலம் - கண்ணாடி; (அகநா. ௭௧.)
|| "பரிமுடைச்சிலம்பு முத்துடையரியே" (சிலப். ௨௦: ௬௬.)
¶ சீவக. ௫௭௭, ௨௬௨௭; கம்ப. சூர்ப்பணகை. ௬௦.
(பி - ம்.) — [1] தனிமிலத்செல்லின்.

பொதிர்த்த முலையிடைப் பூசிச் சந்தன
முதிர்த்துப் பின்னுற வூட்டுவோள் விருப்பும்
பன்னூ றிவையிவை நினைப்பின் வல்லோ
னோவத் தெழுதெழில் போலு மாதடிந்
திட்டோய்நின் குன்றின் மிசை
மிசைபடு *சாந்தாற்றி போல வெழிலி
[1] மிசைபடு பக்க மிருபாலுங் கோலி
விடுபொறி †மஞ்ஞை பெயர்புட னாட
விரல்செறி தூம்பின் விடுதுளைக் கேற்ப
மூரல்குரற் றும்பி யவிழ்மல ரூத
யாணர் வண்டினம் யாழிசை பிறக்கப்

௨௫ - ௬. பொங்கின முலையிடத்தே சந்தனத்தைப் பூசியுதிர்த்து, நாற்றம் நிலைபெற்றவழி என்னைத்தழுவுமென்று கருதி அதனைப் பின்னும் பின்னும் ஊட்டுவாள்.

௨௭. மற்றும் இத்தன்மைய இத்தன்மைய பலமுறை நிகழ்கின்ற மகளிர் தொழில்களை நினைப்பின், கைவல்லானெழுதிய ஓவியத்து அழகு போலும்;

என்றார், அவ்வொரு தொழிற்கண்ணே நிற்றலான்.

௩௦ - ௩௨. மேல் எடுத்துக் கட்டப்பட்ட சாந்தாற்றிபோல எழிலி மிசையொலிக்கின்ற இடத்து இரண்டிறகையும்விரித்து விளங்கும் பொறி

யைபுடைய மயில்கள் எழுந்தாட.

௧௩. விரல் செறிந்து விடுகின்ற வங்கியத்தின் துளைக்கு இசைய.

௧௫. யாழினது இசையை மேன்மேலு... ....

* "நீல ஆலவட்டம் விரித்தாற்போலத் தன்கோலக் கலாவம் கொள விரித்து... இளமயிலாடுவது" (இறை. ௩ - உ. உரை). "நீலவாலவட்டத்தி னிறங்கொளக், கோதும் பீலிய கோடியர் குன்றின்மே, லாலு மாமழை நீண் முகி லார்த்தொறு, மாலு மாமயி லாலுமோர் பாலெலாம்" (சூளாமணி, நாடு. ௧௫.)

† " பாடின் னருவிப் பனிநீ ரின்னிசை, தோடமை முழவின் றுதைகுர லாகக்,...குரற் றூம்பொடு, மலைப்பூஞ் சாரல் வண்டியா ழாக, லின்ப லிமிழிசை கேட்டுக் கலிசிறந்து, ...மழைவள ரடுக்கத் தியலி யாடுமயில்" (அகநா. அஉ.)

(பி - ம்.)— 1இசைபக்கலிருபாலும்.

பாணி முழவிசை யருவிநீர் ததும்ப
வொருங்கு பரந்தவை யெல்லா மொலிக்கு
மிரங்கு முரசினான் குன்று
தாழ்நீ ரிமிழ்சுனை நாப்பட் குளித்தவன்
மீநீர் நிவந்த விறலிழை கேள்வனை
1 வேய்நீ ரழுந்துதன் கையின் விடுகெனப்
2 பூநீர்பெய் வட்ட மெறியப் புனைபெரு
தருகிலே நீரி னவடியர் கண்டு
கொழுநன் மகிழ்தூங்கிக் 3கொய்பூம் புனல்வீழ்ந்து
தழுவுந் தகைவகைத்துத் தண்பரங் குன்று
வண்டார் பிறங்கன் மைந்தர் நீவிய
தண்கமழ் சாந்தந் 4நைஇய வளியுங்
கயல்புரை கண்ணியர் கமழ்துக ளுதிர்த்த
புயல்புரை கதுப்பக முளரிய வளியு
முருளிணர்க் கடம்பி *னெடுவேட் கெடுத்த

௧௬. † பாணியென்னும் தாளத்தையுடைய முழவிசைபோல.

௧௭. இவ்வாற்றால் தம்முள் வேறுபட்டன பலவும் ஒருங்கொலிக்கும்.

௩௧ - ௪௫. நீரொலிக்கின்ற ஆழ்ந்த சுனைக்கண்ணே மூழ்கி அவ்விடத்து நீர்மேலெழுந்த விறலிழை கரையினின்ற கேள்வனைப் புணையாகிய வேயை நீரில் அழுந்துகின்ற தன்மையின்கட் டருகவென அவன் அதனைக்கொடாது அரக்குநீர்கரந்த வட்டை எறிதலாற் புணைபெறாது அவள் அருவிலையான நீரிற்படுகின்ற துயரத்தைக்கண்டு கொழுநன் இரங்குற்றப் பின் அந்நீரின் கண் வீழ்ந்து தழுவும் தன்மையினையுடைத்து.

௪௬. பிறங்கற்கண்.

௪௬ - ௭. சந்தனத்தைத் தடவிப் புலர்த்துங் காற்றும்.

௪௮ - ௯. கமழ்தாதுதிர்த்த கதுப்பகத்தை வடுபுக்கு அசைதந்த காற்றும்.

௫௦ - ௫௧. கடம்பின்கணமேவிய நினக்குப் பூசைக்கட்காட்டும் பாத்திரத்தெடுத்த கமழ்புகையூடு நுழைந்த காற்றும்.

௫௦. நெடுவேள், முன்னிலைப்பெயர்.

---

* பரிபாடல், ௧௪: ௨௦

† பாணி - ஒரு தாளத்தின் முதல் எடுக்கும் காலத்தைத் தன்னிடத்தேயுடையது (கலி. ௧௨, ௪.)

*(பி - ம்)— 1வேய்நீர்த் தன்மையிற் புனையவை விடுகென. 2பூநீர் செய். 3கொய்பூநீரமபுனல் வீழ்ந்து. 4தைஇவவளிவளியும்.

முருகு கமழ்புகை நுழைந்த வளியு
*மசும்பு மருவி யருவிடர்ப் பரந்த
பசும்பூட் சேஎய்நின் குன்றநன் குடைத்து
கண்ணொளிர் திகழட ரிடுசுடர் படர்கொடி மின்னுப்போ
லொண்ணகை தகைவகை நெறிபெற விடையிடை யிழைத்தி
செண்ணிகைக் கோதை கதுப்போ டியல [யாத்த
மணிமரு டேன்மகிழ் தட்ப வொல்கிப்
பிணிநெகிழப் பைந்துகி னேக்கஞ் சிவப்பூரப்
பூங்கொடி போல நுடங்குவா ளாங்குத்தன்
சீர்தகு கேள்வ னுருட்டுங் துடிச்சீராற்
கோடணிந்த முத்தார மொல்க வொசிபவளே

ராண்ட யசைய வணியசையத் தானசையும்
வாடை யுளர்கொம்பர் போன்ம்

ருஉ - ந. இடையறதொழுகும் அருவி அரிய விடரின்கண்ணே பரந்த நின்குன்றம் உடைத்து.

சஎ - ருரு. பலவகை நறுநாற்றமுடைமை கூறினவாறு.

ருச - சு. இடுசுடர் பரந்த கொடிமின்றுப்போற் கண்ணிற்கு ஒளிர்ந்த திகழாகின்ற அடராலே ஒண் ....அழகும் செறிப்பும் இடையிடை பெறச் செய்துயாத்த தொழிலையுடைய.

மின்னுப்போற் கோதையெ..வியையும்.....................

ருச. ஒளிர்திகழ், வினைத்தொகையடுக்கு.

ருடு. அக்கோதை கதுப்போடசைய.

ருஎ - அ. மாணிக்கத்தையொக்கசிவந்த .. ..கள்ளை நுகர்ந்த மகிழ்ச்சி தடுப்பப் பசுமையையுடைய துகிலுடை செகிழ.

ருஎ - சுந. கள்ளுணா...... .....ராக்க நடக்குவாளாய்த் துடிச்சீரின் கண்ணே மூலைக்கணணிந்த முத்தாரமசைய ஆடுவாளது அழகு, வாடையா லுளரப்பட்டு ஆடையசையவும் அணியசையவும் அசையுங் கொம்பருண்டாயின் அதனழகையொக்கும்.

ருக. ஆங்கு - அசை.

பரிபாடல், அ: கஉஅ - ௬0.

வாளி புரள்பவை போலுந் துடிச்சீர்க்குத்
தோளும் பெயர்ப்பவள் கண்
மாறம ரட்டவை மறவேல் பெயர்ப்பவை
யார்திரு தோளவை வறுமுகம் விரித்தவை
நன்றமர் ஆயமோ டொருங்குநின் னடியுறை
1 மின்றுபோ லியைகெனப் பரவுது

மொன்றூர்த் தேய்த்த செல்வநிற் றொழுதே.

கடவுள் வாழ்த்து.

நல்லச்சுதனார்பாட்டு.

கண்ணகனாரிசை.

பண் காந்தாரம்.

---

௬௪ - ௫. சீர்க்கு இசையத் தோளைப் பெயர்ப்பவள் கண் அம்பு புடை பெயர்வன போலும்.

என்றிவ்வாற்றான் மலைச்சிறப்புக்கூறி மேல்வாழ்த்தி முடிக்கின்றார்:—

௬௬. மாற்றாரை அமரின்கட்கொன்ற படையை;

௬௭ - ௭௦. எமக்கு விரும்பிய சுற்றத்தோடுகூடி நின் அடிக்கண் உறைதல் இன்று போல என்றும் இயைகவென்று பரவுதும். (௨௧)

(பி - ம்.)— 1 இன்றுபொலிகென.

இருபத்திரண்டாம் பாடல்.

வையை.

ஒளிறுவாட் பொருப்ப னுடல்சமத் திறுத்த
களிறு நிரைத் தவைபோற் கொண்மூ நெரிதர
*வரசபடக் கடந்த வானுச் சிற்றத்தவன்
† மூரசதிர் பவைபோன் முழங்கிடி பயிற்றி
யொலிங்கா ருடன்றவன் ருனை.வில்விசை
‡ விடுங்கணை யொப்பிற் கதழுறை சிதறூஉக்
கண்ணொளி §ரெஃகிற் கடிய மின்னியவன்
வண்மைபோல் வானம் பொழிந்தநீர் மண்மிசை
யானுது வந்து தொகுபீண்டி மற்றவன்
ருனையி னூழி...... ...தாவூக் கத்திற்
போன நிலமெல்லாம் போரார் வயல்புகுத
....நீக்கி படு...............
கான மலைத்தரை கொனறு மணல பினறி
வான மலைத்த...வ.............. ....
......லைத்தவ மணமுர செறிதரத்
தானைத் தலைத்தலை வந்துமைந் துற்றுப்
பொறிவி யாற்றுறி துவர்புகை சாந்த
மெறிவன ||வெக்குவ ¶வீரணிக் கேற்ற

(இருபத்திரண்டாம் பாடலுரை.)

கஅ - க. ......யகறவு.

---

* "அரசுபட." (மதுரை, கஉஅ.)

† "கைவண் செழிய, ஞலங் காாத் தமர்கடங் துயர்த்த, வேலினும் பல்லூழ் மின்னி மூரசென, மாயிரு விசும்பிற் கடியிடி பயிற்றி" (அகநா.

கஎரு) ; "நிடதகா டளிக்கு, மன்னர் மன்னவன் மண்டமர் கடந்தவொள் வேலின், மின்னி யாங்கவன் மூரசென விண்ணிடை யதிர்ந்து" (நைடதம்.

மாட்டு. உ.)

‡ "பெயலுழக் கணேசிதறி" (மதுரை. கஅா.)

§ "செல்வக் கடம்பமர்ந்தான் வேண்மின்னி" (ஐந்திணையைம்பது, க.)

‖ எக்குதல் : பரிபாடல், கசு : சுரு.

¶ ஈரணி : ஷை. சு : உசு ; எ : சுக.

21

நறவணி பூந்துகி லன்பல வேந்திப்
பிறதொழின...ம் பின்பின் றொடரச்
செறிவினைப் பொலிந்த செம்பூங் கண்ணிய
ரீரமை வெட்சி யிதழ்புனை கோதையர்
தாரார் முடியர் தகைகெழு மார்பினர்
மாவுங் களிறு மணியணி வேசரி
காவு நிறையக் கரைநெரி பீண்டி
வேலாற்று மொய்ம்பனின் விரைமல ரம்பினோன்
போலாற்று முன்பிற் புனைகழன் மைந்தரொடு
தாரணி மைந்தர் தவப்பயன் சான்மெனக்
காரணி கூந்தல் கயற்கட் கவிரிதழ்
வாரணி கொம்மை வகையமை மேகலை
யேரணி யிலங்கெயிற் றின்னகை யவர்
சீரணி வையைக்,கணிகொல்லோ வையைத
னீரணி நீத்த மிவர்க்கணி கொல்லெனத்
தேருநர் தேருங்காற் றேர்தற் கரிதுகாண்

கக. அணி - ஆபரணம் ....

உ0. பின்பின் - பின்னுமெந்தா — முதலாய் .

உக - உ. மகுடர், செறி - த தொடைத்தொழிலாற்பொலிந்த .... மாலையராய் எட்டணமைபமைந்த ....சக .. ..கோதையராய்.

உந. மைந்தர், தாரார்ந்த முடியாராய் சிறந்த மாலை பொருந்திய மார்பினராய்.

உச. வேசரி - கோவேறுகழுதை.

உரு. நெரிய மிடைதி ....காவின்கணிறைய.

௨௬ - ௮. மேற்போகாச் செய்யும் மொய்ம்பினையுடையோனாகிய முருகனைப்போல ஆற்றலொடு கூடிய வலியினையும் புகைகொடியையுமுடைய மைந்தரும் விரைமலரம்பினோனாகிய காமனைப் போன்ற தாரையும் அழகினையுமுடைய மைந்தரும் செய்த தடத்து ... பெரிதெய்துங்கவ்வாறு கூடி.

௨௮. கணி - முருகு.

௩௦. கொம்மை - இளமுலை. வட்ட வடிவாகக் கோத்தமேகலை.

சார்ச்சிமள (௨௯) என்னும் வினையெச்சம் ..இனிய நகையினையும் (௩௪) உடையவென இரண்டாவதனொடு விரிந்த பெயரெச்ச வினைகொண்டது.

---

* " அருந்தடமார்த்தியார் நுகர்ச்சிப்போ லணிகொள " (கலி. ௩௦)

மாமும் வையையுஞ் சேர்கின்ற கண்கவின்
மண்கணை முழவி னின்க ணிமிழ்விற்
கெதிர்வ பொருவி......மேறுமா றிமிழ்ப்பக்
கவர்தொடை நல்யா ழிமிழக் காவிற்
*புகர்வரி வண்டினம்*பூஞ்சினை யியிர
லூதுசீர்த் தீங்குழ லியம்ப மலர்மிசைத்
தாதூது தும்பி தவிர்பல வியம்ப
......துடிச்சீர் நடத்த வளிநடன்
மெல்லிணர்ப் பூங்கொடி மேவர நுடங்க
வாங்கவை தத்தந் தொழின்மாறு கொள்ளுந்
தீம்புனல் வையைத் †திருமருத முன்றுறையாற்
கோடுளர் குரற்பொலி யொலிதுய லிருங்கூந்தல்
..........................புரைதீர் நெடுமென்
றோடாழ்பு தழைமலர் துவளா வல்லியி

---

௧௨ - ௫. அவ்விருதிறத்தாரையும் கரையையும் வையையையுஞ் சேர்கின்ற கட்புலனாகிய அழகு சேர்தற்கு அரிது.

௧௫, காவென்பது மூங்கிலையனை.

௨௪ - ௭. ...ார்ச்சடையையுடைய முழவின் இனிய கண்ணின் இமிழ்

அந்கு எதிரே ... கட்டம்பிர் ....மாரதினகண் உருமேற மாறுய்முடிக்க.

௩அ. கவர்தொகட்ட . திரும்பப்பம் பாலைக்கோவை.

௩௯. பூக்களையுடைய சிலைக்கண்ணே இமிர.

தானதி... ....ளமகவிரா,.................ந்த.

௪௦. வளியாகியடைன்.

. இவ்வாற்றான் ஆம் டுள்ள.................................ஞென்றேடொன்று மாற கொள்ளு நதி.......................

௪௯. கொத்துக்களாற் பொலிந்து தழைத்து அசைகின்ற கரிய கூந் தலையுடைய.

௪௭ - அ. பொருந்திய விரை......தோன்றிற்றுழ்ந்து தழையும்........ ...கொடி.....................

* சீரிடமென்பது வாய்த்த இடமென இறந்தகால வினைத்தொகை யாமெனப்பொருள் கூறி "புகர்வரிவண்டு" என்னும் இப்பகுதியை எடுத் துக்காட்டிப் புகர்த்த வரிவண்டெனப் பொருளும் எழுதியிருக்கின்றனர் திருக்குறள், நுண்பொருண்மாலை, ௬௨௪; (செந்தமிழ் தொகுதி - எ; பக்கம். ௧௪௯.) † பரிபாடல், எ: அ௩; ௧௧: ௩௦.

வீடாழ்பு நோக்கை *நித்தில் வரிச்சிலம்பு†

௪௯, நீண்டு தாழ்ந்தநோக்கல் உள்ளிடுசித் திலத்தினையுடைய சிலம்பு. வடாதமாலை...லை நுடாதகரவு, வெளிப்படை.

நறவால் இனிதாகமகிழ்ந்து கணவனாயத்துநின்ற தங்காதலனை, தாங் கடாக்கள், தவிராத தவிராது, செல்லும்புனல் ஈர்த்தீர்த்துக்கொண்டு செல்ல மிக ஒழுகுவானைத்தன் மார்பத்து அணைத்து நீக்குதற்குரிய கைகளுள் ஒரு கைதாங்கத் தோண்மேல் வைத்து மற்றைசகையால்நீரை நீக்கத் தள்ளி வருவான்.... ..

..........மெடுத்தவன்பறுமென்னுமும்மை இசைநிறை.

கலிஇ - கலாய்த்து. தேற்றுதல - வெகுளி நீக்குதல். அக்கங்கைநீர்க்கு நடுவே யென்றதனால், வெகுண்ட து பு...... .....யாயிற்று.

புங்கவம் - ஏறு. இணைப்பிலர்கட் சேராமைப் பொருட்டாறுடை...... ....வல்குற்கலங்காரமாகாத வேறோரழகுடனே... ......வனீ ஈர்த் துக்கோணடாமத்தைப்பொருத்த. எமக்கு அவலத்தைச்செய்ய.

அடுத்தடுத்தென்னு மடுக்கு அவள் துயரமிகுதியும் அதற்கு ஆயம் ஒரு செயலின்றி நின்றமைய....... .

... ..கொளவைத்தபொழுது எவ்விடத்தும் கடிப்பிடுகின்ற துடியினது ஒலிகே ! .....   *   *   *

(உஉ)

---

* பரி. உக: கஅ, சிலப். உ௦ : ௬எ

† இத்தட் பகுதியின் பிறபு இருக்கவேண்டிய ஓரேடு பண்டைக்காலத் திலேயே சிதைந்துபோய்விட்டமையால, இத்தப் பாடலின் பிற்பகுதியும் இதன் உரையின் முற்பகுதியும் தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை.

‡ எழுபது பரிபாடல்களுள் தொடர்ச்சியாக எனக்குக் கிடைத்த மூலமும் உரையும் இவ்வளவே.

மூலமும் உரையும் தொடர்ச்சியாக இருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் காணப்படாமல் பண்டையுரையாசிரியர்களாற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள்களிலிருந்தும் புறத்திரட்டிலிருந்தும் தெரிந்த பரிபாடல்கள்.

திருமால்.

*வானா ரெழிலி [1]மழைவள ரந்தத
தேனார் சிமைய மலையி னிழிதந்து

† நான்மாடக் கூட லெதிர்கொள்ள வாஞ
மருந்தாகும் தீநீர் மலிதுறை மேய
‡ இருந்தையூ ரமர்ந்த செல்வநின்
திருந்தடி தலையுறப் பரவுதும் [2]தொழுது (இது தரவு.)
ஒருசார், அணிமலர் வேங்கை மராஅ மகிழம்
பிணிநெகிழ் பிண்டி [3]நிவந்துசேர் போங்கி
மணிநிறங் கொண்ட மலை
ஒருசார், தண்ணறுந் தாமரைப் பூவி னிடையிடை
[4] வண்ண வரியிதழ்ப் போதின்வாய் வண்டார்ப்ப
விண்வீற் றிருக்குங் கயமீன் விரிதகைபெற
கண்வீற் றிருக்கும் [5]கயம்
ஒருசார், [6]சாறுகொ ளோதத் திசையொடு மாறுற
உழவி ளோதை பயின்றறி விழந்து

---

* இப்பாடல், தொல்காப்பியம் செய்யுளியல், சூ. ௧௨௪ - பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியருரையிற் காட்டப்பட்டது.

† "நான்மாடக் கூடல் மகளிரு மைந்தரும்" (கலி. ௯௨) என்பதும், 'நான்கு மாடம் கூடலின் நான் மாடக் கூடலென்றாயிற்று; அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; இனிக் கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்றுமாம்' என்னும் அதன் விசேடவுரையும், "கன்னிதிரு மாலகாளி யீசனாகக்கூ கடிமதில்சூழ் மாமதுரை" (திருவால. பயன் முதலியன.) என்பதும் அறியத்தக்கன.

‡ இருந்தையூர், ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார் கோயிலென்ப, (சில: ௧௮: ௪. அரும்பதவுரை) சங்கப்புலவர்களின் பெயர்களுள், இவ்வூரை அடுத்த பெயர்களாக இருந்தையூர்க்கருங்கோழி மோசியார், இருந்தையூர்க் கொற்றன் புலவனென இரண்டு பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

(பி - ம்.)— [1]மழைவளத்தகத [2]தொடுதே. [3]சிவந்து [4]வண்டேன் வரி. காவல், [6]சோறுகளோதத்திரையென.

[1] திரிகரு மார்த்து ஈரெரு மீண்டித்
திருநயத் தக்க வயல்
ஒருசார், *அறத்தொடு வேதம் [2]புணர்தவ முற்றி
† விறற்புகழ் நிறப்ப விளங்கிய கேள்வித்
திறத்திற் றிரிவில்லா வந்தண ரீண்டி
யறத்திற் [3]றிரியா பதி

(இவை நான்கும் கொச்சகம்.)

ஆங்கொருசார், உண்ணுவ பூசுவ பூண்ப வுடுப்பவை
மண்ணுவ மணிபொன் மலைய கடல
பண்ணிய மாசறு பயந்தரு காருகப்
புண்ணிய வணிகர் புனைமறு கொருசார்
விளைவதை வினையெவன் மென்புல வன்புலக்
களமரு ழுழவர் கடிமறுகு பிறசார்
ஆங்க, அனையவை நல்ல நனிகூடு மின்ப
மியல்கொள நண்ணி யவை

(இது கொண்டுநிலை.)

வண்டு பொரேரென வெழ
வண்டு பொரேரென வெழூஉங்
கடிப்புகு வேரிக் [5]கதவமிற் றோட்டிக்
கடிப்பிகு காதிற் கனங்குழை தொடர
[6] மிளிர்மின் வாய்ந்த விளங்கொளி [7]நுதலா
ரூர்களிற் றன்ன [8]செம்மலோரும்
வாயிருள் பனிச்சை வரிசிலைப் புருவத்
தொளியிழை யொதுங்கிய வொண்ணுத லோரும்
புலத்தோ டளவிய புகழணிந் தோரு
நலத்தோ டளவிய [9]நாணணிந் தோரும்

பதிற்றுப்பத்து, [illegible] ; பு - வெ. [illegible]
† "மண்ணுணப் புகழ்பரப்பியும்" (புறநா. [illegible]).

‡ "எஞ்ஞான்று மெங்கணவ ரெந்தோண்மேற் சேர்ந்தெழினு, மஞ் ஞான்று கண்டேம்போ னாணுதுமால்" (நாலடி. கற்புடை. ரு.)

(பி - ம்.)— 1திரிதருமாரித் தகைகரு. 2புரைதவும். 3திரியாப்ப,?. 4 ஆங்கு. 5கதர்வ:பிற். 6மின்மினிவாய்த்த. 7தகலாளுர். 8செம்ம லோருமல்வாய்.

*விடையோ டிகலிய விறனடை யோரு
நடைமட 1மேவிய நாணணிந் தோருந்
† 2 கடனிரை திரையிற் கருநரை யோருஞ்
3 ‡ சுடர்மதிக் கதிரெனத் தூநரை யோரு
மடையர் குடையர் புல்கயர்பூ வேந்தி
யிடையொழி வின்றி யடியுறையா ரீண்டி
விளைந்தார் வினையின் விழுப்பயன் றுய்க்குந்
துளங்கா விழுச்சீர்த் துறக்கம் 4புரையு
மிருகே ழுத்தி யணிந்த வெருத்தின்
வரைகெழு செல்வ னகர்
வண்டொடு தும்பியும் வண்டொடை யாழார்ப்ப
விண்ட 5கடகரி மேகமொ டதிரத்
தண்டா வருவியோ டிருமுழ வார்ப்ப
வரியுண்ட கண்ணரோ டாடவர் கூடிப்
புரிவுண்ட பாடலோ 6டாடலுந் தோன்றக்
கூடு நறவொடு 7காமமகிழ் விரியக்
கூடா நறவொடு காமம் விரும்ப
வினைய பிறவு மிவைபோல் வனவு
மனையவை யெல்லா மியையும் புனையிழைப்
பூமுடி நாகர் நகர்

(இவையும் கோச்சகம்.)

மணிமரு டகைவகை 8நெறிசெறி யொலிபொலி
யவிர்நிமிர் புகழ்கூந்தற்

பிணிநெகிழ் [9]துணையிணை தெளியொளி [10]திகழ்ஞெகிழ்
தெரியரி மதுமகிழ் பரிமலர் மகிழுண்கண் வாணுதலோர்
§ மணிமயிற் றொழில்வெழி [11]லிகன்மலி திகழ்பிறி
திகழ்கடுங் கடாக்களிற் றண்ணலவரோ

---

* "செல்லு மழுவிடைபோற் செம்மாந்து" (நளவெண். சுயம். கருசு.)

† பரிபாடல்: கo : உஉ.

‡ "நிலவு தூற்றமன்ன பிதலை கெடுந்தவர்" (கூர்ம. அனுக்கி. ௩௧)

§ "கடைமயிலே" என்பதற்கு 'மணிமயிற்றமொழில்' என்பது மேற்கோள்; (பிரயோக. ௩. ௬௨ - உரை.)

(பி - ம்.)— 1மேவுகாணிழந்தோரும். 2கடறுவை. 3தொடர்ழதி. 4புரைதரவிரு. 5கடதடமேகம் 6ஆழுங்தாமற. 7காமமுகிழ். 8செறிசெறிமொலிபொலி. 9துணையிணை. 10திகழுபு. 11இகலிமலி திகழவிழ.

டணிமிக வந்திறைஞ்ச [1]வல்லிகப்பப் பிணிநீங்க
நல்லவை யெல்லா [2]மியைதரும் தொல்சீர்
வரைவாய் தழுவிய கல்சேர் கிடக்கைக்
குளவா யமர்ந்தா னகர்

*(இது முகேயல்.)

திகழொளி முந்நீர் கடைந்தக்கால் வெற்புத்
[3]திகழ்பெழ வாங்கித்தரு சீர்ச் [4]சிரத் தேற்றி
மகர மறிகடல் வைத்து நிறுத்துப்
புகழ்சால் சிறப்பி னிருதிறத் தோர்க்கு
மமுது கடைய விருவயி னுநைகி
மிகாஅ [5]திருவட மாழியான் வாங்க
வுகாஅ வலியி * [6]னொருதோழங் கால
மறாஅ தணிந்தாருந் தாம்
மிகாஅ மறலிய மேவலி யெல்லாம்

புகாஅவெதிர் பூண்டாருந் தாம்
மணிபுரை மா †மலை ஞாறிய ஞால
மணிபோற் பொறுத்தாருந் தாஅம் பணிவில்சீர்ச்
செல்விடைப் பாகன் திரிபுரஞ் செற்றுழிக்
கல்லுயர் சென்னி ‡இமயவில் நாணாகித்
தொல்புகழ் தந்தாருந் தாம்

(இவையும கோச்சகம.)

அணங்குடை யருந்தலை யாயிரம் விரித்த
கணங்கொள் சுற்றத் தண்ணலை வணங்கி
நல்லடி யேத்திநிற் பரவுதும்
|| [8]எல்லேம் பிரியற்கெஞ் சுற்றமொ டொருங்கே.

(என்பது ஆசிரியச் சுரிதகம்.)

---

* தோழம் - ஒருபேரெண், "உடாணற கரிய நஞ்சை யுண்டு வொரு தோழந்தேவர், விணணிற் பொலிய வமுத மளித்த விடைசேர் கொடியண்ணல்" (திருப்புறவம், ஞான. தே.)

† "மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து." (மதுரை. ௪.)

‡ பரிபாடல், ரு : உ௪ - உரை கலி. ௩௮.

§ வேடி. ௧ : ௧.

|| இவ்வடி, தொல், பெயர், ௫ - ௩௨ - ௧, செய. ௫. ௧௨௧ - பேர் மேற்கோள்.

* (பி - ம்) — [1]வல்லமிகைப்ப. [2]மேயதரும். [3]திகழவெழ. [4]சிரத்தொறதி. [5]விருபடம். [6]தோளைக்கால. [7]அன்னவணக்குடை. [8]எல்லாம்பிரியற்க வெஞ்சுற்றம்.

வையை.

---

*மாரிஎன் தோன்றுமை மலி [1]பெய நலஇ
யேமநீ செழில்வான மிகுததரும் பொழுதினை

ஞகரீன் மணிவரை நறுமலர் பலவிரைஇக்
காமரு வையை கடுகின்றே கூடல்
நீரணி கொண்டன்று வையை யெனவிரும்பித்
தாரணி கொண்ட வுவகை தலைக்கூடி
[2] யூரணி கோல மொருவ ரொருவரிற்
சேரணி கொண்டு நிறமொன்று வெவ்வேறு
நீரணி கொண்ட சிறையணி யங்காடி
[3] யேரணி கொண்டா [4]ரியல்
கைபுனை தாரினர் கண்ணிய
ரையெனு மாவிய ராடையர்
† நெய்யணி கூந்தலர் பித்தையர்
மெய்யணி யானை [5]மிசையரா யொய்யென த
தங்காச் சிறப்பிற் றளிரியலார் [6]செல்லப்
பொங்கு புரவிப்புடைப் போவோரும் [7]பொங்குசீர்
வையமூர் தேரு [8]மமைப்போரு மெவ்வாயும் •
பொய்யாம்[9]போ யென்னுப் புடைகூட்டிப்போவார்
மெய்யாப்பு மெய்யா ரூடுவார் வையத்துக்
கூடுவா ரூட லொழிப்பா ருணர்குவா
ராடுவார் பாடுவா ரார்ப்பார் நகுவார்நக்
கோடுவா ரோடித் தளர்வார்போ யுற்றவரைத்
தேடுவா ரூர்க்குத் திரிவா ரிலராகிக்
கற்றருங் கல்லா தவருங் கயவரும்

---

* இப்பாடல், தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், சூ. 118-இளம்பூரண ருரையிற்கண்டது. இதன் முதலடியின் பொருளும், "நீர்பரக் தொழுகலி விலங்கா ணலரே" (குறுந். ௩௰௩) என்பதன்பொருளும் ஒத்துள்ளன

† இப்பாட்டில் ௮௫ - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(பி - ம்.)— [1]பெயணிலைஇ. [2]வாரணி. [3]பேரணி. [4]இகல். [5]மிசைச் கொண்டொய்யென. [6]சொல்லப். [7]பொங்குநீர். [8]அமைவோருமெய்வாயும். [9]பொய்யென்னுப்புனைபடை கூட்டிப் போவார்மெய்.

பெற்றாரும் *பெற்றாற் பிழையாத பெண்டிரும்
பொற்றேரான் றானும் பொலம்புரிசைக் கூடலு
முற்றின்று வையைத் துறை
துறையாடுங் காதலர் தோள்புணை யாக
[1] மறையாடு வாரை யறியார் மயக்கிப்
பிறையேர் நுதலிய ரெல்லாருந் தம்மு
ணிகழு நிகழ்ச்சி யெம்பாலென் றாங்கே
யிகல்பல செல்வம் விளைத்தவட் கண்டிப்பா
[2] லகலல்கும் வையைத் துறை
காதலான் மார்பிற் கமழ்தார் புனல்வாங்கி
யேதிலாள் கூந்த லிடைக்கண்டு மற்றது
தாதாவென் றாளுக்குத் தானே [3]புறன்றந்து
வேய்தந்த தென்னை விளைந்தமை மற்றது
நோதலே [4]செய்யே னுணங்கிழையா யிச்செவ்வி
போதலுண் டாங்கொ லறிந்து புனல் [5]புணர்த்த
தோஒ பெரிதும் வியப்பு
நயத்தக்க பூப்பெய்த காமக் கிழமை
நயத்தகு நல்லாளைக் கூடுமா கூடு
[6] முயக்குக்குச் [7]செவ்வி முலையு முயக்கத்து
[8] நீரு மவட்குத் துணைக் [9]கண்ணி நீர்விட்டோய்
நீயு மவட்குத் துணை
பணிவி லுயர்சிறப்பிற் பஞ்சவன் கூடன்
மணியெழின் மாமேனி முத்த முறுவ
லணிபவளச் செவ்வா யறங்காவற் [10]பெண்டிர்
மணியணிந்த [11]தம்முரிமை மைந்தரோ டாடித்
தணிவின்று வையைப் புனல்
புனலூடு போவதோர் பூமாலை கொண்டை
யெனலூழ் வகையெய்திற் றென்றேற்றுக் கொண்ட

புனைவூடு [12]ஊடறியப் பூமாலை யப்பி
யினைவரை செஞ்சிலைக்கண் செய்யுங் கனல்புடன்

நீர்கமினி, உக ; திருக்குறள், ருஅ.

*(பி - ம்.)— [1]மறைபாவோரை. [2]அகலக்குற்பையேய்த்தது. [3]புனல்த்து. [4]செய்தே. [5]புணர்த்ததொன்தே. [6]மூயக்கக்கு. [7]செல்வம். [8]சீரும் [9]வினீர். [10]பெணடா. [11]தமமூனிமை. [12]காடியறியப்.

கூடாமு ஹுடல் கொடியதிறம் கூடினு
ஹுடாளோ [1]ஊர்த்தலர்வந் தூர்ந்து
எனவாங்கு
ஈப்பா *படுநரூக் கொண்டதில் யாறெனப்
† பார்ப்பா ரொழிந்தார் படிவு
மைந்தர் மகளிர் மணவிரை [2]தூவிற்றென்
றந்தணர் [3]தோயல ராறு
வையைதே மேவ வழுவழுப் [4]புற்றென
வையர்வாய் பூசுறு ராறு
[விரைபிரை விரைநுரை கரையழி பிழியூரலூர்தரும்புனல்
கரையொடு கடலிடை வரையொடு கடலிடை நிரைநிரை நீர் [தருதுரை
துரையுடன் மதகுதொ றிழிதரு புனல் கரைபுரளிய [செலுமறிவுடன்
புகுமளா [5]வளவியலிசை சிறைதணி வின்று வெள்ளமிகை
வரைபலபுரை யுயர்கயிறணி பயிறொழின்
மணியணி யானைமிசை மைந்தரு மடவாரு
நிரைநிரை குழீஇயின ருடன்சென்று]
குருமணி யானை யியறேர்ப் பொருநன்
‡ திருமருத முன்றுறை முற்றங் குறுகித்
தெரிமருதம் பாடுப பிணிகொள்யாழ்ப் பாணர்
பாடிப் பாடிப் பாய்புன
வாடி யாடி யருளியவ

சூடி யூடி யுணர்த்தப் புகன்று
கூடிக் கூடி மகிழ்பு மகிழ்பு
தேடித் தேடிச் சிதைபு சிதைபு
* சூடிச் [6]சூடித் தொழுது தொழுது
[7] மழுபொடு நின்ற மலிபுனல் வையை

* அடிகளு : பரிபாடல், உக : உ௦.

† ஷை. கு : சச - ௫.

‡ ஷை. எ : அ௩ ; கக : ௬௦ ; உஉ ; ச௫.

(பி - ம்.)— [1]ஊர்த்தலர் தூக்கு. [2]பூசிற்றென்று. [3]தூவலரிசு. [4]உற்றன்னையர். [5]வளையலிற்சிறை. [6]சூடிக்கைதொழுது. [7]மிழுதொடு சென்ற.

விழுதகை நல்லாரு மைந்தரு மாடி
யிமிழ்வது [1]போன்றநின் னீர்குணக்குச் சான்றீர்
முழுவது மிச்சிலா வுண்டு
சாந்துங் கமழ்தாருங் கோதையுஞ் சுண்ணமுங்
கூந்தலும் பித்தையுஞ் சோர்ந்தன பூவினு மல்லாற்
சிறிதானு நீர்சிறந் தோன்றாதில் வையையாறு
மழைநீ ரறுகுளத்து வாய்பூசி யாடுங்
கழுநீர மஞ்சனக் குங்குமக் கலங்கல்
வழிநீர் விழுநீர வன்று வையை
வெருவரு கொல்யானை வீங்குதோள் மாற
னுருகெழுகூட லவரோடு வையை
வருபுன லாடிய தன்மை பொருவுங்கா
லிருமுந்நீர் வையம் [2]படித்தென்றா யானூர்க்
கொருநிலையு மாற்ற வியையா வருமரபி
னந்தர வானியாற் றாயிரங் கண்ணினோ

ளிந்திர ளுடுங் தகைத்து.

(பி - ம்.)— [1]போர்தயினனிகானகுணக்குச். [2]பிடித்து.

மன்னுனர் [1]திசைக்கு முழவொடு கொண்டதோள்
[2] கண்ணு துடன்வீழுங் காரிகை கண்டோர்க்குத்
தம்மொடு நிற்குமோ நெஞ்சு.

என்பது, பரிபாடல்; வெள்ளைப்பாவுறுப்பான் வந்ததற்கு மேற்கோள்; (தொல். செய். சூ. கடுo - பேர். க. உரை.)

வையை.

செறுநர் விழையாச் செறிந்தநங் கேண்மை
[3] மறுமுறை யானு மியைக நெறிமாண்ட
தண்வரல் வையை யெமக்கு.

என்பது, பரிபாடல்; வெள்ளைச் சுரிதகத்தானிற்றதற்கு மேற்கோள்; (தொல். செய். சூ. கடுக - பேர். க. உரை.) இப்பகுதி, "அறவோருள்ளா ரரு மறை காப்ப" என்னும் பரிபாடலின் இறுதியென்று தெரிகின்றது.

முன்புற் றறியா முதற்புணர்ச்சி மொய்குழலை
யின்புற் றணிந்த வியலணியும் வன்பணியு
நாணேனுந் தொல்லை யணியென்ன நன்னுதலை
................னந்து.

எனபது அணிந்தழி நாணியது உணர்ந்து தெளிவித்தற்கு விதியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(நாற்கவி. ந. கஉக - உரை.)

(பி - ம்.)— [1]இலசதத. [2]கல ஞெடொமவிழவும். [3]அறமுறை

மதுரை.

க *உலக மொரு [1]நிலையாத் தானோர் நிறையாப்
புலவர் புலக்கோலாற் றூக்க—வுலகனைத்துந்
தான்வரீட வாடாத தன்மைத்தே தென்னவ
னுண்மாடக் கூட னகர்.

உ †மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப்
பூவொடு புரையுஞ் [2]சீரூர் பூவி
னிதழகத் தனைய தெருவ மிதழகத்
தரும்பொகுட் [3]டனைத்தே யண்ணல் கோயில்
தாதி [4]னனையர் தண்டமிழ்க் குடிகள்
தாதுண், பறவை யனையர் பரிசில் வாழ்நர்
பூவினுட் பிறந்தோ [5]னாவினுட் பிறந்த

---

*"உலகு மழிசையு முள்ளுணர்ந்து தம்மிற், புலவர் புகழ்க்கோலாற் றூக்க - உலகுதனை, வைத்தெடுத்த பக்கத்து மாசீர் மழிசையே, வைத்தெடுத்த பக்கம் வலிது," (திருச்சந்தவிருத்தம், தனியன்); " மலரு மித்

திரு நாட்டியல் வாணர்சொற் கோலா, லுலக னைத்தையு நிறுப்பமுன் வாடி டா தோங்கு, மலஇல் வண்புக ழுடைய து மதுரையாங் கதனை, யிலக யான்சி றி தறிந்தவா றியம்புவல் கேண்மின்'' (திருவால. திருநகர. க.) ; "கைத்தல நான் கிரண்டேடைய மலர்க்கடவுண் மேலொருநாட் கயிலையாதி, யெத்தலமு மொருதலையிட் டித்தலமு மொருதலையிட் டிரண்டுந்தூக்க, வுத்தமமாந் திருவால வாய்மிகவுங் கனத்ததுகண் டுலகின் மேலா, வைத்ததல மிது வென்று லிதன்பெருமை யாவரே வழுத்தற் பாலார்'' (திருவிளை. தலவி சேட. உ௦); "கச்சிமா நகரோர் தட்டேங் கடவுள ருலகோர் தட்டும், வச் சுமுன் னயனூர் தூக்க மற்றது மீது செல்ல, நிச்சய முறுகித் தாழ்ந்து நில மிசை விழுமிவ் வூரை, யிச்சகத் தூர்க ளோடு மெண்ணுதன் மடமைப் பாற் றே,'' (காஞ்சி. திருநகர். க) என்பவை இதன் கருத்தைத் தழுவிவந்தன.

"உலக மொரு நிறையா" என்பது முதலிய இவ்வுறுப்புக்களாறும், புறத்திரட்டில், நகரென்னும் பகுதியிற் காணப்பெற்றன.

¶ "நீணிற வுருவி னெடியோன் கொப்பூழ், நான்முக வொருவற் பயந்த பல்லிதழ்த், தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச், சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநகர் வரைப்பின்" (பெரும்பாண். சoஉ - ரு.)

(பி - ம்.)— [1]தலையாத்தானேர் தலையா. [2]சீறூர். [3]அனையதே. [4]அனைய. [5]கோவினிற்.

பரிபாடல்.

நான்மறைக் கேள்வி நவில்குர லெடுப்ப
ஏம வின்றுயி லெழுத லல்லதை
வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலக்
கோழியி னெழாதெம் [1]பேரூர் துயிலே.

ரு தண்டமிழ் வேலித் தமிழ்நாட் டகமெல்லா
நின்று நிலைஇப் [1]புகழ்பூத்த லல்லது
குன்றுத லுண்டோ மதுரை கொடித்தேரான்
குன்றமுண் டாகு மளவு.

ச செய்யாட் கிழைத்த திலகம்போற் சீர்க்கொப்ப
வையம் விளங்கிப் புகழ்பூத்த லல்லது

பொய்யாத லுண்டோ மதுரை புனைதேரான்
வையையுண் டாகு மளவு

ரு கார்த்திகை காதிற் கனமகர குண்டலம்போற
சீர்த்து விளங்கித் திருப்பூத்த லல்லது
கோத்தையுண் டாமோ மதுரை கொடித்தேரான்
வார்த்தையுண் டாகு மளவு.

சு ஈவாரைக் கொண்டாடி யேற்பாரைப் பார்த்துவக்குஞ்
சேய்மாடக் கூடலும் செவ்வேள் பரங்குன்றும்
வாழ்வாரே வாழ்வா ரெனப்படுவார் மறறையார்
போவாரார் புத்தே ளுலகு.

---

* "ஓத லந்தணர் வேதம்பாட" (மதுரை. ௬௫௬), "கோழி லாதசெஞ் சூட்டுடை வாரணங் கூவ, வோத ஞாலத்து மற்றைய தலத்துளார் விழிப்ப, ரீத லேறுறமோ டறுதொழி லிருபிறப் பாளர், வேத நாதத்தின் விழிப்பதவ் வியனகர் மாக்கள்" (திருவாப்பனூர்ப்புராணம், ஆப்பனூர்ச்சருக்கம், ௬.).

"மிக்குப் புகழெய்தியபெரும் பெயர் மதுரை" (மதுரை. ௬௯௯); டலகில் வண்புக ழுடையது மதுரை" (திருவால., திருநகர. ௯.).

(பி - ம்.)— 1பேரிருந்துயிலே.

௳

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்க எண்.]

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. 1579

அல்குல் (ஆடவருறுப்பு), 109.
அல்லதை - அல்லது, 37.
அல்லல், 36.
அல்லா - அல்லாத, 46.
அளத்தல், 99. [28.
அளப்பரியவை - அளத்தற்கரியவாய்,
அளறு - குழம்பு, 40, 78; நீர், 2, 61.
அளி - அன்பு, 3.

உபசிடதம், 14.
உபசிடப் பொருள், 29.
உபசிடம், 19.
24

உருப்பசி குதிரைப்பெட்டையானது,
உருப்பசியின் மூக்குத்தலைவழிதோ
மருத்துவர் பிறந்தது, 12.

சிறுபாணாற்றுப்படை, 151.
சிறுபொழுது, 117. [41.
சிறை - கரை, 90, 102; சிறகு, 27,
சிறைபிடித்தான், 52.
சினம், 37.
சுரபுன்னை, 80, 102.
சுரிதகம் - பரிபாட்டுறுப்பிலு ளொன்று, 4, 5, 168.
சுருங்கை, 123, 147, 154.
சுருங்கைவழி, 154.

புன்னாகம், 85.
புனல் - குளிர்ச்சி, 117. [தல, 78.
புனல்பொருதல் - புனலொடு பொரு
புனல போர்க்களமாதல, 41.
புனல்விழவு, 103.

பூஞூதம்வண்டு, 93.
பூவை - காயாமரம், 25, 108.
பூவைமலர்மேனி, 2.
பேட்டகனூர், 30.
பேட்டனுகனூர், 22, 30.

காரம், 41, [கொண்டது, 103.
போரேற்றன்று - மாறுபாட்டினைக்
போழ்புனையடையல், 155.

மக்குன்மழை, 134.
மஞ்சனம், 172. [157.
மஞ்ஞை - மயில், 37, 128, 130, 132,

28

29

வெட்சிமலர், 109. [அழியதார, 109. | வேதக்குறவை, 54. [...
வெட்சிமலரை இடையிட்டுக்கட்டின | வேதத்துமறை கீ, 19.
வெட்சிமலரைத்திருமாலணிதல், 109. | வேதப்பொருள், 8.
வெட்சியிதழ்க்கோதையர், 162. | வேதம், 6, 7, 121, 166.
வெடிபடா - வெடித்து, 24. | வேதம்அநாதி, 13, 17.

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேசர் துணை.

பரிபாடற்செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

அறவோருள்ளாரருமறை ...
ஆயிரம்விரித்தவணங்குடை ...
இருநிலந்துளங்காமை ...
ஊர்ந்ததை, எரிபுரை ...
ஐந்திருளறநீக்கிநான்கினுட் ...

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர்களின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா - அகநானூறு.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்.
இள, இளம் - இளம்பூரணருரை.
இறை - இறையனாரகப்பொருளுரை.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கலி, கலித் - கலித்தொகை.
காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம்.
குறள் - திருக்குறள்
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.
சூளா - சூளாமணி. [நாயனார்.
ஞான - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
திணைமா - திணைமாலைநூற்றைம்பது.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோ
வையார்.
திருவால, திருவாலவாய் - திருவால
வாயுடையார் திருவிளையாடற்புரா
ணம்.
திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.
தே - தேவாரம்.

தொல் - தொல்காப்பியம்.
ந - நச்சினார்க்கினியருரை.
நளவெண் - நளவெண்பா.
நற் - நற்றிணை.
நன் - நன்னூல். [ரை.
நன் - விருத்தி - நன்னூல்விருத்தியு
நாலடி - நாலடியார்.
நாற்கவி - நாற்கவிராயநம்பியகப்
பொருள்.
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
பட் - பட்டினப்பாலை.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை.
பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
புறநா - புறநானூறு [மாலை
பு. வெ - புறப்பொருள்வெண்பா
பெரிய - பெரியதிருமொழி.
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப்
பேர் - பேராசிரியருரை. [படை.
மணி - மணிமேகலை.
மது, மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மயிலேறும் - மயிலேறும்பெருமாள்
மயிலை - மயிலைநாதருரை. [பிள்ளையுரை.
மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
யசோதர - யசோதரகாவியம்.
யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
வி, வில்லி - வில்லிபுத்தூரார்.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர்களின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா - அகநானூறு.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்.
இள, இளம் - இளம்பூரணருரை.
இறை - இறையனாரகப்பொருளுரை.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கலி, கலித் - கலித்தொகை.
காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம்.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
ந - நச்சினார்க்கினியருரை.
நளவெண் - நளவெண்பா.
நற் - நற்றிணை.
நன் - நன்னூல்.
நன் - விருத்தி - நன்னூல்விருத்தியு[ரை.
நாலடி - நாலடியார்.
நாற்கவி - நாற்கவிராயநம்பியகப்
பொருள்.
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.

குறள் - திருக்குறள்
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.
சூளா - சூளாமணி.
ஞான - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி [நாயனார்.
திணைமா - திணைமாலைநூற்றைம்பது.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.
திருவால, திருவாலவாய் - திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.
திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
திவ் - திவ்யப்ரபந்தம்.
தே - தேவாரம்.
பட் - பட்டினப்பாலை.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை.
பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
புறநா - புறநானூறு.
பு. வெ - புறப்பொருள்வெண்பா [மாலை.
பெரிய - பெரியதிருமொழி.
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப் [படை.
பேர் - பேராசிரியருரை.
மணி - மணிமேகலை.
மது, மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மயிலேறும் - மயிலேறும்பெருமாள் [பிள்ளையுரை.
மயிலை - மயிலைநாதருரை.
மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
யசோதர - யசோதரகாவியம்.
யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
வி, வில்லி - வில்லிபுத்தூரார்.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

* கண்ணுதற் கடவு ளண்ணலங் குறுமுனி
முனைவேன் முருக னெனவிவர் முதலிய
திருந்துமொழிப் புலவ ரருந்தமி ழாய்ந்த

சங்க மென்னுந் துங்கமலி கடலு
ளரிதி னெழுந்த பரிபாட் டமுத
மரசுநிலை திரீஇய வளப்பருங் காலங்
கோதில் சொன்மக ளுறைதகக் கிடத்தலிற்
பாடிய சான்றவர் பீடுநன் குணரா
மிகைபடு பொருளை நகைபடு புன்சொலிற்
றந்திடை மடுத்த கந்திதன் பிழைப்பு
மெழுதினர் பிழைப்பு மெழுத்துரு வொக்கும்
பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பு
மொருங்குடன் கிடந்த வொவ்வாப் பாடந்
திருந்திய காட்சியோர் செவிமுதல் வெதுப்பலிற்
சிற்றறி வினர்க்குந் தெற்றெனத் தோன்ற
மதியின் றகைப்பு விதியுளி யகற்றி
யெல்லையில் சிறப்பிற் றொல்லோர் பாடிய
வணிதிகழ் பாடத்துத் துணிதரு பொருளைச்
சுருங்கிய வுரையின் விளங்கக் காட்டின
னீணிலங் கடந்தோன் றொடொழு மாபிற்
பரிமே லழக னுரிமையி னுணர்ந்தே.

நேரிசைவெண்பா.

விரும்பி யருணீல வெற்பமயக் குன்றின்
வருமபரிச புன்னைரு மாலே—சுரும்பு
வரிபாட லின்சீர் வளர்துளவத் தோளாய்
பரிபாட லின்சீர்ப் பயன்.

* செந்தமிழ், மூதற்றொகுதி பக்கம் அஅ - கூ0.